

Kỷ
Niệm

30
Năm

Qua Phước Huệ

Thirtieth Anniversary of Phuoc Hue Buddhist Temple

Qua Phước Huệ

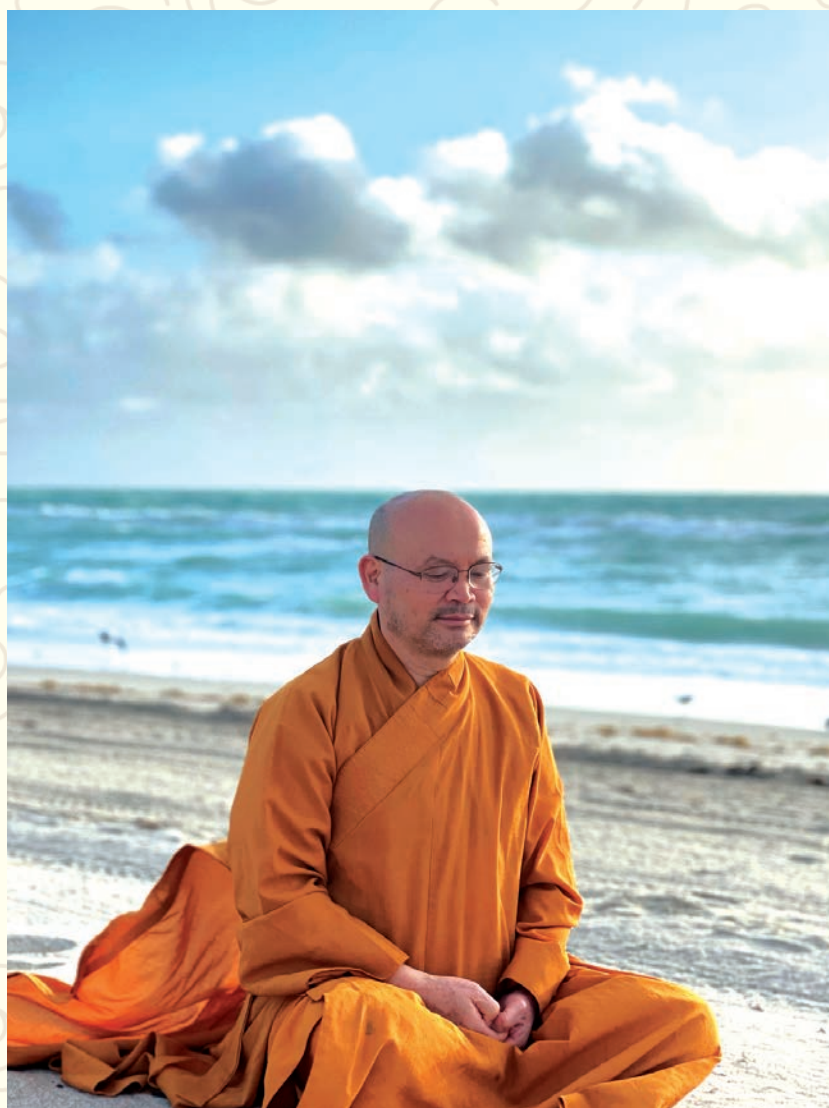

Kỷ niệm ba mươi năm

Thirtieth Anniversary of Phuoc Hue Buddhist Temple

Đa văn: Hễ không lái không gần
Đầu em liền diên xuất nu hơ khai
Pác k anh lính khai vớ vai chơng gah
Hồng ngô vớ hơnh nươn Đie Nho lái

Xả thân đi giữa kiếp này
Tạ tội sống giờ vẫn chưa an nhiên

Phoan

MỤC LỤC

- ❖ THAY LỜI NGỎ, Kỷ Niệm 30 Năm,
Một Niềm Cảm Tạ Sâu Xa..... 15
- Tuệ Minh - Thích Phước Toàn -

CHẶNG ĐƯỜNG 30 NĂM

PHẦN 123

- ❖ Phước Huệ, Ý Nghĩa Của Một Sự Có Mặt.....24
- HT. Thích Nguyên Hạnh -
- ❖ Đạo Từ Tại Đại Lễ Khánh Thành Chùa Phước Huệ28
- HT. Thích Minh Đạt -
- ❖ Đạo Từ Lễ Khánh Thành Tháp Tâm Linh Và Đài Văn Hoá
Phật Giáo - Tưởng Niệm Thuyền Nhân Việt Nam32
- HT. Thích Thông Hải -
- ❖ Chùa Phước Huệ, 30 Năm - Một Chặng Đường.....35
- HT. Thích Thái Hoà -
- ❖ Diễn Văn Và Tưởng Trình Lễ Khánh Thành
Chùa Phước Huệ38
- Thích Phước Toàn -
- ❖ Phước Huệ Temple Trong Tôi.....50
- Thích Đạo Chí -
- ❖ Mừng Chu Niên Thứ 30 Phước Huệ.....57
- Thích Liễu Nguyên -

✿ Chùa Phước Huệ - Vương Đường Phật Giáo Tacoma, Tiểu Bang Washington.....	60
- Thích Pháp Bảo -	
✿ 30 Năm Chùa Phước Huệ Và Ôn Viện Chủ.....	66
- TN Thiện Phương -	
✿ Phước Huệ, Những Ngày Tháng Trong Tôi	72
- TN Nguyễn Diệu -	
✿ Đạo Vị Khoá An Cư 2022	77
- Sakya Nhật Hoá -	
✿ Hoài Niệm Về Chùa Phước Huệ Và Ân Thầy	84
- TN Tịnh Ân -	
✿ Ba Mươi Năm Tình Đạo	88
- Trịnh Khánh Mãn - Thiện Trung -	
✿ Tình Người Con Phật Nơi Tha Phương	92
- Lê Đức Long -	
✿ Tưởng Niệm Thầy Bốn Sư	95
- Thích Phước Toàn -	
✿ Senator Rosa Franklin's Speech	110
- Rosa Franklin -	
✿ Phát Biểu Của Thượng Nghị Sĩ Rosa Franklin	111
- Lê Minh (ghi lại và chuyển ngữ) -	
✿ Trang Tưởng Niệm HT. Thích Tuệ Sỹ	113
- Thích Phước Toàn -	
✿ Speech Of Mayor, Marilyn Stickland	126
- Marilyn Stickland -	
✿ Lời Phát Biểu Của Bà Thị Trưởng Marilyn Stickland.....	128
- Lê Minh (ghi lại và chuyển ngữ) -	

✿	Lược Thuật Khóa An Cư Cộng Đồng Tăng, Ni Miền Tây Bắc Hoa Kỳ - PL. 2567 - Năm 2023	130
	- Thích Thánh Trí -	
✿	Kỷ Niệm Về Chùa Phước Huệ - Tacoma, Washington....	135
	- NB Linh Vũ -	
✿	Đồng Vọng.....	141
	- Trần Mộng Tú -	
✿	Hình Ảnh 500 Danh Lam Việt Nam	147
	- Võ Văn Tường -	
✿	Lively Zen	149
	- Renée River Meschi -	
✿	Thiền Sống Động	152
	- Lê Minh (chuyển ngữ) -	
✿	Tình Quê Nghĩa Đạo.....	156
	- Văn Đình Lang Quân -	
✿	Chùa Phước Huệ, Một Ấn Tượng Trong Tôi	159
	- LS Diamond Phượng -	
✿	Ngôi Chùa, Mái Nhà Và Thầy Tôi.....	166
	- CS Hồ Lệ Thu -	
✿	Memory Of The Pagoda	170
	- Jack Tran Robinett -	
✿	Ký Ức Về Ngôi Chùa.....	177
	- Lê Minh (chuyển ngữ) -	
✿	Tôi Gặp Nhà Thơ Tuệ Minh Trên “Nẻo Đường Về”	185
	- Chung Lê -	
✿	Ngôi Chùa Phước Huệ Và Tôi.....	189
	- Bùi Vi Phượng -	

❖ Phuoc Hue Buddhist Temple, A Predestine.....	193
- Jennifer Recco -	
❖ Chùa Phước Huệ, Một Nhân Duyên.....	198
- Lê Minh (chuyển ngữ) -	
❖ Một Nguyện Ước Thành Hiện Thực.....	203
- Trần Đại Chí - Nhuận Thành -	
❖ Duyên Tao Ngộ Với Chùa Phước Huệ	206
- Nguyễn Thị Tiên Giang -	
❖ The Temple And My Childhood	210
- Khánh Trần - Nhuận Hiền -	
❖ Ngôi Chùa Và Tuổi Thơ Của Tôi.....	214
- Lê Minh (chuyển ngữ) -	
❖ Ngôi Chùa Ba Mươi Năm	218
- Nguyễn Công Khanh -	
❖ Phước Huệ Trong Trái Tim Tôi	222
- Phạm Bích Ngọc -	
❖ Nhân Duyên Về Chùa Phước Huệ.....	226
- Chubb Nguyễn Hương -	
❖ Chùa Phước Huệ Và Tuổi Thơ Của Tôi	228
- Hoàng Anh Quân - Chơn Quang -	
❖ Đôi Dòng Tri Ân Nhân Kỷ Niệm 30 Năm Chùa Phước Huệ	231
- Trúc Hiếu - Nguyễn Hồng Thảo -	
❖ Lễ Hội Tết Cổ Truyền Cho Cộng Đồng Việt Mỹ Và Các Sắc Tộc 2023	234
- Huỳnh Bích Tuyên - Diệu Thanh -	
❖ Phước Huệ, Ngôi Nhà Tâm Linh	238
- Tươi Staggs -	

✿ Lễ Khánh Thành Tháp Tâm Linh Và Tượng Đài Văn Hóa Phật Giáo - Tưởng Niệm Thuyền Nhân VN Tại Chùa Phước Huệ - Tacoma.....	242
- NB Phạm Trí -	
✿ Một Tâm Tư Về Chùa.....	249
- Lương Thị Thuý - Huệ Ngân -	
✿ Buddhists Get Copper Bell Back.....	251
- The New Tribune -	
✿ Chùa Phật Giáo Nhận Lại Quả Chuông Đồng.....	252
- Lê Minh (lược dịch và bổ sung) -	
✿ Giá Trị Ngày Đức Phật Đản Sanh.....	257
- Thích Phước Toàn -	
✿ Duyên Khởi Trong Vu Lan Bồn.....	263
- Thích Phước Toàn -	
✿ Cảm Nghĩ Về Khoá Tĩnh An Cư 2023.....	268
- TN Thiện Phương -	
✿ Lời Nguyện Đêm Thắp Nến.....	274
- Thích Phước Toàn -	
✿ Lời Chào Mừng Và Chúc Nguyện Tại Lễ Hội Tết Cổ Truyền Việt Nam 2023.....	277
- Thích Phước Toàn -	
✿ Greetings And Wishes At The 2023 Vietnamese Traditional Tet Festival.....	279
- Thích Phước Toàn -	
✿ Mới Mãi Hồn Xuân.....	281
- Thích Phước Toàn -, Nhạc: Hoài Nam	
✿ Tĩnh Một Nụ Cười.....	286
- Thích Phước Toàn -	

✿ Nhớ Về Ôn Hạnh Đạo.....	290
<i>- Thích Phước Toàn -, Nhạc: Anh Nguyễn</i>	
✿ Lời Tri Ân	295
<i>- Trương Minh Cường - Tâm Quảng Kiến -</i>	
✿ Việc Xây Chùa Và Bắc Mái Cong.....	297
<i>- Thích Phước Toàn -</i>	

CHẶNG ĐƯỜNG 30 NĂM - THƠ NHẠC

PHẦN 2

✿ Kết Tinh Phước Huệ	302
<i>- Thích Phước Toàn -, Nhạc: Trương Tấn Minh</i>	
✿ Ba Mươi Năm Chùa Phước Huệ	306
<i>- Tuệ Minh -</i>	
✿ Thục Quỳnh Mai	308
<i>- Tuệ Minh -</i>	
✿ Chút Ân Tình Giữ Lại.....	312
<i>- Tuệ Minh -</i>	
✿ Vị Chân Thiên.....	315
<i>- Tuệ Minh -</i>	
✿ Tâm Trong, Trời Lắng	318
<i>- Tuệ Minh -</i>	
✿ Trường Thiên Cảm Tạ 1	321
<i>- Tuệ Minh -</i>	
✿ Diệu Âm Đồng Vọng	326
<i>- Tuệ Minh -</i>	
✿ Thay Mùa An Cư.....	330
<i>- TN Diệu Thơ -</i>	

❖	Cảm Nhận Về Thơ Nhạc	331
	- NS Trần Xuân Lâm -	
❖	Trường Thiên Cảm Tạ 2	335
	- Tuệ Minh -	
❖	Cảm Nhận Về Thơ Của Tác Giả Thích Phước Toàn.....	339
	- NS Hoàng Dũng -	
❖	Hạnh Nguyễn Thánh Chủng.....	345
	- Tuệ Minh -, Nhạc: Trần Xuân Lâm	
❖	Biển Không Nói !.....	348
	- Phương Việt -, Nhạc: Trần Xuân Lâm	
❖	Duyên Lành Đời Con.....	351
	- NS Vũ Phương Thụ -	
❖	Đêm Nguyên Tiêu Năm Giáp Thìn	354
	- Trần Văn Lệ -	
❖	Mai Vàng Vị Tết	356
	- Tuệ Minh -, Nhạc: Trần Xuân Lâm	
❖	30 Năm, Dòng Sống Động.....	361
	- Mỹ Duyên -	
❖	Về Nơi Vô Trụ.....	365
	- Tuệ Minh -	
❖	Quốc Anh Và Nhạc Phẩm Nở Hoa.....	367
	- Tuệ Minh -, Nhạc: Quốc Anh	
❖	Điệp Khúc Tà Huy.....	371
	- Tuệ Minh -, Nhạc: Hoàng Dũng	
❖	Trường Thiên Cảm Tạ 3	375
	- Tuệ Minh -	
❖	Nhất Vị Trà	379
	- Tuệ Minh -	

✿ Ngắm Hoa Cảnh Chùa Phước Huệ	381
- Viet Dieu Dong A - Đông Trần Quang -	
✿ Hương Xuân Vị Tết	382
- Tuệ Minh -	
✿ Một Cảm Tình Đặc Biệt	387
- CS Thái Hoà -	
✿ Lời Thầy.....	389
- Quang Huỳnh - Nhật Quang Hiếu -	
✿ Bóng Dáng Thầy Tôi	390
- Hoa Sen Trắng -	
✿ Tụ Pháp Thân.....	391
- Tuệ Minh -, Nhạc: Trương Tấn Minh	
✿ Sa Môn Hiện Hữu.....	395
- Minh Nguyệt -	
✿ Vô Ưu.....	396
- Hàn Thái Hư -	
✿ Những Vân Thơ Nhị Thập Bát Tú.....	398
- Võ Phong Vân -	
✿ Dấu Ấn Tình Cha.....	400
- Tuệ Minh -	
✿ Dấu Chân Mẹ	403
- Tuệ Minh -, Nhạc: Anh Nguyên, Nhạc: Vũ Phương Thụ	
✿ Duyên Thầy Trò.....	408
- Phạm Bích Ngọc - Huệ Quý -	
✿ Nhãn, Hằng Thuận.....	410
- Tuệ Minh -	
✿ Ngàn Năm Trước	411
- Sương Lê - Huệ Thanh -	

✿ Thầy Tôi.....	413
- NS Hoài Nam -	
✿ Phước Huệ, 30 Mùa Hoa.....	415
- Lâm Văn Lợi -	
✿ Tu Khác Không Tu Ở Điểm Nào?	416
- Tuệ Minh -	
✿ Chúc Nguyện 1 & 2	419
- Tuệ Minh -	
✿ Anh Đã Về	424
- Tuệ Minh -	
✿ Thầy, Duyên Lành Trong Tôi.....	426
- Diệu Trâm -	
✿ Vô Đề 1.....	428
- Bình An -	
✿ Vô Đề 2.....	428
- An Thị Đăng -	
✿ Vô Đề 3.....	429
- An Nhiên Sakya -	
✿ Vô Đề 4.....	429
- Ngân Vỡ -	
✿ Vô Đề 5.....	430
- Lê Thị Thanh Giang -	
✿ Vô Đề 6.....	430
- Nguyễn Hùng -	
✿ Vô Đề 7.....	430
- Diệu Đạt -	
✿ Vô Đề 8.....	431
- Châu Lê -	

❖ Vô Đê 9.....	431
- Thương - Sa -	
❖ Tuệ Minh, Nguồn Thơ Chân Tình.....	432
- DS Tâm Nhiên -	
❖ Trường Thiên Cảm Tạ 4	437
- Tuệ Minh -	
❖ Lãng Du.....	443
- Tuệ Minh -	
❖ Thầy Ơi !.....	444
- Bạch Vân Nhi -	
❖ Tri Ân Thầy	445
- Bạch Vân Nhi -	
❖ Gọi Mưa	446
- Tuyết Sơn - Nguyễn Văn Thu -	
❖ Buông !.....	447
- Đăng Tâm Hồ -	
❖ Năng Xuân!.....	447
- Đăng Tâm Hồ -	
❖ Thương Lắm Miền Trung!.....	449
- Tuệ Minh -	
❖ Cõi Lòng Cảm Tạ.....	452
- Tuệ Minh -	
❖ Lưu Bút Của Độc Giả Khắp Nơi.....	455
- Hương Từ Bi (góp nhật) -	

**CHẶNG ĐƯỜNG 30 NĂM - HÌNH ẢNH SINH HOẠT
VÀ XÂY DỰNG CHÙA PHƯỚC HUỆ**

PHẦN 3	491
---------------------	------------

**THAY LỜI NGỎ,
Kỷ Niệm 30 Năm,
Một Niềm Cảm Tạ Sâu Xa**

- Tuệ Minh - Thích Phước Toàn -

*Ba Mươi Năm vun bồi ngôi nhà Tâm Linh Phước Huệ
Hạt giống Phật tưới tắm thương yêu hiểu biết đơm hoa*

Chữ Duyên trong đạo Phật thật thâm trầm áo nghĩa, đất Thục-quỳnh-mai, nơi Đạo Tràng Phước Huệ thành lập và sinh hoạt đến nay đã tròn Ba Mươi Năm, cũng từ chữ “duyên” đó. Khởi đi là, vào một ngày đẹp trời đầu tháng 8, năm 1994, Thầy Tâm Ngoạn lái xe từ Seattle về Los Angeles, mời chúng tôi lên xe, cùng Thầy thăm viếng miền Tây Bắc Hoa Kỳ vì, trước đây đã ba lần, mỗi lần về LA, Thầy rất chân thành mời chúng tôi đến Seattle lập chùa, nhưng, chúng tôi đều một mực từ chối. Lần này, do nể tấm lòng tha thiết của Thầy, chúng tôi đành miễn cưỡng lên xe “du ngoạn” với Thầy một chuyến. Trên tuyến đường du phương, chúng tôi đã thành công từ chối sự thỉnh mời lập chùa của quý Sư Cô cũng như quý Phật tử quen biết tại thành phố Portland, Oregon. Nhưng, khi đến thành phố Thục-quỳnh-mai thì lại “bị bao vây” quá kỹ của rất nhiều Phật tử đang khát khao

mong đợi có được một Ngôi Chùa, là mái ấm Tâm Linh, nơi tha hương để cùng tựu về tu tập, và cũng là nơi để tìm về an ủi tinh thần. Bởi, đã là con người, không ai không khỏi bùi ngùi xúc cảm về bước ban đầu lưu phương đất khách.

*“Đến đây đất nước lạ lòng
Chim kêu cũng sợ cá vùng cũng run” (Ca dao)*

Những cảm xúc trên của quý Phật tử đã thể hiện trong buổi tiếp xúc với chúng tôi dài bốn tiếng đồng hồ, khiến chúng tôi hết cách từ chối và Đạo Tràng Phước Huệ bắt đầu hình thành từ đó. Điều chúng tôi luôn ý thức là khi đã hứa và chấp nhận dẫn thân thì, phải cố gắng nỗ lực thực hiện cho tròn trách nhiệm của một hành giả trên phương diện “nhập thế.” Ngoài ra, đạt được như ý nguyện hay không là còn tùy duyên. Dù vẫn biết, trên bước đường hành hoạt đó sẽ gặp lắm khó khăn thử thách, ngay cả những chông gai cạm bẫy của thế đời tạo nên nữa cũng có thể.

*“Gá thân bào ảnh phù vân
Xấn đôi tay áo biển trần lợi sâu
Trơ gan giữa cuộc bể dâu
Băng ngàn non biển vá khâu độ đời
Xả thân đi giữa kiếp người
Tả tơi sương gió vẫn cười an nhiên...”*

(Trường Thiên Cảm Tạ 4)

Ba Mươi Năm đó, dù chỉ với mục đích là để hoà nhập vào dòng biển tuệ của Chư Phật thì cũng không thể tách rời quỹ đạo của dòng chảy. Vẫn phải kinh qua lắm cuộc biến thiên nên, khó có thể tránh khỏi những va chạm, bị hoạc bởi các vật cản, hoặc bờ bên này, bên kia v.v... Nhưng, nhờ học tánh nước của Đức Thế Tôn dạy phương pháp uyển chuyển mà mạnh mẽ đứng lên để thấy ra:

*“Cuộc va chạm bao giờ cũng sứt mẻ
Sống làm sao được trọn vẹn trước sau
Dùng tâm Phật thay thước đo lý lẽ
Tình yêu thương đem sưởi ấm cho nhau”*

(Tự Thắng Minh)

Do đó, nội dung trong cuốn Kỷ Yếu này chúng tôi tạm phân thành ba chương:

I - Chặng đường 30 Năm

II - Sống Đạo qua văn - thơ và âm nhạc dưới mái Chùa

III - Những hình ảnh sinh hoạt, xây dựng, cũng như những hình ảnh sinh hoạt có liên quan.

- Chặng Đường 30 Năm -

Suốt quãng thời gian qua, bằng với đôi chân của chính mình, chúng tôi vẫn kiên gian vững bước, bước từng bước giữa thanh thiên bạch nhật trong khuôn khổ Bát Chánh Đạo, giáp vòng ba thập kỷ. Quãng đường này đối với kiếp

người chưa thấy gì gọi là dài lắm, nhưng, so với hơi thở thì, chúng tôi đã từng phải chứng kiến để tiễn biệt biết bao người chuyển kiếp ra đi. Thế nên, xin gửi theo nơi đây bằng tâm cảm về cả hai lĩnh vực, từ tâm linh cho đến huyết thống qua bốn thi phẩm “*Trường Thiên Cảm Tạ 1, 2, 3, & 4*”, thay lời tri ân và cảm tạ sâu xa nhất về cả hai phương diện, bao gồm cả thuận và nghịch duyên. Mặt tâm linh thì, trên hướng đến tạ ân đức Tam Bảo, Thầy Tổ và Huynh Đệ. Mặt thực thể đời sống con người còn có ân Tổ Tiên, Ông Bà, Cha Mẹ, và thầy bạn; và cả Tổ Quốc, Dân Tộc, gồm cả quê hương nơi chôn nhau cắt rốn. Và, ân nghĩa với quê hương Đất Nước thứ hai, đã và đang áp ủ đời sống vật chất lẫn tinh thần, đã trải lòng cứu mang bao lớp người lưu phương, trong đó có những người con Việt, quả là ân sâu nghĩa nặng nên,

*“Tạ ơn cảnh ngộ tương lân
Lên đường sưởi ấm tinh thân cho nhau
Nhìn trong mưa nắng dãi dầu
Chân tâm nhận rõ sang giàu phù du”*

(Trường Thiên Cảm Tạ 4)

Điều hiển nhiên là, việc truyền bá Chánh Pháp là bổn phận của giới xuất sĩ, nhưng nếu muốn xiển dương Chánh Pháp thì không thể không có cơ sở hạ tầng, không có đơn vị, tịnh xá, thiền viện ắt việc hoằng pháp sẽ dẫn đến thụ động, việc hoằng pháp dù có cố gắng đến mấy nữa vẫn không đạt kết quả như ý nguyện. Do đó ngôi Chùa đã là điểm tựa cần

thiết và việc đào tạo cho các thế hệ kế tục công cuộc giữ gìn và phát huy về sự nghiệp xiển dương Chánh Pháp lại càng quan trọng hơn.

- Sống Đạo qua văn - thơ và âm nhạc dưới mái Chùa -

Từ khoa học kỹ thuật đến văn học nghệ thuật cũng cùng phát sanh từ ý tưởng, tâm tưởng mà hình thành nên thuật ngữ nhà Phật gọi là, “*Vạn pháp duy tâm.*” Những ý tưởng tạo nên giả thuyết hoặc giả tưởng (*fiction*), và từ giả tưởng con người bắt đầu có những sáng tạo đột phá; khi đã thành công các khâu thử nghiệm và thực nghiệm là nền khoa học kỹ thuật hình thành.

Về văn học nghệ thuật cũng không khác, ở đó không ít giới nghệ nhân, nghệ sĩ là lớp tiên phong trên chiều hướng sáng tạo, bằng những bước đột phá. Họ cho ra đời những tuyệt tác như đã được thổi hồn vào, đã là một cống hiến cho đời những tác phẩm, vật thể hoặc phi vật thể thật sống động. Qua đó, văn thơ và âm nhạc thuộc lĩnh vực phi vật thể là không thể thiếu trong đời sống tinh thần của con người. Tuy nhiên, lĩnh vực này chỉ đáp ứng tùy mỗi tầng lớp, nên không có nhu cầu rộng rãi khắp trong xã hội loài người, nhưng, đó cũng là phương tiện đưa người vào đạo.

Và rằng, văn hóa phi vật thể thì nó sẽ tồn tại xuyên thời gian đến vượt thời gian, song văn hóa vật thể thì có thể bị hủy hoại bởi thời gian hoặc bởi con người.

Sâu xa hơn là nghệ thuật sống đạo, nhất là với Đạo Phật, thay vì dùng giả tưởng hoặc giả thuyết thì, hành giả phải thấy như thật, mọi sự mọi vật như nó đang là (*as is*). Nghĩa là thấy và biết chính ta luôn phải tách rời chiều hướng thô thiển, thô bạo để sống trọn vẹn cho phút giây hiện tại và từng bước bước vào con đường thánh chủng. Sống như thế, tập như thế, kiên tâm bền chí như thế, tuy hình thức bên ngoài không khác với con người giữa đời thường là mấy, song, người tu Phật là vậy, âm vọng sâu xa nhất vẫn là từ cội nguồn tâm thức. Nơi đó là nhân tố tạo nên cảm xúc sung mãn hoặc tiêu cực; cho môi trường xanh hoặc ô nhiễm đều tùy thuộc cách sống, cách tư duy, ứng xử của mỗi con người, mỗi tập thể, mỗi quốc độ.

Cũng thế, một chuyên viên chăm sóc vườn tược, biết cách bắt sâu, nhổ cỏ dại, tưới tẩm và bón phân cho hoa thơm cỏ lạ dầy đơm chồi kết nụ thì, các bậc trí giả luôn kịp thời chuyển hoá những hạt giống tiêu cực ngay tận gốc rễ khi vừa mống ý và thường tăng trưởng các nhân lành cho bản tâm mỗi ngày mỗi tươi sáng. Gọi là xây dựng vườn tâm tịnh độ, để từ đó bản tâm mỗi ngày mỗi bén nhạy. Ba mươi năm, gần một phần ba thế kỷ đi qua, Trung Tâm Văn Hoá Phật Giáo Việt Nam, Cộng Đồng Phật Giáo Tacoma, Chùa Phước Phước Huệ, tuy nhân lực, thực lực rất giới hạn, song bằng bản tâm chân thành đó, chúng tôi đã cố nỗ lực với bốn phận phật sự nhằm đáp ứng nhu cầu cho con người trong xã hội ở phạm vi khả năng khiêm tốn của chính mình.

*“Ba Mươi Năm không dài cũng không ngắn
Dấu ấn thiên điểm tuyết nọ hoa khai
Bước thanh lương khúc oản vai chung gánh
Hương ngô về hạnh nguyện Đức Như Lai”*

(Ba Mươi Năm Chùa Phước Huệ)

Và, để nội dung được phong phú và khách quan, bài vở đóng góp trong tập Kỷ Yếu này là hoàn toàn tự nguyện, mỗi bài viết đều tùy cảm quan nhận xét của mỗi vị. Có thể các tác giả từng thăm viếng, hoặc đã sống hít thở và nếm trải, hoặc chưa từng đến đây mà chỉ xem qua hình ảnh, video và những sinh hoạt của chùa, và ngay cả sự khoảng cách thời gian nữa, nhưng vẫn trùng lập ý kiến hoặc cách thấy gần giống nhau, chúng tôi vẫn tôn trọng quan điểm riêng của mỗi cá nhân góp bút.

Sau cùng, chúng con không quên tri ân chư Tôn Đức Tăng Ni đã thương mến và chúng tôi cũng rất cảm niệm các văn nghệ sĩ, các chức sắc, những người bản địa, cũng như quý đồng hương, quý Phật Tử đã góp tiếng nói chân thật nhất vào cuốn Kỷ Yếu để thêm giá trị. Nguyện chúc tất cả chúng ta luôn được sống trong ánh từ quang của Chư Phật.

Cẩn bút

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn

Tacoma, Đầu năm 2024

Phần 1

CHẶNG ĐƯỜNG 30 NĂM

Phước Huệ, Ý Nghĩa Của Một Sự Có Mặt

- HT. Thích Nguyên Hạnh -

“Dù có phải nhọc nhằn gian khổ đến đâu, dù có bị xua đuổi, mạ lỵ thế nào, con cũng sẵn sàng chấp nhận để chỉ mong xây dựng được ngôi Tam Bảo.” Đó là lời kết thúc của Thầy Phước Toàn sau khi đã kể cho tôi nghe bao nỗi đoạn trường trên đường vận động tài chánh từ Tây sang Đông, từ Bắc xuống Nam để mong có đủ phương tiện xây ngôi Chùa Phước Huệ tại Tacoma, tiểu bang Washington.

Ở một nơi người Việt không đông; lại bị nhiều tác động tiêu cực bởi tình trạng phân hóa từ bên ngoài đến nội tình Phật Giáo ở Hoa Kỳ, việc xây dựng nên ngôi Chùa Phước Huệ như ngày nay - dù không to lớn, đồ sộ - cũng là cả một công trình đáng trân trọng và ngưỡng mộ.

Đó là công trình được tạo dựng nên từ những *“góp nhặt cát đá”* không mỗi một của Thầy Trú Trì ở khắp nơi. Bước chân hóa duyên của Thầy đã đến với mọi người, mọi nhà ở những nơi Thầy từng biết hoặc chưa từng biết đến kể cả người ngoại đạo. *“Dù chỉ có 5, 10 đồng còn hơn không có đồng nào. Với lại, con nghĩ, đó cũng là cách gieo duyên cho mọi người*

đến với Phật Pháp và với ngôi Chùa sau này.” Tôi thật cảm động khi nghe những lời Thầy nói đó. Được hay không chưa biết; nhưng những lời đó đã nói lên hạnh nguyện của Thầy: hạnh nguyện làm người ăn xin của cải vật chất của thế gian để nuôi sống bản thân, xây dựng ngôi Tam Bảo; và qua đó để gieo duyên Phật Pháp cho mọi người. Đây thực là Tâm, là nguyện Bồ Đề của người con Phật làm việc Phật.

Đó là công trình tạo dựng nên từ bao mồ hôi, nước mắt, đêm ngày không quản nắng mưa của bao người con Phật đã một lòng cùng Thầy chung sức từ khi bắt đầu cho đến hôm nay. Mỗi một viên gạch viên đá, mỗi một cây cảnh mọc lên trên mảnh đất này đều là những ghi dấu của bao tấm lòng với bao công sức nhọc nhằn gian khổ ở đó.

Đó cũng là công trình được làm nên từ đầu óc tinh tế đến bàn tay khéo léo của Thầy Trú Trì và của bao người cùng Thầy để biến những thứ cũ kỹ thành những tác phẩm nghệ thuật đẹp đẽ, biến những thứ vô dụng “bỏ đi” của người khác thành những sản phẩm đặc dụng cho Chùa. Một số bàn, ghế, hộp, tủ... ở đây trông rất đẹp mắt, rất nghệ thuật lại là những sản phẩm tái tạo không ai ngờ như thế.

Nhìn ngôi Chùa với những trang trí trong và ngoài, những tiểu cảnh được thực hiện trên mảnh đất Già Lam Phước Huệ này, tôi hiểu được cái gì đã thực sự làm nên chúng. Hẳn nhiên, đó là tiền, là bạc, là công sức đóng góp của bao người.

Nhưng không chỉ chừng ấy. Nó còn là đôi mắt tinh tế, là bàn tay khéo léo, là niềm “*đam mê cái đẹp, đam mê nghệ thuật*” ... của người tạo dựng lên nó. Cũng không chỉ chừng ấy. Cái quý hơn tất cả và là yếu tố quyết định cho mọi sự thành tựu này chính là tâm nguyện, là ý chí, nghị lực kiên trì không dao động của vị Trú Trì và những cộng sự thân tín. Nếu ta hiểu được những khó khăn trong buổi đầu thành lập ngôi Tam Bảo ở một nơi rất ít có hình bóng của người Tu Sĩ Phật Giáo trước đó; và nếu hiểu được những chướng nạn trải dài qua năm tháng từ ngoài đời đến trong đạo, từ thời thế hoàn cảnh đến lòng người đổi trắng thay đen ở đây, ta mới có thể hiểu được cái sức mạnh nào đã khiến cho vị Thầy và những người con Phật nơi đây vượt qua được mọi chướng ngại chông gai, mọi tai ương hoạn nạn để thành tựu được hoài bảo của mình. Đó chính là sức mạnh của tâm nguyện như ngọn lửa cháy bỏng trong tim, là ý chí, nghị lực kiên cường bền bỉ không mệt mỏi để không bao giờ biết dừng lại.

Gần 2,600 năm trước, trong Pháp Hội Thủ Lăng Nghiêm, sau khi được Đức Thế Tôn chỉ bày để nhận ra cái bản tâm thanh tịnh bất sanh bất diệt, Ngài A Nan đã thay mặt hội chúng lúc bấy giờ, đối trước Đức Thế Tôn mà phát nguyện, “... *Nguyện kim đắc quả thành bảo vương, hoàn độ như thị hằng sa chúng. Tương thử thâm tâm phụng trần sát, thì tắc danh vi báo Phật ân. Phục thỉnh Thế Tôn vị chứng minh, ngũ trước ác thế thệ tiên nhập... thuận nhĩ đa tánh khả tiêu vong, thước ca*

la tâm vô động chuyển...” Lời nguyện của người xưa trên đây đã trở thành lời nguyện của hầu hết những người con Phật từ trước đến nay. Ai là người con Phật theo đuổi lý tưởng cao đẹp “*Thành tựu chúng sanh - Tịnh Phật quốc độ*”, cái lý tưởng của người “*hành Bồ Tát đạo*” mà không khắc ghi lời nguyện đó vào lòng? Lời nguyện cao đẹp ấy không chỉ cho một kiếp làm người ngắn ngủi này mà còn cho muôn đời vạn kiếp về sau. Cho nên, dù không thể đem những được mất, thành bại trong một đời này để minh định giá trị một con người; nhưng dù sao, với những khó khăn, chướng nạn chồng chất mà Chùa Phước Huệ đã gặp phải và đã vượt qua để có được hôm nay cũng là một minh chứng cho sức mạnh của tâm nguyện, của ý chí, nghị lực kiên cường nơi những con người mang tấm thân vô thường nhỏ bé ở ngôi Chùa Phước Huệ Tacoma này. Tôi tin rằng, chính với tâm nguyện, ý chí, nghị lực đó mà Thầy Trụ Trì cùng với những người con Phật nơi đây sẽ tiếp tục làm thay đổi Phước Huệ, đưa Phước Huệ thành một nơi chốn tâm linh thực sự cho bao người quay về nương tựa tu học hay đến để chỉ mong tìm lại chút thanh bình, an lạc cho những tâm hồn bơ vơ lạc loài. Được như vậy, và chỉ cần được như vậy thôi thì Phước Huệ cũng là một sự có mặt không chỉ để làm đẹp cho vùng đất này mà còn mang ý nghĩa thiết thực cho con người trong xã hội đầy bất an, bạo động hiện nay.

HT. Thích Nguyên Hạnh

Ghi lại theo hồi ức về Chùa Phước Huệ lần tham dự Lễ An Vị Phật 2009

Đạo Từ Tại Đại Lễ Khánh Thành Chùa Phước Huệ

- HT. Thích Minh Đạt -

Kính bạch Chư Tôn Hoà Thượng, chư Thượng Tọa, Đại Đức Tăng, Ni

Kính bạch Thượng Tọa Viện Chủ Chùa Phước Huệ

Kính thưa tất cả quý Hội Đoàn, Đoàn Thể, quý Đồng Hương, quý vị đại diện các cấp Chính Quyền Địa Phương

Kính thưa liệt quý vị,

Sau ngày 30 tháng 4 năm 1975, Dân Tộc Việt, như một đàn chim lành bị động thổ, nên đã bay tứ tán gần khắp năm châu. Trên hai phần ba dân Việt lưu vong đó, có gốc gác Phật Giáo, họ có một nếp sống tâm linh rất phong phú, và nếp tâm linh ấy cũng chính là nền Văn Hoá Tâm Linh của Dân

Tộc. Văn Hoá Tâm Linh thì không thể nào mọi người có thể nhận thấy qua bằng mắt, nếu không thể hiện ra bằng hành động, bằng nếp sống cụ thể hằng ngày. Sau khi rời khỏi quê hương trong những ngày đau buồn cuối tháng 4 năm 1975 đó, họ cùng nhau quy tụ, vào rừng chặt cây, gom lá che thành cái chòi, đặt tên cho nó và trước cái tên đó thêm vào chữ Chùa, đã quen thuộc, nằm lòng từ khi họ còn tấm bé. Bởi vì, Phật Giáo Việt Nam đã có mặt trên 2000 năm tại đất nước Việt Nam, trong 2000 năm đó, Phật Giáo đã chịu chung cái vinh, cái nhục, cái nhọc nhằn, suy thịnh của Dân Tộc. Chúng ta có thể nói, Phật Giáo và Dân Tộc là một, bởi Phật Giáo nằm trong lòng Dân Tộc đã che chở, ấp ủ, vỗ về, và đã sản sinh biết bao nhân tài, đã đào tạo ra bao nhiêu nhà ái quốc, khỏi phải cần chứng minh nơi đây. Chỉ cần lật lại năm ba trang sử Việt, chúng ta cũng có thể thấy rõ điều đó. Và, chúng ta không ngạc nhiên, không lấy gì làm lạ, khi nghe thi sĩ Huyền Không đã dệt nên hai câu thơ rằng, *"Mái Chùa che chở hồn Dân Tộc/ Nếp sống muôn đời của Tổ Tông."* Vì là nếp sống muôn đời của Tổ Tông, nên bất cứ nơi nào người Việt đã định cư thì Tịnh Thất, Tịnh xá, Niệm Phật Đường, v.v... được dựng lên. Đó là nếp sống tâm linh, tinh thần văn hoá được biểu hiện cụ thể ở trong cuộc sống hàng ngày.

Thưa quý vị, Thượng Toạ Thích Phước Toàn, một Tăng Sĩ trẻ, có thể nói rất trẻ, nhưng tâm hồn vì Đạo Pháp, vì Dân Tộc, yêu nghệ thuật và văn hoá lại không trẻ chút nào. Chúng ta muốn biết Thượng Toạ già dặn trong vấn đề này như thế nào,

chỉ cần nhìn toàn cảnh ngôi Chùa Phước Huệ, mà chúng ta được câu hội dự Lễ Khánh Thành hôm nay thì đã rõ! Đường nét văn hoá thể hiện qua ngôi Chùa, nghệ thuật chăm sóc cây cảnh, cách thức sắp đặt, trang trí cây kiểng, vv... Nhất nhất, góc cạnh nào chúng ta cũng thấy một sự hài hoà đẹp mắt. Thưa quý vị! Không đẹp mắt sao được, bởi vì bản chất của Phật Giáo là sự hài hoà và hoà hợp. Thượng Toạ Thích Phước Toàn từ rất sớm, đã được nuôi dưỡng bởi những chất liệu sữa ngọt đó, đã cô kết trong tâm, khi đủ nhân duyên thì thể hiện, phơi bày ra cụ thể nếp văn hoá ấy. Mảnh đất mà chúng ta đang câu hội hôm đây, trước đây rất có thể là hoang phế, hay ít ra mảnh đất bình thường như bao nhiêu mảnh đất chung quanh. Ấy thế mà hôm nay nhìn lại, chúng ta không thể không tự hào là nhờ bàn tay, khối óc, tâm tư và ước nguyện, mà những Phật Tử và Đồng Hương quy tụ lại dưới sự lèo lái, chỉ đạo của Thượng Toạ Phước Toàn, để hôm nay đã trở thành di tích văn hoá mang tính lịch sử tại thành phố Tacoma này.

Thưa quý vị, vừa rồi chúng tôi có đề cập đến hai chữ “tự hào”, nhưng, xin quý vị, chúng ta đừng bao giờ tự cao và tự đại, vì tự cao và tự đại là hai bản chất có cùng một khả năng làm băng hoại nền Văn Hoá Tâm Linh. Một khi Văn Hoá Tâm Linh đã băng hoại thì, tất cả nền văn hoá sẽ xuôi tụt theo sau một cách dễ dàng. Tôi tưởng không còn từ ngữ để diễn tả đầy đủ sự thành tựu của ngôi Phạm Vũ Phước Huệ, mà Đại Lễ Khánh Thành hôm nay được tham dự đông đảo, của các cấp chính quyền địa phương và nhiều thành phần

trong các đoàn thể xã hội. Tôi xin nhất tâm cầu nguyện cho Thượng Toạ Trú Trì, Thích Phước Toàn, tiếp tục tôi luyện ý chí Kim Cang của mình mỗi ngày thêm kiên cố, để những chướng duyên, những trở ngại đều được khắc phục.

Thay mặt Chư Tôn Đức Tăng, Ni hiện diện, tôi kêu gọi quý Phật Tử, quý Đồng Hương đã từng hoặc trực tiếp hoặc gián tiếp hỗ trợ cho sự thành tựu ngôi Già Lam Phước Huệ này, hãy tiếp tục cộng tác cùng Thượng Toạ Trú Trì để duy trì, hầu làm nơi nương tựa tinh thần, nuôi lớn tâm linh cho chúng ta, con cháu chúng ta, cùng nhiều thế hệ mai sau.

Trân trọng cảm ơn và kính chào quý liệt vị.

HT. Thích Minh Đạt

Ngày 5-9-2010

Thích Liễu Nguyên ghi lại

**Đạo Từ Lễ Khánh Thành
Tháp Tâm Linh
Và Đài Văn Hoá Phật Giáo
- Tưởng Niệm Thuyền Nhân
Việt Nam**

- HT. Thích Thông Hải -

Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Kính bạch Chư Tôn Đức Tăng, Ni

Kính thưa Đại Chúng

Qua bài Diễn Văn Khai Mạc buổi lễ trọng đại hôm nay của Thượng Tọa Viện Chủ, đã nói lên tất cả ý nghĩa cao đẹp từ tâm linh cho đến văn hoá Phật Việt. Chúng tôi cũng như quý vị đã lắng nghe từng chữ, từng lời, từ tư tưởng cho đến ý nghĩ mà tác giả đã trình bày về Ngôi Bảo Tháp Tâm Linh và Đài Văn Hoá Phật Giáo - Tưởng Niệm Thuyền Nhân Việt Nam.

Kính thưa quý vị,

Được làm người giữa thế gian này với kiếp sống 70 năm, 80 năm hoặc thọ hơn đã là điều vô cùng may mắn; ngoài ra, với chúng ta, chỉ cần kiến tạo được một tác phẩm nghệ thuật về văn hoá, mang ý nghĩa cao đẹp để cống hiến cho đời, cho đạo thì, ta đã thấy mãn nguyện cho một kiếp làm người. Do đó,

chúng ta phải biết trân quý những tác phẩm nghệ thuật của bất kỳ ai, trong khi họ làm được, ta không làm được, họ có ý tưởng tốt, ta thì không, là đã đáng cho ta nể phục vậy. Và về mặt tâm linh, chỉ cần một hình ảnh của một người bình thường, cạo đầu làm Tu Sĩ, được mặc áo Như Lai, ngồi toà Như Lai, ở nhà Như Lai thì đã vô cùng khó, đáng để cho ta kính phục và kính lễ vậy. Điều quý hoá hơn, là người đó biết an trú tâm để giữ gìn phạm hạnh, biết điều phục nội tâm, biết đối diện với ngoại cảnh đã là điều vô cùng cao quý. Song, Thượng Tọa Viện Chủ Phước Huệ, không chỉ là vị Tăng với các đức hạnh đó, Thầy còn tạo nên những tác phẩm đặc thù nghệ thuật và một cơ sở phạm vũ huy hoàng thật nghiêm túc, mang tính văn hoá Việt Nam, văn hoá Phật Giáo Việt Nam tầm cỡ thế này là việc không dễ. Và rằng, nếu thế hệ chúng ta không làm những công tác văn hoá này thì, chắc chắn các thế hệ thứ hai, thứ ba cũng sẽ không làm được, có thể họ sẽ quên cả gốc gác, không biết Ông Cha của họ đã định cư ở các nước như thế nào và bằng cách nào. Vậy nên, việc làm cao quý của Thượng Tọa rất xứng đáng để chúng ta ghi ơn và tán thán. Tôi xin phép để nói riêng với các Phật Tử Đạo Tràn Phước Huệ thế này; quý vị thân mến, quý vị có thể đi thăm viếng, chiêm bái các tự viện khắp năm châu ở hải ngoại, quý vị sẽ không thấy một hình ảnh của ngôi Chùa nào có nét văn hoá đặc thù như ngôi Chùa mà quý vị đang sinh hoạt nơi đây; no where like your own Temple. (Xin Đại Chúng cho một tràng pháo tay).

Kính thưa Đại Chúng,

Đây là lần thứ ba chúng tôi đến với Đạo Tràn Chùa Phước Huệ, hôm nay lại được hân hạnh tham dự, chứng

minh Lễ Khánh Thành Tháp Tâm Linh và Đài Văn Hoá Phật Giáo - Tưởng Niệm Thuyền Nhân Việt Nam; kiến trúc của đài tưởng niệm bằng hình chiếc thuyền, trên thuyền có Chùa Một Cột, để tượng trưng cho Ngôi Chùa Phật Giáo và Đức Quán Thế Âm là tượng trưng cho sự cứu khổ cứu nạn. Nghĩa là chúng ta cùng trở về với chánh tâm để tưởng niệm và san sẻ những nỗi niềm thương tâm của một thời đã qua. Trong đó, chúng tôi là những thuyền nhân và cũng là những chứng nhân của giai đoạn này. Tôi còn nhớ, vừa được an toàn trên đảo Pulau Bidong tại Malaysia năm 1977, chúng tôi liền lập ngôi Chùa Từ Bi, cho quần chúng Phật Tử đang hoang mang sợ hãi, chưa hoàn hồn qua chặng đường thập tử nhất sinh đó, có nơi để về nương tựa, an ủi tinh thần. Sau đó, khi chuyển qua trại Bataan, chúng tôi lập thêm ngôi Chùa Vạn Đức, cũng cùng cho mục đích trên.

Sau cùng, chúng tôi thật vô cùng biết ơn Thượng Tọa đã làm công việc văn hoá cao quý này, và cũng là cơ duyên để chúng ta cùng có mặt cho nhau trong một Đạo Tràng trang nghiêm thanh tịnh và vô cùng ấm cúng hôm nay. Một lần nữa kính cảm niệm công đức Thượng Tọa và kính chúc Đại Chúng luôn an lành hạnh phúc dưới ánh từ quang của Chư Phật.

Nam Mô Đại Từ Đại Bi Linh Cảm Ứng Quán Thế Âm Bồ Tát.

HT. Thích Thông Hải

Ngày 15-4-2018

Thích Đạo Chí ghi lại

Chùa Phước Huệ, 30 Năm - Một Chặng Đường

- HT. Thích Thái Hoà -

Chùa Phước Huệ ở thành phố Tacoma, bang Washington, Hiệp chúng quốc Hoa Kỳ do Thượng Tọa Thích Phước Toàn thành lập năm 1994, là một trong những ngôi Chùa do Tăng Sĩ Việt Nam xây dựng với những kiến trúc và trang trí nhằm giới thiệu văn hoá Việt Nam trên xứ sở đa văn hoá này.

Tôi đã đến ngôi Chùa này thăm và chia sẻ pháp thoại hai lần. Lần thứ nhất vào ngày 7-12-2022 với đề tài “*Phước Huệ Song Tu*”; lần thứ hai với đề tài “*Nuôi Dưỡng Tâm đức cho chúng ta và chúng sinh*” vào ngày 07-12-2023.

Thật vậy, nếu chúng ta tu tập chỉ có Phước mà không có Huệ hay chỉ có Huệ mà không có Phước thì không thể đưa tới một đời sống lợi mình lợi người hiện tại và tương lai hay đời này và đời sau; và nếu chúng ta tu tập mà không biết nuôi dưỡng Tâm đức và phát triển tâm này để làm lợi ích cho mình, cho người, cho chúng sinh thì cũng không thể duy trì được ngôi Chùa một cách lâu dài đúng nghĩa.

Thời Đức Phật còn tại thế, tại Ấn Độ ngôi Tịnh xá Trúc Lâm hay là Chùa Trúc Lâm là ngôi Chùa đầu tiên của Phật

Giáo Ấn Độ do Vua Tần Bà Sa La xây dựng, cúng dường Đức Thế Tôn và Tăng Đoàn, làm nơi tu học và An Cư đầu tiên; tại Trung Quốc, ngôi Chùa Bạch Mã do Vua Hán Minh Đế xây dựng đầu tiên vào thế kỷ đầu Tây lịch để cúng dường cho hai Ngài Ca Diếp Ma Đằng và Trúc Pháp Lan nhằm lưu trú để phiên dịch kinh điển Phật Giáo từ tiếng Phạn sang tiếng Hán để tuyên dương Chánh Pháp trên xứ sở Trung Quốc, mà cụ thể là bản kinh Tứ Thập Nhị chương là bản kinh phiên dịch đầu tiên ở nơi ngôi Chùa này; tại Golden Rock và Chùa Vàng ở Yangon Miến Điện được xây dựng sớm nhất đồng thời với Đức Thế Tôn lúc còn tại thế do hai thương gia Bhallika và Tabassu của Miến Điện và nhà Vua Miến Điện để thờ móng tay và tóc của Phật; tại Việt Nam bốn ngôi Chùa được xây dựng đầu tiên vào những thế kỷ đầu ở Thuận Thành - Bắc Ninh là Pháp Vân, Pháp Vũ, Pháp Lôi và Pháp Điện nhằm đáp ứng những nhu cầu tu học và đời sống tâm linh cho người Việt vào thời đại bấy giờ.

Và hiện nay cũng có tư liệu cho rằng, có một ngôi Chùa tháp xây dựng đầu tiên vào đầu thế kỷ thứ II trước Công Nguyên của Phật Giáo Việt Nam tại Nê Lê, nay là quận Đồ Sơn thuộc thành phố Hải Phòng. Cùng với nhịp phát triển Giáo Pháp Đức Phật, Phật Giáo Việt Nam đã hình thành từ những thế kỷ đầu trước Tây lịch và tiếp tục duy trì, phát triển cho đến ngày nay.

Trên bước đường hoằng pháp lợi sanh, ngôi Chùa Phật Giáo Việt Nam có mặt sớm nhất trên Đất Nước Hoa Kỳ là

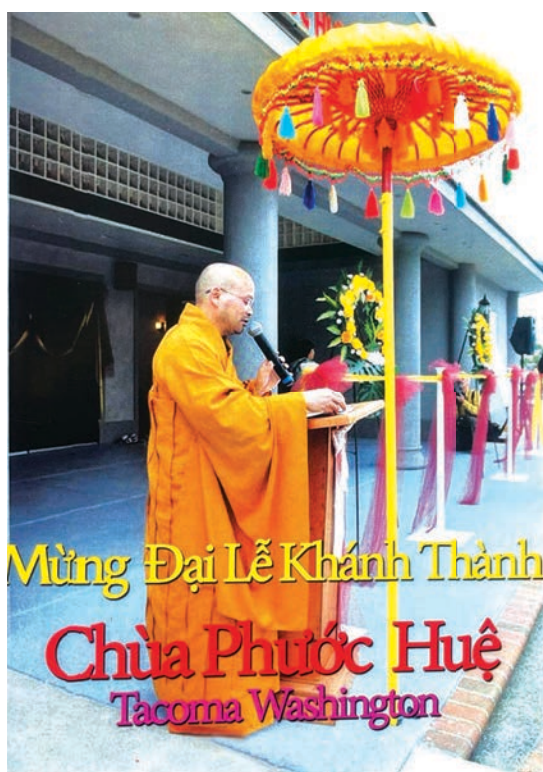
Chùa Việt Nam tại Los Angeles do Hoà Thượng Thích Thiên Ân xây dựng từ năm 1975 mở đầu cho những ngôi Chùa Việt Nam xuất hiện trên xứ sở Cờ Hoa này.

Ngôi Chùa Phước Huệ đã có mặt cho xứ sở Cờ Hoa cùng với những ngôi tự viện đã có mặt trên xứ sở này không những chỉ giới thiệu giáo lý của Đức Phật “nguyên chất” từ Ấn Độ mà còn giới thiệu nền tín ngưỡng, tâm linh Phật Giáo Phật Việt đến xứ sở đa Văn Hóa này để đóng góp một phần nào cho sự nghiệp hoằng dương Phật Giáo trên thế giới của các sứ giả Như Lai nhằm báo đáp ân đức Tam Bảo, Thầy Tổ. Do đó tôi viết bài này để tùy hỷ công đức và hạnh nguyện của các Ngài truyền giáo, truyền giới, khai sơn trên xứ sở Cờ Hoa nói chung và Thượng Tọa Thích Phước Toàn Chùa Phước Huệ nói riêng nhân dịp kỷ niệm Đại Lễ “30 Năm - Một Chặng Đường”.

HT. Thích Thái Hòa

Diễn Văn Và Tường Trình Lễ Khánh Thành Chùa Phước Huệ

- Thích Phước Toàn -

Nam Mô Bốn Sư Thích Ca
Mâu Ni Phật

Kính bạch trên Chư Tôn
Hòa Thượng chứng minh

Kính bạch Chư Thượng
Tọa, Đại Đức Tăng, Ni

Kính thưa quý vị đại diện
các cấp Chính Quyền Địa
Phương, các Phái Đoàn, quý
Hội Đoàn, quý Ân Nhân và
toàn thể quý Đồng Hương
Phật Tử, Thân Hữu xa gần.

Lời đầu, chúng con toàn thể Đạo Tràng Phước Huệ, hân hoan thành kính cung nghinh và tri ân sâu xa dâng lên chư liệt vị Tôn Túc đã quan tâm, thương mến, dành khoản thời gian quý báu, quang lâm chứng minh và chú nguyện nhân ngày Đại Lễ Khánh Thành Chùa Phước Huệ, làm tăng thêm phong thái uy nghiêm và ấm tràn hương đạo. Và, chúng tôi

hân hoan chào đón và vô cùng cảm kích những thiện chí của quý vị trong các phái đoàn đại diện các lĩnh vực cấp Chính Quyền Địa Phương và các Cộng Đồng, các Tôn Giáo bạn, các Hội Đoàn, Đoàn Thể. Chúng tôi cũng chân thành cảm niệm công đức và tán thán toàn thể quý Phật Tử thập phương, quý Đồng Hương, quý Thân Hữu xa gần đã dành khoản thì giờ quý báu đến tham dự để cầu nguyện và hỗ trợ cho ngày Đại Lễ Khánh Thành và chia sẻ niềm vui lớn của sự thành tựu viên mãn ngôi Già Lam Phước Huệ nơi đây.

Kính bạch quý Ngài

Kính thưa toàn thể Đại Chúng,

Chùa Phước Huệ bắt đầu thành lập vào cuối năm 1994, với tâm nguyện xây dựng một Trung Tâm Văn Hóa cho đúng nghĩa là Văn Hóa Phật Giáo Việt Nam. Vừa mua được mảnh đất nơi bắt đầu ở đường 48th và đặt tên với ý nghĩa Phước Huệ song tu. Nghĩa là lấy Chánh Trí Tuệ làm sự nghiệp và lấy Chánh Phước Đức tức là Từ Bi và khiêm cung làm năng lượng để tiến tu, là ý của cố Hòa Thượng thượng Mãn hạ Giác, là Thầy Bổn Sư của chúng con, chúng tôi. Cho đến khi trên mảnh đất cũ không xây dựng được vì thuộc trong khu dân cư có nhiều sự phản đối thì, cũng vừa gặp được mảnh đất rộng đang để bán fore sale, qua sự mục kích của Hòa Thượng Thích Tịnh Từ và được Ngài khuyến khích mua lại. Đạo Tràng Phước Huệ có mời một buổi họp khẩn vào khoảng trong nửa tháng 8-2001, có tất cả 6 Thầy cùng 52

nam nữ Phật Tử tham dự, đã đi đến quyết định sau khi lấy biểu quyết giữa đại chúng đã đồng thuận 100% là, phát mãi mảnh đất cũ để thu mua mảnh đất mới, đó là mảnh đất hiện tại xây dựng ngôi Chùa này.

Sau buổi họp thành công, chúng tôi thuê các công ty chuyên nghiệp đến thử nghiệm và đo đạc đất đai cũng mất hơn 3 tháng mới hoàn tất, và chúng tôi đã thu mua mảnh đất này vào cuối tháng 11 năm 2001. Chúng tôi cùng các Thầy và các Sư Cô cũng như tất cả các Phật Tử dốc sức dọn dẹp, sửa sang lại 2 căn nhà bỏ hoang nằm phía trước cũng tròn 1 năm. Vào cuối tháng 11 năm 2002, chúng tôi dời Chùa về sinh hoạt tại nơi đây và giao mảnh đất cũ lại cho chủ mới. Tuy có được mảnh đất rộng, nhưng không được phẳng phiu và sạch sẽ, chúng tôi phải vừa dọn dẹp sân, vừa đi tìm mua và xin thêm đất của những nơi dư về để bồi vào những chỗ trũng. Đồng thời thuê máy (*boodozoses*) ủi đất cho bằng phẳng. Ước tính khoảng gần hai trăm ngàn yards đất và mất khoảng gần 4 năm, chúng tôi mới hoàn tất việc dọn dẹp, bồi và sửa mảnh đất này.

Kính bạch quý Ngài,

Kính thưa toàn thể quý vị,

Dù vẫn biết là mọi vật hữu hình tất sẽ hữu hoại, mọi cơ sở vật chất chỉ là phương tiện, hơn ai hết, người học Phật hiểu Phật không thể nhầm lẫn phương tiện với cứu cánh.

Nhưng, chúng ta đang ở vào thời kỳ Tượng Pháp thì, ngôi Chùa và Kinh Tượng là cơ sở Giáo Pháp để đưa con người vào đạo là điều tất yếu. Hơn thế nữa, Thầy Bốn Sư chúng con, chúng tôi có dạy, “Đạo Phật là luôn luôn đứng dậy để đi, suốt 49 năm ròng Đức Phật vẫn bưng bình bát lên đường, không ngừng nghỉ.” Một âm thanh thật nhẹ nhàng mà sâu sắc, lại như thanh kiếm kim cương vẫn hoài văng vẳng bên tai chúng con, chúng tôi.

Cũng chính phương tiện và lời dạy ấy, trải dài suốt 16 năm ròng rã, toàn thể Phật Tử địa phương, và xa hơn, là Phật Tử thập phương, dù gặp lắm khó khăn và đầy nghịch cảnh, đã kiên tâm bền chí, song song với sự tu học để phát triển tuệ giác và tâm thương yêu, là một sự nỗ lực, vừa góp công sức cũng như tinh tài để duy trì, xây dựng và phát triển ngôi Tam Bảo nơi đây cho đúng nghĩa một sơ sở Văn Hóa Phật Giáo Việt Nam. Hầu tạo phương tiện cho cộng đồng người Việt nói riêng và cộng đồng Phật Tử thế giới nói chung tựu về tu tập, không ngoài mục đích là để mọi người, mọi giới đều được thừa hưởng niềm an lạc mà Phật, Tổ và các bậc tiền bối đã trải nghiệm và tâm huyết trao truyền.

Cũng do tâm nguyện trên, đã dẫn chúng tôi vào một khúc quanh tư duy đầy thử thách, song lại thật kỳ thú. Nếu muốn xây một ngôi Chùa đúng nghĩa như thế thì đòi hỏi phải có phân tài chánh dồi dào và một lực lượng nhân lực thật vững vàng. Trong sự khó lại có điều may, đó là, Phật

Tử Tacoma luôn luôn là một Đạo Tràng hộ pháp rất đoàn kết, hy sinh và tinh tấn. Tuy nhiên, Phật Tử ở địa phương này quá ít ỏi để đáp ứng nhu cầu cho một công trình lớn lao như thế.

Sự thể này làm cho chúng tôi có những lúc thiên quán cũng như nhiều lần trong giấc ngủ, dường như có một tâm thức thứ hai đã nói vào tâm thức của chúng tôi là: *Hãy bưng bình bát để lên đường và đi vào cuộc đời.* Và rằng, phải trui luyện ý chí nhẫn nại và kiên tâm nhiều hơn nữa, bởi, trong khi bưng bình bát đi như thế thì cũng sẽ gặp lắm điều bất ý. Ngoài những hảo tâm hoan hỷ sốt bát ra, sẽ có những người sốt những thức ăn khó nuốt và những thức uống khó trôi.

Quả thật, khi dẫn bước, đơn thân rời trú xứ để lên đường, đôi khi suốt cả 2 đến 3 tuần lễ hoặc cả tháng, phải đi gõ cửa từng nhà, khắp các tiểu bang của nước Mỹ và Canada, xa hơn nữa là qua đến Úc Châu. Hễ có người chỉ dẫn nơi nào có người Việt Nam là chúng tôi đến đó gõ cửa, ngoài chuyện nhịn đói nhịn khát, thức ngủ khi lỡ đường, còn bị được tặng cho những lời mà với người bình thường thì thật là khó nghe, khó nhẫn, nhưng với người tu, nhất là muốn thực hiện cho kỳ được tâm nguyện như trên thì hoàn cảnh nào cũng đều phải hoan hỷ là điều tiên quyết.

Chặng đường thứ hai thì cũng gian nan không kém, đó là phân phép tắc hành chánh cho một giấy phép xây cất. Chúng tôi đã theo đuổi suốt gần bốn năm, có những đòi hỏi và thay

đổi rất bất ngờ của nhà đèn City và quy luật của Pierce County mà nếu không kiên nhẫn theo hầu thì khó có thể bắt đầu xây cất vào tháng 3 năm 2008 và hoàn mãn hôm nay được.

Trong khoảng thời gian xây cất, với một lực lương đóng góp công quả rất hùng hậu, đã đỡ bớt rất nhiều cho phần thuê khoán các nhà thầu ở nhiều lãnh vực trong việc xây cất. Tuy vậy, nhà Chùa khi xây xong, vẫn cội nợ nhà bank và Phật Tử không dưới \$600,000 (Sáu trăm ngàn đô).

Kính bạch Chư Tôn Đức,

Kính thưa Đại Chúng,

Đạo Tràng Phước Huệ mãi chân thành ghi ân sự dạy dỗ, hỗ trợ và khuyến khích tinh thần của Chư Tôn Đức khắp nơi. Và luôn luôn chân thành cảm niệm và tri ân sự đóng góp công đức, công quả của toàn thể cộng đồng người Việt tại Washington và khắp nơi, cũng như toàn thể quý Phật Tử thân hữu xa gần, để ngôi Già Lam Phước Huệ vẫn mãi phát triển và ấm cúng với nét Văn Hóa về tâm linh sâu xa mà đầy thiên vị, lại ấp ủ đặc tính Văn Hóa, tinh thần Dân Tộc, là “*Mái Chùa che chở hồn Dân Tộc, Nếp sống muôn đời của Tổ Tông*” này.

Với tâm nguyện xả bỏ nhân ngã để trên cầu đạo giải thoát, dưới phụng sự, giúp đỡ chúng sanh, chúng con luôn mong ước được sự chỉ dạy của Chư Tôn Túc hầu nghiêm thân tích đức để mỗi ngày mỗi gần gũi hơn với ánh sáng trí tuệ của Chư Phật. Và chúng tôi luôn luôn trân trọng ghi nhận sự góp ý xây dựng của các thiện trí thức, để chúng ta

cùng thâm thập được những ý kiến đóng góp tốt, là mong muốn cho ngôi Già Lam Phước Huệ ngày càng tỏa hương của Giới, Định, Tuệ, của giải thoát và tri kiến, và là hương của thanh bình, hòa hiếu an vui vậy.

Một lần nữa, chúng con vô cùng tri ân sâu xa lên Chư Tôn Đức đã quá bước chứng minh, cầu nguyện, và chúng tôi cũng vô cùng tri ân các đại diện Chính Quyền Địa Phương, các Cộng Đồng bạn, các Tổ Chức Cộng Đồng và tán thán công đức, công quả của toàn thể quý Phật Tử thập phương, quý Đồng Hương, quý Thân Hữu xa gần có mặt cũng như không có mặt hôm nay. Đặc biệt xin tán thán và cảm niệm các ban ngành, ban Vận Động Tài Chánh, ban Trai Soạn, ban Trang Trí, ban Văn Nghệ, anh chị em Nghệ Sĩ và các cục Truyền Thanh, Truyền Hình, Truyền Thông Báo Chí cùng tất cả các ban đã làm việc rất nhiệt huyết để mang sự tốt đẹp cho Đại Lễ hôm nay.

Sau cùng, chúng con ngưỡng kính chúc Chư Tôn Thiên Đức Tăng, Ni thân tâm thường lạc, đạo nghiệp viên thành. Chúng tôi thành tâm kính chúc toàn thể quý Đại Chúng Bồ Đề tâm kiên cố, mọi sự an lành, vạn điều như ý.

Nam Mô Thành Tựu Viên Mãn Bồ Tát Ma Ha Tát.

Nam Mô Hoan Hỷ Tạng Bồ Tát Ma Ha Tát.

Tỳ Kheo Thích Phước Toàn

Ngày 4-9-2010

Opening Speech And Overall Report On Phuoc Hue Temple Inauguration Ceremony

Namo Sakyamuni Buddha,

Our most venerables and honored Bhikkhus and Bhikkhunis,

Our distinguished guests,

Representatives of all Agencies, Associations, Supporters and Members,

We, members of Phuoc Hue temple, respectfully welcome you. We are deeply grateful that you have taken time from your busy weekend to participate in the Grand Opening Ceremony of the Phuoc Hue Buddhist Cultural and Meditation Center. It is a historically important day for our community. With Dharma's compassionate blessing, and your support and prayers, we are certain our temple and members would be blessed from this day forward.

The Phuoc Hue Temple was founded in 1994 with the goal of establishing a Meditation and Cultural Center for the Vietnamese Community in accordance to the principles of the Vietnamese Buddhism. In the beginning, a humble residential home on 48th street was converted into a center for worship and religious activities. At the suggestion of our most venerable Zen Master, the late Thich Man Giac, the temple was named Phuoc Hue, literally means blessing and

wisdom. In addition, it also signifies compassion and love in our practice.

We soon found out that this property, located in a residential area, was not a good match for a religious establishment. The neighborhood residents often opposed the activities and events that we conducted. For this reason, we began our search for a new site. Fortunately, another sizeable property, not very far away from the current location, was available for sale. With the encouragement from our mentor, Ven. Thich Tinh Tu, a consensus was reached among our congregations to purchase the lot. Eventually, we were able to acquire the new property and moved there in November 2002, after spending more than a year cleaning the whole area and repairing the structures on the property. With the help of everyone on board, from the monks, the nuns to our Buddhist members, we had the two vacant and neglected buildings on the lot refitted for use as our place of worship and home for our resident monks and nuns. We continued to work on the improvement of the property, renting bulldozers and collecting or buying dirt to flatten and level the grounds. It has taken us almost 4 years and about 100,000 yards of dirt in order to complete our task.

Our most Venerables and Honored guests,
Ladies and gentlemen,

We all know that things are in nature ephemeral. All material things should be contemplated as means, not

goals. We, Buddhists, believe that we are now in the formal symbolic period of Buddhism. Temples, statues, sutra texts are merely a means for Dharma teaching. Our late Teacher, the Ven. Thich Man Giac often said, “Buddhism is about constant motion, and the wheel of Dharma has been turning without stopping, following the footsteps of our Lord Buddha during his 49 years on the road, carrying a vessel, spreading the seeds of Dharma.” His reminder is gentle, yet the impact is as sharp as a sword fashioned out of diamond.

For 16 long arduous years, through the steadfast dedication, unrelenting commitment, and unequivocal support of our members and supporters, we have overcome tantamount of obstacles in our task of seeking support and fund raising in the States and abroad. We have received donations and support from friends in all walks of life. Today, our dream comes true. Our newly constructed temple, a symbolic achievement of our quest for eternal peace, wellbeing, and freedom from sufferings, will serve as our community’s center for cultural activities, Buddhist practices and meditation. Our vision is not to only serve our local Vietnamese Buddhists but to also help other Buddhists around the world in each in their aim to achieve one’s enlightenment.

Our mission had taken us around many curves that were full of difficulties and Challenges. To build such an institution of our dream would require a huge amount of stable capital and human resources. On one hand, it is an enormous blessing that

our Tacoma Buddhist membership has always been one that is united, insightful, and totally committed. Still, its modest size represented a continuous obstacle.

This is the reason why, in an effort to achieve our goal, we kept returning to the idea of taking up a vessel and going out in the world, seeking help. We realize that to embark on this journey, it is imperative that we need to practice patience and maintain focus. For every gesture of support and contribution that goes into our vessel, there will be others who would hurl hard-to-swallow food and drinks toward our direction. It was a long and lonely road as we embarked on our journey that took us all over the United State, Canada, and even Australia. Each trip took 2 to 3 weeks, sometimes a month. Whenever we heard about a Vietnamese community, we would stop and knock on the door, seeking financial support to build our temple. Many a time, besides having to endure thirst, hunger and lack of sleep, we also had to face insults and mockery. That was one of the most discouraging aspects of our effort.

Navigating the permit process was another Challenge. Had we not been persistent and diligent in our endeavor to comply with the many abrupt and unforeseen Changes and demands imposed by the city and county officials during the last 4 years, our center would not have been completed for our grand opening today.

We would like to acknowledge those of you who, with unrivaled sacrifice have made monetary donations; offered tens of thousands of dollars in unconditional loans to the temple; contributed thousands of volunteer labor hours; given technical and administrative expertise in acquiring the necessary property, as well as obtaining the building permit for the construction of our temple. Because of your generosity, this project becomes a reality, with a remaining debt to the bank and our members totaling approximately \$600,000.00.

In our belief, our new Temple will serve as the roof that safeguards the soul of our people and maintains the cultures and traditions of our ancestors. With equanimity, loving kindness and compassion, we have been endlessly attempting to search for and behold the truth under the guidance, wisdom and teaching of our great teacher, the Lord Buddha. We will, forever, appreciate and be indebted to many of you who have, in multiple pathways, helped us build our new temple that will be the stepping stone in our search for peace and happiness, and ultimately our enlightenment.

*Speech of Bhikkhu Thich Phuoc Toan
Mrs. Minh Anh Hodge, Ph.D, interpreter*

Phước Huệ Temple Trong Tôi

- Thích Đạo Chí -

Mười tám năm trước, rời quê hương, rời Chùa Tổ Thiên Tôn, tôi đến một nơi gọi là phồn hoa, ở đó không chỉ phát triển về phương diện khoa học kỹ thuật cao tột, mà là cả mọi mặt đều đáp ứng thoả mãn nhu cầu tiện nghi cho cuộc sống của con người từ vật chất lẫn tinh thần, là Đất Nước Hoa Kỳ.

Vào mùa Thu năm 2005, tôi được Thầy Viện Chủ Chùa Phước Huệ thương mến, gửi thư mời qua làm phật sự cùng Thầy; nhờ nhân duyên đầy đủ, tôi đã được Mỹ chấp thuận. Thế là tôi đã có mặt tại Chùa Phước Huệ vào tháng 9 năm 2005, và chính nơi đây đã cho tôi cảm nhận về sự thay đổi trong cuộc sống cả đạo lẫn đời, nhất là sự thay đổi nơi chốn thiền môn ở xứ Cờ Hoa.

Ngôi Chùa được cải biến từ một căn nhà nhỏ với ba Thầy Trò; tôi, Thầy Hạnh Huy, và Thầy Viện Chủ. Ngoài việc sáng chiếu chuông mõ kệ kinh để cầu nguyện cho nhân sanh luôn an lạc, cho phật sự xây ngôi Bảo điện sớm được đạt thành và, Thầy Trò chúng tôi vẫn làm việc, xây dựng lần lần các tiểu cảnh quanh khuôn viên Chùa mà Thầy Viện Chủ đã vạch định.

Thời gian cứ thế đi qua, tuy nhiên, tự thâm tâm tôi nuôi một hoài bão, là được đi thăm viếng và học hỏi thêm từ các bậc trưởng thượng khắp nơi trên xứ sở mới này. Tôi xin phép Thầy Viện Chủ và Thầy đã hoan hỷ. Thầy còn khuyến khích tôi, *“Dù đến đâu cũng cần cố gắng học hỏi và thúc liễm thân tâm để hạt thánh chủng mãi phát triển đều đặn.”* Tôi y giáo của Thầy.

Tôi đi thăm thú nhiều Chùa viện trên nhiều tiểu bang, rồi một ngày, Thầy Viện Chủ báo cho tôi biết, Đại Lễ Khánh Thành Chùa Phước Huệ sẽ diễn ra vào ngày 5 tháng 9, 2010. Trong lòng vừa mừng vừa nghĩ đến, tâm nguyện của Thầy được thành tựu tốt đẹp là nhờ sự cần mẫn bền chí và bản tâm chân thật trong sáng của Thầy. Bên cạnh đó cũng nhờ sự gia tâm cầu nguyện của Chư Tôn Đức và sự phát tâm của quý Phật Tử xa gần.

Nhân dịp này, tôi tranh thủ về sớm hơn gần một tuần lễ, thứ nhất là để thăm lại ngôi Chùa, đồng thời cũng để giúp Thầy Viện Chủ được việc gì thì giúp. Về đến nơi, nhìn cảnh quang đã hoàn toàn thay đổi, tổng thể khuôn viên Chùa thật đẹp, thật thoáng. Trong lòng vẫn thâm tạ ân Tam Bảo đã gia hộ cho Thầy hoàn thành công cuộc xây dựng ngôi Bảo điện. Ngôi Chùa mang dáng dấp của quê hương Việt Nam nơi xứ người và tôi nghĩ, có thể nơi đây cũng là điểm tựa cho các thế hệ con em cùng về tu học, hầu xây dựng đời sống tâm linh, trong khi thời buổi nhiều nhương vàng thau lẫn lộn này mà có nơi để nương tựa thì được vững tâm hơn.

Những gì đã diễn ra trong ngày đại hoan hỷ của Phật Tử Tacoma này!... Tôi đã từng tham dự Lễ Khánh Thành nhiều nơi, nhưng nơi đây lại rất đặc biệt. Ngoài trên dưới một nghìn Phật Tử thập phương về tham dự ra, còn có các Quan Chức Địa Phương, các giới Truyền Thông Báo Chí, và các Hội Đoàn, Đoàn Thể cũng cùng tham dự thật đông đủ. Vào chương trình đầu tiên, gồm hai MC, một là Tiến Sĩ Lê Đức Long đến từ Colorado và Tiến Sĩ Minh Anh Hodge, cũng là Chủ Nhiệm Sở Học Chánh Tacoma, vừa đại diện mà cũng vừa là MC, cùng điều hợp chương trình.

Thành phần Chư Tôn Đức tham dự và chứng minh tôi nhận thấy: HT. Thích Phước Thuận - Viện Chủ Chùa Phước Trí, Santa Ana, Cali; HT. Thích Minh Đạt - Viện Chủ Chùa Quang Nghiêm Stockton, Cali; HT. Thích Giác Tuỳ và Chư Tăng Tịnh Xá Minh Đăng Quang, Portland; TT. Thích Như Minh - Trụ Trì và ĐĐ. Thích Liễu Nguyên thường trú Chùa Việt Nam, LA, Cali; Phái đoàn Tăng, Ni gồm 10 vị thường trú Tu Viện Chân Nguyên, Langley, Canada; TT. Thích Hương Huệ - Viện Chủ Tu Viện Hương Hải, Florida; TT. Thích Nguyên Kim và ĐĐ. Thích Phước Thanh, Chùa Cổ Lâm, Seattle; ĐĐ. Thích Quảng Kiên và SC. TN Thanh Nghiêm, thường trú Tu Viện Kim Sơn, Watsonville, Cali; ĐĐ. Thích Tịnh Mãn - Viện Chủ Tu Viện Từ Vân, Colorado; ĐĐ. Thích Đạo Chí, thường trú Chùa Kim Quang, Sacramento, Cali; ĐĐ. Thích Thánh Trí và SC. TN Đàm Khánh thường

trú Tu Viện Bửu Hưng, Vancouver; ĐĐ. Thích Nhuận Đạt, North Carolina; NS. TN Như Ngọc - Trú Trì Chùa A Di Đà, Cali; NS. TN Đức Hòa, phó Trú Trì và Chư Ni Chùa Đức Viên, San Jose; SC. TN Nhật Thu - Trú Trì Chùa Thiên Quang, Oregon; SC. TN Như Thanh và Hạnh Nguyễn, trú tại Tịnh thất An Lạc, Kent, WA; SC. TN Liên Hiếu - Viện Chủ và SC. TN Chúc Ngọc, Tịnh xá Ngọc Châu, Ore; SC. TN Tánh Không và Tánh Hải, tại Thiên thất Oregon; SC. TN Việt Liên - Trú Trì Tịnh xá Minh Đăng Quang, London, Ont; TT. Cozên Senson Thích Minh Thiện, và Tăng, Ni từ Buddhism Monastery, Ore. Cuối cùng là TT. Thích Phước Toàn, Viện Chủ và Chư Tăng, Ni, ĐĐ. Thích Minh Truyền, SC. TN Thiện Phương thường trú Chùa Phước Huệ.

Về cánh đại diện Chính Quyền các cấp từ tiểu bang đến thành phố và cả quận hạt Pierce cũng cùng tham dự: TNS. Rosa Franklin, đại diện Bà Thống Đốc Christine Gregoire; bà Marilyn Strickland - Thị Trưởng Tacoma; các đại biểu tiểu bang có Steve Conway, Dawn Morrell, Jeannie Darneille; Barbara Gellman, Pierce County Council Member; Marty Campbell, Tacoma Council Member; Julie Anderson, Pierce County Auditor; Lisa Fisch, phụ tá đặc biệt TNS. Debbie Regala; Tom Hilyard, Giám Đốc Phục Vụ Cộng Đồng Pierce County; Ted Johnstone, Giáo sư & Giảng viên ĐH. Washington Tacoma; Dr. Don Johnstone, Giáo Sư South Puget Sound Community College; Dr.

Wanda Johnson, Giáo Sư ĐH. PLU; Bruce Sadler, Tacoma School District; Ông Micheal Mirra, Giám Đốc Chấp Hành Tacoma Housing và gia đình; Jeremiah Sataraka, Americops of Northwest Leadership Foundation; Bà Judie Fortier, President of Women of Vision; Sinoun Hem, President of Cambodian Women's Network; Bà Faaluaina PritChard, Giám Đốc Asian Pacific Culture Center.

Bên giới Truyền Thông: Truyền Hình và Báo Chí, đại diện SBTN địa phương, Ông Phạm Quốc Bảo và Cô Trang Phạm; Seattle Viet TV, Ông Linh Vũ; đài Sài Gòn Radio, Ông Quốc Nam; đại diện Việt Báo Miền Nam, các Ông Bùi Phú, Bùi Quốc Hùng, Đặng Công Minh và Huỳnh Bình; Người Việt Ngày Nay, Ông Phạm Trí; Tuần Báo Người Việt Tây Bắc, Ông Phạm Kim, Phương Đông Times, Ông Võ Thành Đông và Ông Nguyễn Tấn Lai.

Trong các phái đoàn về tham dự từ phương xa: Ông Hồ Như Hề, Hội Trưởng, Hội Phật Tử An Bằng Hải Ngoại và phái đoàn; Phái đoàn Phật Tử Chùa Phổ Minh, Windsor Ontario, và London; Đạo Tràng Phước An, Newcastle; các phái đoàn Phật Tử Colorado, Chicago, Florida, California, Portland-Oregon; South Carolina, Seattle, Olympia. Tôn tộc Họ Lê; Hội Tương Trợ Việt Nam Pierce County, Ông Huỳnh Tấn Tuân - Hội Trưởng và Ban Quản Trị. Đồng thời, trong Đại Lễ này có sự góp mặt rất nhiều ca nghệ sỹ nổi tiếng như: Ngọc Hạ, Quốc Anh, Hồ Lệ Thu, Hiếu Nghĩa và nhiều anh chị em nghệ sỹ khác.

Sau lời Diển Văn Khai Mạc của Thượng Tọa Viện Chủ Phước Huệ, là Đạo Từ đại diện Chư Tôn Đức Tăng, Ni của HT. Thích Minh Đạt, và các vị đại diện các cấp Chính Quyền cũng lần lượt được mời lên phát biểu. Mọi người đều rất hân hoan khi thấy buổi lễ diễn ra rất tốt đẹp.

Khi về lại trú xứ, lòng tôi luôn tự nhắc nhở rằng, mọi người con Phật nên cần cố gắng cùng nhau chung lòng góp sức để duy trì và phát triển cơ sở Phước Huệ. Vả lại, ngôi Chùa này cũng ghi trong tôi một dấu ấn thứ hai, là Hội Đồng Tăng, Ni An Bằng Hải Ngoại đã thành lập và đã tổ chức Đại Hội I, Nhiệm Kỳ 2016-2022, Chủ Tịch Điều Hành là TT. Viện Chủ Phước Huệ và kỳ Đại Hội II, Nhiệm Kỳ 2022-2025, Chủ Tịch Điều Hành là TT. Thích Tịnh Mãn cũng diễn ra tại đây. Những dấu ấn đó đã in sâu vào tâm khảm của tôi, cho tôi nhiều kỷ niệm, bên cạnh đó tôi cũng học được nhiều điều từ Thầy Viện Chủ. Hình ảnh không nài gian khó và nguyện lực của Thầy cũng giúp cho tôi nổi bước để làm phật sự nơi xứ đây chông gai và cạm bẫy này. Mỗi lần gặp khó khăn, tôi nghĩ đến Thầy, là tôi đều vượt qua.

Sắp tới đây là Lễ Kỷ Niệm Ba Mươi Năm, ngày kiến tạo ngôi Phước Huệ, tôi mạo muội viết đôi dòng, nói lên vài cảm nghĩ về ngôi Già Lam thứ hai trong đời tôi. Ngôi Chùa đầu tiên là Tổ Đình Thiên Tôn - Huế, dẫn dắt tôi từ đời thường đi vào đời sống của người xuất gia; và ngôi Phạm Vũ Phước Huệ giúp tôi thay đổi cách nhìn, cách sống và đã chấp cánh

cho tôi nơi xứ người nên, tôi nguyện suốt đời sẽ không quên
niệm tri ân Thầy Tổ đã dìu dắt tôi mãi được bước đi trên con
đường Chánh Đạo. Và tôi luôn tự hào trong tôi đã có những
bậc Thầy cao cả, đó cũng là những bậc thiện tri thức của tôi!

Kính bút

Thích Đạo Chí

Phó Ban Điều Hành Hội Đồng Tăng, Ni An Bằng Hải Ngoại

Đầu năm 2024

Mừng Chu Niên Thứ 30 Phước Huệ

- Thích Liễu Nguyên -

Đúng là thời gian qua nhanh như tên bay! Tưởng như mới hôm nào, nay Chùa Phước Huệ đã tròn 30 Năm hình thành sinh hoạt và phát triển trên bước đường phụng sự nhân sinh, cũng như để làm dày cho con đường tu học chuyên sâu vào ánh Đạo Từ Bi Giải Thoát của Phật.

Được biết, mảnh đất nơi đây, bước đầu khi được mua lại chỉ là vùng đất hoang sơ, rộng 6 acres với hai căn nhà bỏ phế; được phân ra từ một trang trại nuôi gà (*Pederson Chicken Farm*) bị phá sản. Nhưng dưới sự chứng minh cầu nguyện của cố Hoà Thượng Hội Chủ, Thích Mãn Giác và Chư Tôn Đức; đặc biệt, qua bàn tay khéo léo, tận tụy không ngại gian nan của TT. Viện Chủ: Thích Phước Toàn và sự ủng hộ của quý Đồng Hương Phật Tử xa gần, đã kiến tạo nên một ngôi phạm vũ thật trang nghiêm thanh thoát. Nơi đây là cảnh đẹp với cả thời tiết bốn mùa Xuân, Hạ, Thu, Đông, tạo sự cảm hứng cho các tao nhân mặc khách: Đất Già Lam đang nở nụ cười giải thoát giữa vườn hoa anh

đào, với bao tiếng hát của loài chim muông trong tiết trời mát lạnh của mùa Xuân, cũng nhăm với muôn hoa khoe sắc để trang nghiêm trong không khí đón mừng Khánh Lễ Phật Đản Sanh trong tiết chớm vào hạ. Thu sang thì cả rừng phong vàng, phong đỏ cùng chuyển đổi từ màu xanh lá biếc khắp muôn cây vạn cỏ, làm tô đẹp thêm chốn Già Lam như một bức tranh thơ mộng.

Đặc biệt, Đông về sẽ trải lên từ mái ngói đến sân Chùa bằng một làn tuyết trắng muốt như pha lê dưới hạt nắng long lanh, tạo nên một cảm giác thành hơi ấm tình người với tách trà nóng trên tay cho một ngày mới; và cứ thế, tiết Xuân lại về trong sự tuần hoàn bốn mùa quanh năm của vũ trụ.

Nơi đây còn là chốn lý tưởng cho người con Việt mang nỗi niềm tha hương buồn thì, ngôi Chùa là cội nguồn tâm linh để cùng nhau được san sẻ sưởi ấm và vỗ về:

“Chuông vắng nơi nao nhớ lạ lòng

Ra đi ai chẳng nhớ Chùa chung

Mái Chùa che chở hồn Dân Tộc

Nếp sống muôn đời của Tổ Tông”

(Nhớ Chùa - TS. Huyền Không)

Nhớ lại kỷ niệm, mới ngày nào đặt chân lên đất Mỹ, trú ngụ dưới mái Chùa thân thương Phước Huệ cuối năm 2007 đến mùa Hè 2008. Lúc bấy giờ chốn Già Lam này bắt đầu khởi công xây dựng Chánh Điện. Tôi cũng có duyên cùng góp sức làm phật sự một thời gian nên, đã chứng kiến bao

vất vả khó nhọc, tận tụy của TT. Viện Chủ cùng với bao tấm lòng hảo tâm của thập phương tín thí, mới hình thành nên một ngôi Già Lam trang nghiêm đẹp đẽ như thế. Và chốn này cũng là nơi lý tưởng để Đại Chúng Tăng, Ni và Phật Tử cùng tựu về tu học cho lý tưởng giác ngộ giải thoát.

Kính chúc HT. Viện Chủ và Đạo Tràn Phước Huệ an lành trong mùa Kỷ Niệm Chu Niên Thứ 30!

Nam Mô Công Đức Lâm Bồ Tát Ma Ha Tát.

Thích Liễu Nguyên
Tháng 1-2024

Chùa Phước Huệ - Vương Đường Phật Giáo Tacoma, Tiểu Bang Washington

- Thích Pháp Bảo -

*H*ôm nay đến ngôi Chùa thân thương nhất trên xứ người, do Tăng, Ni, Phật Tử, Đồng Hương Việt Nam kiến tạo, dưới sự chứng minh và Viện Chủ, TT. Thích Phước Toàn, là học trò hàng đầu của Hòa Thượng Mãn Giác. Ngôi Chùa khang trang, thanh tịnh, không cảnh hữu tình lại Thiên vị, mang dáng dấp của ngôi Chùa Việt Nam.

Với tâm nguyện xây dựng một Trung Tâm Văn Hóa đúng nghĩa là Văn Hóa Phật Giáo Việt Nam, khởi đầu Chùa tọa lạc trên đường 48th, East thành phố Tacoma, rộng khoảng gần 2 mẫu (*acre*). Cố Đại Lão Hòa Thượng Thích Mãn Giác là Thầy của TT. Thích Phước Toàn, được thỉnh ý đặt tên cho ngôi Chùa, và Hòa Thượng đã hoan hỉ đề nghị tên Chùa là Phước Huệ; nghĩa là lấy Chánh Trí Tuệ làm sự nghiệp và lấy Chánh Phước Đức của Từ Bi, khiêm cung khiêm hạ làm năng lượng để tu học thăng tiến. Từ đó, ngôi Chùa ra đời mang tên Chùa Phước Huệ, hoặc Phước Huệ Thiên Tự cũng là một.

Thời gian sáu năm sinh hoạt vẫn thường gặp trở ngại, bị dân địa phương phản đối vì, Chùa nằm lọt trong khu dân cư. Do đó, Thầy Thích Phước Toàn, Viện Chủ đã cùng 6 Thầy và 52 nam, nữ Phật Tử, quyết định phát mãi mảnh đất cũ để mua khu đất mới rộng hơn 6 mẫu (*acres*) nằm trên đường 72nd, để xây dựng nên ngôi Già Lam mới hiện nay. Biển ước mơ thành hiện thực trên vùng đất mới, Thầy Viện Chủ và một số Phật Tử đã phải ra sức sửa sang hai ngôi nhà cũ bỏ hoang, dùng làm nơi sinh hoạt tạm, ngoài ra Thầy phải cất công tìm mua đất đổ bồi vào các chỗ trũng, vừa tự mình lái máy ủi, san lấp cho mặt đất bằng phẳng để chuẩn bị cho công trình xây cất Chánh Điện.

Một ước mơ đã thành hiện thực - một tâm nguyện đã đơm hoa kết trái - một công trình đã hoàn thành viên mãn. Một Đạo Tràng của tuệ giác và tâm từ ái đã hiển lộ trên vùng

miền Tây Bắc Hoa Kỳ. Sau 16 năm ròng rã sinh hoạt Phật sự và tu học trong hoàn cảnh eo hẹp và đầy khó khăn nghịch cảnh về mọi khía cạnh, từ tinh thần đến phương tiện vật chất, và sau 2 năm rưỡi quyết tâm xây dựng, cuối cùng, ngôi Chùa của ước nguyện xây dựng đã thành tựu viên mãn.

Cảnh trí Phước Huệ Thiên Tự hiện tại, ngay chính giữa lối vào, bảng hiệu Chùa, là một khối sa thạch lớn; mặt trước khắc tên Chùa, mặt sau là bức phù điêu Đức Phật Di Lặc. Mục đích là để thiết trí cho liên lạc với những khối đá thiên nhiên đã trưng bày trong sân, kế đó là để làm bình phong cho ngôi Chùa và bức phù điêu Phật Di Lặc là như để nhắc nhở người con Phật luôn hoan hỷ tươi vui lúc bước vào đất Già Lam.

Tiến vào một đoạn nữa là tượng Đức Quán Thế Âm, sừng sững lộ thiên bằng cẩm thạch màu trắng, nơi đây mở đầu cánh cửa Từ bi, chào mừng và nghinh đón tất cả mọi chúng sanh không phân biệt thân thù, chẳng giai cấp, mà là bình đẳng Phật tánh; đem Chánh Pháp thương yêu, hiểu biết của Phật, Bồ Tát để đùm bọc, che chở lẫn nhau.

Bên phải từ ngoài nhìn vào, khu vực tượng trưng cho Vườn Lâm Tỳ Ni, nơi Thái Tử Tất Đạt Đa đã ra đời để đi đến thành Phật, cách nay 2638 năm. Trong vườn, có bà Hoàng Hậu Ma Gia, một tỳ nữ, hai Thiên Nữ và Đạo Sĩ A Tư Đà, cũng được thiết kế với cảnh hồ Tịnh Thủy, mang dáng bản

đồ hình chữ S Việt Nam. Trên đỉnh là Đức Quán Thế Âm với bình tịnh thủy, dưới chân tượng là thác Bản Giốc, thành Thăng Long - Hà Nội, khoảng giữa là cầu Hiền Lương. Vào một đoạn là thành phố Huế, đi vô nữa là thành phố Sài Gòn. Và có cả tháp Di Lặc cốt để tạo thêm phong cảnh bên hồ. Đi sâu vào bên trong là khung cảnh Bồ Đề Đạo Tràng, nơi Đức Phật Thích Ca thành Đạo. Có hai chị em tín nữ Tu Sa Đa dâng sữa và dâng trái cây lên Đức Phật, trước khi Ngài thành đạo. Bên cạnh cảnh Bồ Đề Đạo Tràng có tượng Địa Tạng, đặt sẵn (sau này, Chùa có đủ tài chánh sẽ xây một Bảo Tháp để thờ những Phật Tử quá cố, ký gởi vào Chùa). Bên cạnh tượng Địa Tạng là Quan Âm Các để bảo vệ tượng Quán Thế Âm bằng xi măng, thỉnh từ Việt Nam qua nhưng không chịu nổi thời tiết tuyết lạnh vùng Tây Bắc.

Bên trái từ ngoài nhìn vào, nằm giữa ngôi Chùa và hội trường là khung cảnh vườn Lộc Uyển, nơi Đức Phật thuyết bài pháp đầu tiên là Tứ Diệu Đế cho năm anh em ông Kiều Trần Như. Cũng từ phía này, hướng ra ngoài, tôi bắt gặp ngay tháp chuông. Quả chuông Đại Hồng, đúc từ Huế đưa qua vào cuối năm 2003, đến năm 2005, khi Thầy Viện Chủ đi dự lễ An Vị Phật ở một ngôi Chùa tại Florida, ở nhà, quả chuông không cánh mà đã bay mất. Khoảng một tháng sau, một Gia Đình Phật Tử đã phát tâm đúc quả chuông khác nhỏ hơn, từ Hà Nội gửi qua cúng dường, hiện được đặt tại Chánh Điện.

Hai năm sau, vào đầu năm 2007, có người gọi điện thoại đến cho biết quả chuông bị mất đang ở trong kho hàng của ông. Thầy Viện Chủ đã đến coi và nhận diện đúng là quả chuông của Chùa bị mất, và người chủ đã đưa chuông về lại Chùa. Và đó là Bảo Tháp rất trang nghiêm để trưng quả chuông vắng bóng hai năm lại quay về. Bên cạnh tháp chuông, có một gốc cây tùng (*cedar*) rợp bóng, là khung cảnh Đức Phật Thích Ca nhập Niết Bàn cũng bằng đá cẩm thạch trắng.

Thầy Viện Chủ cho biết bốn cảnh trên đây tượng trưng Tứ Động Tâm, để tưởng niệm và là biểu trưng bốn thời kỳ Đức Phật còn tại thế. Ngoài bốn cảnh Tứ Động Tâm ra, tổng thể khuôn viên Chùa Phước Huệ, thiết kế và trang trí gần giống như cảnh vật thiên nhiên.

Sau cùng, khi bước lên tiền đường, đi dưới Đại Bi Hùng Điện (Phật Thành), quanh ba bức thành, có trưng hàng trăm tượng Đức Bốn Sư Thích Ca nhỏ và, vào Chánh Điện, tôi được chiêm ngưỡng tôn tượng kim thân Đức Phật Bốn Sư bằng đồng, cao 3 mét 5 và nặng 3 tấn, toát lên một vẻ uy nghi rất hùng tráng.

Trong những dịp hàn huyên sau buổi lễ chính của ngày Chủ Nhật hàng tuần, Thầy Viện Chủ tâm tình: "*Chúng tôi cũng như tất cả quý Phật Tử Tacoma nói riêng, Phật Tử thập phương nói chung, xa hơn nữa là người Việt tha hương đều mang*

một tâm trạng tha hương buồn, và chắc chắn rằng đều có một tâm nguyện như nhau, đó là đem hết khả năng của mình để bảo tồn và phát huy Văn Hóa Việt, vì nếu Văn Hóa Việt Nam còn thì người Việt còn. Nếu là đúng tâm nguyện như thế thì, chúng ta không phân biệt Tôn Giáo, hãy xích lại gần với nhau hơn và nâng đỡ lẫn nhau, tạo đoàn kết để gìn giữ và phát huy cả nền Văn Hóa Tâm Linh lẫn Văn Hóa Cổ Truyền của Việt Nam”.

Tôi lại một lần nữa có cơ duyên hội ngộ và làm phật sự chính tại chốn rừng thiền này, nơi quý Tăng, Ni đem cả tâm, cả thân của mình, phát nguyện vì Đạo Pháp và văn hoá Dân Tộc. Chùa Phước Huệ thành lập cách đây 20 năm, tôi cảm giác, nơi đây như một kỳ quan thu nhỏ từ các Phật Tích ở Ấn Độ. Có thể nói là ngôi Chùa bốn bề đều phảng phất hương vị giải thoát, là nơi thưởng lãm thắng cảnh Phật, là chỗ nương tựa để tu tập thiền tịnh của người con Phật, của nếp Văn Hóa Tâm Linh với nhiều phong thái khác nhau.

*Thích Pháp Bảo
Tacoma, Hạ Vàng 2014*

30 Năm Chùa Phước Huệ Và Ôn Viện Chủ

- TN Thiện Phương -

*B*a Mười Năm Chùa Phước Huệ hầu hết là một sự gắn kết với cuộc đời làm đạo của Ôn Viện Chủ, là bậc Ân Sư không chỉ riêng cho Tăng Chúng trong Chùa chúng con, mà cho tất cả Phật Tử Đạo Tràng Phước Huệ cũng đều ghi khắc sâu xa ân đức của Thầy.

*“Ba Mươi Năm mái Chùa thay tổ ấm
Mảnh đất lành thắm đẫm tình Việt Nam
Từng hạt giống trôi lên từng hạt giống
Tâm yêu thương tuệ giác dậy nẩy mầm”*

(Vị Chân Thiên - Tuệ Minh)

Cuộc sống của những người chân tu, ai rồi cũng sẽ phải trải qua những giai đoạn gian nan thử thách; hầu như đó là một công án mặc định mà các bậc Thầy hiền đã phát nguyện gắn sứ mệnh lớn lao lên mình thì cũng đều phải trải nghiệm những cam go này thì phải! ...

*“Nhu dòng nước giữa sông quê
Âm thầm phật sự chẳng nề gian nan
Sớm khuya bút mực lời vàng
Gởi vào tâm thức khắp vòm sinh linh
Ý thơ dường tựa lời kinh
Khuyên răn, an ủi minh minh sáng ngời”*

(Thầy Tôi - TN Thiện Phương)

Về phương diện xây dựng thì, đến mỗi bước chân khách thập phương thả lên khuôn viên Chùa, hoặc nhìn từng tảng đá, dòng nước chảy từ suối tịnh, từng mái cong, đến cành cây, ngọn cỏ đều thấp thoáng bóng dáng Thầy, một hình ảnh thân thương, vừa hiền từ đạo hạnh vừa nghiêm túc lại trang nghiêm nhần nại như sự trang nghiêm nơi đất tịnh Già

Lam vậy. Tuy cách diễn đạt của chúng con thật đối vụng về, nhưng Thầy là thế, mãi có trong tâm khảm chúng con một sự hy sinh cao cả nhất định nào đó.

*“Trong khốn khó Thầy bình tâm kiên định
Không xao động mà tỏa ánh bình minh
Bao năm thắm chiếc áo nâu vì đạo
Thầy dưỡng nuôi lớn nghị lực hy sinh”*

(Con Tri Ân Thầy 2 - TN Thiện Phương)

Hình ảnh đó không chỉ những Phật Tử thân cận Thầy mới nhận ra mà, hầu như ít nhiều ai một lần tới Chùa cũng đều bắt gặp sự cần mẫn này.

*“Bóng Thầy năm tháng miệt mài
Tâm hào quang vẫn mỗi ngày sáng lên
Ngôi Chùa Thầy dựng xây nên
Chúng con khắc nguyện chẳng quên ân Thầy”*

(Thầy Tôi - Phạm Bích Ngọc)

Nét nghệ sĩ với tay cầm cuốc, tay cầm bút, lại cầm đàn của Thầy như đã đi vào tâm khảm bạn đọc từng theo dõi trang Website, các trang Facebook hoặc trang Page Chùa Phước Huệ nên,

*“Chiếc áo nâu theo Người đi khắp chốn
Dâng cho đời dòng thơ nhạc Tuệ Minh*

Áo sồn phai Thầy mặc che mưa nắng
Những đêm thâu Người tham thiền tĩnh lặng
Để một ngày đời gọi mãi Tuệ Minh”

(Đời Gọi Mãi Tuệ Minh - Vũ Phương Thụ)

Tâm tư đó vừa chất chứa đạo vị, thiền vị, lại man mác một tâm tình sâu thẳm với quê hương nên các độc giả dù ở xa, chưa một lần gặp Thầy, họ vẫn rất mực cảm tình và tôn kính.

“Vào pháp giới tâm hương phảng phất
Bước chân Thầy phá bút si mê
Chúng sanh sáng nẻo đường về
Sáng đường trung đạo trăng khuya vị thiên”

(Tri Ân Thầy - Bạch Vân Nhi)

Hai Mười Lăm Năm tiếp Ba Mười Năm vẫn nếp hương thơm Phước Huệ trong lòng người con Phật muôn phương.

“Tình yêu sáng tinh cầu
Nơi hội tụ hồn thơ
Nhả nhạc như suối nguồn
Trong như tiếng pha lê
Ngân nga tựa chuông vàng
Thức tỉnh nẻo đời mê
Hai Lăm mùa hoa nở
Nơi đất tịnh Phật đà”

(Phước Huệ 25 Mùa Hoa Anh Đào - Lâm Lợi)

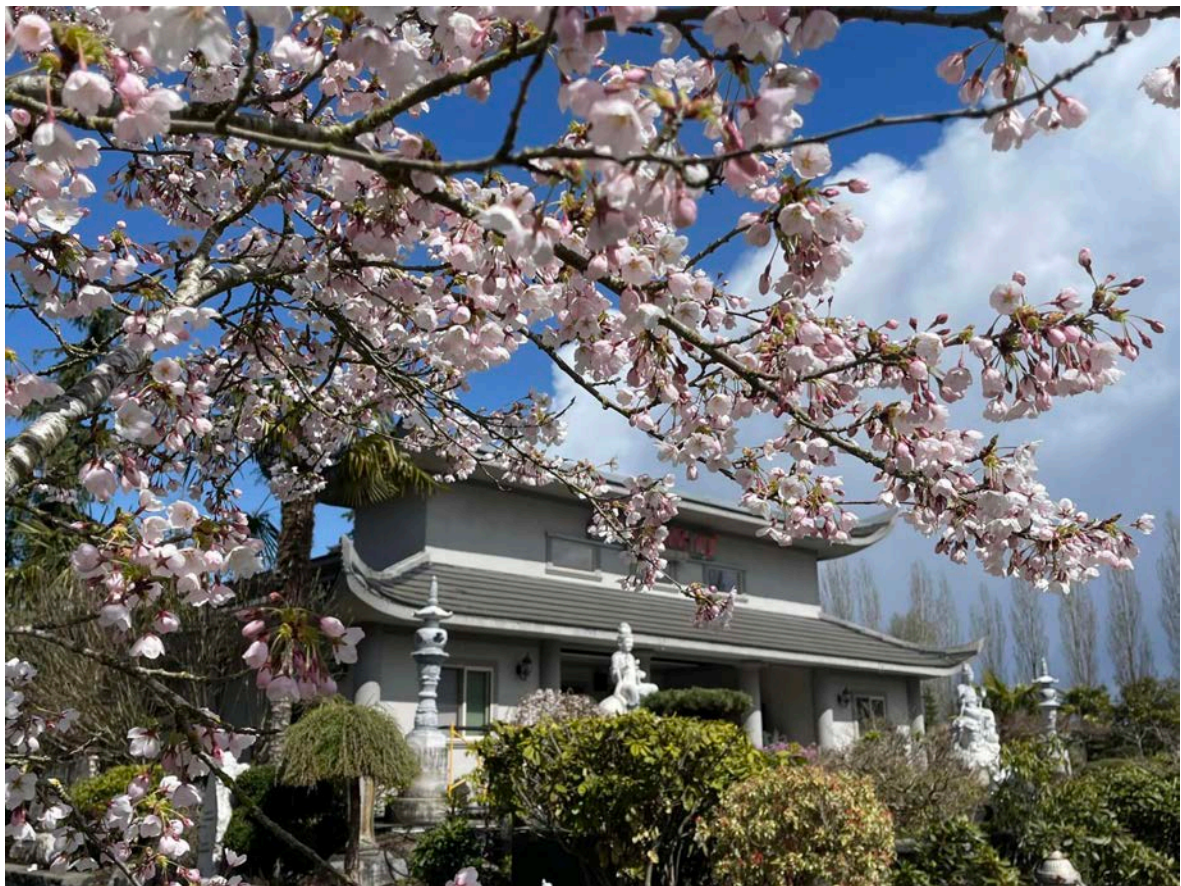
Đặc biệt trong 30 Năm này, ngoài việc chu toàn các phật sự trong Chùa, Thầy còn chủ chốt khởi xướng và là một trong những thành viên thành lập Hội Phật Tử An Bằng Hải Ngoại vào đầu tháng 7 năm 1999. Ngoài ra, Ôn còn vận động, cổ xúy thành công để thành lập Hội Đồng Tăng, Ni An Bằng Hải Ngoại, và Đại Hội đầu tiên đã được diễn ra từ ngày 5 đến ngày 7 tháng 4 năm 2016 tại Chùa Phước Huệ Tacoma; Chư Tôn Đức Tăng, Ni An Bằng đã cung thỉnh Thầy vào chức Chủ Tịch Hội Đồng Điều Hành của Hội Đồng Tăng, Ni An Bằng Hải Ngoại liên tục sáu năm (2016-2022).

Cũng những phật sự xây dựng Tăng Thân đó, trong năm qua, với sự vận động và cổ vũ của Ôn và HT. Thích Ấn Long, Chư Tăng, Ni vùng Tây Bắc Hoa Kỳ đã chuyển hướng để ngôi lại, kết hợp với nhau. Khởi đầu là các kỳ Bồ Tát nhiều tháng trước, cũng như một khoá Tịnh An Cư vào tháng 7-2023, đều diễn ra tại Chùa Phước Huệ, đã là những hình ảnh đẹp như lời Thầy, *“Hình ảnh của đoàn thể hòa hợp Tăng không chỉ nói lên vẻ đẹp, mà là điểm son cùng nhau chung bước trở về để bước vào ngôi nhà Như Lai, bước vào sự hòa hợp cùng tiếng nói, cùng xây dựng giới đức và nuôi lớn hạnh nguyện v.v... Ở đó, còn là điểm sáng vững chãi cho hàng Phật Tử tại gia có nơi trở về nương tựa, mà an lòng bước đi trên con đường Chánh Pháp.”* (trích Tâm Thư Cung Thịnh).

Kính Thầy, trên đây là sự cảm nhận bằng tâm tư rất giới hạn của riêng con qua mắt thấy, tai nghe, là người được sống,

hít thở, đồng thời cũng làm việc và tu học trong không khí an lành nơi mảnh đất Già Lam Phước Huệ, được Thầy che chở, khuyến tấn đã 14 năm qua, từ khi đặt chân đến Hoa Kỳ, để vững vàng từng bước tiếp tục cho lý tưởng giải thoát dưới mái ấm tâm linh này.

*Kính bút
TN Thiện Phương
Mùa Xuân 2024*

Phước Huệ, Những Ngày Tháng Trong Tôi

- TN Nguyễn Diệu -

*C*hùa Phước Huệ là những kỷ niệm đáng quý trong tôi mà Thầy Viện Chủ là linh hồn tăng sức sống cho ngôi Chùa này, nói thế không phải là điều quá đáng. Tôi luôn thâm cảm ơn những nhân duyên trong cuộc đời đã đến với mình trong khi tôi vẫn còn nhớ như in; mới ngày nào rời xa Thầy Tổ, xa quê hương để bước một bước sang trang, đó là đặt chân lên đất Mỹ.

Giây phút này, tôi vừa ngỡ ngác lại cũng thật ngỡ ngàng. Bởi trên đường về Chùa từ phi trường, lòng đầy nôn nao: “Chùa ở Mỹ chắc lớn và đẹp lắm! Không biết đời sống của Huỳnh Đệ ở đây ra sao, có đông không?” Đang suy nghĩ vu vơ thì Thầy nói “Đến Chùa rồi Nguyên Diệu!” Đứng trước ngôi Chùa, mọi suy đoán trong tôi chợt đóng lại, “Ôi! Chùa ở Mỹ chi mà nhỏ xíu, thô sơ đến vậy? Xung quanh bốn bề toàn cỏ dại cao ngất ngưỡng, đã vậy còn đá cuội hòn to hòn nhỏ lung tung...” Thế là bắt đầu trở lại hành trình bài học cho một cuộc sống mới nơi quê hương thứ hai.

Ngoài giờ công phu, dùng sáng xong, tôi và Thầy Hạnh Huy rủ nhau đi nhặt đá để Thầy cắt cỏ dại tránh khỏi bị hư lưỡi máy cắt. Sau những nỗ lực của Thầy Trò chúng tôi và một số các Phật Tử có lòng, cuối cùng Chùa đã có một khu vườn sạch sẽ để trồng cây ăn trái, cây kiểng và nhiều loại hoa khác nhau. Một kỷ niệm đặc biệt thật khó quên, đó là cây hoa Magnolia (Hoa Mộc Lan) mà có lần tôi tâm sự trong mùa An Cư Kiết Hạ tại Chùa Phước Huệ 2023 là, khi tôi hỏi Thầy Viện Chủ, “Hoa này tên gì mà giống như hoa sen lại mùi thơm dịu dịu dễ chịu vậy thưa Thầy?” Thầy trả lời, “Hoa này là hoa mặc-no-li-a mà các bác lớn tuổi Việt Nam không đọc được tiếng Anh nên họ đọc trại trại mình nghe thành “mặt nó lì ra.” Làm tôi cười muốn ngất, đó là kỷ niệm khó quên nhất. Rồi ngày qua tháng lại mọi công việc đều ổn định, đi vào quỹ đạo của nó, dưới mái Chùa cũ nhỏ bé này, là nơi gói trọn tất cả kỷ niệm ấm áp tình thương giữa Thầy Trò, Huỳnh Đệ và

quý Phật Tử không khác một gia đình sống chung, Phước Huệ thời gian ấy là những khoảnh khắc thật bình an. Nhờ sự dạy dỗ tận tình và tấm lòng từ bi của Thầy, tôi đã dần thích nghi được với cuộc sống nơi xứ người ...

Nhắc đến Thầy, tôi lại nhớ đến lối sống đơn giản và khiêm cung của Người. Tôi còn nhớ rất rõ hồi đó, tuy làm việc rất cực nhọc, Thầy vẫn lái chiếc xe van cũ rích, không có máy lạnh cho mùa Hè đã đành, nhưng mùa Đông cũng không có heat (máy sưởi) nữa thì cũng là điều thật nghiệt ngã. Thứ Bảy cuối tuần nào, nếu không có đám sám thì Thầy đi chợ trời để mua một số đồ dùng cũ (*second hand*) và thức ăn về dùng cho đỡ tiền chợ. Tôi hỏi, “Sao Thầy mua đồ cũ về xài không vậy thưa Thầy?...” Thầy ôn tồn đáp. “Sống tiện tặn và giản đơn là hạnh của Thầy Tổ trao truyền, hơn nữa còn phải chắt chiu để chuẩn bị mai mốt còn xây dựng ngôi Tam Bảo để đáp ứng về tâm linh cho quần chúng Phật Tử nữa chứ Nguyên Diệu.” Nhờ hồng ân Tam Bảo gia hộ, sau đó không lâu Chùa đã được giấy phép xây dựng Chánh Điện, tôi vừa mừng cũng vừa lo, bao vất vả đè nặng trên đôi vai của Thầy, nhưng với tâm nguyện phụng sự chúng sanh, hy sinh cho Đạo Pháp, chừng như Thầy không hề quản ngại khó khăn. Mọi công việc từ nhỏ đến lớn trong Chùa đều từ một tay Thầy sắp xếp. Đáp lại những hy sinh lớn lao của Thầy đó, năm 2010 Đại Lễ Khánh Thành đã diễn ra thật vô cùng trang nghiêm và long trọng. Mái Già Lam Phước Huệ bấy giờ đã không chỉ rất khang trang, lại ổn định đầu vào đó. Sau này tôi có duyên được đi nhiều nơi để tu học, nhưng

vẫn trở về Chùa sinh hoạt vào các ngày Đại Lễ như Vu Lan, Phật Đản, hoặc những lễ lớn khác, đó cũng là dịp để về thăm lại mái Chùa, vấn an Ân Sư.

Từ đó, mỗi lần về lại mái Chùa xưa thì mỗi lần thấy khác ra, càng ngày Thầy càng xây dựng, trùng tu càng khang trang và thanh tịnh hơn lên. Từ trong ra ngoài nhờ trí tuệ và cách kiến trúc đậm nét văn hoá nghệ thuật thuần Việt; thêm bàn tay khéo léo, chăm sóc của Thầy, ngôi Chùa đã thay đổi diện mạo một cách đáng kể. Đáng được gọi là Trung Tâm Văn Hoá Phật Giáo Việt Nam và là trung tâm tu học cho Chư Tăng, Ni và Phật Tử xa gần.

Dòng chảy thời gian thật đúng là vô thường, năm nay trở về Chùa, thấy Thầy già đi nhiều, nhưng Thầy vẫn khỏe thì cũng đã mừng. Một mình chậm rãi thiền hành ngang qua Phật Đường, Hậu Tổ, bất chợt tôi đưa mắt về phía Linh Đường. Thoáng chốc tôi cảm thấy bù ngùi, ôi!... Mới ít năm mà có quá nhiều Phật Tử đã ra đi về cảnh Phật. Ảnh bác Quảng Duyên, người Phật Tử vô cùng dễ thương, nhớ lại, mới ngày nào bác tập cho tôi lái xe, giờ bác đã ra người thiên cổ, hoặc nhiều Phật Tử thân thương khác cũng không tránh khỏi cuộc vô thường sanh diệt trần ai kia. Thôi thì, biết thế và chấp nhận như thế. Tuy nhiên, hiện tại cảnh Chùa, mọi thứ đều được yên ổn hơn, bên Thầy còn có các sư em, Thầy Toàn Chơn, Thầy Toàn Lực, và Sư Cô Thiện Phương cũng cùng đồng hành, đỡ đần cho Thầy những phật sự khác.

Lời cuối, con kính lễ Thầy, để được nói lên nỗi thâm ân mà Thầy đã cứu mang Huynh Đệ chúng con dưới mái Già Lam qua nhiều hình thức, hầu trưởng dưỡng hạt giống Bồ đề, là nơi chúng con tìm lại được những ngày tháng của tuổi thơ. Nơi có Thầy, có Tăng Thân luôn tiếp sức cho chúng con vững bước trên con đường học và hướng đạo. Tận sâu trong tâm khảm của riêng con, con thâm niệm ơn đức của Thầy đã bảo trợ để con có thiện duyên tu học trên Đất Nước Cờ Hoa này. Thầy là bậc Ân Sư thứ hai đã giúp đỡ, chỉ dẫn và là động lực dẫn dắt con, để con tiếp tục con đường tu học và hoằng pháp trong khả năng của mình. Thầy như bài pháp “vô ngôn” về hạnh hy sinh và nhẫn nại mà bản thân con cần nỗ lực để học tập. Con luôn cầu nguyện Tam Bảo gia hộ Thầy phước trí nhị nghiêm, thân tâm thường lạc để, Huynh Đệ chúng con mãi có nơi nương tựa. Cầu nguyện mái Già Lam Phước Huệ luôn phát triển để là nơi nuôi dưỡng Chánh Pháp lợi lạc khắp quần sanh.

Sau cùng, con xin nghiêng mình cảm tạ mọi nhân duyên trong đời!

Kính bút
TN Nguyễn Diệu
Mùa Hạ 2023

Đạo Vị Khoá An Cư 2022

- Sakya Nhật Hoá -

- Cảm quan về Cảnh Trí -

Trong lần viếng thăm xứ Cờ Hoa năm 2022, tôi hữu duyên được tham dự khoá tu 10 ngày do Hội Đồng Tăng, Ni An Bằng Hải Ngoại tổ chức tại Chùa Phước Huệ, Tacoma. Khoá tu đã để lại trong tôi nhiều cảm xúc vì được hội ngộ đồng đũ Huỳnh Đệ đã xa cách nhiều năm; đặc biệt hơn là

được gặp gỡ giao lưu gắn kết với nhiều pháp lữ Đồng Hương nhưng chưa một lần diện kiến. Và chúng tôi cùng tham dự trọn khoá tu, nhằm tịnh hoá thân tâm, rất thấm tình đạo vị.

Chúng tôi cũng đã có dịp thiên hành khắp trong khuôn viên Chùa Phước Huệ. Nơi đây cảnh trí không nguy nga tráng lệ, nhưng nét kiến trúc độc đáo, tái hiện đường nét nghệ thuật đậm chất mái Chùa Phật Giáo và cảnh trí thân quen của quê hương Việt Nam. Xa xa, từ ngoài nhìn vào chính giữa là khối đá sa thạch lớn khắc tên hiệu Chùa và, mặt sau là một bức phù điêu hình Đức Phật Di Lặc với nụ cười hỷ xả, bao dung. Hai bên là cặp sư tử bằng cẩm thạch trắng rất đẹp và uy nghiêm, đó là tất cả những gì đập vào mắt tôi khi bước vào cổng. Tiến vào giữa sân, phía trước của Đại Hùng Bảo Điện là tôn tượng đức Quán Âm lộ thiên cũng bằng đá cẩm thạch nguyên khối màu trắng, đang duỗi cánh tay yêu thương tất cả sinh linh giữa trần đời lao khổ. Tấm lòng từ bi chở che vạn loại của Mẹ Hiền Quán Âm thật sống động mà tôi liên tưởng đến hình ảnh của Hoà Thượng Viện Chủ nơi đây. Tuy đã trải biết bao thăng trầm, nhưng Thầy vẫn luôn vì đạo, sẵn sàng dấn thân để như góp thêm một cánh tay nâng đỡ, hầu giảm bớt phần nào thương đau, khổ nạn cho nhân sanh.

Nhìn quanh khuôn viên là các tiểu cảnh Tứ Động Tâm, được thu nhỏ từ bốn di tích nổi tiếng nhất của Phật Giáo, đánh dấu nơi Đức Phật đản sanh, thành Đạo, chuyển Pháp

Luân và nhập Niết Bàn, được tôn trí dưới những tán cây cao đẹp. Nhất là mùa hoa anh đào nở rộ, hoặc mùa tuyết rơi, tạo nên khung cảnh như mang lên mình một lớp áo trắng tinh giữa không gian bao la. Đặc biệt trong đó một Tượng Đài Văn Hoá Phật Giáo - Tưởng Niệm Thuyền Nhân Việt Nam, làm xúc động lòng người biết bao khi đã từng một thời vượt biên, vượt biển. Lại nữa, hai lầu chuông trống lộ thiên thiết kế chỉ rất đơn giản, với mái cong nhẹ nhàng làm toát lên một vẻ đẹp thanh thoát nơi chốn thiên môn. Còn có một hội trường rộng lớn xây song song phía tây của Chánh Điện, nơi thường tổ chức các Đại Lễ và những sự kiện quan trọng. Nhìn về hướng đông bắc, là phía sau Chánh Điện, một Bảo Tháp Tâm Linh, ở mặt tiền của Bảo Tháp là tượng Đức Địa Tạng Bồ Tát cũng bằng khối cẩm thạch trắng cưỡi ngọc lân; bên trong tháp, tôn trí tượng Phật Bốn Sư dáng ngồi Địa Xúc như cánh tay đại lực đang tiếp xúc dẫn dắt Chư vị hương linh tiền hậu công đức và Phật Tử hữu duyên với Chùa, đồng thanh tịnh hướng về Pháp Giới Tạng Thân A Di Đà Phật.

Sau cùng, khi tiến vào Chánh Điện, trước tiên đường, phía tả hữu tôn trí Đức Bồ Tát Đại Trí Văn Thù cưỡi ngọc lân và Đức Bồ Tát Đại Hạnh Phổ Hiền cưỡi bạch tượng; mỗi tôn tượng đều kèm theo một tháp đèn quang cao, tượng trưng cho hạnh nguyện và tuệ giác, tất cả cũng đều bằng cẩm thạch trắng. Bước vào năm bảy bước nữa là hai tôn tượng Hộ Pháp

tượng trưng cho hướng thiện và Tiêu Diện là hướng đối trị tâm bất thiện. Vào bên trong Chánh Điện, một không gian tĩnh lặng mà hùng tráng, cách thiết trí rất trang nghiêm với tôn tượng Đức Bốn Sư Thích Ca bằng đồng, ngồi trên toà sen, nặng 3 tấn và cao 3 mét rưỡi. Nơi đây không thâm u mà rất quang sáng, nhờ những chiếc đèn pha lê được HT. Viện Chủ tự tay làm và trang trí, khiến ngôi Bảo điện trở nên thanh nhã.

- Cảm nhận về Khóa Tu -

Trước khi khoá tu diễn ra trong tôi có phần lo lắng vì chưa từng đặt chân đến đây bao giờ, nhưng do sự thiết tha với đạo và sự tâm cầu học hỏi những điều mới lạ nơi đất khách thời thúc, tôi gác bỏ hết mọi phân vân, khăn gói hành trang lên đường. May mắn thay là được sự trợ duyên của Ngài Viện Chủ, sắp xếp phương tiện cũng như người đưa đón tận nơi, khiến mọi sự bỡ ngỡ, ngỡ ngàng trong tôi được thay thế bằng sự bình an và đong đầy hạnh phúc.

Khoá tu chỉ gồm 10 hành giả trong Hội Đồng Tăng, Ni An Bằng Hải Ngoại và quý Phật Tử. Đặc biệt là quý Phật Tử quê hương An Bằng đã vượt quãng đường rất xa xuyên nước Mỹ để cùng nhau về đây tu tập. Các thời khoá công phu diễn ra liên tục với một năng lượng trầm hùng vắng lặng đầy yêu thương, cảm thông và thấu hiểu toả khắp không gian như cõi tịnh độ hiện tiền.

Đến kết thúc khoá tu là chương trình thiền trà đầy yêu thương, lắng đọng và ý nghĩa. Có thể nói đó là khoảnh khắc thiêng liêng, ấm áp, thấm tình đạo vị của Chư Tôn Đức Tăng, Ni và quý Phật Tử hiện diện, đồng thắp lên từng ngọn nến của mỗi hành giả để dâng lên Tam Bảo bằng những nỗ lực tu tập, là sự thắp sáng Tam Học: Giới, Định, Tuệ; lại hòa chung cùng chất giọng trầm ấm của quê hương như gửi vào tâm hồn nhau những giọt nước thanh lương qua từng ánh nến bùng sáng về xoá tan những bóng tối vô minh mà lâu nay không rõ biết đường về Chánh Đạo.

Ngoài ra, những lời chia sẻ mộc mạc đơn sơ nhưng được xuất phát tận đáy lòng của quý Phật Tử, đã làm cho hội chúng đều cảm nhận được tình cảm thiêng liêng mà tất cả đã dành cho nhau hôm nay và mãi mãi về sau. chương trình khép lại với những văng thơ ấm áp của HT. Viện Chủ và những lời ca tiếng hát ngọt ngào xưng tán Đức Thế Tôn, ca ngợi Đạo Pháp, ca ngợi tình lam của người con Phật. Đã nói lên phần nào giá trị khoá tu đọng lại trong tâm của mọi người, để sau khi rời ngôi Già Lam này trở về trú xứ, ai ai cũng hoan hỷ với những gì đã thu lượm mà thời gian khoá tu mang lại không gì có thể đánh đổi.

Còn với riêng tôi, ngoài Chư Tăng, Ni tại bốn tự, còn có quý Phật Tử địa phương, những người đã âm thầm phía sau phụng sự khoá tu, khiến tôi rất cảm động và vô cùng tri ân khi

rất cần trọng và chu đáo từng buổi qua đường hoặc cả từng giấc ngủ để các hành giả có sức khỏe mà tu tập. Khoá tu được diễn ra và thành công ngoài sự mong đợi của Đại Chúng.

Trong khi hạnh của người xuất gia là phát nguyện trên cầu Phật đạo, dưới hoá độ chúng sanh; biết hy sinh những gì có thể để nâng cao giá trị tinh thần của người con Phật. Đó là ý của HT. Viện Chủ nhắc lại lời Đức Thế Tôn khi còn tại thế. Phật từng dạy chúng đệ tử: *“Này các Tỳ Kheo, hãy du hành vì hạnh phúc cho quần chúng, vì lòng thương tưởng cho đời, vì lợi ích, vì an lạc cho Chư Thiên và loài người.”* Với lời dạy tràn đầy lòng từ mẫn của Đấng Giác Ngộ đã làm sống dậy biết bao con tim hướng thượng, để một tinh thần *“hoằng pháp vi gia vụ, lợi sanh vi bản hoài”*. Nhận thức được việc hoằng dương Chánh Pháp là bổn phận và trách nhiệm của người xuất gia, đó mới chính là cầu đạo giải thoát. Vì lẽ đó, HT. Trú Trì Phước Huệ phát nguyện tạo dựng Già Lam, kiến lập Đạo Tràng, đắp xây tứ chúng, nhằm mở bày phương tiện cho quý thiện nam tín nữ khắp nơi có điều kiện đến Chùa tu học, hầu đoạn bớt trần duyên, cứu giúp tất cả mọi người hữu duyên biết rõ đường tà, quay về nẻo chánh, trải nghiệm sự an lạc vi diệu ngay trong giây phút hiện tại. Đây chính là tình thương, là ánh sáng trí tuệ và là con đường giải thoát cho mỗi người.

Để tổ chức được một khoá tu cho Chư Tôn Đức khắp nơi tựu về như thế quả là một tấm lòng từ bi rộng lớn. Đó

cũng là tâm nguyện mong ước sự kết nối và gắn bó tình thân, tình thương giữa những người con Phật xa quê mà Hoà Thượng là một trong những ngọn đèn đi trước ở hải ngoại. Thật sự tôi cảm thấy may mắn và thâm cảm ơn mọi nhân duyên trong đời, cảm ơn khi được là người con Phật,

cảm ơn vì một chuyến đi đến trời Tây, cảm ơn nhân duyên được là một hành giả tu tập, cảm ơn những gì đã được nghe, được học suốt quá trình khoá tu mang lại, cảm ơn những người thâm lặng hộ trì cho khoá tu...

Nguyện rằng những ai chưa có cơ duyên được tham dự khoá tu này thì, sẽ được đủ duyên để cùng góp mặt trong các khoá tu của những năm sắp tới, và để cảm nhận nhiều hơn giá trị tinh thần mà khoá tu đã mang lại.

Sakya Nhật Hoá
Mùa Xuân 2022

Hoài Niệm Về Chùa Phước Huệ Và Ân Thầy

- TN Tịnh Ân -

*Tình Phước Huệ ngập tràn hương ánh đạo
Nghĩa Già Lam mở lối chuỗi thương yêu*

*N*hớ ngày đầu tiên bước chân đến Phước Huệ, năng lượng tình thương từ hoà được sưởi ấm từ Thượng Tọa Trú Trì, con đã rất cảm động khi cảm nhận được sự lan toả từ Thầy đến với Tăng Chúng trong Chùa để, con cũng được

cộng hưởng niềm hạnh phúc này. Từ đó dù lưu lạc về một phương trời nào, hình ảnh Thầy, Chùa Phước Huệ trong con vẫn ngập tràn hơi ấm. Thầy không chỉ tận tụy một công việc hướng dẫn tu tập cho Đạo Tràng Phước Huệ, tu bổ xây dựng, mà còn luôn để tâm đến các Huynh Đệ chúng con và tất cả Phật Tử không phân biệt thân sơ, ai đến Chùa Thầy đều quan tâm thăm hỏi.

Những buổi sáng tách trà, sau thời kinh công phu dưới mái Già Lam với Thầy, chúng con đều được thấm nhuần niềm thương yêu cao quý với những chia sẻ đầy thiết thực. Trong đó, con cảm nghe như lời của người Cha, người anh cả săn sóc, dạy bảo và động viên con cái, em út đang chung sống trong một gia đình vậy. Thầy chu toàn bao nhiêu là phật sự, và một lĩnh vực sâu xa khác, tuy khả năng hiểu biết của con thì rất giới hạn, nhưng vẫn cảm nhận nơi Thầy, thay vì giờ nghỉ ngơi, Thầy dùng thời gian đó sáng tác những vần thơ Thiên, thơ Đạo, hoặc thơ ca ngợi tán dương công hạnh của các bậc Thầy có sự đóng góp, hy hiến cho đạo, cho các công cuộc xiển dương Chánh Pháp, và điều quan trọng nữa là Thầy luôn tán thán ân đức cao cả của Cha Mẹ.

*“Việc thường ngày, trần trà với cây bút
Trưa cuộc xẻng, tối quán chiếu, tụng kinh
Sáng công phu, lắng hồi chuông thiên toạ
Trà tình thương lúc mới chớm bình minh”*

(Thường Nhật - Tuệ Minh)

Những hình ảnh và cách sống giản dị, chân chất, tôn nghiêm và thảnh thơi Thầy cũng pha chút hài hước, kể chuyện về đạo đức, hoặc đọc những tin tức cần thiết liên quan về đời sống trong thiền môn cho chúng con nghe vào mỗi buổi sáng nơi chung trà, đã là những bài học vô giá.

*“Điều mà Phật nhắc ta nghìn năm trước
Mang tình thương, hạnh phúc đến cho đời
Có đôi khi bạn cũng cần hài hước
Bằng những lời ý nhị tạo niềm vui”*

(Thư Gửi Bạn - Tuệ Minh)

Không những thế, Thầy còn nghiên cứu các món ăn và thức ăn không kỵ lẫn nhau, để Đại Chúng dùng, hầu tránh ảnh hưởng không tốt đến sức khỏe. Mỗi tháng, mỗi cuối hay đầu năm, hoặc sau những Đại Lễ tại Chùa, Thầy đều cho chúng con những phần quà chúc phúc, để chúng con tùy nghi sử dụng. Mỗi bữa ăn, Thầy đều chia sẻ cho chúng con từ miếng trái cây, cắt và chia đều cho Đại Chúng một cách rất thân thiện và gần gũi, khiến cho chúng con luôn cảm giác là mình được sống bình an trong tình thương yêu che chở của Người. Ngoài những lĩnh vực khác về tài năng của Thầy thì đã có nhiều cây bút rành rẽ, lại có chiều sâu, đã từng trình bày rất đầy đủ. Nhìn chung từ các vườn thiền, các công trình xây cất bên ngoài, đến vào tận Đại Hùng Bảo Điện, mọi khía cạnh thiết trí rất thanh nhã. Cách thờ Phật, những câu đối, đèn

quang trong Chùa thật là tươi tốt, tạo nên cảnh Già Lam đã tôn nghiêm lại cũng rất thiên vị.

*“Phước đức trang nghiêm mái Chùa hồn Dân Tộc Việt
Huệ quang toả rạng thiên cảnh Đất Nước Tây Phương”
(Tuệ Minh)*

Thầy Phước Huệ, vị Thầy khả kính, thân thiện lại mang chất rất chi là Huế của chúng con, thể hiện một tâm nguyện vị tha của các Bồ Tát Hạnh, đã đi vào đời sống tu tập của chúng con. Không chỉ thế, Thầy còn là bậc Ân Sư, đã cứu mang và trợ duyên cho chúng con từ ngày đặt chân đến đất Mỹ và mãi trên con đường học Phật và hướng Phật.

Những tháng ngày kỷ niệm Chùa Phước Huệ tròn 30 năm sắp đến, đó cũng là những kỷ niệm thân thương của Thầy đối với chúng con thì làm sao chúng con quên được. Ngưỡng mong Phật Tổ thường gia hộ cho Thầy sức khỏe dồi dào, phước trí nhị nghiêm, phật sự viên thành để, Thầy mãi mãi là bóng cây đại thọ của ngôi Già Lam Phước Huệ.

*Kính bút,
TN Tịnh Ân*

Ba Mươi Năm Tình Đạo

- Trịnh Khánh Mãn - Thiện Trung -

Đào khoảng mùa thu năm 1994, tôi nhận được điện thoại của anh Lê Minh Biểu, mời đến nhà anh để gặp quý Thầy đến từ California, đang tìm đất mua để lập Chùa. Tôi liền đến tiếp kiến quý Thầy và dẫn đi giới thiệu một địa điểm có một ngôi nhà nhỏ, chỉ độ 1000 bộ vuông (*square foot*), nhưng được là mảnh đất rộng 1.67 acres, tại 1313 East 48 Street, Tacoma Washington; đã lên bản bán từ lâu qua môi giới bất động sản (*realtor*) với giá \$140,000.00, vừa hết hạn ký giao kèo mà vẫn chưa bán được.

Chúng tôi thương lượng với chủ nhà, họ chịu để lại cho quý Thầy với giá là \$90,000 (Chín mươi ngàn đô) không qua *realtor*. Để tiện việc vay ngân hàng, tôi đã đề nghị và dẫn quý Thầy đến gặp ông bà bác sĩ Nguyễn Xuân Dũng, nhờ đứng tên co-sign. Mọi việc đều được thuận lợi, cả hai ông bà rất vui mừng, vừa hoan hỷ đứng tên vừa phát tâm cúng dường \$5,000 (Năm ngàn đô), để góp vào quỹ vay thế chấp (*down payment*). Sau vài tháng thì nhà băng đã chấp thuận và số tiền huê hồng \$2,000 (Hai ngàn đô), vợ chồng chúng tôi cũng cúng dường vào quỹ của Chùa.

Khi nhận được chìa khóa, Thầy Viện Chủ liền bắt tay vào sửa sang và khởi sự sinh hoạt. Mỗi buổi tối lúc 7 giờ, vào Thứ Hai, Thứ Tư, và Thứ Năm là tụng kinh Pháp Hoa; Thứ Ba và Thứ Bảy thiền tập, và Thứ Sáu - Thầy Viện Chủ thuyết Pháp; Chủ Nhật sinh hoạt cộng đồng; riêng Thứ Bảy của mỗi đầu tháng là dành cho một ngày tu Chánh Niệm Tỉnh Thức để, những ai muốn gieo duyên giải thoát có cơ hội cùng về tham gia. Mặt khác, trong khoảng thời gian bắt đầu đó, Thầy đã cấp tốc huấn luyện cho các anh chị em thanh thiếu niên và Thầy đã thành lập một Gia Đình Phật Tử, lấy tên là Phước Huệ. Rồi từ Gia Đình Phật Tử Phước Huệ, Thầy điều động để tổ chức các lớp học Việt Ngữ cho các con em cũng được bắt đầu vào đầu năm 1995 cho đến ngày nay.

Mới ngày nào Thầy Viện Chủ chật vật, xuôi ngược lo tiền down payment, để thành lập Chùa thì nay, Phật Tử Tacoma được đón đêm Giao Thừa Xuân Ất Hợi (1995) đầu tiên tại Phước Huệ, đó là niềm mơ ước chung của tất cả những người con Phật tại đây, đã được toại nguyện nên, ai ai cũng biểu hiện niềm hân hoan lộ rõ trên nét mặt.

Ngày qua tháng lại, suốt thời gian khoảng sáu năm Chùa sinh hoạt, nhưng vẫn không thể tiến hành xây dựng được ngôi Chùa mà Thầy Viện Chủ đã vẽ và lên đề án vì, hàng xóm khiêu nại chuyện ồn ào lên city. Trong thời gian ấy, không biết là việc ngẫu nhiên hay cơ duyên đưa tới, Thầy Viện Chủ

lái xe ngang qua đường 72nd Tacoma, có hai lô đất 6 arces, trong đó hai căn nhà nhỏ bỏ hoang, được phân lô từ công ty Pederson Chicken Farm bị phá sản, đang để bán với giá rất rẻ. Thầy liền về liên lạc quý Thầy và các Phật Tử để triệu tập một buổi họp bất thường gồm, 7 Thầy Tỳ Kheo và 52 Phật Tử. Từ giới xuất gia và cả giới tại gia đều đồng thuận phát mãi mảnh đất cũ để mua mảnh đất mới; và mọi việc đều suôn sẻ thuận lợi.

Xong công việc bán và mua đất mới, Thầy Viện Chủ đã vất vả càng thêm vất vả với công việc sửa sang và tạo dựng các cảnh vật trong khuôn viên Chùa. Mặt khác nhằm đáp ứng nhu cầu xây dựng cũng như san sẻ bớt gánh nặng đóng góp tài chánh của Phật Tử địa phương, Thầy đã làm người độc hành: *tay bưng bình bát/ dạo bước một mình/ mưa rơi lát lát/ trong nắng bình minh* (Cô Lữ - Tuệ Minh). Bước đường của Thầy khắp nơi trên đất Hoa Kỳ, Canada và Úc châu để hoá duyên cho việc xây dựng ngôi Già Lam Phước Huệ đã là công đức khó nghĩ bàn.

Bảy năm sau, cũng bằng ý chí kiên cường đó, Thầy đã hoàn tất giấy phép và ngôi Phước Huệ thật khang trang đẹp đẽ đã thành hiện thực. Sắc thái kiến trúc ngôi Chùa khiến toát lên một nét đẹp vừa thiên vị vừa trang nghiêm. Không gian của khuôn viên thật rộng rãi và thoáng đạt, các bia ký và các tiểu cảnh thu gọn từ Tứ Động Tâm; là bốn di tích Phật

đản sanh, Phật thành Đạo, chuyển Pháp Luân và nhập Niết Bàn. Hoặc các Ngôi Bảo Tháp mái cong nổi bật. Đặc biệt là Tháp Tâm Linh và Đài Văn Hoá Phật Giáo - Tưởng Niệm Thuyền Nhân Việt Nam, đâu đâu cũng đều tươm tất. Thiết nghĩ, năng lực kiên tâm bền chí của Thầy đã là bài học vô giá đối với hàng Phật Tử chúng con. Và đó cũng là tấm gương giúp chúng con kiên trì Hộ Pháp để, nơi đây luôn xứng đáng là một Trung Tâm Văn Hóa Phật Giáo Việt Nam và để đáp ứng nhu cầu phật sự cho Cộng Đồng và Đồng Hương xa gần tại thành phố Tacoma này.

Kính tri ân và cảm niệm công đức tâm nguyện của Hòa Thượng Viện Chủ, suốt 30 năm qua dù đã gặp lắm bất trắc, nhưng vẫn không thoái thác, vẫn vững lòng hướng dẫn chúng con cùng đi trên con đường Chánh Pháp. Nguyện hồng ân Tam Bảo thường gia hộ cho Thầy pháp thể khinh an, tuệ đăng thường chiếu.

Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật.

Thay mặt Phật Tử Chùa Phước Huệ

Kính bút

Trịnh Khánh Mãn - Thiện Trung

Trưởng Ban Hộ Trì Tam Bảo

Cuối Đông 2023

Tình Người Con Phật Nơi Tha Phương

- Lê Đức Long -

Phước Huệ là một trong các ngôi Chùa mang sắc thái Văn Hóa, đường nét và vóc dáng của ngôi nhà Phật Giáo Việt Nam nơi tha phương. Chùa không lớn như các ngôi Chùa có tầm cỡ, nhưng về mặt cảnh vật thì Chùa Phước Huệ lại sở hữu một không gian thoáng rộng; không rực rỡ sắc màu mà thật đẹp và tĩnh lặng.

Tôi thường có dịp đi đây đó trên rất nhiều tiểu bang, nhiều thành phố và chắc chắn là tiểu bang Washington, thành phố Tacoma thì tôi đã đến đó nhiều lần, không ngoài mục đích là để hỗ trợ, nói cách khác là để Hộ Pháp cho ngôi Chùa này trong nhiều đợt. Từ tiệc chay gây quỹ xây Chùa, các Lễ Hội và nhiều sự kiện khác với chỉ một công việc, đó là Điều Hợp Chương Trình (MC). Nhất là vào dịp Đại Lễ Khánh Thành Chùa vào tháng 9 năm 2010 và Lễ Kỷ niệm Một Phần Tư Thế Kỷ, vào tháng 7 năm 2019. Nay thì sắp sửa và đang chuẩn bị bước kỷ niệm tròn Ba Mươi Năm Chùa Phước Huệ, vào mùa Hè 2024.

Tôi rất vui, khi thấy Chùa hoạt động cả về nhiều lĩnh vực, từ việc tu học thuần cho Chư Tăng, Ni, là các khóa Tịnh An

Cứ mỗi năm, các ngày bố tát, đến các Đạo Tràng Tỉnh Thức cho các Phật Tử mỗi năm, hoặc mỗi đầu tháng hay các khóa thiền hàng tuần cho Phật Tử người Tây Phương, và mỗi cuối tuần cho cộng đồng Phật Tử tại thành phố này. Từ việc hoạt động từ thiện cho đến việc hướng sâu vào nếp Văn Hóa Tâm Linh, như văn thơ thiền v.v..., đặc biệt là lĩnh vực thi ca thì không thể thiếu trong chốn thiền môn, bởi thi ca là chất xúc tác sống động làm sống dậy và nuôi sống tâm hồn con người và hướng tâm con người sâu vào lĩnh vực tâm linh.

Về phương diện thiết trí cảnh vật quanh khuôn viên thì gần như đầy đủ các di tích lịch sử Phật Giáo được thu nhỏ, như Tứ Động Tâm, các ngôi Bảo Tháp mang sắc nét rất hài hòa mà độc đáo. Trong đó đặc biệt là Tượng Đài Văn Hoá Phật Giáo - Tượng Niệm Thuyền Nhân Việt Nam, tuy không đồ sộ, sắc xảo cho lắm, nhưng đã nói lên được nếp Văn Hóa, “Uống nước nhớ nguồn”, và ý nghĩa nhất là thi phẩm “Chút Ân Tình Giữ Lại” mà tác giả của những công trình này là Thầy Tuệ Minh viết:

*“Mấy mươi năm, sống yên thân trên những vùng đất hứa
Ta nghĩ gì cho những người xấu số vĩnh viễn đã ra đi!
Tự cõi lòng ta cảm nghe, kiếp người chẳng khác thân phận
cánh chim di
Hiểu và chấp nhận: Sự ra đi, đi mãi, nhưng chút ân tình
nơi đây xin giữ lại...”*

MC. Lê Đức Long và Ca Sĩ Thu Nga

Từ những nỗi niềm đó, luôn canh cánh trong tôi, đến như thôi thúc, *“Hãy biết trở về vun bồi đức tính và góp bàn tay xây dựng duy trì nếp tâm linh đạo vị này, đó là bổn phận và là trách nhiệm của người con Việt nơi tha phương...”* Bất giác nhìn lại tôi thật thương Thầy Viện Chủ và tất cả các Phật Tử đã hết lòng Hộ Pháp suốt thời gian dài *“Ba Mươi Năm”*, chặng đường này không phải là ngắn nếu không có một nghị lực và một nguồn tâm kiên định vững bền ...

*“Ba Mươi Năm nơi từng nguồn tâm ấy
Nếp an lành xích lại gần nhau hơn
Vươn đôi tay đi giữa dòng sanh tử
Thay chuyển đò ngược bến chờ nguồn thương...”*

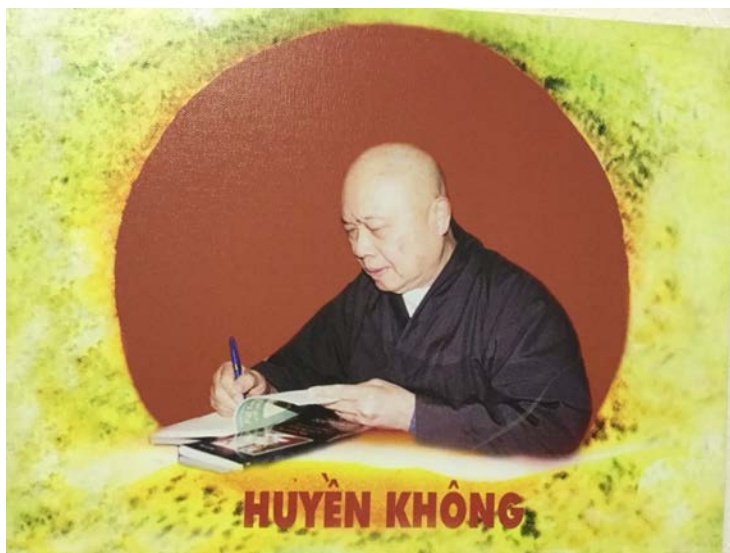
(30 Năm Phước Huệ - Tuệ Minh)

Lê Đức Long - Phước Vân

Colorado, Một ngày đầu năm 2024

Tưởng Niệm Thầy Bốn Sư

- Thích Phước Toàn -

“ ...

Mái Chùa che chở hồn Dân Tộc

Nếp sống muôn đời của Tổ Tông... ”

(Nhớ Chùa - Huyền Không)

*S*hây, một tâm tư sâu thẳm với một hồn thơ vừa tình tự vừa sống động của một bậc Thiền Sư, và chỉ với hai câu thơ trên đã mang tính bất hủ giữa thời hiện đại.

Thực vậy, ngôi Chùa là nhân sanh quan của Dân Tộc, là mạch sống của con người và là nếp văn hoá đẹp, còn là cảnh quang thanh bình của Đất Nước. Bởi thời Cha ông ta, biết chữ cũng nhờ học được từ nhà Chùa, thuốc men chữa trị bệnh cũng học từ nhà Chùa, cách ứng xử và cả về các phương diện tinh tế cần thiết khác trong đời sống như ‘quan, hôn, tang, tế’ cũng xuất phát từ chốn thiền môn. Và cốt lõi nhất là về mặt tâm linh thì nhà Chùa (các

Bậc Cao Tăng Thạc Đức) dẫn dắt con người từ mê lộ trở về với đời sống ánh sáng của chánh trí. Về với căn bản đạo đức của con người, là chỉ dẫn cho con người hiểu rõ Ba pháp Quy Y và Năm Giới Căn Bản của người Phật Tử tại gia. Vì, Quy Y Phật là trở về với tự tánh giác ngộ, là xa lìa tính ác hiểm và luôn thấy ra tiền tài danh lợi đều là vô thường, nên không cần phải cầu cạnh trời thần quý vật, nghĩa là không rơi vào những dị đoan không cần thiết và đoan trừ những mưu toan bất chính ngay nơi tư tưởng vừa mống khởi. Quy Y Pháp là trở về với tự tánh thương yêu hiểu biết, là xa lìa gốc rễ si mê tà kiến. Quy Y Tăng là trở về với tự tánh hoà hợp an vui, là không gây xung đột giữa người và người, giữa cộng đồng và cộng đồng, giữa quốc gia và quốc gia. Đó là căn bản đạo đức cho đời sống, và rằng, nếu trong một xã hội, phần đông con người được huân tu các đạo đức căn bản trên thì xã hội đó chắc chắn sẽ mang lại hoà bình thịnh vượng và hạnh phúc cho muôn dân. Nhất là khi được giới vương quan hưởng ứng, Phật Pháp hưng thịnh thì đời sống lương dân được bình yên hơn, điển hình là Đất Nước Butan, ta có thể thấy ra sự chuẩn mực cho một tấm gương sáng này. Thế nên, “*Mái Chùa che chở hồn Dân Tộc/ nếp sống muôn đời của Tổ Tông*” là điều không chỉ mang tính xác đáng, còn là một định luật bất thành văn, cũng có thể là một định luật bất biến vậy.

Chúng tôi còn nhớ, mùa An Cư 1986 tại Chùa Việt Nam ở Los Angeles, một lần đang dạy Chư Tăng, Ni về Văn - Thơ Thiền thời Lý Trần, Ôn quay qua phía chúng tôi và nói “*Phước Toàn có biết không? Giới sĩ phu thời đó không biết sao, họ nghĩ*

gi, nhưng phần nhiều sau khi gác kiếm là họ vào Chùa ẩn tu đó Phước Toàn biết chưa?...” Rồi Ôn cười. Cũng vào mùa Hè 1986 này, Ngài Viện Trưởng Tu Viện Kim Sơn mở lớp tu học cho Chư Tăng, Ni, mời đầy đủ các vị giảng sư như: Thiên Sư Thích Nhất Hạnh, Thầy Bốn Sư chúng tôi (Ôn Mãn Giác), HT. Thích Thắng Hoan, TT. Thích Minh Đạt, và nhiều vị giảng sư khác nữa, mà Ôn Bốn Sư chúng tôi thì ban tổ chức thỉnh giảng về lịch sử Phật Giáo thời Đinh - Lê - Lý - Trần. Một trong các thời giảng đó, Ôn kể một câu chuyện đầy thú vị:

“Khoảng năm 980, Đất Nước Đại Cồ Việt đang đứng trước nguy cơ đánh mất chủ quyền vì thù trong giặc ngoài, Vua Lê Đại Hành (tức Lê Hoàn) tham vấn với Thiên Sư Đỗ Thuận, thì Thiên Sư dùng hình ảnh một bó mây cuốn lại bằng bốn câu thơ, ‘*Vận nước như mây cuốn/ Trời Nam mở thái bình/ Vô vi trên điện các/ Xứ xứ hết đao binh.*’ Nhà Vua về chiêm nghiệm 4 câu thơ trên mà chuyển đổi được vận mệnh của Đất Nước.

Đến năm Đinh Hợi (987), Nhà Tống sai Lý Giác sang Việt Nam, Vua Lê Hoàn nhờ Thiên Sư Đỗ Thuận đóng vai người chèo đò nghinh tiếp sứ thần Trung Hoa, là Lý Giác. Khi đò gần cập bến, Lý Giác thấy hai con ngỗng đang bơi trên mặt nước, ông ngâm, ‘*Nga nga lưỡng nga nga/ Ngưỡng diện hướng thiên nha,*’ Pháp Thuận đang cầm chèo phía sau hỏi, thưa ngài, hai câu thơ hay quá, mời ngài ngâm tiếp ạ. Lúc bấy giờ Lý Giác đang ngần ngừ thì người chèo đò lên tiếng, nếu ngài không ngại, tôi xin được tiếp hai câu sau với ngài. Lý Giác như được mở cờ liền hoan hỷ, người chèo

đò đọc tiếp, ‘*Bạch mao phô lục thủy/ Hồng trào bãi thanh ba*’, thành một bài thơ thật xuất sắc. Lý Giác rất thán phục và hỏi, ‘*Vậy Nước Nam có bao nhiêu người tài giỏi như ông?*’ Người lái đò trả lời, ‘*Điều này giới học thức nước Nam thì vô kể, tôi chỉ là người lái đò không có gì là hay giỏi cả.*’ Khiến Lý Giác càng khâm phục, khi tìm hiểu ra mới biết đó là Pháp sư Đỗ Thuận và ông đã làm bài thơ đề *Tặng Pháp Thuận Thiền Sư* như một lời kính quý Thiền Sư và nể phục nước Nam. Kể câu chuyện điển tích của Thiền Sư Pháp Thuận trên là một trong những lý do mà Ôn phải nhận lời vào dạy tại các đại học Văn Khoa Huế, Sài Gòn.”

Ôn cho biết thời đó, những điều hay, những trang sử giúp xây dựng Đất Nước từ các bậc Thiền Sư trải dài hàng bao thế hệ mà nổi bật như Thiền Sư Mãn Giác, Vạn Hạnh, Khuông Việt, Đỗ Thuận, đến Thông Biện và nhiều bậc Thiền Sư của nhiều thế hệ tiếp sau, nhưng những trường đại học thời bấy giờ hoặc vô tình hoặc cố ý, đã không bao giờ đề cập tới. Họ chỉ dạy cho các sinh viên những câu chuyện mang tính chế giễu như: *Ba cô đội gạo lên Chùa/ Một cô yếm đỏ bỏ bùa cho sư/ Sư về sư ốm tương tư/ Sư lăn sư lóc trọc đầu sư ra v.v...*” Những loại thơ như thế, chẳng qua là mới xuất hiện sau này, nhưng họ cứ gán ghép cho những người xưa để mang ra dạy, là một sự cố ý bôi nhọ hình ảnh đẹp của giới Tăng Sĩ Phật Giáo, song nói về thời đó thì ai cũng biết là họ nắm cái cán Đạo Dục Số 10 mà dìm Phật Giáo, nhưng dạy về văn chương mà thiếu nghiêm túc thì nó sẽ trở thành thô thiển, đâu có gì để gọi là văn chương?!...

Và nói về tình Pháp lữ, tình người ở Ôn thì, giai đoạn sau năm 1975, khi cố HT. Thích Thiện Minh bị bức tử ở trong tù, Ôn bỏ lại Đại Học Vạn Hạnh, ôm theo tập hồ sơ về một chế độ phá hoại, đập đổ nền Văn Hoá Việt Nam và Văn Hoá Phật Giáo Việt Nam, tìm đường vượt biển. Ôn qua Pháp, rồi qua Mỹ trú tại Chùa Việt Nam, làm việc với cố HT. Thích Thiên Ân.

Tháng 9 năm 1980, HT. Thiên Ân tịch, Ôn tiếp cơ sở Chùa Việt Nam, Ôn thành lập Tổng Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ là để làm điểm tựa chung cho Phật Giáo hải ngoại, nhất là quần chúng Phật Tử tại Hoa Kỳ.

Vào tháng 9 năm 1988, vụ tuyên án tử hình một cách vô minh của chính quyền về hai vị Tăng tài của Phật Giáo Việt Nam là các ngài Tuệ Sỹ và Trí Siêu; Ôn, với tư cách là Hội Chủ Tổng Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ, viết thư gửi đến Tổng Thống Hoa Kỳ, yêu cầu Chính Phủ Hoa Kỳ can thiệp. Vào giữa tháng 5 năm 1992, có ai đó gọi tới, báo tin là Ôn Trúc Lâm tịch, tôi ghi lại trên mảnh giấy mang qua phòng Ôn. Ôn vừa nhìn mẫu tin với đầy xúc động, hai hàng nước mắt ứa ứa và Ôn nói, "*Các Ôn trụ cột của Phật Giáo đều lần lượt ra đi cả!*" Chúng tôi học ở Ôn là bản tâm rất mực ân nghĩa, cứ mỗi năm Ôn đều thiết một ngày lễ Tưởng Niệm Giỗ cố HT. Thiên Ân và HT. Thiện Minh.

Đối với chúng đệ tử thì tình thương của Ôn thật chan hòa. Ai nói gì đúng sai Ôn chẳng hề la rầy, quở trách. Chính

bản thân người viết, đôi khi thưa lên Ôn điều gì đó, mình nghĩ đúng mình mới thưa, xong Ôn chỉ cười và nói “Ồ vậy há?” Thế mà, tối về, hoặc một thời gian sau suy xét lại mới nhận ra cái thấy, cái nghe của mình quả thật, mười lần, hết bảy tám lần đã “trớt quớt” bởi tính nông cạn của mình!...

Cách sống đạo của Ôn đã là hình ảnh tuyệt vời của trang Tăng Sĩ, về mặt văn chương thì thật đúng nghĩa của một thi nhân, lại mang tâm tư canh cánh nghĩ đến Quê Hương và Dân Tộc với tất cả niềm thiết tha, đó là một nhân cách của một kẻ sĩ giữa nhân gian.

Nhân Kỷ Niệm 30 Ngày Thành Lập Chùa Phước Huệ, chúng con dành một trang ngưỡng kính Tưởng Niệm Thầy Bốn Sư (Ôn Mãn Giác) nhằm hai chủ đích. Thứ Nhất, ‘*có Thầy Tổ mới có ta*’, cũng như giữa đời thường có Cha Mẹ mới có con cái thì, với Đạo, việc tri ân và báo ân là điều tiên quyết. Do đó, nếu không có Thầy (Ôn) xây dựng thân tuệ mạng này cho chúng con, ắt chúng con cũng không có mặt ở đây để lập nên Đạo Tràng Chùa Phước Huệ. Dù vẫn biết, nếu chúng con không lập Chùa ở đây thì cũng có thể đã có Chùa tại địa phương này, tuy nhiên đó đã hoàn toàn khác cả tâm tình lẫn nội dung với ngôi Chùa này. Thứ Hai là để tri ân Ôn với đây kỷ niệm là, Ôn đã đặt tên hiệu Chùa là Phước Huệ, và gợi ý của Ôn là *Phước Huệ Song Tu*. Do đó trong trang này, chúng con dành 5 bài thơ: *Ôn Đã Đi Rồi*, *Thoáng Hoa Nghiêm*, *Tranh Thơ*, *Trang Kinh Không Lời*, và *Vô Ngôn Âm Pháp*, viết về Ôn từ trong những ngày Tang Lễ

Ôn vào tháng 9 năm 2006 đến nay, kể cả những nhạc phẩm và thi ngâm để Tưởng Niệm về Ôn như một phần nhỏ sự báo đáp thâm ân trong muôn vàn ân nghĩa ấy.

Ôn Đã Đi Rồi

Thức dậy đi thôi
Hỡi các loài chim
Ôn đã đi rồi
Sao các em quên hát?
Hãy hát lên
Mà đừng trôi giọng buồn
Chỉ tha thiết, yêu thương
Và hỡi các loài hoa ơi, hãy nở
Cho hương đằm theo “mây trắng thông dong”
Hỡi chuông Chùa thức tỉnh
Vọng men theo bóng tùng
Đã bao lần che chở
Chim xây tổ, hoa hương
Ôn đi rồi các em ạ
Ôn về với yêu thương
Con đường rợp ánh sáng
Con đường ngát rừng hương

Tuệ Minh

Los Angeles, Trung Thu 2006

Thành kính dâng Giác Linh Ôn

<https://youtu.be/n944Cofimkw>

The Master Is Gone

*Wake up!
O singing birds
Our Master is gone
Where is your usual sweet melody?
Please start up again your enChanted voice
Not a somber tune,
Just beautiful and loving
O flowers! please blossom
May the sandalwood incense blend
with "the floating white clouds"
The temple awakened bell,
Resonate in the shadow of the pine trees,
Which has sheltered the birds building their nests.
The flowers releasing their fragrance
Our Master is gone, O gentle ones
He walks on the path of Loving Kindness,
The path of Perfect Wisdom,
The path of graceful adoration*

Tuệ Minh

Los Angeles, Autumn 2006

Homage to a Great Teacher, Thích Mãn Giác

Tranh Thơ

Em hỏi tôi,
Thầy có biết thi sĩ Huyền Không?
Tôi gật đầu,
Em nói
Người hoạ tâm tranh
Bức ảnh quê hương
Dòng thơ diễm tuyệt
Dưới mái Chùa xưa
Có ấm chăn êm
Ấp ủ yêu thương
Chiếc cầu lịch sử
Hàng bao thế hệ
Nổi gót Cha Ông
Dựng xây tình người
Đường nét tâm linh
Hoà trong hơi thở
Đậm khúc khái hoàn
Qua tiếng chuông linh
Ờ, em nói đúng

Nhưng em có biết,
Tranh thơ, mái Chùa
Hồn Dân Tộc
Đã liên sâu
Trong huyết quản Việt Nam
Từ Đinh, Lê, Lý, Trần
Và sẽ là mãi mãi
Thầy Huyền Không,
Người tiếp nối
Thêm sắc màu
Tô đậm nét thiên môn
Gây dựng tình người
Chúng ta, thân lũ khách
Canh cánh niềm thương
Người truyền hơi ấm
Bằng pháp nhiệm mầu
Thấy lại gần nhau

Tuệ Minh

Trung Thu, Tháng 8, Bính Tuất, 2006,
Tưởng Niệm Giác Linh Thầy Bổn Sư, Ôn Mãn Giác

<https://youtu.be/-QsvxGvwli0>

Thoáng Hoa Nghiêm

Ta về dệt bản trường ca
Tán dương vẻ đẹp muôn hoa trái màu
Trời xanh chiếu bể nước sâu
Lung linh vô lượng sắc màu Hoa Nghiêm

Trong khoảnh khắc ánh trăng hiền
Trên đời vô niệm chân thiên toả hương
Muôn hoa đồng nở tình thương
Ngọc trong lấp lánh liên phương rạng ngời

Ca Sa gió thoáng chân mây
Hồn tan cánh bướm đông đầy nắng thu
Kính khuya thoáng hiện chân như
Người đi lúc ánh trăng về trong thanh

Gió reo điệu Bát Nhã Hành
Hồi chuông gióng giữa bình minh giao thời
Muôn lời kết tụ một lời
Ca Sa gió thoảng ngàn đời ngát hương

Tuệ Minh

Los Angeles, Trung Thu Bính Tuất, 2006

Tưởng Niệm Giác Linh Ôn Mãn Giác, Thầy Bốn Sư

<https://youtu.be/BHqrHAEv0DA?si=rOzFo2XqBaU2PB9s>

Thoáng hoa nhài

Thơ: Tuệ Minh
Nhạc: Hoài Nam

Ta ngồi dệt bản trường ca. Tán dương vẻ
đẹp muôn hoa trái màu. Trời xanh chiều bể nước sâu. Lung linh vô
lượng sắc màu hoa nghiêng. Trong khoảnh khắc ánh trăng hiền. Trên đời Vô
Niệm chân thiên tỏa hương. Muôn hoa đồng nở tình thương
Ngọc trong lấp lánh liên phương rạng ngời. Ca Sa gió thoảng chân
mây. Hồn tan cánh bướm đong đầy nắng thu. Kinh khuya thoáng
hiện chân như. Người đi lúc ánh trăng về trong thanh. Gió reo điệu
Bát Nhã hành. Hối chuông gióng giữa bình minh giao thời. Muôn lời hết
tụ một lời Ca Sa gió thoảng ngàn đời ngát hương.

Trang Kinh Không Lời

Tưởng Niệm Giỗ Mười Năm, 2006-2016,
Thầy Bốn Sư Thiên Sư Huyền Không, Ôn Mãn Giác

Vườn thiên văn tỏa hương thiên
Trà thơm chánh niệm bên hiên ấm lòng
Ánh bình minh chiếu nước trong
Mây trời ngủ giữa mênh mông bầu trời

Thầy đi, trăng sáng ngàn khơi
Chung trà thấp thoáng nụ cười Huyền Không
Nắng hồng tô thắm nụ hồng
Tuần trà đậm nét phương đông, đạo tình

Nơi khôn thiêng, in dáng hình
"Thong dong mây trắng" trang kinh không lời
Chùa xưa ấp ủ lòng người
Bước chân thiên khách cuối trời chân mây

Như trăng thanh mãi tròn đầy
Tỏa hương vô niệm thơm bay phương trời
Dấu ấn nguyện giữa cuộc đời
Tâm hành Bát Nhã rạng ngời phong quang

Tuệ Minh

September 10, 2016

https://youtu.be/_7phU7DB3Nk?si=-bTOsKRqXeXhrbBB

Trang kính không lời

Thơ: Tuệ Minh
Nhạc: Hàn Châu

Vườn thiền vẫn tỏa hương thiền trà thơm chánh niệm bên hiên ấm

lòng Ánh bình minh, chiếu nước trong mây trời ngủ giữa mệnh mộng bầu

trời. Thấy đi trăng sáng ngàn khơi chung trà thấp thoáng nụ cười Huyền

Không Nắng hồng tô thắm sắc hồng tuần trà đậm nét phương đông đạo

tình. Nơi khôn thiêng in dáng hình "thong dong mây trắng" trang kính không

lời Chùa xưa ấp ủ lòng người bước chân thiền khách cuối trời chân

mây. Như trăng thanh mãi còn đây tỏa hương vô niệm thơm bay phương

trời Dấu ấn nguyện giữa cuộc đời Tâm hành Bát Nhã rạng ngời phong quang.

Vô Ngôn Âm Pháp

Là âm thanh vô ngôn mùa lá rụng
Ngày Thầy đi lúc nắng sớm thu vàng
Cội tùng xanh đứng im lìm lặng động
Chim trời về lên cất giọng gọi đàn

Trên điện Phật khắc trang kinh hùng tráng
Hương án Thầy hàng lớp lớp y vàng
Chuông ngân đều khói trầm bay xông ngát
Kết văng mây bầu trời lặng thênh thang

Tiếng không gian gió mùa lay nhịp điệu
Nốt ân tình giao hưởng sắc Ca Sa
Từng cung bậc cảm sâu vùng tâm thức
Nghe bước chân của mỗi bước đi qua

Năng lượng sống tình yêu thương tưới tắm
Chuyển nội hàm ngoại giới khắp gần xa
Thành pháp âm tầng không gian vọng lại
Lên loài người cây cỏ dậy trở hoa

Tuệ Minh

September 23, 2020

Tưởng Niệm Huý Nhật Thứ 14,

Giác Linh Thầy Bổn Sư - Đại Lão HT. Thích Mãn Giác

<https://youtu.be/9TXq2-n3GRs>

Vô ngôn âm pháp

Tuệ Minh

Là âm thanh vô ngôn mùa lá rụng Ngày Thầy
đi lúc nắng sớm thu vàng cội tùng xanh đứng im lìm lắng đọng Chim trời
về cất lên giọng gọi đàn Trên điện Phật khắc trang kinh hùng tráng Ân hương
Thầy hàng lớp lớp y vàng Chuông ngân đều khói trầm bay xông ngát Kết văng
mây bầu trời lặng thênh thang. Tiếng không gian gió mùa lay nhịp
điệu Nốt ân tình giao hưởng sắc cà sa Tùng cung bậc cảm sâu vùng tâm
thức Nghe tiếng chân của mỗi bước đi qua Năng lượng sống tình yêu thương tưới
tắm Chuyển nội hàm ngoại giới khắp gần xa Thành pháp
âm tầng không gian vọng lại Lên loài người cây cỏ dậy trở hoa.

Senator Rosa Franklin's Speech

At the Celebrating of Grand Opening of Phuoc Hue Temple in 2010

- Rosa Franklin -

I'm pleased to extend warm greetings to all of those who are attending the Vietnamese Buddhist Meditation and Cultural Center Grand Opening Ceremony.

Today's exciting event marks the completion of a long and heartfelt journey to establish a Buddhist Temple for religious and cultural activities in Pierce County. This new facility will be an important asset to the Vietnamese community, as well as other local residents interested in the Buddhist tradition.

I applaud all of those who have worked hard to make this dream a reality for their commitment and sacrifice. I know this has been a significant undertaking for your Community, and I have every confidence that your efforts will benefit your practitioners for many years to come.

Thank you.

Phát Biểu Của Thượng Nghị Sĩ Rosa Franklin

Tại Đại Lễ Khánh Thành Chùa Phước Huệ 2010

Tôi hân hoan gửi lời chào nồng nhiệt nhất đến với tất cả quý vị đang hiện diện để cùng tham dự Đại Lễ Khánh Thành Trung Tâm Văn Hóa Phật Giáo Việt Nam nơi đây.

Thật phấn khởi, hôm nay được đánh dấu một sự kiện đầy tâm huyết, lại vừa là một công cuộc nỗ lực cả hành trình dài đi đến hoàn thành ngôi Chùa Phật Giáo nhằm phục vụ các hoạt động về Tôn Giáo và Văn Hóa ở quận Pierce. Ngôi Chùa mới này sẽ là một cơ sở mang giá trị rất quan trọng đối với cộng đồng người Việt, cũng như những cư dân địa phương khác đang quan tâm đến truyền thống Phật Giáo.

Tôi hoan nghênh tất cả những người đã làm việc chăm chỉ để biến giấc mơ thành hiện thực, đều nhờ vào sự kiên trì và hy sinh của quý vị. Tôi biết đây là một sự kiện quan trọng

đối với Cộng Đồng của quý vị, và tôi hoàn toàn tin tưởng rằng, những nỗ lực của quý vị sẽ mang lại lợi ích chung cho những người con Phật lâu dài về sau.

Chân thành cảm tạ.

*Phát biểu: Rosa Franklin
Lê Minh (ghi lại và chuyển ngữ)*

Trang Tưởng Niệm HT. Thích Tuệ Sỹ

- Thích Phước Toàn -

Hoà Thượng Tuệ Sỹ, vị Tăng của Phật Giáo Việt Nam, đã đóng góp nhiều công trình văn hoá lớn cho Đạo Pháp, cho Dân Tộc, và cho nhân loại. Đối với Đạo Pháp, Ngài là bậc chân tu, thực học với giới đức trọn vẹn, là một nhà mô phạm mẫu mực, đã từng đóng góp về giáo dục và xây dựng cho nhiều thế hệ Tăng, Ni, Phật Tử trí thức cả đạo lẫn đời. Tuy chúng con chưa có duyên để được trực tiếp học với Ngài, nhưng vẫn được gián tiếp học qua nhiều phương diện, hoặc từ một số các tác phẩm trước tác và dịch thuật, nên, nhân dịp in ấn cuốn Kỷ Yếu Kỷ Niệm 30 Năm Chùa Phước Huệ, chúng con đặc biệt dành riêng trang Tưởng Niệm về Ngài qua năm bài thơ kể cả

những nhạc phẩm và những thi ngâm mà chúng con đã viết từ những năm 2016 đến nay, nhất là giai đoạn Ngài viên tịch và buổi Lễ Trà Tỳ của Ngài vừa qua để nói lên sự ghi ân và báo ân của hàng hậu học đối với các bậc tiền bối.

Tuệ Sỹ, Vô Ngôn

Vẳng nghe trong giọt sao trời
Gối hương định tuệ, rụng rơi bụi phiền
Đêm, vầng trăng tỏ soi nghiêng
Bóng câu mảnh trúc, khách thiên vô ngôn

Vãn giọt sương rạn càn khôn
Vãn vầng trăng tỏ tâm hồn như nhiên
Khoảng mệnh mộng ánh trăng hiền
Vô môn quan toả hương thiên diệu âm

Long lanh pháp nhũ thậm thâm
Cỏ cây hoa lá nảy mầm từ bi
Sóng đời tương tức tương tùy
Tuệ quang ảnh hiện lưu ly rạn ngời

“Vẳng nghe trong giọt sao trời
Gối hương định tuệ, rụng rơi bụi phiền
Đêm, vầng trăng tỏ soi nghiêng
Bóng câu mảnh trúc, khách thiên vô ngôn...”

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn
December 11, 2016

<https://youtu.be/up-BLWXuUKQ?si=isT61W-ClHxCkd0X>

Tuệ Sĩ vô ngôn

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn

Vẳng nghe trong giọt sao trời Gối hương định tuệ rụng rơi bụi
phiên Đêm vắng trắng tỏ soi nghiêng Bóng câu mảnh trúc khách thiền vô
ngôn Vẫn giọt sương rạn càn khôn Vẫn vắng trắng tỏ tâm hồn như
nhiên Khoảng mênh mông ánh trắng hiển Vô môn quan tỏa hương thiền diệu
âm Long lạnh pháp nhũ thậm thâm Cỏ cây hoa lá nẩy mầm từ
bi Sóng đời tương tức tương tùy Tuệ quang ảnh hiện lưu ly rạn
ngồi Vẳng nghe trong giọt sao trời Gối hương định
tuệ rụng rơi bụi phiên Đêm vắng trắng tỏ soi
nghiêng Bóng câu mảnh trúc khách thiền vô ngôn.

Tuệ Sỹ, Một Huyền Thoại

Có những con người
Nghe như huyền thoại
Chỉ tấm thân gầy
Sấm dậy tư duy
Vãn đôi mắt sâu
Nhìn tan quái ngại
Đến lúc mở lời
Ngọt suối từ bi

TUỆ tĩnh dung thông
SỸ khí bất phạm
THƯỢNG tác Như Lai
NHÂN thân uyên áo
Cũng chỉ xương da
Bên trong lại khác
Tựa chiếc thuyền đời
Chở ánh trăng khuya

Cùng với nước non
Hoà tan trời đất
Hơi thở muôn đời
Sưởi ấm quê hương

Cánh cửa huyền vi
Cõi lòng chân thật
Thức bao mảnh đời
Sống dậy tình thương

Và biết đứng lên
Thấp dòng tuệ mạng
Tự rọi soi mình
Rực sáng đuốc thiêng
Tan chảy tảng băng
Giữa đời định kiến
Bồi đắp đức lành
Cất bước quy nguyên

Vóc dáng Thiền Sư
Tượng hình vô tướng
Còn lại tâm hồn
Phảng phất hương thơm
Vãn đôi mắt trong
Tựa vầng nhật nguyệt
Xuyên suốt kiếp người
Tuệ Sỹ Thượng Nhân

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn
Mùa Phật Đản 2644, Năm 2020
Kính Ôn Tuệ Sỹ

<https://youtu.be/T8hHsWLDac8?si=wt2U0PXs5ZQq9zap>

Tuệ Sĩ một huyền thoại

Tuệ Minh

Có những con người nghe như huyền thoại Chỉ tấm thân gầy sẫm dậy tư
duy Vẫn đôi mắt sâu biển trời vô ngại Đến lúc mở lời ngọt suối từ
bi Tuệ tĩnh dung thông Sĩ khí bất phạm Thượng tác Như Lai Nhân thân uyên
áo Cũng chỉ xương da bên trong lại khác Tựa chiếc thuyền đời chờ ánh trăng
khuya Cùng với nước non hòa tan trời đất Hơi thở muôn đời sưởi ấm quê
hương Cánh cửa huyền vi cõi lòng chân thật Thức bao mảnh đời sống dậy tình
thương Và biết đứng lên thấp dòng tuệ mạng Tự rọi soi mình rực sáng đức
thiên Tan chảy tảng băng giữa đời định kiến Bồi đắp đức lành cất bước quy
nguyên Vóc dáng thiền sư tượng hình vô tướng Còn lại tâm hồn phảng phất hương
thơm Vẫn đôi mắt trong tựa vầng nhật nguyệt Xuyên suốt kiếp người Xuất Sĩ Thượng Nhân.

Tuệ Sỹ, Vàng Sáng Bao La

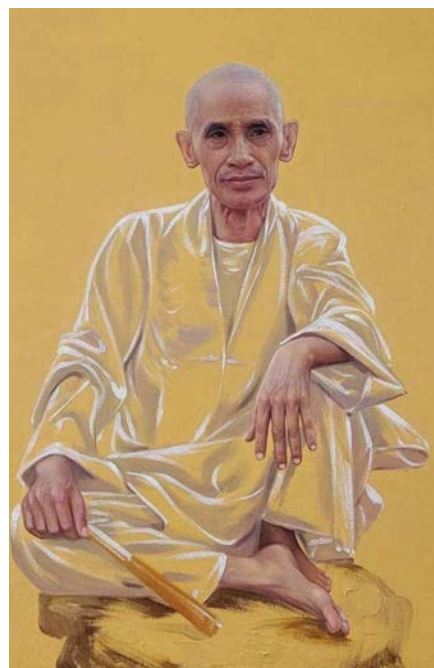
Kính Truy Niệm Giác Linh Ôn, HT. Thượng Nhân Thích Tuệ Sỹ

Phương trời xa ngút ngàn xa thăm thẳm
Chiếc nâu sòng che chắn mảnh xương da
Đôi mắt sáng rạng ngời tầng xanh biếc
Cõi lòng trong, trong suốt niềm thiết tha

Cả sinh linh và cỏ cây đồng điệu
Từng nhịp tim lên nhịp sống chan hoà
Trong hơi thở chứa tâm tư phảng phất
Ấm đức loang cùng ngõ ngách yên hà

Trang đạo học vượt ngoài tầm tri kiến
Ẩn danh xưng một Tuệ Sỹ vô ngôn
Trường linh động toả thiên nhai chấn động
Thấu tâm tư giao thoa tận càn khôn

“Đôi mắt sáng rạng ngời tầng xanh biếc
Cõi lòng trong, trong suốt niềm thiết tha”
Hơi thở nào đường tắc ngang dâu bể
Vàng trắng nghiêng chiếu diệu sáng bao la

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn
November 23, 2023

https://youtu.be/GkCJ64N_SsE?si=lagt_qHpdnpPLn00

Tuệ Sỹ vàng sáng bao la

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn

Phương trời xa ngút ngàn xa thăm thẳm Chiếc nâu

sòng che chắn mảnh xương da Đôi mắt sáng rạng ngời tầng xanh biếc Cõi lòng

trong, trong suốt nổi thiết tha Cả sinh linh và cỏ cây đồng điệu Tùng nhịp

tim lên nhịp sống chan hòa Trong hơi thở chứa tâm tư phảng phất Ấm đúc

loang cùng ngô ngách yên hà Trang đạo học vượt ngoài tầm tri

kiến Ẩn danh xưng một Tuệ Sỹ vô ngôn Trường linh động tỏa thiên nhai chấn

động Thấu tâm tư giao thoa tận càn khôn Đôi mắt sáng rạng ngời tầng xanh

biếc Cõi lòng trong, trong suốt nổi thiết tha Hơi thở

nào đường tắc ngang dâu bể Vầng trăng nghiêng chiếu diệu sáng bao la.

Tuệ Sỹ, Ngọc Liên Hoa

Đêm tàn nghe nhịp hình hài
Đong đưa vạt áo khuy cài hạt sương
Người đi phút chốc dậm trường
Vầng trăng dấy sáng muôn phương, mặt trời

Vào tâm tư mỗi con người
Dòng trong không giới về khơi, cõi lòng
Bên hàng hiên loáng chấn song
Chảy trôi vạn kiếp ngược dòng bờ mê

Cuộc trăm năm chuyện đi về
Khoảng không hiện ánh sao khuya rạng ngời
TUỆ quang chiếu khắp muôn nơi
SỸ khí đánh thức bao người vượn xa

Là ngọc quý từ liên hoa
Toả hương diệu pháp ngôi nhà Như Lai
“Đêm tàn nghe nhịp hình hài
Đong đưa vạt áo khuy cài hạt sương”...

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn

November 25, 2023

<https://youtu.be/4iOlgNtPDMk?si=Eai51jNhBBxCamhW>

Tuệ Sĩ ngọc liên hoa

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn

Đêm tàn nghe nhịp hình hài Đông đưa vật áo khuy cài hạt

sương Người đi phút chốc dặm trường Vầng trăng dấy sáng muôn phương mặt

trời Vào tâm tư mỗi con người Dòng trong không giới về khơi cội

lòng Bên hàng hiên loáng chấn song Cháy trôi vạn kiếp ngược dòng bờ

mê Cuộc trăm năm chuyện đi về Khoảng không hiện ánh sao khuya rạng

ngôi TUỆ quang chiếu khắp muôn nơi SỸ khí đánh thức bao người vườn xa

Là ngọc quý từ liên hoa Tỏa hương diệu pháp ngôi nhà Như Lai Đêm

tàn nghe nhịp hình hài Đông đưa vật áo khuy cài hạt sương.

Tuệ Sỹ, Đại Ngàn Vi Tiểu

Một Tuệ Sỹ cất bước
Bên đời ánh trăng khuya
Khắp đại ngàn dậy tiếng
Nghe kể chuyện dòng sông
Thầy ra đi ca lãng reo vang bi hùng sâu thẳm
Gió từ đỉnh cao các buôn làng dậy công chiêng
Sóng bạc từng găm gù nay lại bật tằm trả nguồn khơi,
khơi phẳng...
Trường sơn thay chiều tàn vượn hú bằng tấu khúc
chim muông
Dòng thác nào thấp thỏm nén, bỗng nhịp nhàng điệu
violone từ dàn giao hưởng
Hải triều âm vọng man mác khung trời cũ
Đã không đến không đi thì làm gì có chia ly tiễn biệt ?!...
Lửa từ bi phừng phực cháy
Thân ngũ uẩn hoá hiện đoá sen năm màu
Trời không nắng, không mưa, hạt sương trên ngàn chột
long lanh bao hàng thông thẳng đứng
Vạt áo nâu thoát hiện cánh dù mệnh mông lướit
Làn ẩm đức hơi men gùi bể khổ
Dòng suối đời khan khát chốc đã biến sắc màu xanh ngọt
dịu êm

Trăng Duy Ma Cật lặng lẽ huyền hoặc công vô môn Tô
Đông Pha
Rượu Phật Ấn chưa hề rót sao ngất ngây hồn sinh linh
bao độ
Thay tiếng thở dài tần tâm thức đồng vọng mím nụ Hoa
Vi Tiểu về thính không...

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn
Tưởng Niệm Ôn Tuệ Sỹ, Ngày Trà Tỳ
November 29, 2023

https://youtu.be/FQkrD6vrm-k?si=ZIKFobz_s9SEWhfO

Tuyệt Sĩ Đại ngàn vi tiểu

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn

Bên đôi ánh trăng khuya Thấy cát bước Khấp đại ngàn dậy tiếng kể chuyện dòng

sông Ca lã reo vang bi hùng sâu thẳm Gió từ đỉnh cao buồn làng dậy công

chiêng Sóng bạc gầm gừ nay bật tằm trả nguồn khơi phẳng lặng Trường

Sơn thay chiều tàn vượn hú bằng tấu khúc chim muông Dòng thác nào thấp thỏm

nén bỗng nhịp nhàng điệu vi o lon giao hưởng Hải triều âm vọng man mác khung trời

xưa Không đến không đi phùng phục cháy lửa từ bi Hạt sương trên

ngàn long lạnh hàng thông xanh thẳng đứng Vạt áo nâu thoát hiện cánh

dù rộng lướt bay Trăng Duy Ma Cật lặng lẽ huyền hoặc cổng vô môn

Tô Đông Pha Không men nồng sao ngắt ngày hồn sinh linh bao

độ Tằng tâm thúc đồng vọng mím nụ hoa vi tiểu về thình không.

Tuệ Sỹ Đại ngàn vi tiếu

Chậm vừa, Sâu lắng

Thơ: Tuệ Minh
Nhạc: Diệu Đan

Một Tuệ Sỹ cất bước trên đôi ánh trăng khuya, khắp đại ngàn đây
tiếng nghe kể chuyện dòng sông Thấy ra đi ca lảnh reo vang bi
hùng sâu thăm. Gió từ đỉnh cao các buôn làng dậy công chiêng.
Sóng bạc từng găm giữ nay lại bật tằm trả nguồn khơi, khơi
phẳng... Trường Sơn Thay chiều tàn vượn hú bằng tấu khúc chim
muông, dòng thác nào thấp thỏm, bỗng nhịp nhàng nhạc giao hưởng du dương.
Hải triều ơi vọng về man mác khung trời xưa. Không
đến không đi lửa từ bi phùng phục cháy rục. Hạt sương
trên ngàn long lanh, hàng thông xanh đứng thẳng. Vạt áo nâu hóa hiện đóa
sen năm màu. Dòng suối đời khan khát chốc đã biến màu xanh ngọt dịu
êm. Trăng Duy Ma Cật lạng lở huyền hoặc cống vô môn Tô Đông Pha. Rượu Phật ấn
chưa hề rót sao ngắt ngay hồn sinh linh bao độ. Thay tiếng thờ dài
tần tẩm thức đồng vọng mím nụ hoa Vi Tiểu về thình không.

Speech Of Mayor, Marilyn Stickland

At the Celebrating of Grand Opening of Phuoc Hue Temple in 2010

- Marilyn Stickland -

*T*hank you very much and good morning everyone. On behalf of the City of Tacoma and the Tacoma City Council, I am honored to be here today to celebrate the Grand Opening of the Vietnamese Buddhist Meditation and Cultural Center.

Just last week in Tacoma, we were celebrating a Groundbreaking of a Synagogue for Orthodox Jews on the west side of town, and today on the east side of town, we're celebrating more religious freedom by celebrating this event here today.

Tacoma prides itself on being a progressive, diverse, international community. And this day, and this event, and the people who are gathered here today, really demonstrate that Tacoma does what it says it's going to do.

I am so proud to be here today, I am so honored to be here today, and I want us all to remember one thing: America was

founded on many, many principles, but religious freedom was one of them. It's a freedom to worship as we please, but more importantly, to bring peace, honor, and love to all of our communities.

Thank you so much for all of your works; I am so proud of this monument. It will benefit our entire city, and our entire region. Thank you.

September 5, 2010

Lời Phát Biểu Của Bà Thị Trưởng Marilyn Stickland

Tại Đại Lễ Khánh Thành Chùa Phước Huệ 2010

Cảm ơn rất nhiều và chúc mọi người buổi sáng vui vẻ. Thay mặt Thành Phố Tacoma và Hội Đồng Thành Phố Tacoma, hôm nay tôi rất vinh dự được hiện diện nơi đây trong Đại Lễ Khánh Thành Trung Tâm Văn Hóa Phật Giáo Việt Nam.

Mới tuần trước ở Tacoma, chúng tôi đã tham dự lễ khởi công xây dựng một Giáo Đường Do Thái, dành cho người Do Thái Chính Thống ở phía tây thị trấn. Và hôm nay ở phía đông cũng trong thị trấn này, chúng ta đang cùng hiện diện để tán thán thêm một sự kiện về tự do Tôn Giáo.

Tacoma luôn tự hào là một cộng đồng quốc tế tiến bộ, đa dạng. Và hôm nay trong sự kiện này, những người có mặt ở đây, đã thực sự chứng minh rằng Tacoma thực hiện những gì họ nói được và làm được.

Tôi rất hãnh diện được có mặt ở đây, lại rất vinh dự để được tham dự trong sự kiện này, và tôi muốn tất cả chúng ta ghi nhận một điều: Nước Mỹ được thành lập dựa trên rất

nhiều nguyên tắc, mà tự do Tôn Giáo là một trong những nguyên tắc đó. Đó là quyền tự do thờ phụng theo ý muốn, nhưng quan trọng hơn là để mang lại sự hòa bình, danh dự và tình yêu thương cho tất cả cộng đồng của chúng ta.

Cảm ơn rất nhiều về tất cả công trình xây dựng của quý vị; tôi rất tự hào về sự kiện này. Ngôi Chùa này sẽ mang lại lợi ích chung cho cả thành phố và toàn khu vực của chúng ta. Cảm ơn.

Ngày 5-9-2010

Phát biểu: Marilyn Stickland

Lê Minh (ghi lại và chuyển ngữ)

***Lược Thuật Khóa An Cư
Cộng Đồng Tăng, Ni Miền Tây Bắc
Hoa Kỳ - PL. 2567 - Năm 2023***

- Thích Thánh Trí -

An Cư là truyền thống tu tập, sinh hoạt Tăng Đoàn có từ thời Đức Phật còn tại thế và được duy trì mãi cho đến ngày nay; thiết nghĩ với tính chất trọng yếu của tinh thần “duy trì mạng mạch Phật Pháp, phát huy sự hòa hợp Tăng,

trách nhiệm của hàng Tu Sĩ, trưởng dưỡng chánh tín cho giới cư sĩ tại gia, ...”, nếp sống quý báu này sẽ tồn tại lâu dài song hành với sự hiện hữu của Đạo Phật trên thế gian này.

Vào thời xưa tại xứ sở Ấn Độ cổ, nơi Đức Phật và Tăng Đoàn cư ngụ, các tháng Hè thường rơi vào mùa mưa nên côn trùng sinh sôi nảy nở rất nhiều, vì lòng đại bi thương tưởng đến từng loài sinh vật nhỏ bé, không muốn chúng bị dẫm đạp tổn thương, đồng thời đây cũng là dịp tốt để Chư Tăng an tịnh tại một chỗ nhằm thúc liễm thân tâm, dồn hết thời gian, tâm lực cho việc trau dồi Tam Vô Lậu Học – Giới, Định, Tuệ mà Đức Phật đã chế định pháp An Cư tu học. Ngày nay các địa phương, vùng miền, lãnh thổ trên thế giới mỗi nơi khí hậu đều khác nhau và phương tiện đi lại cũng không như ngày xưa nên yếu tố vì lòng đại bi không còn thích hợp cho lắm, nhưng các vị mới xuất gia, hàng Tăng Sĩ trẻ sẽ nhờ đó mà được nương tựa Chư vị Tôn Túc - các bậc Cao Đức Trưởng Thượng để tiếp nhận nguồn năng lượng tâm linh, học hỏi những kinh nghiệm tu tập, hoằng pháp, ... quả là điều cần thiết và bổ ích, lợi lạc trong đời sống tu tập.

Tại Hoa Kỳ nói riêng, hải ngoại nói chung, vì lĩnh vực hành chánh về pháp lý khó - dễ, phức tạp - đơn giản của từng thành phố lớn nhỏ cũng như số lượng cộng đồng người Việt sinh sống. Đa phần có sự khác biệt, do vậy để có một cơ sở tự viện Phật Giáo đúng nghĩa được hình thành đi vào sinh hoạt là phải trải qua nhiều giai đoạn với những đánh đổi cần

thiết nào đó. Điều đó có nghĩa rằng xây dựng một ngôi Tam Bảo trên đất khách quê người thật là một chuyện không đơn giản. Tuy nhiên, sự khó khăn vất vả này còn có thể làm được, nhưng để có một vị Tăng Sĩ có giới đức đạo hạnh, có tâm huyết về sự tồn vong của Đạo Pháp, biết ưu tư, trăn trở về lý tưởng xuất gia của mình, biết nhìn xa trông rộng cho sự nghiệp hoằng pháp lợi sinh thì lại càng vô cùng hiếm hoi và ai cũng mong có được những vị Tăng Sĩ như vậy để làm rường cột, gìn giữ Phật Pháp nơi hải ngoại này.

Phát khởi từ ý niệm tạo sinh khí cho Cộng Đồng Phật Giáo Việt Nam tại vùng Tây Bắc Hoa Kỳ, qua 3 lần Bồ Tát - tụng giới chung; Chư Tăng, Ni đã đồng thuận tiến đến tổ chức sinh hoạt An Cư tập trung trong một tuần lễ. Ngoài Chùa Cổ Lâm - Seattle với cơ sở đầy đủ tiện nghi để tổ chức những sự kiện Tăng Đoàn lớn qua thời gian hơn 40 năm thành lập tại thành phố sầm uất, đông đảo người Việt sống tập trung ra, Đạo Tràng Chùa Phước Huệ - Thành phố Tacoma là ngôi phạm vũ uy nghiêm, cảnh trí thanh nhã, diện tích rộng rãi, thiên nhiên tươi mát được chọn làm thí điểm cho sự kiện lần đầu tiên này.

Chương trình được bắt đầu bằng việc đi đánh lễ, cúng dường, cung thỉnh 3 vị chứng minh cho Đạo Tràng An Cư tu học là Trưởng Lão Hòa Thượng thượng Nguyên hạ An, Hòa Thượng Thích Đồng Trung và Sư Bà Thích nữ Giới Hương vào sáng Thứ Sáu, ngày 09-06-2023. Tiệc chay yếm trợ khóa

tu được tổ chức tại bốn tự Phước Huệ vào hôm sau, là chiều Thứ Bảy, ngày 10-06-2023.

Theo thời gian ấn định tại cuộc họp ngày 06-07-2023, đúng vào lúc 7 PM, Thứ Hai, ngày 09-07-2023, Chư Tăng, Ni tập trung tại trú xứ này và triển khai công việc chi tiết; phân công trách nhiệm và cung an chức sự. Hòa Thượng Thích Ấn Long, trụ trì Tu Viện Ấn Quang, Oregon được cung thỉnh làm Thiên Chủ, Hòa Thượng Thích Phước Toàn, trụ trì Chùa Phước Huệ được cung thỉnh làm Hóa Chủ, Hòa Thượng Thích Phước Tấn, quý Thượng Tọa Thích Thánh Trí, Thích Huệ Nhân, Đại Đức Toàn Lực, Ni Sư Huệ Thảo, Sư Cô Thiện Phương... được cung thỉnh làm Nghi Lễ, Trưởng Chúng, Âm Thực Trai Soạn, Thư Ký - Thủ Quỹ...

Đầu và cuối ngày là những buổi tĩnh tọa thiền tập, thời khóa hành trì với Công Phu Sáng - trì tụng Văn Cảnh Sách, tụng Kinh Di Giáo, Quá Đường kinh hành, lễ lạy, tụng Văn Thủy Sám, tụng Thí Thực và mỗi tối đều có thời chia sẻ Phật Pháp cho quần chúng Phật Tử do Chư Tăng, Ni luân phiên thuyết giảng. Đặc biệt là Chư Tăng, Ni đồng hiện diện trong buổi pháp thoại này để hỗ trợ thêm năng lượng cho vị giảng sư và thính chúng.

Sơ khởi cho nếp sống chung tu học của Tăng, Ni vùng Tây Bắc Hoa Kỳ được khép lại với những trải nghiệm thiết thực ban đầu cùng những hạn chế nhất định vì vạn sự khởi đầu nan, nhưng ý thức về vai trò, trách nhiệm, đóng góp, hy

hiến của tứ chúng đệ tử Phật là tiếng nói cần được vang lên cho ngôi nhà Phật Pháp tại xứ sở này mỗi ngày thêm khởi sắc. Từ đó, nội lực và bản thể Tăng Đoàn được vững chãi, niềm tin của người Phật Tử được củng cố, tăng trưởng, các thế hệ thừa kế có môi trường xiển dương mà các bậc đi trước họ đã trải lòng lót sẵn những viên gạch nền tảng.

Khóa An Cư tu học năm tới sẽ được tổ chức cũng tại Chùa Phước Huệ Tacoma vào ngày 20 đến 27 tháng 07 năm 2024.

Thích Thánh Trí

Tu Viện Bồ Đề, Ngày 25-12-2023

Kỷ Niệm Về Chùa Phước Huệ - Tacoma, Washington

- NB Linh Vũ -

Tôi về thành phố Tacoma vào khoảng thập niên 90, thời gian này Quận hạt chưa có Chùa VN, chỉ lác đác vài ngôi Chùa người Campuchia (*Khmer*). Mặc dù, thời điểm đó người VN tị nạn đã sinh sống ở đây khá đông, nhưng chưa có vị Thầy hay cá nhân nào đứng ra thành lập Chùa. Sau đó một thời gian, cháu tôi cho biết là có buổi lễ Phật ở Chùa Việt Nam, điều này làm tôi rất ngạc nhiên. Khi tôi đến tham dự buổi lễ, đây không phải là một ngôi Chùa, mà chỉ là một căn nhà cũ trong khu đất rộng khoảng gần 2 mẫu (*acre*) nằm trên đường 48th East, thành phố Tacoma. Theo nhiều người cho biết, ý tưởng muốn xây dựng một ngôi Chùa ở khu vực này vào khoảng đầu tháng 8 năm 1994. Có lẽ, đây là ý kiến đầu tiên mà Cộng Đồng Phật Giáo của người Việt mong muốn. Nhưng sau đó có nhiều trở ngại về khiếu nại của người dân sống quanh vùng và luật lệ Hoa Kỳ khó khăn nên công trình không thực hiện được.

Thời gian thấm thoát trên dưới 30 năm, hôm nay ngôi viết về ngôi Chùa Phước Huệ từ một căn nhà nhỏ bé và bây

giờ là Ngôi Già Lam đồ sộ với cảnh trí tuyệt đẹp nằm trên mảnh đất rộng hơn 6 mẫu tây, trên đường 72nd, thành phố Tacoma thật là điều khó tưởng tượng. Có lẽ,

niềm tin Tôn Giáo và sự quyết tâm của Thầy Thích Phước Toàn và toàn thể Phật Tử được ân đức trời Phật phù trợ đã hoàn tất một công trình tốt đẹp có một ngôi Chùa đặc trưng riêng về không gian, thiết kế, tín ngưỡng thờ cúng như hôm nay. Ngôi Chùa kiến trúc uy nghi với không gian tâm linh phẳng phất nét huyền diệu. Phải nói đây là Trung Tâm Văn Hóa Phật Giáo đẹp nhất Vùng Tây Bắc Hoa kỳ.

Ngôi Chùa này, khoảng 10 năm trước tôi có tham gia sinh hoạt với công việc dạy Việt Ngữ cho các em nhỏ, có lẽ bây giờ các em đã là học sinh Trung Học, Đại Học rồi không chừng. Tôi thật sự nhớ các em, các cháu nơi căn nhà cũ làm trường học Việt Ngữ, nơi đây cũng là nơi sinh hoạt cuối tuần cho các cháu. Mặc dù, thời gian ngắn ngủi nhưng đã để lại trong tôi nhiều kỷ niệm, là một người Thầy giáo “bất đắc dĩ”, với những âm vọng tiếng đọc “ê a” của các em. Cũng từ ngày đó tôi gần gũi và quen biết Thầy Thích Phước Toàn nhiều hơn qua những sinh hoạt

khác nhau. Thầy là người tu hành nhưng tâm hồn rất nghệ sĩ với sự nhìn xa hiểu rộng về văn học cũng như Phật Pháp. Thầy làm thơ thiên rất hay, đã có nhiều thi tập ra đời mang ý nghĩa Đạo Pháp, tu tập và con đường giải thoát. Ngoài ra, Thầy còn nhiều tài năng đặc biệt khác như, viết thư pháp, hay những sáng kiến chế biến về thủ công nghệ sửa đổi một số vật dụng trong Chùa thành vật thể mỹ thuật để trưng bày. Và, Thầy có cái nhìn rất thoáng để tạo ra một quang cảnh Chùa rất thiên nhiên và phù hợp với chiều hướng tâm linh. Cách sắp đặt khung cảnh, những bức tượng, tháp chuông, bánh xe Chuyển Pháp Luân, hồ Tịnh Thủy, v.v... khiến những khách vãng lai có cảm giác hài hòa thoải mái, với tâm hồn nhẹ nhàng và sự tĩnh lặng nội tâm. Có lẽ, tôi chỉ nêu một cách tổng quát một số kiến trúc của ngôi Chùa để khi nào quý khách có dịp ghé thăm sẽ cảm nhận được nhiều hình ảnh đẹp, một không khí trong lành và thanh tịnh.

Từ ngoài cổng nhìn vào, trước Chùa là bảng hiệu mặt trước khắc tên Chùa, bằng khối sa thạch lớn, mặt sau khắc bức phù điêu của Phật Di Lặc, kế sau đó là tượng Đức Quán Thế Âm sừng sững, lộ thiên bằng cẩm thạch màu trắng. Bước vào bên trong Điện Phật được bài trí trang nghiêm, tôn trí tượng Đức Phật Thích Ca bằng đồng, cao 3,5m, nặng 3 tấn. Bên trái là một đại hồng chung và bên phải là chiếc trống bát nhã rất lớn. Bên ngoài sân được Thầy thiết trí những khối đá thiên nhiên, đặt xung quanh sân Chùa với những câu kinh Phật, câu thơ thiên hay những câu nói nổi tiếng của các bậc Thầy với hai ngôn ngữ Việt Mỹ. Nhất là bức phù điêu Phật

Di Lạc nói lên sự hoan hỷ tươi vui mỗi lần bước vào đất Già Lam này. Chung quanh được thiết kế nhiều bức tượng và bia đá sống động, đặc trưng cho nền Văn Hóa Phật Giáo Việt Nam. Bên phải, từ ngoài nhìn vô là khu tượng trưng cho vườn Lâm Tỳ Ni, là nơi Thái Tử Tất Đạt Đa ra đời. Ở đó, có bà Hoàng Hậu Ma Gia, một tỳ nữ, hai Thiên Nữ và một đạo sĩ A Tư Đà được thiết kế trong vườn hồ Tịnh Thủy, với tượng Đức Quán Thế Âm, tay cầm bình Tịnh Thủy. Ngoài ra Thầy còn thiết kế một số biểu tượng liên quan đến danh lam thắng cảnh Việt Nam như: thác Bản Giốc, thành Thăng Long, cầu Hiền Lương - Huế hay thành phố Sài Gòn, v.v... Đồng thời có cả tháp Di Lạc bên cạnh hồ, hoặc khung cảnh Bồ Đề Đạo Tràng, nơi Đức Phật Thích Ca thành Đạo, có cả tượng hai chị em tín nữ Tu Sa Đa dâng sữa và trái cây lên Đức Phật. Bên cạnh phong cảnh Bồ Đề Đạo Tràng có tượng Địa Tạng, bên tượng Địa Tạng là Quan Âm Các, và phía sau cùng là tháp Tâm Linh v.v... Tất cả đều là biểu tượng tâm linh gắn liền với hồn Dân Tộc.

Bên trái hội trường là khung cảnh vườn Lộc Uyển, nơi Đức Phật thuyết bài pháp đầu tiên là Tứ Diệu Đế, và phía trước bên phải hội trường là Đài Văn Hoá Phật Giáo - Tưởng Niệm Truyền Nhân Việt Nam. Bên phải Chùa chạy dài ra phía sau là khu vực đậu xe được tráng nhựa và xi men. Phía trước cạnh Chùa có tháp chuông và trống Bát Nhã cao lớn sơn màu vàng, lẩn ra phía trước bên phải sân Chùa được bao bọc

bởi cội thông già rợp bóng mát, với tượng Đức Phật Thích Ca nhập Niết Bàn tạo một vẻ đẹp uy nghi, trầm mặc.

Tóm lại, còn rất nhiều cảnh trí đẹp và một số tượng Phật, nhưng chúng tôi không thể đi vào chi tiết, hy vọng quý bạn đọc có dịp đến thành phố Tacoma, Washington, ghé thăm Chùa Phước Huệ để nhìn thấy công trình về Văn Hóa Phật Giáo tuyệt vời này. Theo cách nhìn của riêng tôi, đây có thể là Trung Tâm Văn Hóa Phật Giáo đẹp nhất miền Tây Bắc Hoa Kỳ. Quý vị có thể thưởng ngoạn cảnh sắc, vừa là chốn tâm linh để mọi người cầu nguyện sự bình an, may mắn. Ngoài ra, quý vị có thể thưởng thức trà đạo với Thầy Trụ Trì vào buổi chiều để ngắm cảnh hoàng hôn buông xuống phía sau Chùa. Hy vọng những giây phút này sẽ mang đến cho quý khách vãn lai một cảm giác thư thái và tận hưởng không gian yên bình nơi cửa Phật.

Chùa Phước Huệ là nơi gia đình tôi thường xuyên đi lễ hằng năm không bỏ sót bất kỳ những lễ lớn nào. Đây là một ngôi Chùa tôi rất yêu thích. Nếu các bạn đọc chưa một lần ghé đến, nên ghé thăm một lần, quý vị sẽ tìm thấy những giây phút thoải mái, bình an với cảnh đẹp thiên nhiên tĩnh lặng. Thật ra còn nhiều điều tôi muốn viết về ngôi Chùa

tuyệt đẹp và ấm cúng này, nhưng rất tiếc bài viết có giới hạn. Trước khi chấm dứt tôi xin được trân trọng gửi đến quý đạo hữu và Thầy Trú Trì một bài thơ tôi viết ngày về thăm Chùa Phước Huệ vào mùa Thu năm trước.

Lá Phong

Lá phong nhuộm đỏ sân Chùa
Ngồi nghe ngọn cỏ gió lùa vờn quanh
Trưa về bóng ngã đầu cành
Vào thân quán niệm pháp hành tích môn
Chuyển nghiệp thức, mở càn khôn
Hoán tần bến tục sinh tồn trầm kha
Vô vi niệm khúc chiều tà
Thấy trong căn kiếp hồn ta núi đồi
Lá phong đỏ tựa sơn môi
Nay đà trải nghiệm đuối đôi chân gầy
Nước im soi bóng chân mây
Bao năm trở lại nơi đây cảnh Chùa
Vãn lá phong đỏ lối xưa
Tan lòng vương vấn hơn thua cuộc đời
Xa về mấy nẻo mù khơi
Như soi trí giác trong ngoài sắc thân
Tay buông cửa khép phong trần
Thiền tâm rọi sáng rực vằng Quán Âm
Cảnh Chùa lá rụng thu ngân
Khổ ưu tâm biến hương trầm thơm bay

Nhà Báo Linh Vũ

Olympia, Ngày 20-10-2023

Đồng Vọng

Gửi về Chùa Phước Huệ, Tacoma, Washington

- Trần Mộng Tú -

Tìm chuông chỉ thấy mái không

Đêm qua ai chở qua sông mất rồi (tmt)

Nhà sư trở về sau một chuyến đi xa. Ông trở về trời tối lắm rồi, mái Chùa và những hàng cây đã nhòe trong bóng đêm, ông cũng nhòe trong bóng đêm, dò dẫm đi nhẹ nhàng không gây tiếng động tìm về phòng mình. Người trông Chùa đã yên ngủ. Ông thay quần áo, rũ bỏ bụi bặm đường xa, rửa mặt, rửa tay sạch sẽ, lên Chánh Điện thắp nhang tạ Phật trước khi đi ngủ.

Gọi là Chùa nhưng thực ra chỉ là một căn nhà cũ trong một khu đất rộng. Sư rước Phật vào, nhang đèn, hoa, quả, câu kinh tiếng kệ, rồi thiện nam tín nữ đến. Sư đặt cho ngôi nhà một cái tên. Có chuông thu không, có mõ nhịp tụng, có cơm Chay, ngôi nhà dần dần thành ngôi Chùa. Khu đất rộng mênh mông, nhà sư dự tính sẽ xây một ngôi Chùa mới, lớn hơn, sẽ có nhiều gian thờ khác nhau, sẽ có dãy nhà ngang cho khách phương xa, sẽ có nhiều tượng, nhiều tranh hơn nữa. Sư dự tính một chương trình to tát trong đầu, có thể to

tát hơn cả sức sư làm được. Nhưng lo gì, đã có thiện nam tín nữ bốn phương trời, mười phương Phật góp sức vào.

Sư đặt mình nằm xuống giường, mùi nhang bên Chánh Điện còn bay phảng phất đưa vào tận căn buồng nhỏ của sư, sư chưa ngủ được, tâm trí sư còn để cả vào dự án xây Chùa, sư nghĩ đến những bức tượng khắc bằng đá tận quê nhà đang được dần dần chở sang, chất ngang dọc một góc vườn, những chiếc thùng đóng khung gỗ trong để những tượng Phật có chiều cao gấp rưỡi một người thường, Phật La Hán, Phật Di Lặc, Phật Quan Thế Âm, càng nhiều Phật càng tốt. Trong Chùa đã có Phật gỗ sơn son thiếp vàng, Phật ngoài sân Chùa phải bằng đá đúc mới đẹp, trong Chùa có tranh đức Bồ Đề Đạt Ma, có tượng tạc bằng gỗ, thì ngoài sân cũng phải có hình ngài bằng tượng đá. Một cặp lân thật to sẽ để ngay hai bên cổng vào Chùa. Chiếc hồ nhân tạo đã được đào phía phải trong sân theo hình bản đồ nước Việt từ Nam Quan đến mũi Cà Mau. Một chiếc cầu nhỏ được bắc ngang hồ ngay vị trí chia hai Đất Nước.

Sư xoay nghiêng mình tìm giấc ngủ, bỗng hình như một tiếng chuông vừa rung lên trong đêm, tiếng chuông rất khê, kéo cái âm dài trong thính giác của sư, sư hơi nhòm mình dậy, tiếng chuông này nghe xa xăm lắm, ở đâu vọng về chứ không phải tiếng của quả chuông đại hồng trong khu vực Chùa, mà quanh đây khoảng mười lăm dặm làm gì có ngôi Chùa nào! Sư lại nằm xuống, xoay mặt vào tường tìm giấc

ngủ, tiếng chuông lại u ngân vang vọng về, ở lại trong đầu, tiếng vang từ xa xa, tiếng vọng về gần gần. Nhà sư mơ mơ màng màng không biết mình còn thức hay đã ngủ.

Sáng mờ mờ chưa nhìn tỏ những cánh lá của chậu hoa lan trong góc buồng ngủ. Nhà sư thức dậy với tiếng chuông không rõ rệt trong đầu, ông bỏ chân xuống đất, nhưng chưa đứng lên hẳn, dụi mắt, nhìn kỹ cảnh lan, với những bông hoa mong manh, hình như nó vừa rụng xuống một bông trong đêm qua, ông ngắm nghía bông hoa nhợt màu, heo héo nằm bình thản, tĩnh lặng dưới gốc chậu trong không gian còn trong suốt của buổi sáng, khác nào một vị Thiên Sư vừa mới ra đi.

Người làm công quả trông Chùa cho sư khi vắng mặt cũng dậy thật sớm, hình như anh ta vừa ở ngoài đi vào buồng sư, trên vai còn mang theo những giọt sương của cảnh tùng trước cửa.

- Thưa Thầy quả chuông của Chùa đã bị mất cắp.

Nhà sư nhìn anh hỏi lại:

- Quả chuông đó mà có người vác được lên vai ư?

- Thưa chắc tên trộm không vác lên vai. Anh ta đã mang xe cần trục đến trục đi trong khi Thầy đi xa và con vắng mặt.

Nhà sư không nói gì thêm, ông ra sân tìm chỗ vắn để chuông, chỉ còn lại khoảng trống, cả cái giá để treo chuông

cũng bị mang theo cùng với quả chuông. Sư lẳng lẳng đi vào Chánh Điện thắp nhang lễ Phật.

Ngày hôm đó và rất nhiều ngày sau đó, rất nhiều tháng sau đó, mỗi tinh mơ sư vẫn nghe thấy tiếng chuông rung trong tâm thức, rung rất rõ rệt, tiếng boong boong ròn rã, rồi cái âm kéo dài ra rung cả lồng ngực sư, sư uống từng ngụm chuông, nằm im và lắng nghe, cho tiếng chuông thấm khắp thân thể mình, tiếng chuông thấm cả vào vạt áo sư. Rồi sư trỗi dậy bắt đầu một ngày của mình. Nhưng có những buổi trưa vắng vẻ, nhìn mưa rơi trên những chùm lá trúc, hay khi hoàng hôn xuống, chập choạng bóng nắng trên mấy thân tùng, tiếng chuông ở đâu bỗng lại vọng về với sư thật mơ hồ: lúc có, lúc không, lúc dồn dập, lúc buông lơi. Có lúc nhà sư nghe thấy tiếng chuông như tiếng thở của một lữ hành bước đường cả ngàn dặm, vừa bước tới cửa Chùa, ngời thở hắt ra rồi cứ yếu dần đi, như làn buồn lưu lại nguyên ngày. Nhưng khi khác sư lại nghe như tiếng cầu kinh thầm thì bên tai mình, rất khẽ nhưng rất rõ, thanh thản nhưng không ủ rũ, cho sư một niềm an nhiên thơ thới tâm hồn.

Lâu dần sư có thói quen, khi nào nhìn thấy giữa ngày, những bụi trúc bỗng xao động, lá trúc rối rít vẫy gọi nhau hay là nhìn thấy nắng chiều nhấp nhánh đổi chỗ trên những cành tùng là sư biết tiếng chuông sắp về, sư vào Chánh Điện thắp nhang ngồi thiền tịnh đợi lắng nghe tiếng chuông ngân. Ngày tháng đi qua, tiếng chuông đồng vọng đó đã trở thành

thân thiết, như một người bạn giấu mặt cùng tu tập với sư, như một tín hữu, đến thăm không hẹn trước, gõ cửa Chùa, bước vào, ngồi xuống.

Cho đến khi có người mang đến cúng Chùa một quả chuông khác, sư vẫn không hề lẫn lộn tiếng chuông cũ và tiếng chuông mới vào nhau. Vì tiếng chuông mới, khi được đánh vang lên ở những buổi lễ, cái âm rung không kéo dài ra, không thấm vào sư, không đi theo sư nguyên ngày, làm rung cả vạt áo sư. Khi tiếng chuông đánh lên, tiếng của nó bay đi như một con chim vỗ cánh, bay vào rừng, không để lại dấu vết gì.

Một buổi sáng sư thiền hành quanh khu đất, nhìn công trình xây cất bắt đầu, tìm chỗ thuận tiện để đặt vị trí cho những pho tượng, chỗ cao nhất chắc sẽ dùng để dựng một cái mái chuông, và làm thế nào để đừng ai có thể mang xe trục hay thậm chí đến ghé vai khênh chuông đi được. Đang loay hoay với những xếp đặt trong đầu, nhà sư bỗng nghe thấy những tiếng động nhỏ nhưng rất rõ rệt ngay dưới chân mình, nhìn xuống thì hóa ra một chú sóc nhỏ đang tha một trái thông, trái thông khá to so với vóc của chú sóc, chú tha trái thông đi băng băng qua máy hòn đá, qua mấy cái rễ cây trôi trên mặt đất rất nhanh nhẹn, nhưng khi kéo quả thông đi, mất hút vào một bụi cây rồi, chú vẫn để lại những tiếng động rất mơ hồ của quả thông trong không gian. Tiếng động nhỏ nhưng kéo dài âm hưởng. Sư tự hỏi, nếu chú sóc kéo

quả thông khác thì có để lại tiếng động đó hay không? Có thể có, có thể không?

Nhà sư chợt bàng hoàng ngộ ra tiếng chuông mơ hồ trong không gian của quả chuông đã mất mà bấy lâu nay vẫn vang trong tâm thức mình. Kẻ trộm chỉ mang được quả chuông đó đi nhưng tiếng chuông thì vẫn để lại. Cái xe cần trục chở được quả chuông nặng nề kia nhưng không chở được tiếng chuông nhẹ hẫng. Nhà sư gật gù bằng lòng với bài học mình học được sáng nay từ chú sóc nhỏ.

Hai năm sau, do một cơ duyên nào đó, quả chuông đã mất được một người mang về Chùa cũ, nhà sư hớn hờ ra đón vào. Hớn ai hết, sư hiểu, quả chuông đi tìm lại tiếng chuông của chính nó, tiếng chuông không bao giờ kẻ trộm mang được ra khỏi sân Chùa.

Từ lúc chuông cũ trở về, hình như nắng không còn đổ chỗ trên những cành tùng, và những bụi trúc không còn xao động nữa, thoảng có gió đến những chùm lá chỉ chao nhẹ một chút, không gây tiếng động nào và nhà sư bỗng nhớ tiếng chuông đồng vọng. Có hôm sư để nguyên ngày đi tìm con sóc.

*Nữ Sỹ Trần Mộng Tú
Tháng 3-2008*

** Quả chuông của Chùa Phước Huệ - Tacoma, WA. bị đánh cắp,
hai năm sau họ mang về lại Chùa.*

Hình Ảnh 500 Danh Lam Việt Nam

- Võ Văn Tường -

Chùa Phước Huệ, Washington State, Hoa Kỳ.

Viện Chủ: Hòa Thượng Thích Phước Toàn

Chùa Phước Huệ được thành lập vào tháng 8 năm 1994 ở đường 48th, thành phố Tacoma. Tên Chùa Phước Huệ do cố Hòa Thượng Thích Mãn Giác (Thầy Bốn Sư của Hòa Thượng Viện Chủ) đặt tên với ý nghĩa *Phước Huệ song*

tu, nghĩa là lấy Chánh Trí Tuệ làm sự nghiệp và lấy Chánh Phước Đức tức là từ bi và khiêm cung làm năng lượng để tiến tu. Đến năm 2001, Chùa quyết định mua mảnh đất mới rộng 2,4 hecta (6ac) và khởi công xây ngôi Chùa mới từ cuối năm 2007. Chùa đã được khánh thành vào ngày 05 tháng 9 năm 2010.

Điện Phật được bài trí trang nghiêm, tôn trí tượng kim thân Đức Bốn Sư bằng đồng cao 3,5m, nặng 3 tấn uy nghi, hùng tráng. Chùa có nhiều tượng lộ thiên và vườn cảnh Tứ Động Tâm. Giữa sân trước Chùa là tôn tượng Bồ Tát Quán Thế Âm bằng đá cẩm thạch. Bên phải là vườn Lâm Tỳ Ni được thiết kế trong vườn cảnh của hồ Tịnh Thủy mang hình dáng bản đồ Việt Nam và khung cảnh Bồ Đề Đạo Tràng. Bên trái là vườn Lộc Uyển, khung cảnh Đức Phật nhập Niết Bàn, và còn nhiều tiểu cảnh khác tạo nên phong cảnh rất đẹp.

Ngôi Phạm Vũ Phước Huệ uy nghiêm, thanh tịnh, bốn bề hương đạo giải thoát, là nơi tu tập thiền tịnh của những người con Phật, là một Trung Tâm Văn Hóa Phật Giáo ở vùng Tây Bắc Hoa Kỳ.

Võ Văn Tường
Năm 2013

Lively Zen

- Renée River Meschi -

Thầy Thích Phước Toàn has taught me many things; he's taught me about the dharma, about Vietnamese Buddhist traditions, and about meditation. Sometimes, he teaches these things indirectly through his actions or other practices. I experienced this when he taught me the practice of making, serving, and enjoying tea. Little did I know that I was learning about so much more than tea: I was learning a tradition, a new way to meditate, and how to appreciate the community of the sangha.

My first lesson came from the hospitality Thầy demonstrates every time we sit with him at the temple. Thầy would always serve tea to myself and anyone else who would be in the vicinity, allowing us to take a moment together to achieve a sense of calm before moving on to another activity or topic of discussion, no matter how busy the day would be. Even on festival days, when everyone was rushing

around getting the temple ready for the festivities, we would still have our tea ritual as a way to center ourselves and calm our hearts for the tasks at hand. Thầy showed us that these moments are gifts, and allow us to be more present so that we could fully accept these gifts.

There was a lesson in the kind of tea, as well. I had tried oolong tea before, but I never fully appreciated it until I had tried it the way Thầy prepares it - which is often in the traditional Zisha clay teapots of the Gongfu tea ceremony. Zisha clay pairs perfectly with oolong; it absorbs the stronger elements and enlivens the more delicate flavors of the oolong. I had often seen Gongfu ceremonial tea sets in gift shops or collecting dust on peoples' shelves as decoration; I had a friend tell me that people use those sets more for gifts than they do for tea these days, because it can be an involved process to use the whole set. If this is true, it is really a shame, because there are so many beautiful gifts that come with the entire tea ritual.

When Thầy gave me my first tea set, I learned that the teapots are almost like living beings; they need to be used regularly to condition the special clay that makes them, and they collect the oils from tea over time to develop a beautiful sheen. When you take on such a teapot, you need to keep the ritual alive; it needs you as much as you need it. And so it is not just a piece of decoration that you use every once and a while; it's really a daily meditative and reflective practice in which you can observe the slow Changes in the conditioning of the teapot.

The tea sets come with multiple little cups that require that you share this moment with others, and I learned that you always serve others before you serve yourself, so sharing is an important cornerstone of the ritual. This is the practice of giving and hospitality that Thầy had shown to me many times, and I was now happy to be able to enact it for others. The culture I was raised in does not have such rituals of hospitality; American-style teacups are large, and hold lots of tea all at once. They are designed for the individual, not sharing, and have no meditative ritual accompanying the making of the tea. What I love about the Gongfu tea cups is that they are designed for enjoying tea at its perfect moment as the flower of a ritual that builds toward that moment.

It's about so much more than a drink; it's about creating moments of peace, and about creating opportunities to share those moments of peace with others. It's about having a ritual, a daily action that I can focus on fully as a meditation, and being mindful and present in this action every time. In our increasingly fast-paced world, this is how we can keep ourselves from getting lost in all of the noise, and find moments of beauty and peace no matter where we are or how busy we are feeling.

This is one of many beautiful traditions Thầy and the Temple sangha community have shared with me that contain multitudes of teachings. It is the way that I have been able to visit the Temple, but also take some of the teachings and traditions with me in a way that forever have Changed my heart and mind.

Renée River Meschi

Thiền Sống Động

Thầy Thích Phước Toàn đã dạy tôi rất nhiều điều; Thầy dạy về Phật Pháp, về truyền thống Phật Giáo Việt Nam và phương pháp thiền tập. Đôi khi, Thầy dạy một cách gián tiếp qua cử chỉ, hành động, hoặc các phương thức khác nhau. Tôi được trải nghiệm những điều này từ khi Thầy hướng dẫn tôi cách pha, cách mời khách và cách thưởng thức trà. Tôi đã không biết là tôi đã học được nhiều điều hơn trong nghệ thuật trà đó như: tôi đang được học hỏi một truyền thống, một phương pháp thiền mới và cách tôn kính Đoàn Thể Tăng Già.

Bài học đầu tiên của tôi đến từ lòng hiếu khách mà Thầy đã thể hiện là, mỗi khi chúng tôi ngồi cùng Thầy tại Chùa Phước Huệ. Thầy pha và mời tôi hoặc bất kỳ ai đang có mặt, nghĩa là mở lối cho chúng tôi cách biết dụng thời gian bên nhau để tạo cảm giác bình an tĩnh tại trước khi đi vào sinh hoạt, hoặc bàn thảo về một chủ đề nào đó nên, bất kể dù bận rộn công việc đến mấy cũng phải giữ vững sự tĩnh tại trong tâm hồn. Ngay cả trong những ngày lễ lớn, khi mọi người hối hả chuẩn bị cho Lễ Hội của Chùa, chúng tôi vẫn thể hiện như một nghi thức uống trà bằng với tâm tĩnh lặng để tập trung vào công việc trước mắt. Thầy cho chúng tôi biết, những khoảnh khắc này là những món quà, hãy cho phép

bản tâm của mỗi người hiện diện như được đón nhận những món quà quý giá đó một cách thật trọn vẹn.

Ngoài ra, còn một bài học về trà khác nữa. Tôi đã từng thử trà ô long trước đây, nhưng tôi đã không thích thú loại trà này, cho đến khi tôi thử ô long theo cách Thầy pha chế - thường có trong những loại bình Zisha (Tử Sa) là truyền thống nghi

thức Gongfu (Công Phu) trà. Ấm Zisha dùng để pha trà ô long là hoàn hảo nhất; bình sẽ hấp thu chất trà mạnh và tăng sự sinh động cho cả hương lẫn vị một cách tinh tế từ loại ô long này. Tôi thường thấy những bộ trà Gongfu trong các cửa hàng quà tặng, hoặc của những người trang trí để bám bụi trên kệ, khi một người bạn nói với tôi, ngày nay mọi người sử dụng những bộ trà cụ đó chỉ để làm quà tặng nhiều hơn là để uống trà, bởi việc sử dụng cả bộ trà cụ của loại ấm chén này là một quá trình phức tạp, mất thời gian. Nếu điều này là sự thật thì quả là điều rất đáng tiếc vì, nghi thức thiền trà đã mang một nét đẹp phong nhã đặc biệt thay món quà bên trong tâm hồn.

Khi Thầy tặng tôi bộ ấm trà đầu tiên, tôi mới biết được rằng, những ấm trà gần giống như những sinh vật; chúng cần được sử dụng thường xuyên để dưỡng chất men đặt biệt

của loại đất nung và theo thời gian chúng thấm dần chất dầu từ lá trà để phát triển độ bóng, đẹp. Khi ta nâng chung trà trên đôi tay, là ta đã ý thức được phải biết giữ chánh niệm như một nghi thức trà đạo; bình chén pha trà cũng cần đến ta một cách mật thiết như ta cần chúng. Và do đó, trà cụ không chỉ là một món đồ trang trí, mà thỉnh thoảng ta phải sử dụng chúng; đây thực sự là một phương pháp phát triển thiền tập và cho ta cách tư duy hàng ngày, trong đó ta có thể quan sát sự thay đổi chậm về chất liệu của trà cụ.

Bình trà kèm với nhiều tách nhỏ, nghĩa là nhắc nhở ta cần phải chia sẻ khoảnh khắc này với những người khác và, tôi được biết rằng ta luôn mời mọi người trước, cuối cùng mới đến mời ta. Do đó, sự san sẻ là nền tảng quan trọng của nghi thức uống trà. Đây là cách thực hành bố thí và hiếu khách mà Thầy đã chỉ dạy tôi nhiều lần và bây giờ tôi rất vui vì tôi có thể thực hiện được sự chia sẻ này cho những người khác. Nền Văn Hóa nơi tôi lớn lên không có những sắc thái hiếu khách như vậy; tách trà kiểu Mỹ rất lớn nên chứa được nhiều nước, nhưng cách thiết kế là chỉ để sử dụng cho một cá nhân. Do đó, không có sự chia sẻ và cả phong vị thiền cũng không có trong việc pha và uống trà của nếp văn hoá này. Điều tôi yêu thích ở phương thức Công Phu Trà Cụ là những tách trà được thiết kế để thưởng thức vào thời điểm hoàn hảo nhất, như một đóa hoa của sự tôn quý luôn hướng thẳng về phía trước.

Ở đó không chỉ là việc uống trà bình thường, mà để tạo nên những giây phút bình yên và là cơ hội để chia sẻ

những khoảnh khắc ấy với những người chung quanh. Đó cũng là một nghi lễ, một phương pháp thực tập thiền quán hàng ngày mà tôi có thể hoàn toàn tập trung như một buổi thiền tọa. Đồng thời, tôi luôn nhận ra chính mình bây giờ và ở đây. Trong khi thế giới loài người ngày càng phát triển tăng tốc về mặt vật dục thì, đây là cách ta có thể duy trì bản tâm không bị lạc trong mọi ồn ào náo nhiệt ấy, để ta có thể nhận ra những khoảnh khắc tươi đẹp và bình yên, cho dù ta đang ở nơi đâu hoặc bận rộn đến mức nào.

Đây là một trong những truyền thống đẹp với sự ẩn chứa sâu xa Giáo Pháp nhà Phật mà Thầy và cộng đồng Tăng Thân Chùa Phước Huệ đã chia sẻ cho tôi. Đó cũng là lý do tại sao tôi đến Chùa, và cũng là cách học Phật bằng trái tim thương yêu và bản tâm hằng chuyển hóa trong tôi.

*Nguyên tác: Renée River Meschi
Lê Minh (chuyển ngữ)*

Tình Quê Nghĩa Đạo

- Văn Đình Lang Quân -

Đây là Chùa Phước Huệ đã thành lập được 30 năm. Ba mươi năm là cả một chặng đường dài, phải nói là khá dài. Trên chặng đường đó chắc chắn sự duy trì và phát triển của ngôi Chùa cũng đã trải qua lắm chông gai và thử thách. Nhưng tôi tin, với nghị lực sẵn có ở Thầy Trú Trì Thích Phước Toàn thì, những trở ngại đó có thể đã biến thành một trợ lực, tạo nên dấu ấn khó phai với thời gian. Và còn một phương diện để hình thành nên nghị lực mãnh liệt khác nữa, phải chăng đó là tình quê nghĩa đạo?

Về tình quê, Thầy xuất thân là người con An Bằng nên, những sinh hoạt về tình đạo, tình quê hương, Thầy luôn gắn bó. Người An Bằng khắp nơi đang nỗ lực xây dựng xã hội trên nhiều bình diện, thì dù bất cứ hình thức nào, sự chất phác của người An Bằng vẫn luôn biểu hiện rõ nét qua cách sống và cả giọng nói. Tôi nhớ vào năm 2019, người An Bằng đã tổ chức lần Hội Ngộ đầu tiên sau 40 năm định cư tại xứ người; đã không quản ngại, Thầy nhận lời mời, bay từ Seattle về tận Miami để tham dự. Có lẽ, để Thầy hoà mình chung với những người có cùng nguồn gốc, có sự chơn chất để tăng thêm tình thân thiết. Không chỉ thế, còn có một bài phát biểu của Thầy nói về tình quê hương và tình tự của sự ra đi... “*Khởi Tâm Từ và Biển An Bằng.*” Sự có mặt của Thầy ở sự kiện này càng tỏa sáng và củng cố thêm cho con đường xây dựng xã hội nơi khởi An Bằng.

Hiện tại, người An Bằng xuất gia, dẫn thân vào công cuộc hoằng pháp lợi sanh khá đông. Trong số đó, Thầy là người xuất gia đầu tiên ở hải ngoại. Được biết, Thầy đã cố động và kết hợp cùng quý Thầy, quý Sư Cô An Bằng để hình thành Hội Đồng Tăng, Ni An Bằng Hải Ngoại, Đại Hội đầu tiên đã diễn ra vào tháng 4 năm 2016, cũng tại Chùa Phước Huệ Tacoma. Đây là một biểu tượng đẹp, là tấm gương dắt dìu các thế hệ trẻ An Bằng cùng tiếp tục bước đi trên con đường xuất thế, đến đạo Bồ Đề.

Về nghĩa đạo, ngoài Hội Đồng Tăng, Ni An Bằng nói trên, Thầy Trụ Trì Phước Huệ là một trong những người khởi xướng và tích cực kêu gọi nên, sự hình thành Hội Phật Tử An Bằng Hải Ngoại vào đầu tháng 7 năm 1999. Đây là một “Hội” tập hợp các tinh hoa của An Bằng, để chỉ vì mục đích gìn giữ nếp Văn hoá An Bằng trong khuôn khổ Phật Giáo mà ra đời. Với sự dẫn dắt, cố vấn của Thầy Thích Phước Toàn, Hội vẫn tiếp tục sinh hoạt cho đến ngày nay, dù có lúc cũng trải qua sự gián đoạn khó tránh. Tôi còn nhớ, lúc Hội Phật Tử An Bằng Hải Ngoại bị bế tắc vào năm 2010; thật khó khăn trong khi đang tìm cách khởi động sinh hoạt trở lại, anh Hội Trưởng và tôi có gọi qua Thầy. Thầy dạy: *“Không có gì vĩnh viễn cả, có hợp ắt sẽ có tan. Các hội đoàn ở hải ngoại này cũng thế, họ hình thành, rồi trong một vài năm là cùng, cũng đều tan rã. Nhưng Thầy tin anh em sẽ vượt qua cái ải khó khăn này, vì Thầy biết mục đích tình Quê hương và Đạo Pháp nơi anh em còn rất mạnh mẽ. Hãy lấy đó làm nền tảng cho sự tái hoạt động của Hội.”* Lời dạy chỉ rất đơn giản, nhưng đã cho chúng tôi một nghị lực vô hình, và với sự tiếp tục cố vấn của Thầy, Hội Phật Tử An Bằng Hải Ngoại vẫn hoạt động cho đến ngày nay.

Qua đó, tôi hiểu vì sao Chùa Phước Huệ vẫn đứng vững trong 30 năm qua. Đó chính là tấm lòng và đó chính là tình quê nghĩa đạo nơi Thầy Trú

Trì. Vào năm 2012, Hội Phật Tử An Bằng Hải Ngoại đã tổ chức khoá tu học tại Chùa Phước Huệ. Do lúc bấy giờ Hội mới vừa bắt đầu sinh hoạt trở lại, sự thông tin chưa được rộng rãi nên số lượng tham dự không đông đủ như những lần khác. Hơn nữa, đa số người An Bằng ở hướng Đông Nam nước Mỹ, mà Chùa Phước Huệ thì lại ở tận miền Tây Bắc nên, sự đi lại có phần khó khăn, nhất là cho những gia đình làm nghề móng tay. Dù kỳ trại này không đông đủ, trong thâm tâm của người An Bằng luôn hướng về Thầy. Có lẽ Thầy hiểu và thông cảm, bởi tấm lòng tình quê nghĩa đạo nơi Thầy đã nói lên được điều đó.

Ba Mươi Năm là một chặng đường dài, nhưng với tấm lòng vì tình quê hương và Đạo Pháp thì, thoát như vừa hôm qua. Thời gian là dòng chảy, con người có thể già đi, sự vật có thể thay đổi, nhưng tấm lòng hay tâm tình của Thầy đối với người An Bằng hoặc ngược lại, vẫn chưa bao giờ suy giảm. Sông có thể cạn mà tình người chẳng hề vơi là thế.

Văn Đình Lang Quân
Uta, Đầu Năm 2024

Chùa Phước Huệ, Một Ấn Tượng Trong Tôi

- LS Diamond Phượng -

Tôi may mắn được biết đến Chùa Phước Huệ, ngôi Chùa Việt Nam tại thành phố Tacoma, Hoa Kỳ, qua các trang mạng trong khoảng thời gian chưa được một thập niên trở lại đây. Tuy trên thực tế, tôi chưa một lần có cơ hội viếng thăm, nhưng, như một nhân duyên, tôi rất ấn tượng về ngôi Chùa nơi miền Đất Nước xa xôi cách Việt Nam hơn nửa vòng trái đất này. Cảm xúc dạt dào trong tôi là khi thấy cảnh quang của ngôi Chùa rất đẹp, sâu lắng, uy nghiêm, thần thái, phảng phất bản sắc hồn Dân Tộc Việt, được Thầy Viện Chủ, Thích

Phước Toàn đã dày công xây dựng và kiến tạo, một lối kiến trúc độc đáo mà hài hoà, lại rất thiên vị.

Nói đến Chùa Phước Huệ thì không thể không liên tưởng đến dòng thơ nhạc, sự sinh hoạt của Thầy Viện Chủ, là nhà thơ Tuệ Minh, mang đặc tính thiên, có cả tình tự quê hương Dân Tộc, lòng hiếu thảo với song thân cũng như rất mật tôn kính các bậc Thầy Tổ, và nhất là nhân cách sống của tác giả. Tôi đã luôn dõi theo và tương tác cùng các Page, trang Facebook của Chùa, đặc biệt là những thi tập, bút ký, mang cung cách rất riêng của tác giả. Những dòng thơ và tư tưởng đã khiến tôi thật sự bất ngờ đầy thú vị. Một cung cách, nếu không muốn nói là đầy nhân văn, đã chạm đến những góc cạnh của sinh linh nơi cõi tạm này. Trong tôi như được tưới tắm những cơn mưa rào mát rượi, tẩy đi lớp bụi trần dương thế, để mang lại sự tinh khiết và trong sáng tận tâm hồn. Những vần thơ, quả thật chính là những bài pháp về đạo đức, đạo lý làm người, là triết lý tận sâu chân lý của cuộc sống không chỉ riêng cho người tu hành, mà là chung cho cuộc đời rất thực cả trong lẫn bên ngoài thiền môn. Ở đó, hầu như đời và đạo luôn thâm thấu và âm hưởng lên nhau trong dòng thi ca tuệ minh...

Tôi đã bao lần quay ngược thời gian từ điểm khởi nguyên của những năm 1994, để tìm hiểu thêm về tác giả, về ngôi Chùa Phước Huệ; và nhận ra rằng, để vượt qua những gian nan vất vả, Thầy cùng với một số Phật Tử có tấm lòng với đạo, biết tôn kính Thầy, đã hết lòng chung sức chung tay, từng bước xây dựng và phát triển ngôi Chùa, cho đến ngày mà ai nhìn vào cũng thấy ra phong thái hài hoà và thiên vị.

Cũng từ cách theo dõi đó, tôi được biết thêm, Thầy đã rất dũng cảm, rất kiên quyết, lại có một thần thái điềm tĩnh và luôn sẵn sàng ứng phó với bất kỳ tình huống nào, để vững vàng lèo lái con thuyền sứ mệnh học làm Phật mà người con Phật nào cũng cần hướng tới.

Vừa rồi, người viết mới đọc trên trang tư tưởng của tác giả, “Chánh Tâm tức là Tâm Phật, là kho tàng kim cương vô giá mà bất tận, không cần giữ, chẳng cần khóa, lại không bao giờ bị mất.” Đúng vậy, hình như Thầy đã quán triệt một tư tưởng để có thể nhất quán rằng, Chánh tâm, là con thuyền Chánh Pháp, là bến bờ của cửa ngõ đạo hạnh giải thoát mà ai muốn hướng tới thì không thể không trở về với bản nguyên “Chánh Tâm” đó. Bài thơ *Vườn Thiên Hạnh Đức* là một minh chứng hùng hồn, sống bằng tâm niệm ấp ủ với tấm lòng vị tha bao dung, tình yêu quê hương, Dân Tộc, yêu Đất Nước và con người với nhân sinh quan rõ nét.

*“Vườn đức hạnh nghìn năm hương tỏa
Lòng từ bi muôn thuở đượm tình
Dòng thiên rạng ánh bình minh
Mái Chùa nếp đạo nhân sinh muôn đời”*

Tôi còn nhớ như in, năm 2021, thế giới nói chung và Việt Nam nói riêng, Đất Nước tôi lúc bấy giờ là giai đoạn đang gánh chịu nạn dịch Covid-19 nặng nề đau thương tang tóc nhất, mà thành phố Sài Gòn là tâm điểm. Tôi đã được đọc bài thơ ‘*Hạnh Nguyên Thánh Chứng*’ của tác giả, lại nhớ đến việc, Thầy cùng các Phật Tử đang thực hiện phật sự thiện nguyện tại Chùa Phước Huệ như: làm kính

che mặt (*face shield*) và khẩu trang (*face mask*) để chia sẻ những khó khăn với đại quân chúng. Đặc biệt với đồng bào trong nước thì Thầy kêu gọi sự hỗ trợ từ các Phật Tử Đồng Hương ở hải ngoại để gửi về ủng hộ “một miếng khi đói, bằng gói khi no.” Riêng về mặt tinh thần thì bài thơ ‘*Hạnh Nguyên Thánh Chúng*’ ra đời như một nguồn lực động viên, truyền năng lượng tích cực, lạc quan, hướng con người có thêm sức mạnh và lòng can đảm để chiến đấu cho một cuộc sinh tồn, giành lấy sự sống còn với loại chiến tranh vô hình mà con người gần như bị buông xuôi. Bài thơ là một ca khúc hùng tráng, một sự tri ân, hầu nâng đỡ tinh thần, gửi đến các lực lượng và những chiến sĩ áo trắng ở tuyến đầu, đang làm nhiệm vụ cứu nguy cho nhân loại, những người biết hy sinh cả tánh mạng để đổi lấy sự sống cho tha nhân.

*“Ta tìm nhật nắng vườn hoa đại
Hợp khúc trường ca tặng tuyến đầu
Từ những mái Chùa vườn sắc sáng
Thay trắng xoa dịu những cơn đau*

*Chiếc áo nâu sòng vai trĩu nặng
Gánh từng nỗi khổ với nhân sanh
Nghe về nguyện lực bước đi mãi
Hùng tráng thiên tâm Bát Nhã Hành”*

(Hạnh Nguyên Thánh Chúng - Tuệ Minh)

Bởi tác giả cho rằng, “*Chí nguyện xuất trần không phải là trốn tránh trách nhiệm hoặc chán đời vì thất bại như bao*

người thường gán ghép, mà, xuất gia là cả một năng lực lớn dựa trên ý chí và nguyên lực thúc đẩy, khiến nội tâm chính nhân vật ấy phải vươn tới và toát lên như một cuộc cách mạng vượt thoát.” Càng đọc, càng tìm hiểu, tôi đi từ ấn tượng hùng hồn này đến những thú vị khác, khiến tôi không thể không quan tâm đến những sinh hoạt của Thầy, của ngôi Chùa Phước Huệ. Ba Mươi Năm chỉ như một hạt bụi đối với thời gian vô cùng, nhưng lại là một quá trình không ngần so với một kiếp người. Bởi trong đời người, có mấy ai được trải nghiệm hai hoặc ba lần của “Ba Mươi Năm” đó!

Trong khi ba mươi năm, Thầy đã xây dựng, un đúc cho biết bao tâm hồn người con Phật có duyên với Đạo Phật, với Thầy!

*“Không phải vì chán đời, thất bại
Mà rèn gian khổ chẳng núng nao
Tiền tài danh vọng như dếp bỏ
Trí tuệ từ bi sống vươn cao*

...

*Dù phải trải qua vô lượng kiếp
Bỏ thân như cát dưới sông Hằng
Mới đạt thành bậc vô thượng giác
Lòng vẫn nguyện làm một bản tảng... ”*

(Phương Trời Không Giới - Tuệ Minh)

“Lòng vẫn nguyện làm một bản tảng” đó là nền tảng giá trị nhân văn chân lý đạo đức của Phật, mà những độc giả như tôi đang được trải nghiệm cũng từ những dòng thơ và tư tưởng tuệ minh này. Vì rải rác trong tất cả dòng thơ của Thầy, đều

mang một dấu ấn “trở về” như Đức Phật từng trở về để cho nhân loại có một Ánh Đạo Vàng huyền diệu như hôm nay, nên người viết, xin mời quý bạn đọc cùng lắng nghe sự “trở về” bằng một ngôn ngữ với âm thanh vô ngôn của tác giả qua thi phẩm, *Ai Gọi Tên Tôi?*

*“Gọi mãi tên tôi tên Tuệ Tâm
Và ai đã gọi bấy ngàn năm
Tận cùng tiếng gọi tôi nghe thấy
Văng vặc đêm thâu ánh trăng Rằm
...”*

Nghe như tiếng vọng nghìn năm của ai trong dặm dài quá khứ đã chạm đến tận cùng nỗi lòng của độc giả nơi vô cùng... Lời thơ chất chứa cả nguồn tâm sâu thẳm mênh mông và lắng đọng xuyên suốt bấy nghìn năm, để:

*“Ai gọi tên tôi lời ru chất ngất
Nơi tuyến đường mòn in dấu chân son
Gọi về đêm trăng ngàn năm rực sáng
Trên mặt biển đời ngời chói non sông*

*Gọi tình yêu thương cành cây, dòng nước
Sỏi đá, ao hồ hơi thở bình yên
Gọi hồn thiên thu hoà chan giọt nắng
Sưởi ấm cõi lòng dậy hương vô biên*

*Gọi về muôn sao truyền trao mầm sống
Năng lượng an hoà toả khắp hư không*

*Gọi đàn chim di trùng dương hải lý
Thắp sáng đường về xoải cánh mênh mông*

*Gọi người lang thang về trong tình thức
Sát na vô thường thơm quả như nhiên
Niệm từ thiêng liêng phủ lên mạch sống
Khắp cõi địa đàng hương toả chân nguyên”*

Lắng lòng cùng thi phẩm trên, ta nghe như chính tác giả đang tắm mình trong trạng thái huyền nhiệm vô biên bất tận nào đó.

Tôi xin kính lời cảm tạ sâu xa đến tác giả Tuệ Minh, Thầy Thích Phước Toàn, gửi lời cảm ơn đến tất cả những Phật Tử và các đệ tử của Thầy, và toàn thể cộng đồng người Việt nơi đây, đã cùng với Sư Phụ Phước Toàn (cho tôi được phép gọi một tiếng Sư Phụ) đóng góp công sức, công quả để xây dựng, kiến tạo và giữ gìn ngôi Chùa Phước Huệ, cùng đồng hành trong suốt 30 năm qua, chung tay gánh vác nhân Kỷ niệm 30 Năm Chùa Phước Huệ.

Kính chúc Thầy sức khỏe và thường lạc, để độc giả khắp nơi mãi luôn được đón nhận những dòng thơ thiền đầy nhân văn tuyệt tác ấy. Và cầu nguyện ngôi Chùa Phước Huệ phát triển vững bền theo đà tiến của nhân loại và trường tồn với thời gian.

Trân trọng kính bút!

*Luật Sư Diamond Phương
Mùa Xuân 2024*

Ngôi Chùa, Mái Nhà Và Thầy Tôi

- CS Hồ Lệ Thu -

Giao Thừa Tết năm ấy, thành phố Tacoma, Washington vào một đêm đông đã không chỉ trở thành một nét đẹp mà, lại rất thân thương! ...

Năm ấy tôi đi hát tại Tacoma cho chương trình đón Tết Việt Nam ngay trong đêm Giao Thừa, khi show diễn chấm dứt, mấy chị em nghệ sĩ rủ nhau đi Chùa lễ Phật hái lộc, đón Năm Mới. Háo hức nghĩ, sẽ đón Giao Thừa ở một ngôi Chùa lớn, đông đảo bà con, hương xông nghi ngút, nhộn nhịp trong không khí Giao Thừa, thế nhưng, hoàn toàn trái ngược với hình ảnh tưởng tượng của tôi. Ngôi Chùa chúng tôi đến chỉ là một căn nhà nhỏ, Chánh Điện và bàn thờ Phật cũng đơn sơ theo diện tích phòng khách của căn nhà. Chúng tôi nhẹ nhàng bước vào vì không gian giới hạn, sợ bị xao động trong khi mọi người đang nghe Thầy giảng. Vì không gian nhỏ, mà cả ba cô ca sĩ nổi tiếng bước vào thì làm sao tránh được sự gây chú ý của mọi người. Thấy chúng tôi ngồi phía dưới, Thầy ngừng giảng, mỉm cười và lên tiếng chào chúng tôi, rồi đề nghị mọi người nhường chỗ cho chúng tôi bước lên gần phía trên, Thầy nói, *“Năm nay, đặc biệt Giao Thừa có khách quý, là các ca sĩ đến, thầy mời các chị em hát tặng Đại Chúng đêm Giao Thừa cho sinh khí vui nhộn lên.”* Thế là chúng tôi mỗi người hát mỗi bản, khiến giờ khắc giao thời đón Năm Mới thật vui và ấm cúng dưới mái Chùa nho nhỏ này.

Sau giờ Giao Thừa, Phật Tử lễ Phật đầu năm cũng đã tản mát, để cảm ơn chúng tôi đã đến và mang đến cho Chùa một không khí Tết, Thầy mời chúng tôi sang phòng uống trà, dùng trà đầu năm với Thầy. Trà thất được Thầy thiết kế ở một nơi, có lẽ là phòng ăn của căn nhà nhỏ này, nên không gian cũng chỉ rất giới hạn, nhưng tôi chú ý chiếc bàn được làm bằng một thân cây tùng tự nhiên, gỗ redwood vừa đẹp, lại rất nghệ thuật. Và Thầy chia sẻ, “Nhà này chỉ là nơi sinh hoạt tạm thời, Thầy đang cố gắng chạy giấy phép và kêu gọi phần tài chánh để xây một ngôi Chùa có hình dáng của ngôi Chùa Việt Nam. Lợi thế của mình là đã có được khu đất rộng sáu acres, sau lưng lại có cả một rừng cây xanh mát rất đẹp, đủ để xây dựng một ngôi Chùa khang trang, nếu có khả năng về tài chánh.” Thầy nói. Lúc bấy giờ cả ba cô ca sĩ, Hồ Lệ Thu, Ngọc Huyền và Quỳnh Vi đều ghi danh đóng Nguyệt Liễm trong mục Hộ Trì Tam Bảo, hầu giúp Thầy có thêm chút kinh phí để trả bill điện nước.

Chúng tôi được xem ảnh tượng Phật Thích Ca, đang đặt đúc ở Việt Nam, khi Chùa xây xong sẽ rước qua. Tượng Phật vừa lớn vừa đẹp và mô hình Chùa tương lai được thiết kế theo lối kiến trúc thiên (Zen) cũng rất thanh thoát. Vừa thấy mô hình Chùa, tôi giật mình, ủa sao như mình đã đến ngôi Chùa này ở đâu rồi nhỉ! ... Tôi cố lục lại trí nhớ của mình, một hồi sau mới nhớ ra, ồ, đúng rồi, ngôi Chùa này đã từng có trong suy nghĩ và ngay cả trong giấc mơ của mình. Từ trước, tôi vẫn ước muốn về một ngôi Chùa giữa một khu rừng vắng lặng, vì tôi vốn không thích những nơi có khói nhang nghi ngút ồn ào mà, luôn nghĩ đến một ngôi Chùa ở một nơi yên tĩnh để lui tới lễ Phật trong niềm an lạc.

Và Thầy cho chúng tôi xem tiếp ảnh những tảng đá to có khắc chữ thư pháp với những bài thơ thiền. Lúc cầm ảnh đưa lên, tôi nhận ra những ngón tay của Thầy bị cong cong dẹp dẹp, không được bình thường, liền hỏi, “Ủa tay Thầy sao vậy ạ?” Thầy đáp, “Tại Thầy đục đẽo và làm việc bằng thủ công nhiều, hơn nữa phải tự tay làm nhiều thứ để chuẩn bị cho ngôi Chùa sắp xây.” Nghe thế, tôi cũng cảm thấy rất xót ruột, liền nói, “Mai một Thầy có gây quỹ xây Chùa, Thầy cho con biết, con sẽ tình nguyện giúp Thầy ạ.” Có lẽ, đó là nhân duyên mà tôi đến với Chùa Phước Huệ và Thầy Thích Phước Toàn.

Từ đó, những lần Thầy làm tiệc chay gây quỹ, tôi cũng thường có mặt hát để ủng hộ giúp Thầy như trước đây tôi đã hứa. Buổi gây quỹ lần đầu mà tôi góp mặt đã không được thành công cho lắm, mặc dù quý Phật Tử đã dốc hết sức để giúp Thầy, nhưng bên cạnh sự nhiệt tình của phần nhiều quý Phật Tử, lại cũng có một số đổ kỵ ở xung quanh gây trở ngại.

Khoảng một thời gian sau không lâu, tôi cũng được biết là Thầy đã gặp khó khăn với city Tacoma trong việc xây dựng, do người thầu xây cất đã nộp không đúng thủ tục giấy tờ, đã vậy còn ôm một số tiền chạy mất nữa, giờ Thầy phải có tiền để giải quyết những đòi hỏi (*request*) của city để hoàn tất việc xây dựng. Nghe Thầy chia sẻ, tôi liền nói, để con làm một đêm nhạc gây quỹ tại Orange County giúp Thầy nha thưa Thầy. Nghe tôi đề nghị, Thầy rất vui, rất hoan hỷ.

Đêm nhạc gây quỹ diễn ra tại Nam Cali đã thành công rất tốt đẹp, phần quỹ thu vào cũng kha khá. Toàn bộ số tiền trong đêm gây quỹ, nhóm tổ chức của anh chị em nghệ sĩ chúng tôi đã trao hết cho Thầy, để chỉ mong ngôi Chùa

Phước Huệ sớm được hoàn thành viên mãn.

Không lâu sau ngôi Chùa Phước Huệ Tacoma đã khánh thành trong niềm hân hoan và hỷ lạc. Tôi được mời về dự Lễ Khánh Thành, trong lòng thật vô cùng hạnh phúc khi thấy Chùa rất đẹp, đẹp hơn cả trong bản vẽ và cả trong trí tưởng tượng trong giấc mơ của tôi.

Từng chiếc đèn trên bàn thờ Phật và cả Chánh Điện đều tự tay Thầy làm, cách bố cục những tảng đá khắc thơ thiền xung quanh Chùa, tạo nên một phong cảnh tuyệt đẹp, vừa nhẹ nhàng trong nét nghệ thuật và còn rất chi là thiên vị nữa.

Từ đó, mỗi khi về diễn tại vùng Tây Bắc, tôi đều tranh thủ về thăm Thầy, thăm Chùa và lễ Phật. Mỗi lần về, tôi dành thời gian ăn trưa và uống trà với Thầy, cùng các đạo hữu trong Chùa. Các anh chị cô chú Phật Tử đã xem tôi như người nhà, một đứa em, đứa con đi xa về, các miếng ngon, điều hay họ đều chia sẻ với tôi.

Chùa Phước Huệ, Thầy Thích Phước Toàn, Ngôi Chùa - Mái Nhà và Thầy Tôi.

*Ca Sĩ Hồ Lệ Thu
Mùa Xuân Giáp Thìn 2024*

Memory Of The Pagoda

- Jack Tran Robinett -

The Vietnamese Buddhist Community of Tacoma, Chùa Phước Huệ, has been a part of my life since I was a child. In 2000, I was born to my mother, a Vietnamese native of Quảng Nam province, who had emigrated to the United States in the 1990's, and my father, a white American born and raised in Washington State. My sister would join us in 2002. Though I was born in the United States and would surely grow up in an American world, my parents foresaw the value of a dual cultural upbringing for my sister and I. Efforts were taken to ensure that we would grow up in the presence of children similar to ourselves, eating the food of my mother's homeland, and being able to speak with our Vietnamese family members. So, we were enrolled in

a school district where my mother's Vietnamese friends' children were attending, and we would also be enrolled in Vietnamese Language classes at this Temple.

Though many of us know this great Temple and its community as a place of peaceful refuge, I must truthfully say that, as a child, I found it to be quite the opposite. Coming to the temple after school to do even more work was not the way I wanted to spend my evenings. I'd much preferred to be playing with my superhero toys and my father's old video games instead of learning Vietnamese. Classes first began in what is now the Nun (Sư Cô) 's house. Later on, classes moved to the upper floor of the groundskeeper's house. Once the pagoda construction was finished, we started doing class activities in the pagoda's main Chamber. I remember clearly that the other kids were very mean, and that a particular volunteer teacher was very easy to upset. Back then, and to this day, I am not the kind of student who obediently sits still and does work. These things contributed to my wanting to leave the temple. My sister shared similar feelings with me, and after much convincing, my parents no longer made us go to the temple. Although my initial experience as a child was negative, this introduction to Buddhism planted the seeds that would eventually grow and result in my devotion to learning and practicing the Dharma. There is a particularly strong memory from my childhood that has remained with me after all this time. One day after the pagoda had finished

construction, I managed to get away from the teachers and the other kids to adventure on my own. Exploring the eastern wall of the pagoda, I found a statue that frightened me immensely. This being had furrowed eyebrows, sharp teeth, a long curling tongue, and its hand was raised like he was ready to attack. This is the statue of the wrathful temple guardian, the same one depicted in stone at the front of the temple today. Every statue I'd seen at this temple conveyed a peaceful and stoic demeanor, so why was this monster allowed to be here? Even though it scared me at first, I continued to visit it from a distance because it interested me so much. I concluded that there must've been some quality about him that justified his presence on the temple grounds; that there is a truer nature to him that was not apparent. To this day, I am fond of this statue and will stop to gaze at it like I did as a child. I'm taller than the statue now, so it's nowhere near as frightening!

Throughout my teenage years, I didn't step foot near the temple as there was never a need to. Though my mother respects Buddhism as a noble way of life and as an important piece of Vietnamese identity, she did not engage with it. As I entered adulthood, I discovered a love for philosophy and religious studies. These two subjects are extremely influential to how a person interacts with and views the world. In this sense, studying these topics has the capacity to bring oneself closer to understanding others. In these studies, I examined

the core beliefs and practices of Buddhism. I was immediately attracted to it because of the emphasis of developing wisdom and compassion as a means to escape suffering. And, like many other scientifically minded westerners, I was attracted to the idea of venerating the Buddha as a human teacher, instead of worshiping Gods that have never appeared before me. I would continue to learn about it at a basic level, even attempting mediation with the help of online guides.

As I began my academics at Tacoma Community College in the Autumn of 2018, I took an introductory philosophy course. In it, we read “The Happiness Hypothesis” by Jonathan Haidt, an American social psychologist and author. In this book, Haidt wrote of many ways that the Buddha’s teachings have contributed to the subjects of philosophy and modern psychology. Never before had I seen the practices and beliefs of religions intertwined with science. The firm belief in scientific thought is one of the things that made Buddhist study difficult for me. This is an issue common among westerners. Thinking of life in terms of classification, of what is observable to the senses, and with what can be replicated in a laboratory does not allow for many aspects that are key to Buddhist practice, or any other religion for that matter. For a long time, I struggled with coming to accept many cosmological and supernatural aspects of Buddhism, such as rebirth. Many Buddhists in the west struggle with accepting any kind of continuation

after death and write rebirth off as folk superstition, or as a metaphor.

I struggled for a long time on accepting the teachings that seemed far too fantastical. “How can I call myself a Buddhist if I do not accept all of the Buddha’s teachings? Surely, I don’t know better than the Buddha himself. Is it skillful to worry so much about the label “Buddhist”?” Thoughts like these caused me to doubt aspects of the path for years. I often read Buddhist internet community forums, seeking testimonies that held frustrations like mine, issues in beliefs originating from topics like rebirth. I found many testimonies similar to my experiences. In the moments that I read them I felt approval, but continued to be dissatisfied. Many people in those online communities struggled with their understanding and belief in Buddhism. At times, it could become like a cave that loudly echoes people’s please to be validated. One of the reasons why I suspect this disorder is that these websites lack ordained teachers. I realized then that one of the hallmarks of higher Buddhist practice is having a teacher as a guide on the path. Suddenly, I remembered those days as a child at the temple. Though I didn’t ever meet him, I remembered seeing a monk at the temple a couple of times. A teacher to consult was in arms reach! Perhaps it could be worthwhile to revisit the temple grounds, to find clarity and guidance, and to be with individuals who shared my belief in Buddhism. I eventually faced my uncertainties and went to see the temple in the Autumn of 2022. The moment I drove past the large statue of Quan Âm, the memories came back. I felt a lot of

nostalgia, a melancholic feeling from remembering the past. I remembered the shimmering green palm fronds and the guardian lions. I remembered the layout of the grounds, the layouts of the buildings, and proper temple conduct. I was too shy to go around knocking on doors looking for monks, so I spent my time walking around and immersing myself in the environment. Maybe this was me practicing walking meditation before having ever learned it. I didn't find what I was looking for in those first couple visits, but I got lucky and visited at a time where there was an event going on. I walked into the main Chamber looking clueless. I stuck out like a sore thumb.

Everybody was wearing Chanting robes, and I was dressed like I spent the whole day in bed. My Vietnamese language skill is of pre-kindergarten level and I was hoping nobody would try to strike a conversation with me, not that it was likely anyway. To Americans, my Vietnamese facial features stand out most, and to Vietnamese people, my white features stand out most. I kept my head down and sweated from my palms as I walked around looking for a monk. Any monk will do! Then, there at the side of the main statue of the Buddha was Thầy, the same monk that I had seen when I was a child. He was tending to some tech support, trying to get a microphone working. Amazingly, he looked exactly the same! I asked if he knew English, he answered yes, I asked if there was any English mediation or sharma teaching service, he told me there was indeed and when to show up. That was all. The interaction was more impersonal and direct than I thought it would be. I wasn't sure what to expect as I had

never talked to a monk before, perhaps he was very busy with the ceremony.

After a year of attending meditation practice and dharma teachings, I found incredible strength in Buddhist practice. Now more than before, I have a clearer understanding of the Dharma, and I am able to apply it in many aspects of my life to consider right view, right intention, right speech, right action, right livelihood, right effort, right concentration, and right mindfulness.

Thầy teaches with a style that I believe conveys the authentic qualities of Thiên Buddhism.

To achieve a more mindful life, one of the most important things to consider is to pay attention to where you walk. You can only walk with one foot at a time. Before I took refuge in the Sangha, this was something I didn't consider. I became so conflicted about Buddhist teachings because I did not build the foundation that supports the rest of the teachings. Those days of struggling to intellectualize rebirth did not help me. I now understand that meditation is the mortar that holds together the building of Buddhist teachings. Through meditation, I can allow myself to see the reality of interbeing, that all things are in a state of Change, a forever process of birth, death, and rebirth. I believe that the methods of Thiên Buddhism has true results when it comes to living a happier and more appreciative life. I have immense gratitude and love for Thầy, the other students, the other Buddhists, and those that help keep this community going. They are my Dharma friends.

Thank you for the honor of allowing me to express my love for the Sangha.

Nam Mo Shakyamuni Buddha.

Jack Tran Robinett

Winter 2023

Kỷ Ưc Về Ngôi Chùa

Lộng Đồng Phật Giáo Việt Nam Tacoma, Chùa Phước Huệ, đã gắn liền một phần cuộc đời của tôi từ khi còn bé. Năm 2000, tôi chào đời, Mẹ tôi, người Việt gốc Quảng Nam, di cư sang Hoa Kỳ vào những năm 1990; bố tôi, người Mỹ da trắng, sinh trưởng tại bang Washington. Em gái tôi chào đời, góp mặt với gia đình chúng tôi năm 2002. Mặc dù tôi sinh ra ở Hoa Kỳ và hẳn nhiên là trưởng thành trong xã hội Tây Phương, bố Mẹ tôi đã thấy ra giá trị và tiên liệu cách nuôi dạy anh em chúng tôi với cả hai nền Văn Hóa Mỹ - Việt. Chúng tôi lớn lên và sinh hoạt với những đứa trẻ cùng hoàn cảnh như chúng tôi, được ăn những món ăn của quê hương Mẹ và tập nói chuyện với những người thân trong gia đình Việt. Vì vậy, Ba Mẹ đưa chúng tôi đến ghi danh vào học khu nơi có nhiều bạn Việt đang theo học, và chúng tôi cũng đã được Mẹ ghi danh vào các lớp học Tiếng Việt tại Chùa.

Mặc dù mọi người cũng như bản thân tôi đã biết, Chùa là nơi để tìm sự bình an, nhưng tôi phải thú nhận, khi còn nhỏ,

cảm nghĩ trong tôi hoàn toàn trái ngược. Đến Chùa sau giờ học dù là để làm gì đi nữa thì đó là cách tôi đã không thích, tôi chỉ thích ở nhà chơi những đồ siêu anh hùng và những trò chơi điện tử cũ của bố tôi hơn là đi học Tiếng Việt. Lớp học đầu tiên là tại căn nhà hiện Sư Cô đang ở, sau đó, được chuyển qua căn nhà phía Tây Nam, tầng trên làm lớp học. Khi xây xong Chùa, các lớp học của chúng tôi được sinh hoạt tại Chánh Điện. Tôi nhớ rất rõ, những đứa trẻ khác rất xấu tính và một giáo viên tình nguyện đặc biệt cũng rất khó chịu. Hồi đó tôi không phải là loại học sinh ngoan ngoãn ngồi yên để làm bài, đó là lý do khiến tôi muốn rời khỏi Chùa. Em gái tôi cũng có những cảm nghĩ tương tự, và sau nhiều lần thuyết phục bố Mẹ, chúng tôi không phải đi đến Chùa học nữa. Mặc dù trải nghiệm ban đầu của tôi khi còn nhỏ là tiêu cực, nhưng thời gian thơ ấu đến với Đạo Phật đã gieo những hạt giống tốt vào tâm tôi, từ đó mà phát triển và dắt dẫn tôi tận tâm trong việc học và thực hành Chánh Pháp.

Một ký ức đặc biệt mạnh mẽ khác về thời thơ ấu, vẫn còn đọng lại trong tôi suốt thời gian qua. Một ngày, sau khi ngôi Chùa được xây dựng xong, tôi đã trốn khỏi Thầy cô giáo và những đứa trẻ khác để được phiêu lưu. Khi nhìn thấy bức tượng đặt ở phía đông của Chùa, đã khiến tôi vô cùng kinh hãi. Sinh vật này có lông mày nhú lại, hàm răng sắc nhọn, chiếc lưỡi dài cong và bàn tay giơ lên như sẵn sàng tấn công. Mọi bức tượng tôi quan sát trong sân Chùa, đều mang phong thái hiền từ và nghiêm trang, vậy tại sao con quái vật này lại

được phép ở đây? Mặc dù lúc đầu tôi thấy rất sợ hãi, nhưng sau đó tôi vẫn tiếp tục đến nhìn bức tượng này từ xa, vì bức tượng khiến tôi thêm tò mò và lâu dần đã trở nên thích thú. Tôi đoán chắc phải có một phẩm hạnh đặc biệt nào đó về bức tượng, là lý do tại sao bức tượng hiện diện trong khuôn viên Chùa; vậy, ý nghĩa đích thực của bức tượng là gì mà tôi chưa rõ. Cho đến một hôm, tôi càng yêu thích bức tượng này và vẫn dừng lại ngắm như lần mới bắt gặp. Giờ thì tôi đã cao hơn bức tượng ấy, nên không làm cho tôi hãi sợ nữa! Và tôi hiểu ra, đây là bức tượng Hộ Pháp, trong tư thế phẫn nộ, giống như bức tượng được khắc bằng đá cẩm thạch phía trước ngôi Chùa ngày nay.

Trong suốt tuổi thiếu niên của mình sau khi nghỉ học Việt Ngữ, tôi không bước chân đến Chùa vì tôi nghĩ không cần thiết. Mặc dù Mẹ tôi rất tín tâm với Đạo Phật, như một lối sống cao quý và đó cũng là bản sắc của người Việt Nam, nhưng bà đã không có thời gian đi Chùa. Khi bước vào tuổi trưởng thành, tôi phát hiện ra, mình thật yêu thích triết học và thích nghiên cứu về Tôn Giáo. Hai chủ đề này đã ảnh hưởng cực kỳ lớn trong tôi, giúp tôi thấy ra thế giới quan và sự tương tác giữa người và người. Tôi nghĩ, nghiên cứu sâu về những chủ đề này có khả năng mang đến sự hòa đồng và thông cảm với người khác. Trong khi nghiên cứu, tôi chú ý về niềm tin và sự thực hành cốt lõi của Đạo Phật. Lập tức tôi bị cuốn hút rất mạnh mẽ bởi tư tưởng phát triển trí tuệ và lòng từ bi, một phương tiện thoát khổ. Nhưng cũng như phần nhiều những người Phương Tây, đầu óc nặng về khoa học, tôi bị lôi cuốn

phía tư tưởng tôn kính Đức Phật như một vị Thầy của nhân loại, thay vì tôn thờ như một vị Thần linh chưa bao giờ xuất hiện trước mặt tôi. Tôi càng quyết tâm tiếp tục tìm hiểu về điều này ở mức cơ bản hơn, và cố gắng hòa hoãn với các hướng dẫn viên trực tuyến, hầu được học hỏi thêm.

Khi bắt đầu vào Đại Học Cộng Đồng Tacoma, mùa thu năm 2018, tôi tham gia khóa triết học cơ bản. Trong đó, chúng tôi đọc “*Giả thuyết Hạnh phúc*” của Jonathan Haidt, một nhà tâm lý xã hội học, ông là người Mỹ. Cuốn sách này, Haidt đã nêu lên một số chi tiết về giáo lý của Đức Phật đã đóng góp rất thiết thực cho cả ngành triết học và lẫn tâm lý học hiện đại. Chưa bao giờ tôi thấy, việc thực hành và niềm tin của các Tôn Giáo có thể gắn liền với khoa học. Do đó, niềm tin vững chắc vào tư tưởng khoa học là một trong những điều khiến cho việc học Phật của tôi trở nên khó khăn. Đó cũng là vấn đề rất phổ biến cho người Phương Tây nữa. Họ nghĩ về cuộc sống theo cách phân cực, những gì có thể quan sát được bằng giác quan và có thể chứng minh được trong phòng thí nghiệm, về nhiều khía cạnh Đạo Phật hoặc bất kỳ Tôn Giáo nào khác đều không được phép áp dụng vào lĩnh vực này.

Mất một thời gian dài, tư tưởng tôi vẫn phải tự tranh đấu việc chấp nhận các vấn đề về vũ trụ và siêu nhiên trong Phật Giáo, chẳng hạn như tái sinh. Nhiều Phật Tử Phương Tây cũng có vấn đề tương tự, là việc chấp nhận bất kỳ hình thức tiếp tục nào sau khi chết, vì họ cho rằng tái sinh là điều mê tín trong dân gian, hoặc họ cho đó chỉ là một phép ẩn

dụ. Tôi phải mất nhiều thời gian cho việc tự thuyết phục để chấp nhận những giáo lý xem chừng có vẻ quá viễn vông này.

Làm sao tôi có thể gọi mình là một Phật Tử nếu không chấp nhận những lời Phật dạy? Và nghĩ, chắc chắn mình không thể có sự hiểu biết sáng suốt hơn Đức Phật. Tôi thường tham gia các diễn đàn cộng đồng mạng về Phật Giáo, hầu tìm hiểu xem những tâm tình khó khăn như tôi, và biết ra, rất nhiều người cũng có những khúc mắc tương tự. Lắng nghe họ, đôi khi có sự tán thành nhưng phần nhiều vẫn không đồng tình về ý kiến của nhau. Nhiều người trong cộng đồng trực tuyến đã phải vật lộn với sự hiểu biết của mình về niềm tin vào Đạo Phật. Khiến trở thành như tiếng rống của chính mình dội lại từ một hang đá lớn, nên chẳng đâu vào đâu. Một trong những lý do khiến tôi nghi ngờ sự rối loạn này là vì những trang web đó thiếu những vị Thầy hiểu biết về Phật Giáo hướng dẫn. Lúc ấy, tôi nhận ra, để thực hành Phật Giáo có kết quả tốt đẹp là phải có một vị Thầy làm người hướng dẫn; tôi chợt nhớ tới vị Thầy mà những ngày còn bé tôi đến Chùa. Mặc dù tôi chưa bao giờ tiếp xúc với nhà sư ấy, nhưng tôi nhớ đã gặp Thầy qua tại Chùa. Thiết nghĩ, phải có một người Thầy tư vấn cho thật vững chãi! Có lẽ tôi phải trở lại ngôi Chùa này là điều đáng nên, hầu mong có sự hướng dẫn tôi rõ ràng hơn về niềm tin vào Đạo Phật. Tuy không chắc chắn lắm, tôi vẫn đến thăm ngôi Chùa này vào mùa Thu năm 2022.

Khoảnh khắc tôi lái xe ngang qua bức tượng Quan Âm

lớn, ký ức chợt ùa về những cảm giác buồn vui của quá khứ. Lại nhớ những lá cọ xanh lung linh và những chú sư tử canh gác, cách bố trí trong khuôn viên Chùa, các căn nhà và nếp uy nghi của ngôi Chùa. Nhưng, ngại đi gõ cửa tìm vị Thầy mà tôi đang nhắm tìm gặp, nên, tôi dành thời gian dạo quanh và hòa mình vào môi trường thanh tịnh bình an này. Tôi xem đây là lần đi thiền hành trước khi tìm gặp Thầy để học.

Trong vài lần đầu ghé thăm Chùa, tôi đã không tìm thấy Thầy, nhưng đã may mắn, lần ghé sau này là vào thời điểm có một sự kiện sắp diễn ra. Tôi bước vào phòng chính với vẻ mặt ngơ ngác, trong khi mọi người đều mặc áo tràng tụng kinh, còn tôi thì mặc đồ như thể tôi đang bận đồ ngủ. Khả năng Tiếng Việt của tôi chỉ ở mức mẫu giáo, nên tôi hy vọng không ai bắt chuyện với mình bằng Tiếng Việt, tuy nhiên, điều đó cũng đã không xảy ra. Giữa người Mỹ, người Việt thì với khuôn mặt da trắng của tôi đương nhiên mọi người sẽ nhìn ra. Khiến tôi lúng túng cúi đầu xuống và mồ hôi ướt cả hai lòng bàn tay khi đi quanh để tìm vị Thầy, hoặc có thể gặp bất kỳ nhà sư nào cũng được! Lúc ấy, tôi thấy một người đứng bên cạnh tượng Phật, đó chính là Thầy, cũng vị Sư mà tôi đã gặp thời đang học Việt Ngữ. Thầy đang điều chỉnh kỹ thuật cho dàn âm thanh. Tôi không chắc là mình sẽ tiếp xúc được với Thầy, vì Thầy đang rất bận chuẩn bị cho ngày lễ. Tôi thật ngạc nhiên, Thầy ấy không già hơn so với thời gian trên mười năm trước, nay gặp lại Thầy vẫn y hệt như vậy! Tôi hỏi Thầy có biết tiếng Anh không? Thầy trả lời có. Tôi hỏi tiếp, có lớp dạy Phật Pháp bằng

Anh Ngũ nào không? Thầy nói có, và hỏi lại khi nào tôi muốn tham gia. Từ đó mở ra để đáp lại niềm mong ước của tôi đã được tương tác trực tiếp với Thầy.

Sau một năm tham gia vào lớp thiền tập và nghe Thầy giảng Pháp, tôi thật sự kinh ngạc. Năng lượng của sự thực tập thiền quán và hành trì Phật Pháp đã tiến bộ hơn trước nhiều, sự hiểu biết về Phật Pháp của tôi không còn mù mờ như xưa nữa. Tôi có thể áp dụng vào nhiều lĩnh vực trong cuộc sống của mình. Biết xem xét dẫn đo từng lời nói và áp dụng Bát Chánh Đạo trong đời sống như: Chánh Kiến, Chánh Tư Duy, Chánh Ngữ, Chánh Nghiệp, Chánh Mạng, Chánh Tinh Tấn, Chánh Niệm và Chánh Định. Với phong cách giảng dạy của Thầy, tôi tin rằng sẽ truyền tải được những phẩm chất đích thực của Phật Giáo về thiền về chánh niệm cho mọi người. Để đạt được chánh niệm và sống đúng Chánh Pháp, một trong những điều quan trọng là sự chú tâm, ví dụ như lúc đi bộ, bạn có thể đi và thấy ra từng bước chân của mình tiếp xúc với mặt đất trong từng thời khắc.

Trở lại việc trước khi tôi gặp Thầy, tôi thực sự thiếu chánh niệm và rất mâu thuẫn với lời dạy của Đức Phật. Bởi vì tôi mất nền tảng căn bản về Phật Pháp nên, một thời gian dài tôi phải vật lộn với chính mình bằng lối suy diễn của một kẻ chưa biết gì về Phật Pháp. Bây giờ tôi hiểu thiền là cửa ngõ vừa là sự giữ gìn chánh niệm và cũng là để cùng nhau phát triển giáo lý Phật Đà. Thông qua thiền định, cho phép ta có thể nhìn thấy chính xác của sự tương tức, rằng vạn vật đều liên tục lưu

chuyển trong dòng sinh diệt, diệt sinh. Tôi thấy được phương pháp thiên của Phật Giáo là kết quả hạnh phúc thực sự cho đời sống bình thường của con người, rất đáng trân trọng. Tôi vô cùng biết ơn và quý trọng Thầy, cũng như quý mến các thiền sinh khác. Biết ơn những Phật Tử và những người Hộ Pháp để duy trì Cộng Đồng Phật Giáo nơi đây, họ là những pháp hữu của tôi.

Cảm ơn Thầy đã cho phép tôi bày tỏ tình yêu thương của mình với mọi người.

Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Phật.

Nguyên tác: Jack Tran Robinett

Mùa Đông 2023

Lê Minh (chuyển ngữ)

Tôi Gặp Nhà Thơ Tuệ Minh Trên “Nẻo Đường Về”

- Chung Lê -

*K*hông biết bắt đầu từ đâu, kết thúc thế nào? Để chuyển tải mớ ngôn ngữ cháy mòn của tôi trên vỉ nóng thời gian. Như bàn tay mùa Thu lục lợi những lao xao âm vận và những ngữ cú lấp lánh, tôi chọn, sắp xếp và trân trọng đặt lên Ngài, sự ngưỡng mộ nơi trái tim tôi. Hân hạnh được biết và gặp nhà thơ Tuệ Minh - Thích Phước Toàn, Ngài là Viện Chủ Chùa Phước Huệ Tacoma, Washington, an lạc trong

rợp bóng hoa anh đào. Không cần nghi lễ trà đạo, với tách trà thơm tỏa ngát, Ngài có thể thưởng ngoạn vẻ đẹp thanh tao, từng nụ anh đào bung nở trong nắng sớm, giữa bầu trời cao mãi, và đón lũ chim đơn côi vỗ cánh tìm về trú ẩn lúc chiều tà, mà tôi là con chim diệc quay về, mon men đánh một vòng cung rất xa bên ngoài khung cửa.

Ngài đã xuất bản 7 tập thơ văn *Nẻo về Thành Thang* (1996), *Loài Dị Thảo* (1999), *Người Về Tìm Dấu Chân Xưa* (2007). Nhà xuất bản: TTVHPGVN Tacoma và trở về Việt Nam, Ngài cho ra đời bởi nhà xuất bản: Hội Nhà Văn, với *Ngược Bến Sông Mê* (2019), *Vị Chân Thiên* (2020), *Phật Trong Mạch Sống* (2021, tùy bút), *Chân Trời Viễn Phương* (2022), và *Phương Trời Không Giới* (2023). Với những tuyển tập xuất bản dày cộm, kính nể. Tôi biết Ngài sẽ không dừng lại ở đó để lặng lẽ nhìn nỗi buồn chảy vàng óng trong buổi hoàng hôn. Ngài đi mãi, đi mãi... cùng ngày tháng, phả hơi thở với thi ca bất hủ và thanh đạm, đạt đến trí Bát Nhã như lời truyền tụng kinh điển đến chúng sinh, và tôi lẳng trôi trên chiếc bè ngôn ngữ xâu kết, xuôi dòng chuyển động trong thế giới riêng biệt “sắc sắc, không không” của Ngài.

Nghệ thuật là tấm gương soi, phản chiếu chiều sâu chính khuôn mặt thật của mình. Ngài đặt ánh mắt của tình yêu vĩnh cửu xanh tươi, bao dung, nhân ái bằng những vần thơ: “*Thu đang nhuộm nên màu trời nhòa nhạt/ Tựa lá vàng nửa chiếc nửa chông chênh/ Mùa tưởng nhớ vài hạt mưa lác đác/ Nén hương lòng tưởng nhớ khắp anh linh*”. Thu vén gót bước qua bụi cây sơn trà và những cụm than hồng, về trên ngưỡng cửa nhà. Ánh sáng lấp ló chốn thiền môn mỏng manh trên

mép lễ, phân cách ngày và vực tối. Ngõ nhà thơ khoan thai đặt cái nhìn trôi theo cụm mây tan dạt nhuốm đổi sắc, để vẽ lên vẻ đẹp xương sống cánh lá mùa thu. Từ ngữ nhẹ nhàng như cái lách mình xoay chuyển của gió, hay cái tách vỏ chiếc mầm xanh bật dậy trong đất. Nhưng, nhà thơ nhìn bằng đôi mắt xuyên thấu của tuệ giác, qua chiếc lá nhuốm vàng nửa chiếc nửa chông chênh. Trong nỗi buồn thâm kín trắc ẩn, cuộc đời không vốn toàn hảo. Nửa của sự bền chắc nửa của mỏng giòn, hay nửa thiêng liêng nửa lấm bụi trần. Thấu hiểu bản chất mọi sự vật đối nghịch, đan xen theo thời gian. Sáng - tối, đen - trắng, có thời gieo - để có thời gặt, có thời cho đi để thu lượm, có thời xanh um để tàn úa. Từ cái nhìn thực tại đến hư vô. Nhà thơ dành đời mình tu niệm, buông thư. Thân tâm Ngài là bến đỗ tình yêu rộng khắp, nén trái lòng dài theo niềm thương yêu không giới hạn “*Nén hương lòng tưởng nhớ khắp anh linh*”. Nhà thơ dùng nghệ thuật tĩnh đến động, gần đến xa. Đánh thức lũ chim giấu mỏ ngủ lì trong bụi hương thảo thơm ngát, bằng tiếng mõ vọng vào tâm thức. Trong suốt những tập thơ của Ngài trắc ẩn nhưng không bi lụy, hướng đạo nhưng không hà khắc bản ngã với tha nhân.

Chỉ vài câu thơ bắt gặp trên “*Nẻo Đường Về*”, mà tôi đã phải lên thác xuống ghềnh trong suối thơ vô tận, chảy vào chốn vô thường mênh mông ấy. Và tôi, lũ khách ngoại đạo đường xa rụt rè, bước vào thi ca mênh mông của Ngài chiêm ngắm, thưởng ngoạn thế giới Phật Pháp với vẻ đẹp lung linh kỳ ảo. Hơn thế nữa, nhà thơ là người con của Huế, xứ Kinh Kỳ mộng mơ. Những ảnh tượng thiếp vàng, khắc chạm, ngắm sâu nhà thơ như mạch ngầm suối đổ.

Từ những tính từ câm nín, nhà thơ hà hơi thổi hồn thành những động từ đầy sinh khí.

Qua hình ảnh trên Facebook tôi nhìn nhà thơ, lúc là anh lái máy ủi đánh xe thành thực, là bác thợ mộc bắc thang sửa chữa mái lợp, là dáng ông đồ già ngồi viết thư pháp, là nhà điêu khắc, là anh thợ điện bắt bóng giăng đèn cho những ngày mừng lễ lớn hoặc những sự kiện, là nhà sáng chế những chiếc đèn treo độc lạ quanh ngôi Chùa ấm áp, là anh nuôi trong ngôi nhà tình thương đầy ắp tiếng cười Phật Tử. Nhà thơ Tuệ Minh - Thích Phước Toàn còn là một nhạc sĩ, Ngài đã sáng tác cả trăm ca khúc “*Tình Cha*”, “*Ba Mươi Năm Chùa Phước Huệ*”, “*Dấu Ấn Tình Cha*”... là những ca khúc để đời.

Ngưỡng mộ nơi Ngài là sự không ngừng học hỏi bên bìa, dù tuổi Ngài đã quá lục tuần. Thân tâm Ngài chuyển động âm ỉ, như chiếc đồng hồ cát chảy mãi với thời gian. Pythagoras: “*Một người bạn là một bản ngã khác của tôi*”, Ngài là mặt hồ không gợn sóng, để tôi nhỏ bé trong mỗi lần cúi soi.

Nơi cửa Chùa, ánh trăng Bát Nhã tỏa khắp, những cánh hoa anh đào theo gió chao lên lần nữa, cho đi vẻ đẹp ngần ngụi buông xuống cõi vô thường.

*Cửa sài nắng khép khách tiêu dao
Tiếng chuông buông giữa làn y cũ
Kìa gió thổi tung những cánh đào.*

Chung Lê
Mùa Xuân 2024

Ngôi Chùa Phước Huệ Và Tôi

- Bùi Vi Phượng -

Đừa đặt chân lên đất Mỹ được một ngày là Mẹ Chồng đã bảo, con lên Chùa với Mẹ. Lòng vẫn nghi, chắc là Chùa ở Mỹ lớn và đẹp như tên gọi của Đất Nước này (Mỹ), nhưng hồi ôi, khi đến nơi, thấy không khác một căn nhà nho nhỏ là mấy. Thầy Trụ Trì, xắn áo xắn quần, đội nón và làm việc quần quật chung với mọi người, tôi không nhìn ra và cũng ngại không dám hỏi Thầy Trụ Trì là ai và đi đâu.

Sau một hồi làm việc, Thầy dừng tay bước vào nhà, Mẹ giới thiệu là cô con dâu mới qua, Mẹ đưa tới Chùa lễ Phật. Tôi chào Thầy và Thầy chúc mừng đã đến Hoa Kỳ, rồi tôi xuống bếp rửa chén và từ đó vẫn tiếp tục đi Chùa với Mẹ mỗi Chủ Nhật. Một thời gian sau, nhân trong mùa Lễ Phật Đản, Thầy làm lễ Quy Y cho một số Phật Tử, tôi cũng đã xin phép Thầy được tham dự lễ Quy Y và Thầy đã đặt tên cho tôi là Huệ Thúy, từ đó thay vì gọi Thầy, tôi gọi là Sư Phụ.

Được một thời gian đi Chùa siêng năng, đến lúc tôi xin được việc làm, vừa làm vừa ghi danh vào học thêm tiếng Anh nên không đủ thời gian để đến Chùa, nhưng những ngày lễ lớn như, Phật Đản hoặc Vu Lan thì tôi đều tranh thủ đến

dự. Khoảng hai ba năm sau, Thầy đã xây dựng lên một ngôi Chùa thật khang trang rất đẹp mắt, mỗi lần về Chùa là trong lòng có cảm giác thật là vui! Và cảm giác như sức sống của ngôi Chùa càng tăng lên.

Rồi vì công ăn việc làm, còn phải chăm sóc các cháu nhỏ nữa, nên việc đi Chùa dường như cũng nhạt mờ dần trong tôi và khi các cháu lớn lên một chút, tôi bắt đầu đi Chùa trở lại thường xuyên hơn. Tiện thể dẫn các con ghi danh vào các lớp Việt Ngữ, là mong cho các con biết viết và nói

được Tiếng Việt. Khoảng mấy năm trở lại đây, các em thiếu nữ trong nhóm múa của Chùa đã vào đại học, đi tú túc, không đủ nhân lực để thực hiện các màn vũ hoặc dâng hoa vào các ngày lễ lớn. Sư Phụ khuyến khích các chị em chúng tôi, mỗi người hy sinh một chút để tập dượt các màn vũ, đồng thời cũng phụ dâng hoa để tăng thêm phần trang nghiêm và long trọng trong ngày lễ, hầu cúng dường lên Chư Phật.

Thế là mấy chị em chúng tôi, “Cung kính bất như phụng mạng,” đành rủ nhau tranh thủ tập dượt. Trong đó các ca khúc được các nhạc sĩ phổ thơ của Sư Phụ và một số Sư Phụ tự sáng tác, với những âm điệu rất hay, rất hợp cho các màn vũ mà mấy chị em chúng tôi đã từng tập và diễn qua.

Trong giờ tập dượt, chúng tôi phải cố lắng nghe từng câu của điệu nhạc cho thật rõ để nhớ mà tập cho nhanh và được kết quả hơn. Không ngờ, từ đó chúng tôi càng nhận ra và thấm thía từng câu, từng lời trong ca từ của mỗi nhạc phẩm, thí dụ những bản nhạc về Xuân rất xuất sắc.

*“Vĩ - Dặm” đào mai sau vườn nao nức
Tiết điệu “Nam Bình” cách mấy trùng dương
“Quan Họ” ngàn xưa mây đưa trời lộng
Văng “Bến Ninh Kiều” tiếng vọng thân thương
(Phảng Phất Hương Xuân - Tuệ Minh)*

Những bản về Phật Đản:

*“Làn gió mới truyền đi từng thớ thịt
Trời toả hương ôm mặt đất đơm bông
Không gian xanh, sen bầy đoá nở hồng
Lưu Gót Tịnh về mệnh mộng vắng lặng”
(Phật Ra Đời, Giá Trị Sống - Tuệ Minh)*

Hoặc là về Vu Lan:

“Vào lay động hồn hoang chưa tỉnh giấc

Biết tìm về gốc rễ cội nguồn xưa

Nương bóng mát tình thương yêu của Phật

Được chở che dưới mái ấm hiền Chùa”

(Khởi Nghĩa Ân 2 - Tuệ Minh)

Và rất nhiều những nhạc phẩm rất hay, rất thâm sâu khác mà chính tôi nghe qua một vài lần vẫn chưa hiểu, khi nghe được nhiều lần, lời nhạc đi vào tâm tư và tôi mới nắm bắt được chiều sâu thâm trầm của lời nhạc. Thiết nghĩ với riêng tôi, trong thơ văn hay âm nhạc của Sư Phụ cũng chính là những bài Pháp quý giá mà bản thân tôi cũng rất cần học hỏi.

Đến Chùa tu tập là đang vực dậy và tăng sức sống để nuôi lớn cho đời sống tâm linh trong chính mình. Tuần trước nghe Sư Phụ thông báo là sẽ tổ chức Lễ Kỷ Niệm 30 Năm Chùa Phước Huệ vào năm tới, 2024, trong khi tôi đến Mỹ mười lăm năm, nghĩa là tôi đã góp mặt một nửa chặng đường cùng ngôi Chùa này.

Con xin cảm ơn Sư Phụ, Sư Cô và cảm ơn các bác, các cô chú cùng tất cả quý Phật Tử đã cho con cảm được, nơi đây như một ngôi nhà tâm linh chung cho những người con Phật hữu duyên là ngôi Chùa Phước Huệ.

Bùi Vi Phượng

Tacoma, Mùa Đông 2023

Phuoc Hue Buddhist Temple, A Predestine

- Jennifer Recco -

The Abbott recently announced at Meditation Class that anyone would like to participate to Phước Huệ Temple's 30 Anniversary Year Book, in this occasional, I borrowed an essay to show my experiences at the temple and how attending meditations, teachings, and activities have influenced me.

I had been introduced to Buddhism in the late 1980's while in college. It wasn't until I drove into the temple's parking lot in 2017 and met Mark Trinh, an elder, that my path began. Mark warmly invited me to come back on

Tuesday for meditation. I returned on Tuesday and brought a friend who had also expressed an interest in Buddhism with me. That was the beginning of my Buddhism path at Vietnamese Buddhist Meditation Center.

Mark Trinh mentored us that first time. He attended meditations with us so we were not by ourselves, and introduced us to the Abbot who led meditations and taught us how to meditate properly. The Abbott suggested reading “Old Path White Clouds” by Thich Nhat Hanh to learn about the Buddha. After reading “Old Path White Clouds”, I understood how Siddhartha became the Buddha. In hind sight years later I realized that each Chapter of the book was like a gorgeous Buddhist Dharma teaching.

Mark Trinh also gave us a book, “At the Zen Gate” by Zen Master Thich Thanh Tu. It was about meditation and non-self. The concepts of the book were difficult to grasp and took reading it more than once to really understand them. Reading both books provided a basic foundation to Buddhism. I enjoyed learning that my path was up to me and I could Change it by following the Eight Fold Path. The Eight Fold Path is straight forward and positive unlike what I experienced during my childhood Catholic upbringing. There was no fear or menace in the teachings, only hope. I wanted to learn more.

About a year after coming to the temple, I was invited to a Saturday retreat with Buddhist community. I was the

only ‘westerner’ in attendance, but in no way was I made to feel unwelcome. Everyone was so nice and friendly. To my surprise there was a man named Du, who became my translator that day of the Dharma lecture. I was grateful for his help. SuCo led walking meditation where I learned a Chant, ‘Namo Bon Su Thich Ca Mau Ni Phat’ meaning Shakyamuni Buddha. This is a Chant I still use today. For example, when I’m riding my motorcycle on unfamiliar roads and I become anxious, I Chant ‘Namo Bon Su Thich Ca Mau Ni Phat’ to calm myself so I can think. I can see my experience clearly without emotional bias. Attending the retreat gave me the opportunity to meet new people. I felt a bit out of place as a ‘westerner’ but not unwelcomed. I felt a part of the temple’s Buddhist community.

During the summer of 2019, the Abbott, who we called Thay meaning ‘teacher’, offered Dharma talks on Thursday evenings. My friend and I would sit outside in the beautiful side yard of the temple, where we would listen to Thay’s Dharma talks. Thay taught us about the Eight Fold Path. These continued until we had covered all paths of the Eight Fold Path. Compassion was threaded through all the topics making them relevant. The Dharma talks helped me to understand Buddhist teachings and how to incorporate them into my everyday life. I began to see that my daily struggles were lightened as I only had to remember the Buddhist teachings and follow the Eight Fold Path.

It was about this time Thay asked my friend and I to help SuCo study for her citizenship test. Because I worked and lived closer than my friend, I was able to help more. It was a fantastic opportunity to get to know SuCo who I found to be extremely kind. Going to the temple to help SuCo allowed me to meet the people that help SuCo in her kitchen. I also learned from SuCo. She studied hard and passed her test. I never doubted she would succeed. She invited my friend and I to attend her Naturalization Ceremony in Olympia. It was gratifying to see her accomplishment. Being a small part of SuCo becoming an American citizen was an honor I will always cherish. I believe I learned as much about the temple's culture and its people as she did about American history.

Then the Covid 19 pandemic came. The temple stopped open meditations for the safety of everyone. My friend and I would go an hour early to sit outside the temple doors to meditate and later listen to Chanting. It allowed us to continue our practice and remain connected to the temple.

After pandemic restrictions were lifted, I was able to attend regularly scheduled meditation once again. It was a joy to 'get back to normal' with my practice. New 'westerners' came and went. Some stayed for a short time. I stay because it is integral to my practice and learning from the Abbott is the best way for me to learn. It is also important to my mental and physical wellbeing.

Recently Thay began Dharma talks again after Thursday evening meditation. Attending his talks have furthered my practice and understanding. He explains the teaching and we ask questions. I always leave having learned something new.

I have greatly enjoyed attending festivals and celebrations at the temple. Once I understood the events, I was grateful for being included. I was given my own ao dai to wear. It is a very pretty yellow floral print. I never know where to go at the events but SuCo directs me where she needs me to be. I really like being able to participate in temple festivities. These events continue to make this 'westerner' feel part of the Buddhist community at the temple.

Going to the temple and experiencing all that it offers, meditation, Dharma talks, and Buddhist community activities has Changed my life. When my mind is overwhelmed I find meditation settles me. I use the Chant I learned at the retreat to steady my thoughts because it brings me back to the Buddha. I am mindful whereas I wasn't before. I am grateful to the Abbot, SuCo, and many others. The Vietnamese Buddhist Meditation Center is a community of people who are welcoming to all. I am glad to have driven up to the temple that day.

Jennifer Recco
Tacoma, October 20, 2023

Chùa Phước Huệ, Một Nhân Duyên

Gần đây tại khoá thiền, Thầy Trúc Trì cho biết là vị nào muốn góp bút vào cuốn Kỷ Yếu Kỷ Niệm 30 Năm Chùa Phước Huệ thì xin mời. Nhân dịp này, tôi mượn bài viết của mình để bày tỏ những trải nghiệm của mình trong thời gian tham gia thiền tập, học Phật Pháp đã ảnh hưởng tốt về tinh thần của tôi thế nào.

Tôi được giới thiệu về Phật Giáo vào cuối những năm 1980 thời đang học đại học. Mãi đến khi tôi lái xe đến Chùa vào năm 2017, và gặp ông Trịnh Mãn, đường vào Đạo Phật của tôi bắt đầu từ đó. Ông Mãn thân thiện mời tôi tham gia vào khoá thiền tập mỗi thứ tối Ba. Nghe thế, tôi ra về và trở lại vào một tối thứ Ba, đồng thời cũng dẫn theo một người bạn cũng muốn tìm hiểu Phật Pháp. Đó là sự khởi đầu con đường tu học của tôi tại Trung Tâm Phật Giáo Việt Nam Tacoma.

Ông Trịnh Mãn đã dẫn dắt chúng tôi trong buổi đầu tiên đó, đồng thời ông cũng tham gia buổi thiền tập với chúng tôi nên, chúng tôi không cảm thấy lẻ loi. Ông giới thiệu chúng tôi với Thầy, người hướng dẫn thiền tập và dạy chúng tôi phương pháp thiền. Thầy Trúc Trì gợi ý với chúng tôi là nên

đọc cuốn “*Đường Xưa Mây Trắng*” của Thiền Sư Thích Nhất Hạnh để biết thêm về Đức Phật. Đọc xong cuốn sách này, tôi hiểu Thái Tử Tất Đạt đã thành Phật như thế nào. Nhiều năm sau, tôi nhận ra trong mỗi chương của cuốn sách đều là một bài Phật Pháp tuyệt vời.

Ông Mãn còn tặng chúng tôi cuốn sách “*At The Zen Gate*” của Thiền Sư Thích Thanh Từ, nói về thiền định và vô ngã. Khái niệm trong cuốn sách rất khó nắm bắt và phải đọc đi đọc lại nhiều lần mới thực sự hiểu được. Đọc xong hai cuốn sách này giúp tôi hiểu một phần nền tảng của Đạo Phật. Tôi rất thích, khi biết rằng con đường của tôi là do tôi quyết định và tôi có thể tự thay đổi chính mình theo phương pháp thực hành Bát Chánh Đạo. Bài pháp Bát Chánh Đạo rất rõ ràng và tích cực, không giống như những gì tôi đã học qua trong thời thơ ấu được nuôi dạy theo giáo lý Thiên Chúa giáo. Không có sự sợ hãi hoặc hù dọa nơi pháp Phật, chỉ có niềm hy vọng, khiến tôi càng muốn tìm hiểu thêm.

Khoảng một năm sau khi đến Chùa, tôi được mời tham dự khóa tu một ngày vào thứ Bảy. Tôi là 'người phương Tây' duy nhất trong đó, nhưng tôi không có cảm giác không được chào đón; mọi người đều rất tốt, rất thân thiện. Tôi cũng ngạc nhiên khi một người đàn ông trong đó tên Dũ, đã thông dịch cho tôi trong buổi nghe Pháp hôm ấy nên, tôi thật biết ơn anh ta. Đến giờ Sư Cô hướng dẫn thiền hành, tôi học được câu ‘*Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật*’ nghĩa là tên của Đức Phật Thích Ca Mâu Ni. Tôi xem câu này như một câu thánh ca mà tôi vẫn sử dụng cho đến nay. Ví dụ, khi tôi đang chạy xe máy trên những con đường vắng vẻ nguy hiểm tôi nhớ và

niệm 'Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật' để trở về chánh niệm và; tôi có thể làm chủ chính mình một cách dễ dàng, không bị trở ngại về mặt lo âu sợ hãi. Tham dự khóa tu đã cho tôi cơ hội gặp gỡ những người mới, trong khi tôi cảm giác hơi lạc lõng vì tôi là một 'người phương Tây,' nhưng không phải vì không được mọi người chào đón. Tôi vẫn cảm thấy mình là một phần của Cộng Đồng Phật Giáo ở Chùa này.

Mùa Hè năm 2019, vị Trú Trì, người mà chúng tôi gọi là Thầy, giảng pháp cho chúng tôi vào mỗi tối Thứ Năm. Bạn tôi và tôi thường ngồi tại vườn thiền xinh xắn của ngôi Chùa, nơi chúng tôi lắng nghe Thầy giảng Pháp. Thầy đã dạy chúng tôi về Bát Chánh Đạo. Bài Pháp này tiếp tục cho đến khi chúng tôi hiểu rõ tổng quát về tám yếu tố đưa đến sự giải thoát. Những gút mắc trong tôi cũng được xuyên suốt, rất phù hợp cho những người đang tìm hiểu như chúng tôi. Những bài pháp thoại đã giúp tôi hiểu hơn vào lời Đức Phật dạy và cách áp dụng Phật Pháp vào đời sống hàng ngày. Tôi bắt đầu thấy những khó khăn thường nhật của mình lần hồi cũng được tháo gỡ khi tôi chỉ cần ghi nhớ lời dạy của Đức Phật cũng như cách hành trì nghiêm túc về Bát Chánh Đạo.

Có một lần Thầy nhờ tôi và bạn tôi giúp Sư Cô học bài thi quốc tịch. Nhưng chỗ làm và nhà tôi gần hơn bạn tôi, nên tôi có thể thay bạn giúp Sư Cô được nhiều hơn. Đó là một cơ hội tuyệt vời để làm quen với Sư Cô, người mà tôi thấy cực kỳ tốt bụng. Việc đến Chùa giúp Sư Cô cho phép tôi gặp được nhiều người làm việc trong đó. Tôi cũng học được từ Sư Cô và cả những người giỏi trong đấy nữa. Sư Cô học thi quốc tịch rất chăm chỉ nên, tôi chưa bao giờ nghi

ngờ sự thành công của Sư Cô, quả thật Sư Cô đã vượt qua những khó khăn và đã đậu. Tôi và bạn tôi được Sư Cô mời tham dự Lễ Tuyên Thệ Nhập Tịch tại thủ phủ Washington ở Olympia, tôi rất vui mừng với thành quả của Sư Cô. Được góp một phần nhỏ vào việc giúp Sư Cô thành công dân Mỹ là điều vinh dự mà tôi luôn trân trọng. Tôi tin rằng, tôi đã học được nhiều điều về Văn Hóa và con người trong ngôi Chùa này, cũng như Sư Cô đã học về lịch sử nước Mỹ vậy.

Rồi đại dịch Covid-19 ập đến, để giữ an toàn cho quần chúng, Chùa đã ngưng mọi sinh hoạt. Tôi cùng bạn tôi đến sớm hơn một tiếng và ngồi ngoài cửa Chùa để lắng nghe thời tụng kinh. Thực tập phương pháp nghe tụng kinh cũng là sự kết nối tâm mọi người vào tâm thức của chúng tôi. Sau khi các hạn chế về đại dịch được dỡ bỏ, chúng tôi trở lại tham gia vào các khoá sinh hoạt theo lịch trình bình thường. Thật vui mừng khi được 'trở lại bình thường' với việc thực tập của mình, thời gian này có một số những 'Người Phương Tây' mới, cũng đến tham dự. Họ đến một thời gian ngắn, rồi họ lại tự động nghỉ sinh hoạt, nhưng tôi thì vẫn duy trì thực tập vì đó là điều không thể thiếu trong đời sống của mình. Và tôi cũng tham dự những buổi giảng của Thầy Trúc Trì là cách tốt nhất để tôi học hiểu thêm Phật Pháp, điều này cũng quan trọng đối với tinh thần và sức khoẻ về thể chất.

Có một thời gian bị gián đoạn vì Thầy bận nhiều Phật sự, gần đây, Thầy bắt đầu giảng Pháp trở lại sau buổi thiền vào tối Thứ Năm. Việc tham dự những buổi nói chuyện của Thầy đã nâng cao sự thực hành và hiểu biết của tôi. Thầy cũng thường trả lời thoả đáng những thắc mắc của chúng

tôi, và tôi khắc ghi khi học được những điều mới mẻ.

Tôi rất thích tham dự các Lễ Hội ở Chùa và rất biết ơn vì được tham gia để hiểu rõ hơn về các sự kiện lễ lược này. Trong Lễ Hội, tôi đã được tặng chiếc áo dài để mặc, áo in hoa vàng rất đẹp. Sư Cô là người dẫn dắt tôi khi có Lễ Hội, vì tôi không biết trước Lễ Hội sẽ diễn ra khi nào. Mỗi lần có Lễ Hội như thế cũng giúp cho “Người Phương Tây”, cùng tham gia, họ sẽ có cảm giác là mình cũng một phần của tập thể Cộng Đồng Phật Giáo nơi đây vậy.

Đi Chùa và trải nghiệm tất cả những an lạc từ việc thiền tập, nghe pháp và các hoạt động trong Chùa đã làm thay đổi cuộc đời tôi. Khi tâm trí tôi bất ổn thì, sự thiền tập sẽ giúp ổn định lại. Tôi xử dụng bài tụng kinh đã học trong khóa tu để lắng dịu tâm tư của mình, đưa tôi trở về với Đức Phật hiện tại nơi tâm. Hiện tôi vẫn giữ được chánh niệm, trong khi trước đây tôi không làm được như vậy. Tôi rất biết ơn Thầy Trú Trì, Sư Cô và nhiều người khác. Trung tâm Thiên Phật Giáo Việt Nam là một cộng đồng luôn chào đón tất cả mọi người trong đó có tôi. Tôi rất vui vì đã lái xe đến Chùa từ dịp 2017 đó.

*Nguyên tác: Jennifer Recco
Tacoma, Ngày 20-10-2023
Lê Minh (chuyển ngữ)*

Một Nguyện Ước Thành Hiện Thực

- Trần Đại Chí - Nhuận Thành -

Tháng 2 năm 1991, gia đình tôi đến thành phố Tacoma, Hoa Kỳ giữa mùa đông, bao trùm một không khí lạnh buốt. Chúng tôi thật ngỡ ngàng ở một Đất Nước để hoà nhập vào cuộc sống rất mới, mọi cảnh vật đều rất xa lạ. Lại nữa, phương tiện đi lại của chúng tôi là bằng xe bus nên càng khó khăn hơn. Điều buồn nhất là bóng dáng của Đạo Phật cũng bất tăm nơi thành phố này.

Tôi dò hỏi những người đến định cư trước, được biết, ở thành phố Seattle có Chùa Cổ Lâm, Chùa Việt Nam, và ở thành phố Olympia có Chùa Liên Hoa. Tôi dắt cả gia đình tìm đường đón xe bus đến các Chùa đó, mỗi lần đi là mất trọn cả ngày để chỉ được ngắm nhìn ngôi Chùa Phật Giáo Việt Nam trên xứ người, đồng thời cũng được dùng cơm chay tại đây; nhưng vì đường xá quá xa, lâu ngày khiến chúng tôi cũng bị mỏi mệt. Vì vậy, mỗi ngày, mỗi giờ tâm niệm tôi hằng ước mơ là, làm sao ở thành phố này có được một ngôi Chùa là tôi đã thoả nguyện. Tôi hỏi thăm và xin số điện thoại từng người, nếu họ là Đạo Phật, sau đó, tôi nhờ quý

vị làm việc ở Văn hoá Đông Dương mở cửa văn phòng vào Chủ Nhật mỗi tuần, để chúng tôi mời gọi bà con về đây lễ Phật. Tôi lên Seattle thỉnh TT. Thích Minh Chiếu, TT. Thích Nguyên An và về Olympia thỉnh NS. TN Như Nguyễn, thay nhau đến chủ lễ và hướng dẫn cho Phật Tử mỗi tuần. Và sau đó có một số quý Thượng Tọa, Đại Đức hoặc Ni Sư, mỗi vị đều khởi xướng xây dựng Chùa tại đây, nhưng vẫn không vị nào thực hiện được.

Một thời gian sau, anh Lê Minh Biểu gọi, có vị Thầy từ California đến, đang ở nhà tôi, mời anh đến thăm Thầy. Khi bước vào, tôi thật ngạc nhiên, vì thấy Thầy quá trẻ nhưng, nhìn tướng thì thật thông minh, khiến tôi hơi lúng túng. Tôi hỏi thăm và biết được, Thầy hiệu là Thích Phước Toàn, đệ tử của HT. Thích Mãn Giác, Viện Chủ Chùa Việt Nam LA, California. Tôi rất vui mừng và tin tưởng vì, khi còn ở Việt Nam Thầy Bốn Sư tôi thường nhắc đến Ngài, và nói, Ngài là vị Thầy vừa tài giỏi lại vừa rất khả kính.

Thế là ngôi Chùa Phước Huệ ra đời từ đó và là ngôi Chùa Phật Giáo đầu tiên tại thành phố Tacoma này. Niềm ước mơ của những người con Phật tại đây đã thành hiện thực. Riêng gia đình chúng tôi rất vui mừng, rất hạnh phúc vì niềm ước mơ về một ngôi Chùa đã đạt như ý nguyện. Không phải kéo nhau tìm một ngôi Chùa nơi xa xôi ở tận Seattle hoặc Olympia hàng tuần nữa. Từ ngày có Chùa Phước Huệ, đàn con tôi, ngày đi học, chiều về Chùa làm công quả, tụng kinh, nghe Pháp và gia nhập Gia Đình Phật Tử Phước Huệ. Có lẽ,

nhờ nhân duyên đó mà cô con gái chúng tôi đã phát nguyện xuất gia đến nay cũng đã trên hai mươi năm; và những người con trong nhà cũng rất tín tâm đối với Tam Bảo.

Cuối cùng, chúng con rất biết ơn Thầy Trụ Trì Phước Huệ, là vị đã giúp tâm đạo của chúng con được kết tụ, thăng tiến và hình ảnh ngôi Chùa trong tâm trí của chúng con cũng được toại nguyện như ước mơ ban đầu. Và nếu không có ngôi Chùa Phước Huệ tại Tacoma này thì, không biết đàn con của chúng con sẽ ra sao hay đã bị lạc vào trong cõi vô minh nào nữa! ...

*Trần Đại Chí - Nhuận Thành
Tacoma, November 12, 2023*

Duyên Tao Ngộ Với Chùa Phước Huệ

- Nguyễn Thị Tiên Giang -

Shật ra chúng tôi không phải là tín đồ Phật Giáo, nhưng được biết Thầy Phước Toàn qua những bài thơ thường đăng trên tờ báo Người Việt Tây Bắc ở tỉnh nhà, với thi hiệu Tuệ Minh, biết khá lâu trước khi chúng tôi gặp Thầy ở một ngôi nhà ọp ẹp, mà các Phật Tử gọi đó là Chùa Phước Huệ.

Thơ của Thầy đầy chất thiên, cũng như nhạc của Trịnh Công Sơn, dễ nâng tâm hồn người thưởng thức lên cao, nói thoát tục cũng không quá đáng. Tôi ngưỡng mộ thơ của Thầy vì dòng thơ này giàu chất triết lý Phật Giáo và nhiều điển tích Nhà Thiên.

Thời gian đó, vài Phật Tử quen biết với chúng tôi trong công cuộc tranh đấu để giải hoặc những mờ ám về một Tôn Giáo, giới thiệu Thầy Phước Toàn với chúng tôi. Và từ đó chúng tôi được hân hạnh đến làm quen với “Chùa”, nhiều lần cùng Thầy đàm đạo rất tâm đắc.

Vài năm sau, Thầy dời nhà “Chùa” đến một địa điểm mới. Nơi đó, thỉnh thoảng chúng tôi cũng được mời đến thưởng thức trà và nhất là được quan sát nghệ thuật pha trà của Thầy. Thầy xem việc uống trà như một pháp môn thực tập thiền quán, hay ít nhất là một trong những lối thưởng

thức nghệ thuật trong đời sống thiền môn. Tôi đã bắt đầu thực sự “biết pha trà” và “biết uống trà” từ dạo đó.

Vùng đất mới ở phía đông nam của thành phố Tacoma, khá rộng, được phân lô từ một trại chăn nuôi gà. Có lẽ Thầy có cặp mắt biết đo lường, ước lượng hay sao ấy, nên Thầy đã hình dung được vùng đất lổn ngổn những mái chòi xiêu vẹo đó sẽ trở thành một khu thiền viện với đầy đủ không gian cần thiết cho những cảnh quan phù hợp; lại có khiếu thiết kế thành một công viên cảnh trí thiên nhiên đầy thơ mộng.

Có lần chúng tôi đến chơi, bắt gặp Thầy ngồi trên chiếc máy cày, đào xới khu đất phía sau nhà “Chùa”. Sau này mới biết, nơi đó đã trở thành hồ Tịnh Thủy, hình chữ S của nước Việt Nam, đầy đủ cả Bắc Trung Nam, với một con suối nhân tạo tượng trưng cho thác Bản Giốc, đều do Thầy thiết kế, lại có chiếc cầu nhỏ bắc ngang làm tăng phần “thi vị”, mà cũng để tượng trưng chiếc cầu Hiền Lương. Thầy tận trang cái chái rửa xe cũ trở thành nơi sinh hoạt tạm thời, để cử hành các cuộc rước lễ Vu Lan, Phật Đản, v.v... Và xây những ngôi tháp, có mái cong cong....

Việc xây dựng ngôi Chùa quả là kỳ công, gian nan không phải chỉ là những nặng nhọc về thể xác, mà là việc đi đó đây để vận động tài chánh. Không ai có thể tưởng tượng, Thầy kiên nhẫn đi khắp các tỉnh thành, hoá duyên từng đồng bạc của mọi người hảo tâm, một công việc dai dẳng ngày này qua tháng khác, và quan trọng là khép cái tôi, xả cái tự ái xuống tối thiểu, để có được một cơ sở về Tôn Giáo vô giá ngày nay. Đó là cái vĩ đại và đáng nể của ngôi Chùa Phước Huệ. Tất

cả các việc tỉ mỉ đến độ khó làm như thế, đã được bắt đầu từ mỗi một con người trí tuệ, với khối tim óc bền bỉ, và đôi bàn tay nghệ thuật của Thầy, nhất là ở giai đoạn ban đầu. Những khó khăn đó kéo dài hàng chục năm, trước khi mọi việc hình thành đủ để hấp dẫn thêm những bàn tay chung sức.

Việc hình thành xây dựng ngôi Chùa Phước Huệ đã đi từng bước một. Bắt đầu là các tảng đá, từng tôn tượng, dần dần là những bức tường của ngôi Chánh Điện. Rồi ngôi nhà phụ để sinh hoạt, những phiến đá trắng với những câu thơ thiền, những danh ngôn, những triết lý nhà Phật... được dựng lên rải rác khắp vườn.

Chùa còn có thêm một mái nhà nằm ở góc phải, đối diện với nhà góc trái, cân xứng hai bên Chùa như hai vị thần gác cổng, là nơi để các tu sinh hay các sư đến tá túc tạm thời trong các khoá tu tập. Kẻ đến người đi, sinh hoạt Chùa cũng vì thế được tiếp nối như hơi thở của một con người đầy sức sống.

Sau khi Chùa đã khánh thành với những “cột mốc” căn bản, chúng tôi cũng dời về vùng nắng ấm, thích hợp cho tuổi già nên, không còn được uống trà thường xuyên với Thầy nữa. Vài năm sau, chúng tôi trở lại thăm tiểu bang nhiều kỷ niệm đẹp này, nhà Chùa đã có thêm những bức tượng dựng lên quanh khuôn viên, luôn luôn có những câu chữ khắc ghi trên ấy, được mang một ý nghĩa riêng. Mỗi lần về thăm, Thầy lại cho thưởng thức thêm các tác phẩm nghệ thuật, hoặc do chính Thầy sáng tạo hoặc do những tao nhân mặc khách muốn ghi lại dấu ấn ở một nơi tương xứng.

Hơn 10 năm rời khỏi tiểu bang này, Chùa Phước Huệ lại càng ngày càng phong phú do có nhiều sinh hoạt Phật Pháp, và cảnh quan đã trở thành một điểm thu hút khách phương xa, cũng chỉ vì nét đẹp không đo bằng vật chất, mà là giá trị của nó ở lĩnh vực lịch sử.

Một sự thật tất yếu như, *“khúc sông không ai có thể tắm được hai lần,”* có ai trẻ và khỏe mãi với thời gian? Chính Thầy Phước Toàn có lẽ cũng không thể trở lại con đường chông gai mà vĩ đại như thế, nhưng, ngôi Chùa Phước Huệ đã có được cái hồn cốt, khiến mỗi ngày một vững vàng lên.

Xin chúc mọi điều tốt đẹp đến với ngôi Chùa và chủ nhân bất khuất của nó, đầy tâm tình và thương mến.

Nguyễn Thị Tiên Giang

The Temple And My Childhood

- Khánh Trần - Nhuận Hiền -

*T*hirty-three years ago, my family emigrated to Tacoma, Washington from Cam Ranh, Vietnam. Like many newly immigrated families from Vietnam, the Tacoma we encountered was a completely foreign and intimidating city with few Vietnamese people. At just 6.5 years old, I only vaguely remember landing at SeaTac in February. But I do remember how cold it was especially after coming from Vietnam!...

When we arrived, my family was greeted by Lisa Tran holding a bouquet of flowers which was very comforting. Having a Vietnamese expat greet us meant the world to us

we knew very little English and were overwhelmed by the Change in our lives. After we moved into a house and tried to settle into our new lives, one thing my parents sorely missed was a temple we could call home. For the first few years, my family would board buses to take us to temples in Seattle and Olympia. Those long trips required multiple transfers and would take hours each way. But my parents were devoted to Buddhism and the Vietnamese culture that gave us normalcy and education.

It would be three years later when Thay Thich Phuoc Toan and Thay Huong Hue came from out-of-state to settle in Tacoma, following the invited of the Buddhist lays which their a dream of starting the first Vietnamese Buddhist temple in Tacoma. Initially, the temple was called Phuoc Hue Thien Tu, but later shortened to Phuoc Hue Temple.

My early memories of Phuoc Hue Temple were when it was first (*temporarily*) located on East 48th Street near East Portland Avenue, just up the hill. It really was just a makeshift temple - a small, light green, one-story house with an adjacent open parking shelter and a detached storage unit, on a large piece of land. The Temple was right at the residential area. I'm not sure the neighbors were always welcoming of our Temple and events, but Thầy Phước Toàn persevered, as did our congregation.

But, maybe that tension helped lay the foundation or helped speed up the process of our temple's present and

permanent location. I was very young and didn't really understand the complexity and politics behind what it took to build the first Vietnamese Buddhist Temple in Tacoma.

Growing up, I remember going to the Temple almost every evening with my parents and siblings for Chanting, listen to Thay's sermons, and practice mediation. And on Sundays, while my parents would attend the main service, my siblings and I would attend Phuoc Hue Buddhist Youth Group. Thay formed the Buddhist Youth Group was shortly after The Temple established. It was at this Youth Group where I learned how to read and write the Vietnamese language - something that is invaluable for me, to connect with my family, my heritage, others at the Temple and to pass down to my children. The Youth Group was also where I made many friends, including my best friends, friendships that have endured some 30 years later.

Chua Phuoc Hue had moved from East 48th Street to 72nd Street East in 2001. I never inquired the reasons behind the move or what it took to make the move. But I knew it was great. The new location was larger and more peaceful!

As wonderful as the move was, I understand it wasn't easy, as it took an incredible amount of time, effort, and finance to buldding this new Temple! While Thay Thich Phuoc Toan and Buddhist followers were the driving force to create our new Temple home, it took hundreds of our members and their financial and technical support. It was a true Vietnamese Buddhist community effort, for which I am

so proud. From donating resources, to actually physically building our temple, our community rallied behind our Abbot and made this dream a reality!

There have been many fond memories at Phuoc Hue Temple over the last 30 years, but one of my personal favorites is the wedding ceremony that Thầy Thích Phước Toàn presided over between my husband and I, seven years ago. It was a beautiful ceremony that our guests still talk about today, and for which we are so appreciative for the effort that Thay, Su Co, and Phat Tu took to make it such a special occasion.

Looking back over the last 30 years, and having grown up attending the temple's services and events and volunteering there, I have always felt that Chua Phuoc Hue is a welcoming and warm place for everyone, not just Vietnamese people.

If it wasn't for Thay's vision, faith, and almost heroic efforts, as well as those of the Buddhists, I don't know how the incredible Chua Phuoc Hue ever gets built and, if it doesn't, what is will becomes!

All of those memories, connections, education and warmth that Thay and the Temple provided. Thankfully, Thay saw it through and gave all of us the opportunity to share the culture we have today. And, we are humbled by those efforts and what has been accomplished.

Khánh Trần - Nhuận Hiền (Dharma Name)

Ngôi Chùa Và Tuổi Thơ Của Tôi

Ba mươi ba năm trước, gia đình tôi đến định cư tại thành phố Tacoma, tiểu bang Washington từ Cam Ranh, Việt Nam. Cũng như bao gia đình mới nhập cư khác, với cảnh ngộ hoàn toàn xa lạ, lại rất ít người Việt nên, chúng tôi cũng rất ngại ngùng lo sợ. Lúc bấy giờ tôi chỉ mới 6,5 tuổi, trí nhớ cũng chỉ rất lơ mơ là chúng tôi đã đáp xuống phi trường SeaTac vào tháng 2 năm 1991, với một không khí thời tiết cảm giác lạnh như thế nào khi một người mới đến từ Việt Nam! ...

Xuống máy bay, gia đình tôi được cô Lisa Trần, cầm một bó hoa chào đón, đó là điều rất an ủi. Nơi xa xứ lại được một người Việt chào đón thì là vô cùng ý nghĩa đối với chúng tôi. Vốn liếng tiếng Anh của chúng tôi thì rất giới hạn, lại bị choáng ngợp trước cuộc sống thay đổi. Sau khi chúng tôi thuê được nhà ở và cố gắng ổn định cuộc sống mới; một điều mà Ba Mẹ

tôi vô cùng nhớ đó là ngôi Chùa, và trong thâm tâm chúng tôi, Chùa mới là ngôi nhà thật sự của chúng tôi.

Trong vài năm đầu, xe buýt là phương tiện đưa chúng tôi lui tới các Chùa ở Seattle và Olympia, những chuyến đi trên tuyến đường dài đó phải đổi nhiều chuyến xe, khiến phải mất hầu như suốt cả ngày. Nhưng Ba Mẹ tôi rất sùng mộ Đạo Phật và quý trọng nếp Văn Hóa Việt, điều đó đã mang lại cho chúng tôi lĩnh vực giáo dục truyền thống tốt đẹp.

Ba năm sau, Thầy Thích Phước Toàn và Thầy Hương Huệ từ tiểu bang khác đến theo lời mời của các Phật Tử, với ước nguyện là xây dựng một ngôi Chùa Phật Giáo Việt Nam đầu tiên tại thành phố Tacoma. Ban đầu Chùa có tên là Phước Huệ Thiên Tự, nhưng sau này được rút gọn thành Chùa Phước Huệ.

Ký ức ban đầu của tôi về Chùa Phước Huệ là, lần đầu tiên (tạm thời) tọa lạc trên đường 48th East, gần đường chính East Portland, ngay phía trên ngọn đồi. Thực sự thì chỉ là một ngôi Chùa tạm bợ - được cải biến từ một ngôi nhà nhỏ, màu xanh nhạt, có một chái đậu xe và một kho chứa đồ riêng biệt, trên một mảnh đất rộng, nằm trong khu dân cư. Tôi không chắc những người hàng xóm có vui khi Chùa có các sự kiện lễ lạy hay không, nhưng Thầy Phước Toàn đã rất kiên trì trong việc giao tế và tất cả Phật Tử cũng vậy.

Tuy nhiên, có lẽ sự căng thẳng đó là nguyên do thúc đẩy Thầy phải dời đến mảnh đất khác để trở thành ngôi Chùa hiện nay. Tôi còn rất trẻ và không thực sự hiểu được sự phức tạp và sâu xa bên trong của mục đích việc xây dựng ngôi Chùa Phật Giáo Việt Nam đầu tiên ở Tacoma.

Khi lớn lên, tôi nhớ hầu như mỗi tối đều cùng Ba Mẹ và anh chị em đến Chùa để tụng kinh, nghe Thầy thuyết Pháp và hành thiền. Và vào các ngày Chủ Nhật, trong khi Ba Mẹ tôi tham dự buổi lễ chính, các anh chị em tôi và tôi đều tham gia vào Gia Đình Phật Tử Phước Huệ. Thầy thành lập Gia Đình Phật Tử ngay sau khi Chùa được thành lập. Chính tại Gia Đình Phật Tử này, tôi đã học, đọc và viết được Tiếng Việt - điều quan trọng là, sự kết nối với gia đình, nếp Văn Hóa Phật Giáo được truyền lại cho các thế hệ con em đã là di sản vô giá đối với tôi. Gia Đình Phật Tử cũng là nơi tôi kết nối được nhiều người bạn tốt, trong đó có những người bạn thân nhất của tôi, những tình bạn bền bỉ cho đến suốt 30 năm nay.

Chùa Phước Huệ đã chuyển từ đường East 48th sang đường 72nd East vào năm 2001. Tôi cũng chưa có dịp tìm hiểu lý do trong sự di chuyển này, nhưng tôi biết điều đó thật tuyệt vời ở địa điểm mới, mảnh đất vừa rộng rãi lại yên bình hơn!

Việc di dời rất tốt, nhưng tôi hiểu việc đó không hề dễ dàng chút nào vì, phải mất một quãng thời gian dài, công sức và tài chính đáng kinh ngạc để xây dựng ngôi Chùa mới này! Trong khi Thầy Thích Phước Toàn và các Phật Tử là chủ lực trong việc xây dựng, thì chắc chắn phải có hàng trăm thành viên và sự hỗ trợ tài chính cũng như kỹ thuật mới thành tựu được ngôi Chùa. Đó là một nỗ lực thực sự của Cộng Đồng Phật Giáo Việt Nam mà tôi rất tự hào. Từ việc quyên góp tài chánh cho đến việc xây dựng ngôi Chùa là cả một quá trình khó khăn phức tạp, thế mà tất cả cộng đồng chúng tôi đã hậu thuẫn phía sau Thầy để biến giấc mơ thành hiện thực!

Đã có rất nhiều kỷ niệm đẹp ở Chùa Phước Huệ trong hơn 30 năm qua, nhưng một trong những kỷ niệm mà cá nhân tôi yêu thích nhất là Thầy Thích Phước Toàn đã chủ trì lễ cưới cho tôi và chồng tôi bảy năm trước. Đó là một buổi lễ tuyệt vời mà các vị khách của chúng tôi cho đến nay họ vẫn còn nhắc lại, và chúng tôi rất biết ơn những nỗ lực mà Thầy, Sư Cô và Phật Tử đã dành nhiều thời gian và công sức để thực hiện cơ duyên đặc biệt này giúp chúng tôi.

Nhìn lại 30 năm, lớn lên và tham dự các ngày lễ, các sự kiện của Chùa cũng như tình nguyện viên ở đó, tôi luôn cảm thấy Chùa Phước Huệ là nơi thân thiện và ấm áp đối với tất cả các sắc tộc chứ không chỉ riêng cho người Việt Nam.

Nếu không có tâm nhìn, niềm tin và những nỗ lực gần như anh hùng của Thầy Thích Phước Toàn, và sự đóng góp tích cực của quần chúng Phật Tử; tôi không biết ngôi Chùa Phước Huệ đáng kinh ngạc này sẽ được xây dựng như thế nào và ra sao?! ...

Tất cả những kỷ niệm, sự kết nối, sự hấp thu nếp giáo dục về Văn Hóa truyền thống và sự ấm áp mà Thầy và Chùa đã mang lại. Thật cảm ơn Thầy đã có cái nhìn thấu suốt, để chúng ta có cơ hội chia sẻ nét đẹp đó hôm nay, tuy thành quả chỉ rất khiêm tốn đối với những nỗ lực lớn lao mà chúng ta đã bỏ ra.

Nguyên tác: Khánh Trần - Nhuận Hiền

Ngày 24-11-2023

Lê Minh (chuyển ngữ)

Ngôi Chùa Ba Mươi Năm

- Nguyễn Công Khanh -

Tôi còn nhớ vào mùa Tết năm xưa, cũng đã lâu lắm rồi, tôi lái xe đưa gia đình từ Seattle xuống Tacoma, một thành phố lân cận để lễ Phật đầu năm và cũng để chọn hướng xuất hành năm mới. Đây là lần đầu chúng tôi đến Chùa này, Sư trụ trì còn trẻ, cũng là một nhà thơ mà tôi nghe một người bạn từng nhắc tới. Tên Chùa là Phước Huệ, pháp hiệu của Sư trụ trì là Thích Phước Toàn; cả hai tên gọi thật là chân phương. Danh vị của nhà sư là Tỳ Kheo, khác với những vị trụ trì của các Chùa, đều là Hòa Thượng hay Thượng Tọa. Điều đó không có gì khác biệt đối với sự hâm mộ của tôi với nhà sư. Nhiều ngôi Chùa thường tọa lạc gần nơi phố xá, trong khu dân cư; Chùa Phước Huệ thì ở xa, trong một vùng có những cánh đồng trống vắng và những khu rừng nhỏ còn sót lại. Chùa lúc bấy giờ chỉ là một căn nhà nhỏ đơn sơ nằm sát đường lộ, trên một khu đất khá rộng với nhiều mẫu tây đã được tạo mãi, bốn bề vuông vức, bằng phẳng.

Khi chúng tôi đến, buổi lễ vừa chấm dứt nên, có dịp viếng quanh Chánh Điện và phòng khách, đọc những câu thơ được lồng trong khung, đượm chất Thiên, chữ thư pháp

nghiêm túc mà cũng lại rất phóng khoáng.

Thấy có khách lạ, nhà sư ra tiếp. Chúng tôi cúi đầu chào và Thầy mời sang phòng bên dùng trà. Ngồi xuống trên một tấm phản, ở giữa đặt một chiếc bàn bằng một khúc rễ cây lớn, cửa phẳng và tráng một lớp nhựa bóng. Thầy pha trà mời bằng bộ bình và các chung nhỏ, chúng tôi cùng nâng chén; hương trà thoảng thơm vị trang nghiêm của giờ phút đầu Xuân. Sau khi thăm hỏi, tôi có nhắc đến tập thơ mà Thầy vừa xuất bản. Thầy ký tặng và tôi lần giở từng trang, hầu hết là những bài thơ đượm chất thiền. Tôi chọn những bài thơ tôi ưa thích và xin phép đọc. Sau mỗi bài chúng tôi dừng lại, bình thơ và điểm những từ tuyệt cú trong bài.

Giọng Huế của Thầy rất nhẹ, bỗng nhiên tôi nhớ đến những ngày hè ở Huế. Có khi tôi đến Huế ở lại hàng tuần với những người bạn mới quen, đạp xe đi thăm gần như hầu hết các lăng tẩm, cổ tự cùng các danh lam mà nhắc tên đã nghe rất ư là “Huế”... Tôi nghĩ rằng Thầy Thích Phước Toàn cũng đã có một thời tuổi thơ ở đó như chúng tôi.

Ngồi uống trà và đọc thơ với Thầy một hồi lâu, tôi xin phép tạm biệt. Bước ra ngoài, tôi chợt thấy quả “đại hồng chung”, được đúc với những hoa văn, linh vật và cổ ngữ chân truyền được treo tạm bên hiên. Ít lâu sau, tôi đọc một tờ báo địa phương, báo tin là quả chuông đã bị mất cắp. Ai cũng nghĩ chuyện rồi cũng qua, của mất đi ít khi tìm lại được. Thế mà, khoảng hai năm sau, cũng tờ báo đó, thông tin là

quả chuông đã có người đem trả lại, đúng là có một sự linh thiêng huyền diệu nào đó đã chuyển hóa được lòng người.

Bây giờ Chùa được coi như đã gần hoàn thành. Khuôn viên Chùa nay trông có vẻ mênh mông, không vất vả phải tìm chỗ đậu xe như nhiều Chùa khác. Ngôi Chùa cũng không hoành tráng, chỉ đơn giản mà thật thanh nhã.

Với tôi, nếu khách thập phương đến thăm Chùa, hãy dành ít thời gian thả bộ quanh Chùa, để thấy những nét đặc thù được thiết kế rất nghệ thuật. Chúng tôi đã có dịp đi như thế một vài lần. Ngay cổng vào, một hồ nước thiết kế theo hình chữ S của nước Việt Nam. Những gốc cây lớn, bụi hoa quanh đó, được chăm sóc như một bức tranh cổ, bao bọc hình ảnh Đất Nước được thu nhỏ và mang theo từ bên kia nửa quả cầu. Tôi đã từng ngồi đó một hồi lâu để chiêm nghiệm và nhớ lại hai câu thơ:

*“Mái Chùa che chở hồn Dân Tộc
Nếp sống muôn đời của Tổ Tiên”*

(HT. Thích Mãn Giác)

Ta hãy để lòng thanh thản, bước thong thả như những bước thiền hành. Và hãy đứng lại trước từng pho tượng trong tĩnh lặng, để chiêm ngưỡng từng mỗi vị Phật, La Hán, hoặc chậm rãi đọc những câu kệ, lời thơ được khắc lên đá, để được thấm sâu vào tâm tư. Nếu có con cháu đi cùng, nhờ chúng đọc lên những hàng tiếng Anh đã được chuyển ngữ và

nếu có thể, hãy giảng cho các cháu hiểu về ý nghĩa của những bài thi kệ đó. Nét văn hoá đượm hồn Dân Tộc, mang nếp sống muôn đời của Tổ Tiên rất cần được truyền trao cho các thế hệ con em. Bối Đạo - Đời không tách rời nhau, mà luôn song hành. Trong Đạo đã có Đời, và cũng từ Đời mà hình thành

nên Đạo. Đạo nhập thế, như một triết lý để dẫn dắt chúng sinh hướng đến Chân - Thiện - Mỹ. Đời là một cuộc biến thiên, như điện, như sấm chớp, nhưng, Pháp Phật thì không thay đổi, vẫn là con đường dẫn đến chân lý nguyên thủy từ ngàn xưa.

Ngày Tết đi Chùa lễ Phật, Thầy viết tặng vài câu Chúc Mừng Năm Mới, nét chữ vừa thanh nhẹ lại vừa rất thiện vị, như được uống một chung trà đạo của ngày đầu Xuân.

Cư Sĩ Nguyễn Công Khanh
Seattle, Đầu năm 2024

Phước Huệ Trong Trái Tim Tôi

- Phạm Bích Ngọc -

Ngày đầu tiên, khi đặt chân xuống đất Mỹ vào mùa đông năm 2006, trong thâm tâm tôi là phải tìm cho bằng được một ngôi Chùa, để trước là lễ Phật sau là để ngắm cảnh. Rồi cơ duyên cũng tới là nhờ người chồng thân yêu tận tụy giúp đỡ tìm kiếm và đưa tôi đến Chùa Phước Huệ. Thời gian đó chỉ là căn nhà nhỏ cũ kỹ hiện nay là nhà bếp của Chùa. Vì chưa xây dựng được Chùa nên thờ cũng trong căn nhà nhỏ này và Thầy Viện Chủ cũng ở tại đó.

Nhìn mảnh đất bao la toàn cỏ cây chen lẫn, nghe các Phật Tử kể lại, trước đây khi mới bắt đầu mua mảnh đất này, vào sửa sang còn khủng khiếp gấp mấy chục lần thế nữa. Mấy năm sau, tôi chứng kiến thì với tâm huyết của Thầy, đã biến mảnh đất xấu xí này thành ngôi Chùa hiện tại, đầy hoa thơm cảnh đẹp bằng đôi bàn tay tài hoa của Thầy và quý Phật Tử có lòng với đạo, kiến cho khách thập phương, ai đến viếng thăm cũng phải ngỡ ngàng và nể phục.

Thật lòng mà nói, tôi không nghĩ là Thầy sẽ xây được ngôi Chùa khang trang rộng đẹp như hiện tại, nhưng chuyện thật không ngờ, với sự quyết tâm và trí sáng của vị Sư tài hoa đã

rót hết tâm huyết hướng Phật, có những ngày quên ăn mất ngủ đi các nơi để kêu gọi cộng đồng chung tay góp sức ủng hộ vật chất cả tinh thần, để Thầy vững tâm mà tạo nên ngôi Chùa Phước Huệ hôm nay. Sau này tôi thường nghe Thầy kể qua bài pháp Đức Phật dạy Vua Bimbisara (Tần-bà-ta-la) tôi mới hiểu, ta muốn biết rõ một ai đó thì ta cần có thời gian đủ để gần gũi và hiểu được họ.

Và giờ đây, con xin phép được thưa với Thầy, vị Thầy Bổn Sư ngũ giới của con. Thưa Thầy, con không biết nói gì hơn ngoài đôi vần thơ dưới đây, tạm như một sự thay mặt những chị em Phật Tử chúng con, dâng lên Thầy với một niềm biết ơn sâu xa mà Thầy đã tạo dựng ngôi Chùa thật khang trang, để hàng Phật Tử chúng con có nơi về nương tựa, và để được nghe những lời Pháp quý báu. Bởi pháp Phật là chiếc bè đưa người qua sông; là giọt nước cam lồ làm tươi nhuận bao sinh linh giữa biển đời trầm luân sâu khổ. Pháp Phật cũng là hương vị giải thoát mà ai có phước duyên nếm được thì dập tắt những não phiền, ưu tư, và an nhiên thanh thản giữa cuộc biến thiên vô thường này.

*“Duyên lành con đến với Chùa
Vào hôm tuyết lạnh đầu mùa đông sang
Chùa xưa tuy chẳng khang trang
Tâm con luôn vẫn bình an nhẹ lòng
Nhưng nay thỏa được ước mong
Ngôi Chùa sáng đẹp nhờ công ân Thầy*

*Duyên đời thánh rộng ngày dài
Phước Huệ luôn mãi tràn đầy yêu thương
Mênh mông giữa cõi vô thường
Về Chùa con được tựa nương Pháp mẫu”*

Kính Thầy, nay gần ngày Kỷ Niệm 30 Năm thành lập Chùa Phước Huệ, nghĩa là con cũng có mặt với Chùa, với Thầy gần tròn 18 năm, lời đầu, với lòng thành sâu xa, con kính dâng Thầy Viện Chủ, Sư Cô và quý Phật Tử thân thương những lời tôn kính nhất tận đáy lòng của con.

*Phước Huệ đẹp mãi muôn đời
Ngôi Chùa ấm áp ở nơi xứ người
Kỷ niệm năm Thứ Ba Mười
Trao nhau hạnh phúc nụ cười từ tâm*

*Thầy từng gắng sức bao năm
Muôn ngàn cay đắng âm thầm gian nan
Đẹp thay ôi chiếc y vàng
Tỏ lòng kính trọng muôn ngàn lời ân*

*Phật Tử khắp nơi xa gần
Mãi luôn lưu luyến mỗi lần về đây
Sư Cô tình cảm tràn đầy
Từ bi giúp đỡ những ai khi cần*

Thầy tôi dạy chữ nghĩa ân
Gần gũi như thể tình thân một nhà
Phước Huệ tiếng lành đồn xa
Ngôi Chùa thật đẹp như là bức tranh

Kính bút
Phạm Bích Ngọc - Huệ Quý
Mùa Đông 2023

BeautyCam

Nhân Duyên *Về Chùa Phước Huệ*

- Chubb Nguyễn Hương -

Tôi được sinh ra trong một gia đình và là nơi của “cái nôi Phật Giáo,” Huế, nhưng, chưa có dịp học hiểu sâu xa về lời Phật dạy. Thế nên, trên danh nghĩa là một Phật Tử, song cũng chỉ thuộc hàng ba, là chỉ cho hàng Phật Tử chuyên về tín ngưỡng.

Tôi nhớ là từ ngày qua Mỹ, thỉnh thoảng vẫn đến Chùa thắp nhang lễ Phật, van vái và cầu xin... Cũng tâm tình đó, thời gian Mẹ tôi hay đau yếu vì bệnh già, tôi thường xuyên đến Chùa hơn, để nhờ Thầy ghi danh cầu an cho Mẹ.

Trong lòng đã sắp xếp công việc, dành thời gian về quê thăm Mẹ; rồi lần đó, sau buổi lễ, Thầy hỏi thăm về bệnh tình của Mẹ

và khuyên tôi nên gắng sắp xếp về thăm bà một chuyến! Tôi thật sự rất cảm động khi nghe lời khuyên của Thầy. Sau chuyến đi Việt Nam thì sức khoẻ của Mẹ được hồi phục trở lại.

Cho đến một ngày hay tin Mẹ mất, trong lòng thật buồn thương và vô cùng bối rối, tôi đến Chùa nhờ Thầy hướng dẫn trong việc hiếu sự cho Mẹ. Thầy khuyên, nên mời tất cả anh chị em và các cháu trong gia đình đến Chùa để để tang cho Mẹ, để tang là để “hiếu.” Tôi chỉ biết vâng lời Thầy và làm theo. Qua sự hướng dẫn tận tình của Thầy, trong bảy tuần thất, tôi hết lòng thành kính Tam Bảo trong việc cầu siêu độ cho Mẹ. Cũng trong dịp đó, tôi có dịp được nghe Thầy giảng Pháp nhiều hơn, thay vì như ngày xưa đến Chùa chỉ để thắp nhang lễ Phật.

Âu cũng là nhân duyên, tuy tôi thật đau buồn vì Mẹ mất, nhưng nhờ nhân duyên đó mà tôi đã trở thành một Phật Tử biết hộ đạo, biết tôn kính Tam Bảo, những suy nghĩ và tâm tư của tôi đã thay đổi lúc nào không hay... Và kể từ đó, tôi vẫn thấy mình hạnh phúc là có gặp được duyên lành, Thầy hiền bạn tốt.

Sắp tới đây Chùa Phước Huệ sẽ Kỷ Niệm 30 Năm như lời Thầy thông báo, vậy, tuy là lúc ban đầu tôi còn là một Phật Tử sơ khai, nhưng cũng cùng góp mặt với Đạo Tràn Phước Huệ đã được 18 năm và cũng rất vui như sự vui mừng cho một cuộc hành trình tròn trịa ba mươi năm của Chùa Phước Huệ.

*Chubb Nguyễn Hương
Một ngày đầu năm 2024*

Chùa Phước Huệ Và Tuổi Thơ Của Tôi

- Hoàng Anh Quân - Chơn Quang -

Thời còn oanh vũ, Chùa Phước Huệ là địa điểm lý tưởng nhất để chúng tôi vui chơi. Tuy ngôi Chùa lúc bấy giờ chỉ là một căn nhà nhỏ, Thầy và các anh chị Huỳnh trưởng dùng cái rạp đậu xe nằm tách biệt ngoài sân để đóng sàn và che bit 3 mặt lại cho Gia Đình Phật Tử Phước Huệ sinh hoạt. Rồi mùa Đông lạnh quá, Thầy mua một cái trại rất lớn, dựng lên để cho cả Gia Đình Phật Tử chui vào bên trong sinh hoạt cho đỡ lạnh.

Với tuổi thơ đó, nếu mùa Hè thì rủ nhau chơi bóng chuyền, mùa đông lạnh thì chui vào trong sàn garage là đoàn quán GDPT để chơi bóng bàn. Thầy luôn hân hoan khi chúng tôi đến Chùa vào những buổi chiều sau giờ học, không những chỉ thứ Bảy, Chủ Nhật, mà cả Thứ Hai cho đến Thứ Sáu. Tuy vậy, Thầy vẫn không phiền hà, còn gọi vào cho trái cây, cho thức ăn vì biết chúng tôi chạy đũa nhiều sẽ đói. Đúng là thời đó chúng tôi chẳng biết gì ngoài chuyện vui chơi, cũng chẳng để tâm gì tới những khó khăn của Thầy, của các anh chị huynh trưởng, chỉ biết chơi đùa với chơi đùa.

Đó là những kỷ niệm đẹp của một thời thơ ấu đã in sâu tận buồng tim tôi. Giờ nghĩ lại, chúng tôi cũng thật đã may mắn, từ khi còn là oanh vũ, cho đến lúc lên ngành thiếu ở tuổi vị thành niên, rồi đến ngành thanh và bây giờ trưởng thành, dù đã lập gia đình thì, Thầy và Chùa Phước Huệ vẫn mãi mãi là điểm tựa tinh thần cho chúng tôi.

Giờ nghĩ lại, mong lắm thay, bất kỳ ai trong chúng ta đã có một thời thơ ấu với một sự che chở ấm áp của Thầy như thế, ta hãy nên nhớ đến Chùa Phước Huệ, là nơi nương tựa tâm linh cho chính mình, gia đình, và đa số cộng đồng người Việt xa quê hương tại thành phố Tacoma này.

Thưa Thầy, ngẫm lại, chúng con đã được may mắn dường nào, có được duyên lành về nương tựa Thầy và ngôi Chùa thì nay dù chúng con đã có gia đình, công ăn việc làm, không còn sinh hoạt ở Chùa thường xuyên nữa, nhưng Thầy vẫn

còn đó và Chùa vẫn còn đây, luôn ủng hộ và dẫn dắt chúng con trong cuộc sống, giúp đỡ chúng con trong việc quan hôn tang tế. Thầy luôn cầu nguyện an lành đến với tất cả không phân biệt bất kỳ một ai, dù ai đó có cố tâm hại Thầy. Thầy cũng vẫn luôn như một người Cha trong một đại gia đình tâm linh.

Chúng con thâm vui và tự thấy mình hạnh phúc biết bao khi Thầy và Chùa luôn ở đó hỗ trợ khi lạc lối và hoan nghênh chúng con lúc cần quay về, dù chúng con có đi xa, quên lãng, trôi chảy theo dòng đời bởi chuyện gia đình, chuyện cơm áo gạo tiền v.v... Khi các thế hệ đã đi qua, các anh chị em Phật Tử nay đã trưởng thành và lập gia đình, lập nghiệp làm ăn, đã không còn được gần gũi Chùa và Thầy như xưa

Chúng con chỉ mong Thầy luôn sức khỏe để ngôi Chùa thân yêu này mãi mãi vẫn là điểm tựa chung cho hàng thế hệ mai sau thì dù chúng con có lưu lạc nơi đâu vẫn có ngày để được trở về sưởi ấm.

*Hoàng Anh Quân - Chơn Quang
Tacoma, Ngày 12-11-2023*

Đôi Dòng Tri Ân Nhân Kỷ Niệm 30 Năm Chùa Phước Huệ

- Trúc Hiếu - Nguyễn Hồng Thảo -

Nhân Kỷ Niệm 30 Năm Ngày Thành Lập Chùa Phước Huệ, tôi mạn phép viết đôi dòng, trước là để đại diện gia đình tri ân Hòa Thượng Thích Phước Toàn, là ân nhân của gia đình chúng tôi và nói lên vài kỷ niệm trong ký ức của tôi nhớ về ngôi Chùa này từ lúc mới khởi nguyên.

Nói đến Chùa Phước Huệ, tôi chỉ biết rất lơ mơ, khi Chùa còn là một căn nhà nhỏ ở đường 48th Tacoma, Washington từ năm 1994. Thời gian sinh hoạt được bảy năm, Chùa dời về địa điểm mới vào năm 2001, đường 72nd,

trong một khu đất rộng cũng trong thành phố Tacoma này, nhưng bề bộn cả một khối rác với toàn đồ phế liệu, có lẽ đã thải ra từ những cư dân lân cận quanh đây. Và sau tám năm từ ngày dời về đây, một ngôi Chùa thật khang trang được xây nên, bằng với đôi bàn tay khéo léo và tất cả tấm lòng kiên nhẫn của Thầy Trụ Trì, trong đó có các Phật Tử địa phương và khắp nơi ủng hộ.

Riêng về Hòa Thượng Thích Phước Toàn, thì đối với tôi và gia đình lại có rất nhiều kỷ niệm thật khó quên. Xin phép được kể lại vài điều đáng nhớ nhất trong tôi, đó là năm 2001, khi chị Hiếu tôi lâm bệnh giai đoạn cuối, nằm tại bệnh viện Tacoma General; không biết có ai báo tin cho Thầy, Thầy đã tới thăm và tụng một thời kinh, cầu nguyện cho chị. Khi hoàn mãn thời kinh, Thầy xin phép ra về, vừa quay lưng bước đi thì chị tôi cũng vừa trút hơi thở cuối cùng! Tuy trong lòng tôi rất đau buồn vì người thân của mình đã thực sự vĩnh viễn ra đi, nhưng, ở tận sâu nơi tâm tôi vẫn được an ủi vì nghĩ rằng, chị đã được vãng sanh nhờ nhân duyên Thầy đến tụng kinh và hướng dẫn chị biết xả bỏ thân xác bệnh khổ vô thường này, và tập trung hướng tâm về ánh sáng từ bi và trí giác của Chư Phật. Từ đó đến nay tôi không bao giờ quên, cảnh chị ra đi một cách nhẹ nhàng thanh thoát mà cả gia đình cũng không ngờ đến thế. Sau tang lễ, gia đình tôi về Chùa cúng thất, ngôi Chùa chỉ là một căn nhà nhỏ, lại có rất nhiều Phật Tử ngồi san sát chặt chội bên nhau trong thời tụng kinh.

Năm 2007 lúc tôi mở nhà in EE Printing, Thầy là người (khách) đầu tiên bước vào cửa tiệm. Tôi lại có cảm giác có thể nhà in của mình sẽ được phát triển tốt đẹp, và quả thật là như

thế. Năm 2017, gia đình tôi đưa nhau về Chùa lễ Phật đầu năm, Thầy đã viết hai câu thư pháp, “*Chấp Tay Quỳ Trước Phật Đài, Chân Thành Con Nguyễn Muôn Loài An Vui*”. Tôi nhận ra nơi Thầy thêm một tài năng đặc biệt khác nữa, viết thư pháp.

Năm 2023, khi Mẹ Chồng bệnh nặng, tôi gọi hỏi thăm, nhờ Thầy khuyên bảo và chỉ dẫn, lúc đó Thầy còn ở Florida, Thầy hứa là 11 giờ khuya Thầy ra phi trường bay về và sẽ đến tụng cho Mẹ một thời kinh. Nghe Thầy nói thế và Thầy đã thực hiện đúng như lời của Thầy đã hứa, khiến tôi thật vô cùng cảm động. Đến lúc Mẹ mất, tôi liền gọi Thầy và Thầy cũng đã tức tốc đến tụng một thời kinh tiếp dẫn cho Mẹ, dù trong người Thầy đã không được khoẻ. Quả thực, hôm sau tôi gọi Thầy để thưa chuyện về chương trình tang lễ của Mẹ tôi, mới biết là Thầy đã vào cấp cứu (*Emergency*) trên đường về Chùa sau thời kinh ở nhà tôi. Lòng tôi và gia đình thật thương Thầy vô hạn.

Với thâm tâm tôi vẫn luôn cảm giác, Thầy là người văn võ song toàn trong ý nghĩa của một người xuất gia đầu Phật. Qua đó, gia đình tôi cũng ảnh hưởng được rất nhiều năng lượng tích cực từ sự tu tập của Thầy. Thay mặt gia đình, con chân thành cảm tạ công đức của Thầy, nguyện cầu Thầy luôn an vui khỏe mạnh để hàng Phật Tử chúng con mãi được ân triêm phước đức.

Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật.

*Trúc Hiếu - Nguyễn Hồng Thảo
Renton, Đầu năm 2024*

LỄ HỘI TẾT CỔ TRUYỀN CHO CỘNG ĐỒNG VIỆT MỸ VÀ CÁC SẮC TỘC 2023

- Huỳnh Bích Tuyên - Diệu Thanh -

“Năm nay Chùa mình sẽ đứng ra tổ chức Tết Cổ Truyền cho Cộng Đồng Việt - Mỹ tại Tacoma.” Thầy Viện Chủ Chùa Phước Huệ, thông báo với Đại Chúng trong một buổi lễ hàng tuần như thế, tôi thật hoan hỷ và rất mong chờ, vì đây sẽ là một sự kiện rất ý nghĩa. Sau khi tìm hiểu, tôi được biết là Thầy cùng với cô Lisa và chị Renée đã dành thời gian họp, ký giao ước với Harvest Pierce County về chương trình này đã sáu, bảy tháng trước ngày diễn ra Lễ Hội.

Khi được Thầy thông báo, toàn bộ các ban làm phật sự của Chùa, dưới sự hướng dẫn của Thầy, đã ráo riết bắt tay vào việc để chuẩn bị. Cô Lisa nhanh chóng tập hợp các em nhỏ trong đội múa thiếu nhi của Chùa để tập dượt; đồng thời,

các chị em trong đội múa thiếu nữ chúng tôi cũng tranh thủ không kém, mặc dù tất cả đều bận rộn với công ăn việc làm và gia đình nhưng đã cố gắng tham gia cũng rất nhiệt tình.

Một mặt Thầy lo lên chương trình, mặt khác Thầy hướng dẫn, cắt cử nhân sự trong các khâu vào các đội ngũ trong ban tổ chức. Sư Cô Thiện Phương tranh thủ đặt may và in các loại áo thun, áo dài hoặc đồng phục Chùa Phước Huệ Mừng Năm Mới cho các đội múa, các tiểu ban và cũng để phát miễn phí cho khách tham dự. Đồng thời Sư Cô cũng miệt mài điều động các chị em trong ban trai soạn lên kế hoạch cho các món thức ăn chay thuần túy về Tết.

Một ngày trước khi Lễ Hội diễn ra, tại Eastside Community Center, Thầy Trò chúng tôi phải đến đó để trang trí hội trường, dựng sân khấu, bàn thờ cúng Tổ Tiên, sắp xếp ghế cho khách tham dự. Ban trai soạn phải lau dọn nhà bếp, tủ lạnh để đựng thực phẩm vì ban quản lý an toàn thực phẩm yêu cầu phải nấu tại chỗ và họ sẽ kiểm tra thức ăn sáu mươi phút trước khi mang ra phục vụ cho khách.

Tôi rất khâm phục sự kiên trì và khả năng làm việc bên bỉ của Thầy Viện Chủ. Thầy lên chương trình, viết Diễn Văn, viết câu đối... và sắp xếp mọi việc thật chu đáo. Bên cạnh đó, Thầy còn phải lo các phật sự thường nhật ở Chùa. Công việc chất chồng công việc, song Thầy vẫn hoan hỉ, ung dung hoàn thành từng bước một.

Sáng Chủ Nhật, ngày 15 tháng 01 năm 2023, tại Eastside Community Center, 1721 East 56th Street, Tacoma Wa 98404, nơi sẽ diễn ra Lễ Hội Tết Cổ Truyền Việt Nam lúc 1:00PM - 4:00 PM, Thầy Trò đã có mặt từ rất sớm để chuẩn

bị. Các chị em cùng các em trong các đội múa, các cô trong Bamboo Group, khoe sắc trong những bộ áo dài truyền thống, ai ai cũng rạng rỡ hân hoan. Các anh chị trong ban phục vụ thì tươi tắn trong đồng phục áo vàng rực rỡ màu hoa mai với Logo Chùa Phước Huệ. Mới chỉ bấy nhiêu, tôi đã thấy không khí Tết đang ùa về!

Bước vào hội trường là tràn ngập một màu Tết, niềm hân hoan, cảm xúc trong tôi cũng dâng trào... Bên trên sân khấu, ngay chính giữa là bàn thờ Tổ Tiên; và thay cho cánh gà hai bên là hai câu đối song ngữ Thầy viết bằng thư pháp:

*"Giữa giá đông chợt về đôi én lượn
Tuyết vừa tan đào nụ báo tin xuân"*

*"A pair of Swallows suddenly appeared in the middle of the
Winter.
The Cherry Blossom is blooming as the Snow is melting,
signaling the entrance of the New Year"*

Bên trái sân khấu là cây mai vàng rực rỡ với những phong bì đỏ Mừng Tết cho khách hái lộc đầu năm.

Chưa đến giờ của chương trình Hội Tết mà khách tham dự đã đến đông tấp nập và rồi, giây phút thiêng liêng này cũng đã tới. Lễ Hội bắt đầu với sự điều hợp chương trình do MC Tiến sỹ Lê Đức Long đến từ Colorado; có sự tham dự của nhiều chức sắc của thành phố Tacoma và Pierce County. Sau lễ chào cờ và phút nhập từ bi quán là lời chào mừng và chúc Tết của Thầy Viện Chủ Phước Huệ gửi đến mọi người. Thầy phát lộc đầu năm cho các vị cao niên và các em nhỏ, viết thư pháp tặng quý khách du xuân; ngay giây phút này,

tôi cảm nhận được sự kết nối giữa Đạo và Đời bằng một niềm thương yêu như đã hoà tan trong nhau thật tuyệt vời.

Mọi người hân hoan cười nói, dùng bữa bằng các món chay tinh khiết rất thân mật và cùng thưởng thức văn nghệ từ các đoàn vũ Chùa Phước Huệ, đội võ thuật Vovinam và ban nhạc Tân Cổ Seattle, điệu vũ Hawaii. Và dĩ nhiên, Múa Lân là một tiết mục không thể thiếu trong ngày Tết, được xem như một phần văn hóa truyền thống tiêu biểu, bên cạnh bánh chưng xanh, câu đối đỏ, mai vàng, pháo Tết, bao lì xì và cả bánh mứt, v.v..., mọi thứ đã mang tôi trở về với ký ức tuổi thơ của một thời. Bất giác trong tôi chợt ngân nga: "*Tết, Tết, Tết, Tết đến rồi...*"

Lễ Hội Tết Cổ Truyền Việt Nam diễn ra với sự thành công tốt đẹp, nhân viên quản lý Eastside Community Center cho biết là, có khoảng trên 4000 người đã đến tham dự, đây là lần đầu và là điều ngoài sự dự đoán của họ cũng như của ban tổ chức. Và đây cũng là lần đầu tôi được tham gia một Hội Tết Truyền thống với sự kết hợp giữa Tôn Giáo và Cộng Đồng cũng mang một ý nghĩa quá tuyệt trong tôi và trong tất cả mọi người.

Tôi rất biết ơn Thầy, mặc dù rất bận phật sự, nhưng Thầy đã đứng ra đảm nhận tổ chức để mang lại chút hương vị Xuân - Tết cho Cộng Đồng người Việt lưu phương. Đồng thời nhằm giới thiệu nét văn hoá truyền thống đẹp đến với các cộng đồng bạn. Cảm ơn Thầy và ban Tổ Chức đã cho tôi có được một trải nghiệm vô cùng thú vị.

*Huỳnh Bích Tuyên - Diệu Thanh
Tacoma, Ngày 07-11-2023*

Phước Huệ, Ngôi Nhà Tâm Linh

- Tươi Staggs -

Chùa Phước Huệ, ngôi nhà tâm linh của Cộng Đồng Phật Tử thành phố Tacoma và nhiều thành phố lân cận nói chung, và đặc biệt là cho bản thân tôi nói riêng.

Từ khi định cư tại tiểu bang Washington, tôi sống cùng chồng tại một thành phố nhỏ ít dân số, cách thành phố Seattle khoảng gần hai giờ lái xe. Thỉnh thoảng tôi được người thân giúp đưa đi Chùa ở Seattle, một hai lần trong năm vào các ngày lễ Phật Đản hoặc Vu Lan, được như vậy tôi cũng đã thỏa phần nào sự mong ước trong lòng. Trước đây khi còn ở Việt Nam, tâm nguyện được đi Chùa đã ngấm ngấm trong tôi,

nên tôi thường đến Chùa lạy Phật, tham gia các Phật sự như, đi bán nhang và phát hành lịch để gây quỹ cho Niệm Phật Đường Khánh Anh tại quận 10, Sài Gòn, đồng thời cũng đi nghe pháp và tham gia trong ban hộ niệm cầu an và cầu siêu cho Phật Tử v.v...

Khoảng năm 2004, chẳng may chồng tôi mắc bệnh hiểm nghèo, cơ hội đi Chùa không còn nữa, chỉ còn cách là niệm Phật và lái xe đi ngang qua Chùa Phước Huệ hằng ngày khi đi làm hoặc đi làm về. Đến năm 2006 chồng tôi qua đời, tôi đem di ảnh ông xă đến Chùa Phước Huệ, nhờ Thầy cầu siêu. Từ đó tôi có nhiều thời gian hơn để đi Chùa vào mỗi cuối tuần, dần dần một sự kết nối vô hình, tôi đã gắn bó với Chùa Phước Huệ. Mỗi lần lái xe ngang qua là tôi muốn rẽ vào Chùa để tìm phút giây bình an cho tâm trí hầu quên bớt sự đời vẫn mãi quay cuồng bên ngoài xã hội. Cứ thế tình cảm thân thương của tôi đối với ngôi Chùa ngày càng thấm thiết theo thời gian. Cũng từ đó, tôi tham gia nhiều sinh hoạt trong Chùa như công quả trong nhà bếp hoặc đi chợ giúp Sư Cô. Tôi tham gia trong nhóm giảng viên các lớp Việt Ngữ một thời gian để cố gắng dạy các cháu nhỏ, khuyến khích các cháu mạnh dạn phát biểu bằng Tiếng Việt trong các buổi lễ, hoặc dẫn dắt các cháu tham gia vào đoàn vũ, đội múa lân v.v...

Đi Chùa là để tụng kinh, nghe pháp, theo sự hướng dẫn của Chư Tăng, Ni giúp ta thực hành đúng Chánh Pháp, hầu nuôi dưỡng Tứ Vô Lượng Tâm là Từ, Bi, Hỷ, Xả; đồng thời

để phát triển tuệ giác trong tự thân. Mỗi Chủ Nhật đến Chùa, tôi có nhiều cơ hội học hỏi và tự nhắc nhở chính mình gắng trau dồi những đức tính của một người con Phật. Được nghe những bài Pháp hữu ích do Thầy giảng tùy theo từng chủ đề, hoặc các ngày lễ lớn, hoặc các sự việc liên quan trong ngày. Và đó cũng là cơ hội tốt để gặp gỡ nhiều bà con Đồng Hương, cũng như một số Phật Tử người Mỹ quan tâm đến Đạo Phật.

Chúng tôi đã có dịp dự Đại Lễ Kỷ Niệm 25 Năm ngày thành lập Chùa Phước Huệ vào July 4, 2019. Niềm vui lan tỏa trên nét mặt quý Thầy, quý Sư Cô và Phật Tử xa gần về tham dự, đó là niềm tự hào của tất cả Phật Tử Chùa Phước Huệ đã gia công góp sức, hỗ trợ cho Thầy xây dựng nên ngôi Chùa. Ngoài ra còn rất nhiều Phật Tử từ phương xa cũng đã hướng về Hộ Pháp, để nơi đây có được một Chánh Điện trang nghiêm cho người con Phật tựu về.

Xây dựng xong Chùa không có nghĩa là không cần làm gì nữa, Thầy Viện Chủ không quản ngại nắng mưa, làm việc từ sáng đến tối để tu sửa chỗ này, lái xe ủi đất, đào đất chỗ kia để cùng các Phật Tử xây thêm, hoặc sửa sang (trùng tu) lại các kiến trúc cũ bị hư hỏng theo thời gian.

Sang năm 2024 sẽ là mốc quan trọng của Chùa Phước Huệ khi bước vào sự kiện Kỷ Niệm Mừng 30 Năm ngày thành lập Chùa, lòng tôi đã thấy nao nức mong chờ ngày ấy. Tuy nhiên, hoàn cảnh xã hội ngày càng phức tạp với bao biến

cổ chiến tranh gây chết chóc cho những người vô tội, chỉ vì một số người tham lam củng cố quyền lực. Do đó, trong các buổi lễ hàng tuần, Thầy luôn cầu nguyện cho chiến tranh sớm được mang lại đàm phán để các bên ngừng bắn, tránh gây thêm giết chóc cho nhân loại được sống bình yên. Hầu hết con người trên hành tinh này đã khản cổ kêu gọi những người lãnh đạo độc tài, đừng phô trương cho thế giới biết là mình mạnh nhất, có nhiều vũ khí hạt nhân, hoặc nhiều tên lửa v.v...

Chúng con thành tâm hiệp sức với quý Thầy, quý Sư Cô cầu nguyện và hy vọng, chiến tranh sớm được chấm dứt, cho hòa bình thế giới sớm được lập lại, để Đại Lễ Kỷ Niệm 30 Năm, ngày thành lập Chùa sẽ diễn ra trong niềm hân hoan an lạc.

Tươi Staggs

Lễ Khánh Thành Tháp Tâm Linh Và Tượng Đài Văn Hóa Phật Giáo - Tưởng Niệm Thuyền Nhân VN Tại Chùa Phước Huệ - Tacoma

- NB Phạm Trí -

Phần Rước lễ long trọng bên trong khuôn viên Chùa Phước Huệ

Chủ Nhật 15/4/2018.

Đào sáng ngày Chủ Nhật 15/4/2018, Chùa Phước Huệ tại thành phố Tacoma đã tổ chức trang trọng Đại Lễ Sái tịnh Lạc thành Tượng đài Văn Hóa Phật Giáo - Tưởng Niệm Thuyền Nhân Việt Nam và Tháp Tâm Linh, với sự tham dự của đông đảo Chư Tôn Đức Tăng, Ni và đồng bào Phật Tử xa gần.

Chương trình buổi lễ được điều hợp bởi TT. Thích Thuận Hải. Sau nghi thức niệm Phật cầu gia bị, Hồi chuông Tỉnh Thức và Phút nhập Từ Bi Quán là Diễn Văn Khai Mạc của TT. Thích Phước Toàn, Viện Chủ Chùa Phước Huệ, trình bày ý nghĩa hai công trình tâm linh, vừa hoàn thành.

"... là một duyên lành lớn và tràn đầy hoan hỷ, bởi hai công trình Đạo Tràng Chùa Phước Huệ mới vừa xây dựng xong, đó là Tháp Tâm Linh và Tượng Đài Văn Hoá Phật Giáo Việt Nam.

... từ lâu, điều gì đó tận sâu thẳm trong lòng, từng thôi thúc cho hai công trình này, để hôm nay cũng là thiện duyên, nhân Khóa Hội Ngộ của Đại Tăng và ngày tu học An Lạc cho quần chúng Phật Tử, được đông đủ Chư Tôn Đức Tăng, Ni chứng minh, và toàn thể Phật Tử xa gần tham dự, chiêm bái và hộ niệm.

Công trình thứ nhất, Bảo Tháp Tâm Linh để tưởng nhớ người quá cố. Ở đó không chỉ cho việc thờ cúng, mà còn mang một ý nghĩa sâu xa và cao cả hơn, bởi cổ nhân có dạy, “Sự tử như sự sanh”. Lời dạy này đã trở thành nếp Văn Hóa Đạo Đức truyền thống cao đẹp, hướng con người nhớ nghĩ về gốc rễ cội nguồn, do đó, thờ tự các bậc quá vãng cũng là việc tăng thêm phước lành cho chính bản thân, gia đình và cũng là một sự liên đới huyết thống tâm linh với Cha Mẹ, Ông Bà, Tổ Tiên và nòi giống. Theo lời Đức Phật dạy thì, chúng sanh trong ba cõi đều liên đới lên nhau, là Cha Mẹ, anh em bà con cả, do đó, việc xây dựng một nơi để thờ tự người quá vãng, các bậc siêu hình, đều mang ý nghĩa hiếu kính về sự tri ân và báo ân vậy.

Công trình thứ hai, Đài Văn Hóa Phật Giáo, Tưởng Niệm Thuyền Nhân Việt Nam, là để Kỷ Niệm & Tưởng Niệm Giai Đoạn Vượt Biên, Vượt Biển. Bởi Văn Hóa Việt Nam nói chung và Văn Hóa Phật Giáo nói riêng, được phát triển và bắt rễ tại các nước Tây Phương, phần lớn là đã theo đoàn người vượt biên, vượt biển những thập niên 80 và 90. Trong tương quan, tương duyên thật thiết thân về tình tự Văn Hóa Dân Tộc và Đạo Pháp đó, Chùa Phước Huệ đã xây dựng Tượng Đài bằng hình chiếc thuyền, trên thuyền có Đức Quán Thế Âm Bồ Tát để tưởng nhớ sự linh diệu trong giây phút thập tử nhất sinh của những thuyền nhân giữa biển cả và, ngôi Chùa Một Cột, Chùa Diên Hựu, là để nhấn một điểm son của nét Văn Hóa Tâm Linh Đạo Phật Việt Nam, từng phát triển và hưng thịnh từ thời nhà Lý (1028-1054, xây dựng năm 1049) đã và đang truyền bá và bắt rễ vào các nước Tây Phương cũng đã chở theo trong tâm thức của đoàn người trên những chuyến thuyền vượt biển từ những giai đoạn này. Trong đó họ đã đánh đổi mạng sống, đã vượt qua những đau khổ, những nhục nhã ê chề, cuối cùng cũng tìm được đến bến bờ tự do để, Văn Hóa Việt Nam và Đạo Pháp cùng có cơ hội truyền bá và trở dậy khắp nơi trên các Đất Nước Tây Phương. Và điểm quan trọng thứ hai là để Tưởng Niệm và San Sẻ nỗi niềm thương tâm của những đồng bào xấu số của chúng ta, đã bỏ mình giữa biển cả, trong rừng sâu trên đường tìm tự do, mà những ước mơ tự do ấy đã không bao giờ hiện thực. Thế nên, Đạo Tràng Phước Huệ dù đã gặp lắm khó khăn về tài chánh và nhân lực, song, vẫn cố

gắng thực hiện và hoàn thành hai công trình này. Và Hai bên mạn thuyền sẽ khắc hai câu thơ đối song ngữ Anh - Việt:

*PHƯỚC ĐỨC TRANG NGHIÊM MÁI CHÙA HỒN
DÂN TỘC VIỆT*

*HUỆ QUANG TỎA RẠNG THIÊN CẢNH ĐẤT
NƯỚC TÂY PHƯƠNG*

Với ý nghĩa PHƯỚC HUỆ song tu dưới mái Chùa mang hồn Dân Tộc, đã và đang mang đến sự bình yên, trang nghiêm, rạng rỡ và thiên vị thêm cho cuộc sống và quang cảnh tại Đất Nước Tây Phương; và cũng là tên hiệu Chùa Phước Huệ. Hy vọng, hai công trình trên, tâm nguyện mong ước là sẽ đáp ứng được nhu cầu tâm linh cho tất cả quý Đồng Hương Phật Tử và lợi lạc cho người còn kẻ mất. Đồng thời, cũng nguyện cầu tất cả chúng ta sẽ tinh tấn hơn trên con đường tu tập Chánh Pháp và hộ trì Tam Bảo.

Nhân dịp này Thượng Tọa Viện Chủ cũng ngỏ lời tri ân đến sự ủng hộ và đóng góp quý báu từ tinh thần đến vật chất của Chư Tôn Thiên Đức và đồng bào Phật Tử khắp nơi, đồng thời không quên tán thán công đức của Chư vị Phật Tử Hộ Pháp trong việc duy trì và phát triển cơ sở Phật Giáo Chùa Phước Huệ. Thượng Tọa phát biểu:

"Đạo Tràng Chùa Phước Huệ, thành kính tri ân trên Chư Tôn Thiên Đức khắp nơi đã quan tâm thương mến, hướng về cầu nguyện cho các phật sự xây dựng tại Đạo Tràng Phước Huệ, và chân thành cảm niệm công đức của toàn thể quý Đồng

Hương, quý Phật Tử, quý thân hữu xa gần đã ủng hộ từ tinh thần đến tịnh tài, tịnh vật cho việc duy trì và phát triển cơ sở Phật Giáo tuy rất nhỏ nhoi khiêm nhường này, để vẫn trôi dạt một nét đặc thù văn hoá Phật Giáo Việt Nam đầy trang nghiêm, thanh tịnh và thiên vị, cho khách thập phương khi có dịp thăm viếng, cũng đều hoan hỷ tán dương. Và xin phép Đại Chúng một phút để tán thán công đức các Phật Tử hộ tự.

Kính thưa quý Phật Tử Hộ Pháp Chùa Phước Huệ, tận sâu thăm thâm tâm của Thầy, Thầy rất cảm kích tấm lòng của quý vị. Quý vị đã, đang và sẽ hy sinh không chỉ công sức, tịnh tài mà sự hy sinh cả mồ hôi nước mắt bằng với tâm tư huyết mạch cho ngôi Chùa Phước Huệ; trong đó bác Thiện Trung - Trịnh Mãn như một tấm gương huynh trưởng của các Phật Tử Hộ Pháp của Chùa. Cao quý nhất vẫn là tấm lòng biết thương yêu, gắn kết bên nhau để giúp Thầy đứng vững trên biết bao là phong ba bão táp dồn dập lên Thầy, lên cả Đạo Tràng Chùa Phước Huệ. Thiết nghĩ, không có những tấm lòng Hộ Pháp đặc lực mà đây nhu hoà đó thì, Thầy cũng không thể làm gì hơn cho việc phát triển và duy trì Đạo Tràng như hôm nay. Sau cùng, đặc biệt xin tán thán công đức đạo hữu Trịnh Hậu, Thầy có thể ví đạo hữu như một bức tranh hí hoạ mà ai đó đã hoạ một con người, tay cầm bút, tay cầm microphone. Song, đạo hữu Trịnh Hậu còn hơn thế nữa, tay cầm chùy, lại vừa nhắm tính toán, các công việc, mặc dù Thầy là người đã vẽ ra các mô thức, nhưng người trực tiếp xây dựng không tính toán thì khó có thể xây nên những công trình mang tính nghệ thuật như thế. Lại

nữa, tay kia cầm máy quay phim với những đêm thức trắng để chỉnh hình và cho ra các video làm tài liệu lưu lại rất quý giá. Và Đạo Tràng Phước Huệ không quên ngưỡng chúc Chư Tôn Thiên Đức Tăng, Ni tứ đại điều hoa, đuốc tuệ sáng soi, bi tâm khánh mãn, Đạo nghiệp viên thành. Đồng kính chúc toàn thể quý quan khách, quý Đồng Hương Phật Tử xa gần thân tâm thường lạc, Bồ Đề tâm kiên cố, thanh an và tịnh nhàn."

Chương trình tiếp theo là HT. Thích Thông Hải thay mặt Chư Tôn Đức Tăng, Ni ban Đạo Từ. Tiếp theo là phần rước lễ trang trọng, phần cắt băng khánh thành tại hai địa điểm: Tượng Đài Văn Hóa Phật Giáo và Tháp Tâm Linh, tọa lạc bên trong khuôn viên rộng lớn của Chùa. Sau phần nghi lễ, toàn thể quan khách tham dự được mời vào hội trường thọ trai, do ban trai soạn của Chùa thiết đãi.

Chương trình Đại Lễ Khánh Thành hai công trình nêu trên đã kết thúc hoàn mãn vào khoảng 12 giờ 30 trưa cùng ngày trong niềm hoan hỷ của quý đồng bào Phật Tử xa gần về tham dự.

*Nhà Báo Phạm Trí
Đại diện Tuần Báo Người Việt Ngày Nay tường thuật.*

Lễ Khánh Thành Tượng Đài Văn Hóa Phật Giáo Tưởng Niệm
Thuyền Nhân Việt Nam.

Một Tâm Tư Về Chùa

- Lương Thị Thuý - Huệ Ngân -

Đã một thời gian dài chật vật để vươn lên từ những nỗi khó khăn gian khổ, cuối cùng tôi cũng vượt qua được giai đoạn đó. Nói cho cùng, nếu không có một điểm tựa tinh thần thì có lẽ tôi cũng đã bị gục ngã, nhưng, may mắn thay, ngôi Chùa là nơi để trở về nương tựa. Vẫn biết là bất cứ một hội quán, hoặc cơ quan nào đã hội tụ đông người thì không tránh khỏi những chuyện vặt vãnh xảy ra, tuy nhiên đó chỉ là việc nhỏ. Quan trọng là mục đích ta đến đó có học hỏi thêm được điều gì không mới đáng nói. Từ ngày tôi biết dành thời gian về Chùa, tham gia vào các Phật sự, hoặc vào các đội múa, tâm trí tôi bớt căng thẳng và trở nên yên bình ra.

Đi sâu vào nữa tôi vừa tập múa vừa được thưởng thức các nhạc phẩm của tác giả Tuệ Minh, là Thầy Trụ Trì Chùa Phước Huệ. Khi rảnh rỗi ở nhà, thay vì nghe những nhạc phẩm tình tự rất đời, tôi dành khoản thời gian đó lắng nghe dòng nhạc của Thầy Tuệ Minh và tự chiêm nghiệm, thật vô cùng ý nghĩa. Điều này khiến tôi càng thích thú cùng các chị em trong đội vũ, tập múa, tuy tuổi tác của chúng tôi đều đã không còn ham vui chơi nhảy nhót nữa, nhưng tập múa một cách nhẹ nhàng vừa thiên vị vừa đi vào tâm hồn thì cũng nên và cần thiết.

Năm tới đây là Kỷ Niệm 30 Năm ngày thành lập Chùa Phước Huệ, nghe Thầy thông báo vậy, lòng tôi vô cùng ấm áp. Thiết nghĩ, Ba Mươi Năm cũng là một sự hãnh diện chung cho Cộng Đồng Người Việt nói chung và Cộng Đồng Phật Giáo

Tacoma nói riêng. Điều tôi mong ước nữa là cầu nguyện Phật gia hộ cho Thầy Trụ Trì luôn mạnh khỏe để duy trì, phát triển ngôi Chùa Phước Huệ mỗi ngày mỗi sáng thêm lên, và để dìu dắt quần chúng Phật Tử mãi bước đi trên con đường Chánh Pháp. Mong lắm thay.

Lương Thị Thuý - Huệ Ngân

THE NEWS TRIBUNE

THE NEWSPAPER FOR THE SOUTH SOUND • SATURDAY, NOVEMBER 25, 2006 • TACOMA, WASH. • THENEWSTribune.COM • 35¢

MYSTERY PERSON BOUGHT IT AT AUCTION

Buddhists get copper bell back

A 3,000-pound bell stolen in 2005 from a Vietnamese Buddhist temple in Tacoma shows up at an auction. It's returned, but who took it and where are unknown.

BY STACEY MULICK
The News Tribune

A 3,000-pound copper bell stolen in early 2005 from a Vietnamese Buddhist temple on the outskirts of Tacoma's East Side has been returned.

The bell — more than 5 feet tall and engraved with the name of the temple and

a poem — is in good condition. But its hand-carved wooden frame is chipped and cracked in several places, and one piece is missing.

Mystery still surrounds where the bell has been for the past 22 months.

A man who said he'd bought the bell at an auction dropped it off this week, Thich

Phuoc Toan, the abbot at the temple, said Friday. The temple has agreed to not release the man's name.

"The person who returned it did not want any publicity," said Minh-Anh Hodge, a prominent member of Pierce

Please see BELL, back page

A12 • SATURDAY • NOVEMBER 25, 2006

BELL

CONTINUED FROM A1

County's Vietnamese community. "This person who returned the bell just happened to come into possession of it."

The frame needs to be repaired and reassembled before the bell can be used again in special ceremonies to call disciples to worship, Toan said.

Nonetheless, he's glad to have the bell back.

"I am very appreciative," Toan said. "I thought it already gone forever."

The bell and frame had been suspended from the heavy beams of an open-sided meditation pavilion on 72nd Street East when it disappeared between Jan. 18 and Jan. 24, 2005.

Toan was at a religious gathering in Florida at the time.

Together, the bell and frame were about 12 feet tall, and Toan guessed someone needed a forklift to move it.

The bell is made of pure copper and was cast in Vietnam especially for the Tacoma temple, which was established in 2001.

"It is meant to awaken the soul and empty the mind of all impurities, making it ready to receive the teaching of Buddha," Toan said after the bell disappeared.

For more than a year, he heard nothing about the bell. Meanwhile, the temple received donations toward a new bell from people who'd heard about the theft.

A couple of months ago, Toan said, a woman came to the temple. She'd heard they'd lost the bell and thought it was in

"The person who returned it did not want any publicity.

This person who returned the bell just happened to come into possession of it."

MINH-ANH HODGE, prominent member of Pierce County's Vietnamese community

someone's backyard.

"We were very happy to hear that," Toan recalled. "She said, 'I'll call you back' but we never got a return call."

Then last week, a person called with good news. An American man had bought the bell at an auction, and the caller gave Toan a phone number.

He called the man, then went to a home in Pierce County and recognized the bell.

After Toan used photos to prove the bell belonged to the temple, the man agreed to give it up without payment.

The bell was dropped off this week and sits on a bed of gravel under the roof of the meditation pavilion. Three pieces of the frame are wrapped in blankets nearby.

It remains unclear who took the bell and why. Pierce County sheriff's detectives investigated the theft but made no arrests.

"We are just thrilled it was found," Hodge said. "It really was a great blessing."

Stacey Mulick: 253-597-8268
stacey.mulick@thenewstribune.com

By Friday, Thich Phuoc Toan, abbot of the Vietnamese Buddhist temple at 2625 72nd St. E., Tacoma, was back in possession of a copper bell stolen in early 2005.

BRUCE KELLMAN/The News Tribune

Chùa Phật Giáo Nhận Lại Quả Chuông Đồng

Quả chuông đồng nặng 3.000 pound bị đánh cắp vào đầu năm 2005 từ một ngôi Chùa Phật Giáo Việt Nam ở vùng East Side Tacoma's đã được trả lại.

Quả chuông cao hơn 5 feet, có khắc tên Chùa và bài kệ chuông - ở tình trạng tốt. Nhưng khung gỗ được chạm khắc bằng tay thì đã bị sứt mẻ, nứt vài chỗ, và còn thiếu mất một mảnh.

Bí ẩn quanh câu chuyện là suốt 22 tháng qua quả Chuông nằm ở đâu ...

Một người đàn ông nói rằng anh ta đã mua được quả chuông tại một cuộc đấu giá vào tuần này. Thầy Trú Trì, Thích Phước Toàn, cho biết hôm thứ Sáu. Nhà Chùa đã đồng ý không tiết lộ danh tánh của ông ta.

MINH-ANH HODGE, một thành viên nổi bật của cộng đồng người Việt quận Pierce, cho biết. "Người trả lại quả chuông nói, chỉ tình cờ sở hữu được và cũng không muốn tiết lộ công khai."

Thầy Thích Phước Toàn cho biết, khung giá chuông cần phải được sửa và lắp ráp lại trước khi có thể treo chuông để thỉnh trong các ngày lễ đặc biệt, hầu hướng quần chúng Phật Tử về tỉnh thức. Tuy nhiên, Thầy rất vui

khi quả chuông được trả lại. “Tôi rất cảm kích”, Thầy nói. “Tôi tưởng nó đã biến mất luôn rồi chứ.” Quả chuông và khung giá, dựng trên những thanh xà của một thiên thất có mái che ở địa chỉ đường 72nd Street East, đã biến mất trong khoảng thời gian từ ngày 18 đến ngày 24 tháng 1 năm 2005. Lúc đó Thầy đang bận dự lễ tại một ngôi Chùa ở Florida. Quả chuông treo trên dàn cao khoảng 12 feet, có lẽ họ đã dùng đến xe cần cẩu để mang đi, Thầy đoán. Chuông được đúc vào năm 2001, bằng đồng nguyên chất tại Việt Nam, đặc biệt đã khắc tên Chùa Phước Huệ và bài kệ: *(Với hai ngôn ngữ, nếu họ đọc kỹ những chữ được khắc trong quả chuông này thì có lẽ họ sẽ không đánh cắp?)*

*“Nguyện tiếng chuông này vang pháp giới
Khấp nơi u tối thấy đều nghe
Siêu nhiên vượt thoát vòng sinh tử
Giác ngộ tâm tư thấy nẻo về.”*

Thầy nói, sau khi quả chuông biến mất hơn một năm vẫn không nghe tin tức gì; bấy giờ, ‘gia đình của Phật Tử Nguyễn Mộng Khôi, hay tin quả chuông của Chùa bị mất cắp, đã phát tâm đúc một quả chuông khác’, nhỏ hơn cúng dường lại Chùa.

Rồi cách đây vài tháng, một người phụ nữ (có lẽ là người Á Đông) đến Chùa. Cô nói, cô có thấy quả chuông của Chùa bị mất trước đây hiện đang nằm ở sân sau nhà của ai đó. Thầy kể, “Chúng tôi rất vui khi nghe tin này”, Thầy nhớ lại. “Cô ấy nói: ‘Tôi sẽ gọi lại cho Thầy’ nhưng chúng tôi chưa bao giờ nhận được cuộc gọi nào của cô ta cả.”

Rồi tuần trước, một người Mỹ gọi điện báo cho tôi, ông đã mua quả chuông trong cuộc đấu giá và gọi đưa địa chỉ cho Thầy. Thầy đến nhà ông ta ở quận Pierce với tám ảnh của quả chuông để xác nhận, người đàn ông này đã đồng ý giao lại mà không đặt điều kiện phải trả tiền. (*"Đúng là quả chuông của Chùa ông, ông tự mang xe cầu tới đưa về nhé."*) Thầy trả lời: *'Không, tôi không có máy cầu, quý vị có phương tiện thì đưa về lại Chùa giùm tôi.'* Họ tỏ thái độ không vui; cả ba người đàn ông có mặt tại đó, lúc bấy giờ họ cùng vào bên trong bàn riêng với nhau, sau khi trở ra và họ đồng ý sẽ mang chuông trả lại Chùa chiều nay, *'với điều kiện là không được tiết lộ danh tánh của chúng tôi, vì chúng tôi không muốn nổi tiếng.'* Thầy Trúc Trì đã đồng ý, nhưng Thầy cho họ biết là, Thầy sẽ thông báo cho Cảnh sát biết quả chuông đã được trả về để Cảnh sát đóng lại hồ sơ mất chuông.) Chiếc chuông đã được mang trả lại Chùa và thả xuống trên bãi đất trải sỏi và các phần khung giá được bọc bằng vải cũng để gần tại đó.

Hiện vẫn chưa rõ ai đã lấy quả chuông và tại sao. Các thám tử của Cảnh Sát Trưởng Hạt Pierce đang điều tra vụ trộm nhưng vẫn chưa có manh mối.

"Chúng tôi rất vui mừng vì nó đã được tìm thấy," Bà Hodge nói. "Đây thực sự là một phước lành."

Stacey Mulick (phóng viên)

Lê Minh (lược dịch và bổ sung bằng chữ nghiêng theo bài báo trong tám hình của trang kế tiếp dưới đây)

Sau đây là bản lược dịch từ một bản tin khi đã bắt được can phạm đánh cắp quả chuông cũng từ The New Tribune và cùng tác giả là ký giả Stacey Mulick:

Quả Chuông Đã Về Lại Chùa Phước Huệ

Các nhà điều tra cho rằng, họ biết ai đã giấu quả chuông đồng nặng 3.000 pound, bị đánh cắp ở một ngôi Chùa Phật Giáo Việt Nam ngay bên ngoài Tacoma ba năm trước.

Troyer nói: "Vụ trộm chuông đó dẫn đến thành một trọng tội, sẽ bị kết án nặng". "Phải mất nhiều thời gian nhưng rất hiệu quả." Quả chuông đồng cao 5 feet - có khắc tên Chùa Phước Huệ và một bài kệ với hai ngôn ngữ (Anh - Việt) được treo trên xà cửa gian thiền đường trống các mặt xung quanh; đã biến mất trong khoảng thời gian từ ngày 18 tháng 1 đến ngày 24 tháng 1 năm 2005. Khi Thầy Trú Trì đang bận dự lễ ở một ngôi Chùa Phật Giáo tại Florida. Hai mươi hai tháng sau, được đưa về lại Chùa Phước Huệ, ở địa chỉ 2625 72nd Street East vào tháng 11 năm 2006. Giá treo chuông đã bị hư một phần, nhưng không đến nỗi, được một người đàn ông mua nó trong một cuộc đấu giá trả lại. Vào thời điểm đó, người ta biết rất ít về quả chuông ở đâu và làm thế nào người đàn ông đó có được quả chuông này.

Những cáo buộc chống lại Hunter đưa ra một số câu trả lời. Tài liệu tòa án cung cấp tài khoản này: Một người đàn ông nói với nhân viên thủy ngữ và động vật hoang dã của tiểu bang vào ngày 20 tháng 11 năm 2006 rằng, anh ta đã mua một kho chứa ở Puyallup trong một cuộc đấu giá. Sau

cuộc đấu giá, Hunter tiếp cận người mua và nói rằng mọi thứ bên trong căn hộ đều thuộc về anh ta. Trong kho chứa, người đàn ông tìm thấy thứ mà anh ta nghĩ có thể là bộ phận động vật bất hợp pháp và gọi cho cục Thủy ngư và Động vật Hoang dã tiểu bang.

Cục kiểm tra đã điều tra và tìm thấy những bức ảnh Hunter tạo dáng với súng và động vật hoang dã chết. Các nhà điều tra cũng tìm thấy bức ảnh của quả chuông đã trả lại Chùa còn treo trên tường. Troyer cho biết trong vài tháng tiếp theo, các nhà điều tra từ cục Thủy ngư và Động vật Hoang dã cũng như cảnh sát trưởng khu vực South Hill đã lần ra kho chứa đồ của Hunter. Họ đã thực hiện lệnh khám xét và thu hồi những chiếc xe bị đánh cắp. Các thám tử có kế hoạch chuyển tiếp cuộc điều tra của họ tới các công tố viên liên bang để điều tra, các cáo buộc có thể thực thi.

Minh - Anh Hodge, một thành viên nổi bật của cộng đồng người Việt ở Quận Pierce, cho biết quả chuông đồng là một vật thiêng liêng của ngôi Chùa người Việt, phần hư hỏng về cấu trúc vẫn chưa được sửa chữa.

Trong khi đó, nhà Chùa phải sử dụng một quả chuông nhỏ hơn cho các ngày lễ hoặc các sự kiện về Phật Giáo.

Hodge cho biết, bà rất ngạc nhiên khi biết hôm thứ Năm, đã bắt được can phạm liên quan đến việc quả chuông bị mất cắp. “Vậy cũng tốt,” bà nói.

*Nguyên tác: Stacey Mulick (Ký giả) 253-597-8268
Lê Minh (lược dịch và bổ sung)*

Giá Trị Ngày Đức Phật Đản Sanh

- Thích Phước Toàn -

*S*hật Đản Sanh là ngày Chư Thiên và nhân loại hân hoan đón mừng, là ngày của thế giới như được mở mắt để thấy ra những giá trị đích thực nhân sanh quan. Ở đó, hầu như con người có mắt, nhưng chưa bao giờ được thấy biết đúng đắn về sự cao quý của sự sống ấy. Và là ngày, con người cần biết trở về tưởng nhớ ân đức khi nhận ra ngọn nguồn gốc tích nơi chính mình để phát nguyện bước đi trên con đường như Đức Phật từng phát nguyện từ khởi nguyên, “*Hình ngục sơ phát thiện tâm*” cho đến ngày tại vườn Lâm Tỳ Ni, “*Bảy đóa sen vàng nâng gót tịnh, ba ngàn thế giới đón Như Lai.*”

“Làn gió mới truyền đi từng thớ thịt
Trời toả hương ôm mặt đất đơm bông

...

Hoa Bất Diệt giữa trời không diễm tuyệt

Tứ Diệu Đế vọng minh triết âm giai

Chuyển tâm thức xuyên chiều dài vô tận

Ba Ngàn thế giới mừng đón Như Lai

... ..”

(Phật Ra Đời - Giá Trị Sống, Tuệ Minh)

Đó là công đức y báo đã tích lũy tròn đầy qua Bồ Tát Hạnh từ vô lượng kiếp nên, khi Ngài vừa giáng thế là năng lượng hạnh phúc an vui đã tỏa lan về khắp cùng chúng sanh, đặc biệt là cho loài người.

Và Chánh Báo thì, Bồ Tát Hộ Minh đã hạ sanh trong dòng tộc Hoàng Đế là Đông Cung Thái Tử, một ngai vàng đã sẵn đợi, một trân bảo của thành Ca Tỳ La Vệ (*Kapilavastu*) tại quốc vương Thiên Trúc (Ấn Độ). Cố nhiên, về phước tướng thì với 32 tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp là cả trời lẫn người không ai có thể sánh, thế nên, Vua Tịnh Phạn trân quý Thái Tử hơn cả quốc bảo. Do đó, phụ vương dùng năm thứ dục lạc thượng đẳng để thiết dưỡng con mình như một thượng khách nơi hoàng cung.

Nghĩa là Sĩ Đạt Ta, đã bị Vua Cha dùng năm sợi dây tuyệt nhiên vô hình mà mãnh liệt, để trói buộc Ngài, hầu

giữ Thái Tử lại trong cung, nhưng thực tế cũng chỉ rất mong manh, như sự níu giữ cánh phượng hoàng đã đủ lông đủ cánh giữa một đàn gà không hơn không kém. Nhiên hậu, “*Châu rồi cũng về hợp phở*”, chúng ta đã biết viên ngọc quý nơi chéo áo của gã cùng tử, cuối cũng sẽ chói lọi dưới ánh sáng vàng dương. Thì, một bậc Nhất Sanh Bổ Xứ (一生補處; *Eka-jāti-pratibadha*) dù, có hàng núi đục lạc bao phủ, khi nguồn suối từ bi thôi thúc xuyên suốt, liền tự bừng sáng và sẽ chiếu soi qua vầng hào quang viên mãn của tâm tuệ giác, giá trị là ở đó.

Còn ta (?!), thay vì theo dấu chân của Phật đi tìm con đường thoát khổ, ta tranh nhau đút đầu vào năm cổng thành sắt kiên cố của ngục tối đục lạc, nên, chiến tranh, dành giết giữa người và người, giữa nước này và nước khác. Ngay cả vì bản ngã của một nguyên thủ quá lớn, chỉ một quốc gia mà dám đối đầu cả Thế giới, thế mới biết tính ngã chấp của con người dẫn đến gây hại tàn sát, khiến sự tang tóc thương đau ngập tràn nhân loại, để rồi nghiệp dĩ mỗi ngày mỗi chồng chất hơn lên. Như thế thì làm sao con người thoát cho khỏi cái bể khổ ấy? Vậy, chúng ta dựa vào đâu để vươn lên và vượt thoát? ...

Kính mời Đại Chúng cùng trở về ôn lại ý nghĩa sự nhắc nhở và dẫn dắt chúng sanh bằng Bảy Bước Chân Thanh Tịnh của Đức Phật khi giáng thế, đó là Bảy Bước Tỉnh Giác còn gọi là Bảy Bước Ý Chí.

1) Bước thứ nhất: Chánh Niệm Tỉnh Giác, là tăng trưởng thiện niệm, còn gọi là bốn cơ bản quán chiếu trong pháp tứ niệm xứ, quán về thân, quán về thọ, quán về tâm và quán về pháp (Niệm, 念,; *Satti sambojjhanga*; *Mindfulness*). Thiện niệm có công năng tiêu trừ tà niệm và cả vọng tâm. Bởi tà niệm là một bức tường thành kiên cố, ngăn che chánh kiến, làm thoái hoá tiến trình phát triển tuệ giác của hành giả. Loại bỏ tà niệm thì hành giả sẽ thấu triệt chân tướng vô thường, khổ, không, và vô ngã của vạn hữu trong vũ trụ.

2) Bước thứ hai: Phân Tích, là nhận diện và thấy rõ chân tướng của sự đúng, sai, để khỏi rơi vào tà kiến và phá kiến, gọi là Trạch Pháp Giác Chi (擇法; *dharmapracicaya*).

3) Bước thứ ba: Tinh Tấn, là siêng năng và kiên trì để đoạn trừ những sai lầm và phát khởi những thiện pháp (精進; *Viriya Sambojjhanga*, *Effort/Energy*)

4) Bước thứ tư: Vui, là tâm hoan hỷ trong mọi hoàn cảnh hầu vượt qua những trở ngại trên đường tu tập và dẫn đến cứu cánh, là sự giải thoát và cũng là động thái giúp cho người tu tập quanh mình khởi tâm hoan hỷ theo (喜; *prīti*).

5) Bước thứ năm: Nhẹ Nhàng, là tâm thái khoan thai, thư thả, do đạt được niềm hỷ lạc thanh tịnh của các thiện pháp cho mục đích giác ngộ mà không gặp chướng ngại (Khinh An, 輕安; *prasrabdhi*).

6) Bước thứ sáu: Sự Tĩnh Tại Sâu Lắng, là tâm luôn luôn an định tỉnh giác, thấy mọi sự, mọi việc như nó đang là, không

phân tâm, không bị chi phối bởi phiền não vọng tưởng vì các duyên bên ngoài tác động vào (Định, 定; *samādhi*).

7) Bước thứ bảy: Buông Xả, là không dính mắc, không chấp giữ các pháp thế gian mà hằng luôn tùy thuận, tùy duyên, cũng như thản nhiên trước lời tán dương hay sự phỉ báng để sống pháp một cách trọn vẹn (Xả, 捨; *upeksā*).

Nương vào bảy bước đi trên của Đức Phật, để biết điều tiết bản tâm và thuần hóa ý niệm, thì đó là cách trở về khôi phục bản tâm của một hành giả, giá trị sống là ở chỗ đó.

Vì tâm tư và nguyện vọng trên nên, thời gian qua, người viết đã cố điều động ban xây dựng, năng nổ tái thiết chương trình trùng tu vườn Lâm Tỳ Ni, các vườn thiền tịnh, các Bảo Tháp, cũng như đã, đang và sẽ sửa sang phòng ốc, không chỉ để sẵn sàng mừng đón một mùa Phật Đản; mà, việc kỹ lưỡng này cũng là sự chuẩn bị để cung đón Chư Tôn Đức Tăng, Ni miền Tây Bắc (vùng Washington & Oregon) về tham dự các ngày Bồ Tát, đồng thời, cũng để chuẩn bị cho khoá Tịnh An Cư tại Chùa Phước Huệ sắp tới, sẽ bắt đầu từ ngày 9 đến ngày 17 tháng 7 năm 2023 này. Bối cảnh của đoàn thể hòa hợp Tăng, không chỉ nói lên vẻ đẹp, mà là điểm son cùng nhau chung bước trở về để bước vào ngôi nhà Như Lai, bước vào sự hòa hợp cùng tiếng nói, cùng xây dựng giới đức và nuôi lớn hạnh nguyện cho một vị Phật Tương Lai. Lại nữa, sự hòa hợp Tăng là điều bức thiết cho đời sống của hàng Xuất Sĩ, nhất là đời sống ở xã hội ngày nay đầy nhiễu nhương, vàng thau lẫn lộn, và càng khó khăn hơn cho mỗi

cá nhân khi hành đạo một cách rất đơn điệu ở hải ngoại. Nay duyên lành đã đến, Chư Tăng, Ni miền Tây Bắc cùng nhau nắm tay xây dựng Tăng Thân cho một Tăng Đoàn Phật Giáo, trước để nương nhau tu học, kế nữa là, để có điểm sáng vững chãi cho hàng Phật Tử tại gia có nơi trở về nương tựa, mà an lòng bước đi trên con đường Chánh Pháp.

Nhân mùa Phật Đản 2647, năm 2023 đang về, Đạo Tràng Phước Huệ thành tâm ngưỡng chúc Chư Tôn Thiên Đức Tăng, Ni tứ đại điều hoà, pháp thể khinh an, đèn tuệ sáng soi, bi tâm diệu tỏa. Đồng kính chúc toàn thể Đại Chúng tinh cần tu học, nỗ lực quán chiếu và phát khởi tuệ giác như thật nơi tự thân, để thấy rõ nẻo chánh đường tà, hầu vị Phật Tương Lai trong mỗi chúng ta sớm được chào đời như lời Đức Phật dạy: *"Ta là Phật đã thành, chúng sanh là Phật sẽ thành."*

Nam Mô Lâm Tỳ Ni Viên Vô Ưu Thọ Hạ Thị Hiện Đản Sanh, Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật, tác đại chứng minh.

*Tuệ Minh - Thích Phước Toàn
Chùa Phước Huệ Tacoma
May 28, 2023*

Duyên Khởi Trong Vu Lan Bồn

- Thích Phước Toàn -

Nhân mùa Vu Lan Báo Hiếu đang về, ngoài việc tri ân Phật, xưng tán gương hiếu hạnh của Đức Đại Hiếu Mục Kiên Liên đã cho ta một bài học vô giá về lòng hiếu thảo, xuyên qua đó, ta có thể thấy ra, nhân duyên kiếp người vốn chông chéo lên nhau, những nhân lành đôi khi cũng bắt nguồn từ những ác pháp và ngược lại. Nhìn sâu hơn, ta sẽ thấy ra, nếu không có những ao bùn tanh nước đọng, ắt hẳn ta cũng chẳng có cơ hội để được chiêm ngưỡng những đóa sen tinh khiết vươn lên với hương sắc tuyệt vời. Khi nhận ra điểm thú vị này, ta cũng nên quay vào và khắc niệm bên trong một lời tri ân sâu xa đối với bà Mục Liên Thanh Đề. Sự

thể này cũng đồng nghĩa với câu cách ngôn trong thuật ngữ nhà Phật, ‘*phiền não tức bồ đề*’; mà, bùn tanh sẽ hóa hiện búp sen đang vươn lên và tỏa sáng hương thiêng trong chính bản tâm của tự thân mỗi chúng ta vậy.

Và rằng, ta cũng đừng ngạc nhiên để phải tự hỏi, tại sao ta phải tri ân một con người từng gieo nhiều nghiệp bất thiện kia ấy! Không, đừng khởi hoài nghi niệm, mà, ta phải khẳng định, nếu không có bà Mục Liên Thanh Đề biểu hiện tính bùn xỉn, đổ kỹ như trên thì, hẳn nhiên ta cũng chẳng có cơ hội để biết đến một tấm gương hiếu thảo đã làm rung chuyển trời đất, cảm động đến cả thiên thân, địa kỳ, cùng tà ma ngoại đạo và các vị đạo sĩ trong nhân loại lúc bấy giờ.

Điều thực tế hơn là, nhân duyên này đã mang lại cho người con Phật một ý nghĩa cao quý khác, gọi là Vu Lan Duyên Khởi, từ hạt giống chứa phân thiện lành hoặc bất thiện của bà Mục Liên Thanh Đề đã gieo xuống ở một đời nào trong tiền kiếp, khiến cho Tỳ Kheo Mục Kiên Liên đã phát đại nguyện từ đó. Khi nhân duyên hội tụ cũng nhằm vào thời Đức Phật tại thế và Vu Lan Duyên Khởi được bắt đầu qua bài pháp Phật dạy để cứu giúp cho Mẹ của Đức Mục Kiên Liên. Đó là nhân lành mà tất cả người con Phật đều được thừa hưởng dòng pháp này từ đây.

Điều quan trọng khác nữa là, để ta thấy được tâm nguyện của Đức Mục Kiên Liên lại là không dễ, điểm này không phải là không căn cứ, song rõ ràng đây là một sự thực minh chứng, bởi trong khi các bậc thượng thủ, đệ tử lớn của Đức Thế Tôn lúc bấy giờ, luôn là những vị ẩn mật.

Do đó, nếu như Đức Mục Kiên Liên không phải vì Mẹ, vì lòng hiếu kính, vì một đại nguyện xa xưa, thì có lẽ chúng ta cũng không có cơ hội để biết được trong thâm sâu của một bậc xuất chúng ấy lại có một tấm lòng mãn nguyện về hiếu hạnh kỳ bí đến thế! ...

Còn ta, nếu soi rọi về quá khứ tiền kiếp, nghiệp ác giả như có hình tướng, ắt hẳn như lời Phật dạy, cũng chất cao như núi, ngập sâu như biển chẳng kém. Nay được nương vào Vu Lan Duyên Khởi, có thể ví ta như người được dùng phi thuyền để đi vào không gian mà người khơi ý tưởng là bà Mục Liên Thanh Đề, người tạo ra phi thuyền chính là Đức Đại Hiếu Mục Kiên Liên, có sự giám sát và bảo ban của Đức Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni và mười phương Tam Bảo. Trong khi chính ta chưa hề mất thời gian để nghiên cứu, khám phá, thử nghiệm, nhưng lại thừa hưởng được tuyến bay vào vũ trụ của sự đền ân đáp đức đối với các Bậc Thánh Thành của ta thì, sao ta lại không đem lòng khắc niệm cho một hồng ân cao quý ấy (?!.)

Để trọn vẹn niềm ân nghĩa sâu dày đối với Đấng Thánh Thành, người viết kính mời quý bạn đọc cùng trở về chiêm nghiệm những lời dạy vừa nghiêm khắc mà cũng dung chứa đầy từ bi yêu thương của các bậc Cha Mẹ qua lời thơ sau.

*Con ơi con hãy bước đi
Lên đường trải nghiệm trường thi cuộc đời
Dạt xô sóng gió nghìn khơi
Bước cho vững giữa biển người trần gian
Tập hạ mình, chớ khoe khoan
Một lòng cung kính với hàng Cha Ông*

...

Tập đứng lên, tập làm người
Vững hai chân bước chớ lười bỏ đi
Nhưng khi đến cửa từ bi
Cởi giày cất mũ gói quỳ trang nghiêm

Ấy lời các bậc Thánh Hiền
Cha khuyên bằng cả nỗi niềm con ơi !
Khi mở miệng hãy lựa lời
Tránh gây khẩu nghiệp, tránh lười tư duy

Cuộc đời là cả trường thi
Tâm hồn thoáng đạt bước đi nhẹ nhàng..."

(Lời Cha - Tuệ Minh)

Và *Tiếng Ru Của Mẹ* là một niềm thiêng liêng, luôn hiện hữu trong tâm tư của những người con khi biết nghĩ đến và hướng về ân đức cao vời ấy.

"Sóng đời dồn dập sóng đời
Tao nôi tiếng Mẹ ru hời còn vang
Mẹ ru con ngủ cho ngoan
Mẹ còn gồng gánh lo toan bao điều

Vai cơm áo, vai thương yêu
Lo đàn con, Mẹ chắc chiu gánh gồng
Tâm tư gánh với non sông
Ân tình gánh cả mênh mông tình người

Mai khôn lớn bước ra đời
Kiên trung ý chí phương trời vươn xa
Vững chân bước, bước xông pha
Thi gan với giặc giữ nước nhà con ơi

Tiếng Mẹ ru giữa lòng đời
Lặng sâu thấm thấu tình người trong con
Tình Dân Tộc tình nước non
Nghe trong lời Mẹ sắt son tiếng long”

(Tiếng Ru Của Mẹ - Tuệ Minh)

Ngoài sự báo ân Tam Bảo, ân Thầy Tổ, đền ân sanh dưỡng, ta còn những ân lớn lao khác, đó là ân của xã hội loài người và muôn loài chúng sanh. Là con người, dù có khờ khan đến mấy, tối thiểu ta cũng nên có một chút lương tâm, là khi thấy những người quanh ta khó khăn, ta đừng nên đứng đưng, mà hãy đem lòng an ủi, chia sẻ và nên vươn đôi tay đỡ đần những nỗi niềm khó khăn đó. Và rằng, ta đừng viện lý do này, bởi tại khác để chối bỏ lương tâm của chính mình thì đã không nên, lại thật không đáng cho khoản giá trị mà ta được có duyên để làm người giữa cõi đời. Bởi khi ta mãi nuôi thói quen đứng đưng ấy, lâu ngày sẽ thui chột mất hạt giống mẫn cảm, mẫn nhuệ, lòng bi lân thì việc đi tìm con đường làm Phật của ta cũng chỉ là ‘tiền lộ mang mang vị tri hà vãng.’ (Phía trước mịt mờ chẳng biết về đâu) vậy.

Nhân mùa Vu Lan đang về, kính chúc quý bạn đọc khắp nơi tâm hiếu và hạnh hiếu thường hưng.

Tuệ Minh

Mùa Hiếu Hạnh PL. 2567; 2023

Cảm Nghi Về Khóa Tĩnh An Cư 2023

- TN Thiện Phương -

*Đ*ừa lo xong Tết Nguyên Đán là Thầy Viện Chủ đã quần quật ngày này sang ngày khác, lái xe ủi đất, đào rễ cây, ban đất phía giữa Chánh Điện và Hội Trường, miệt mài thiết kế hai vườn thiên tịnh; một trước cảnh Phật chuyển Pháp Luân, một vườn phía trước Hội Trường, và chở những tảng đá lớn đặt vào. Sau đó Ôn tìm mua đá trắng và đá xanh, nhờ xe chị Bê chở về và kêu gọi Phật Tử tới phụ trải lên mặt vườn, tạo thành khung cảnh thật đẹp mắt và thiên vị. Mọi người hỏi, “Sao Ôn không chịu nghỉ ngơi bớt mà làm việc hoài vậy?” Ôn trả lời, “Sắp tới đây sẽ có khóa An Cư tại Chùa, Thiện Phương và các anh chị em, nhất là trong nhà bếp, coi thu xếp bớt công việc bếp núc để ra ngoài phụ dọn dẹp cỏ rác vườn tược giúp Thầy.” Điều này tôi cũng rất ngạc nhiên.

Ôn kiên trì và bền bỉ làm việc, Ôn dạy, ““Nhất Tăng đáo nhất Phật lai,” Huống chi cả Chư Tăng, Ni miền Tây Bắc hội tụ về kiết giới Tĩnh An Cư, nghĩa là phước duyên rất lớn, là gieo nhân lành với nhiều vị Phật Tương Lai. Nên dù vất vả thân xác, Thầy Trò chúng ta gắng tinh tấn để tròn trách nhiệm của Tăng

sai.” Nghe Ôn dạy vậy, tôi rất cảm động. Không chỉ làm việc bằng chân tay, Ôn còn lao lực cho nhiều Phật sự khác như, sắp xếp mọi công việc sao cho ổn thoả mà vẫn giữ được tình pháp lữ, không bị phân hoá là điều tối quan trọng.

Trong bài Diễn Văn tại Đại Lễ Phật Đản năm 2023, Ôn cho biết khóa An Cư sẽ diễn ra từ ngày 9 đến ngày 17 tháng 7 năm 2023, chỉ trong phạm vi Chư Tăng, Ni trong hai tiểu bang, Washington và Oregon; và đề cập đến các vườn Thiền Tĩnh. *“Bảy tảng đá lớn là tượng trưng bảy bước chân của Thái Tử Tất Đạt Đa khi vừa đản sanh; đó là bảy yếu tố: Niệm, trạch pháp, tinh tấn, hỷ, khinh an, định và xả. Còn gọi là Thất Giác Chi, là bảy bước căn bản để mỗi hành giả hành trì mà đi đến chứng quả giải thoát.”*

Cũng tại Đại Lễ Phật Đản này, lời Đạo Từ của Hoà Thượng Ân Long, Ngài đã tha thiết kêu gọi quý Phật Tử, quý Đồng Hương đồng lòng, đồng sức cùng với Chư Tăng, Ni tổ chức buổi tiệc chay gây quỹ vào ngày 10-6-2023 để hậu thuẫn cho Khoá An Cư. Và buổi tiệc chay đã diễn ra với kết quả rất suôn sẻ và tốt đẹp. Trong đó Chư Tăng, Ni các Chùa đều đồng lòng phát tâm hỗ trợ mạnh mẽ vừa tinh thần vừa tài chánh, nhiều bàn tay góp lại trong sự đồng lòng thì việc gì cũng xong.

Mỗi vị đều nhận lãnh một trách nhiệm với tinh thần đoàn kết bằng cả tấm lòng nhiệt huyết, quý Ngài đã không quản ngại khó khăn, trắc trở để mục đích duy trì truyền

thống Tịnh An Cư cho thế hệ Tăng, Ni trẻ và nêu cao lời Phật dạy: “Giới luật còn thì Phật Pháp còn”. Lại một lần tăng không khí ‘Lục Hòa’ khiến tôi lại rất cảm kích.

Khóa An Cư dự định chỉ có giới hạn Chư Tăng, Ni miền Tây Bắc Hoa Kỳ là hai tiểu bang Oregon và Washington, phỏng chừng 25 vị, nhưng không ngờ lên tới 40 vị. Lúc đó không chỉ Ôn Viện Chủ Phước Huệ, mà TT. Thánh Trí và chính tôi cũng rất lo vì sợ không đủ tài chánh cúng dường, chỗ ngủ nghỉ không đủ để chu toàn, về phần ẩm thực sẽ không đủ nhân lực để phục vụ. Thời gian An Cư 10 ngày cũng khá dài, ngoài các thời công phu mỗi ngày 6 thời, Chư Tăng, Ni rất cần có chỗ tốt để nghỉ ngơi và thức ăn đầy đủ dinh dưỡng nên cũng cần sự tỉ mỉ trong phần trai soạn.

Trong thời gian chuẩn bị con nhận thấy Hoà Thượng Viện Chủ ngoài các công việc cần làm, Ngài còn chuyên tâm cầu nguyện Chư Long Thiên Hộ Pháp gia hộ tiếp sức cho khóa An Cư diễn ra tốt đẹp. Và rồi sự mầu nhiệm ấy cũng đã xảy ra, mọi việc hầu như đều suôn sẻ. Đạo Tràng An Cư rất trang nghiêm, nề nếp, mọi sinh hoạt đều rất an vui. Trên hai vị Hoà Thượng chủ trì những buổi lễ chính, Các thời bái sám, tụng kinh, thiền tọa, hô canh, giảng pháp, ẩm thực, hành đường được phân luân phiên. Mỗi vị một việc, ai ai cũng hết lòng làm tròn trách nhiệm, tạo không khí hòa hợp an vui. Thiết nghĩ, đây là luồng năng lượng từ sự tinh tấn của Chư Tăng, Ni và có sự tham dự của Chư Thiên. Mặc dù bốn phận chính của tôi bên nhà bếp nhưng trong lòng vẫn luôn

thôi thúc, gắng sắp xếp công việc thật nhanh để tranh thủ tham dự các thời công phu và nghe Pháp, đó cũng là niềm an lạc trong tôi.

Ôn Viện Chủ muốn giữ truyền thống khất thực nên mỗi ngày trước giờ thọ trai đều có thời gian đi khất thực. Nhìn Tăng Đoàn bưng bình bát khất thực với màu hoàng y rực sáng trang nghiêm con rất cảm động. Các thời khóa vẫn liên tục, mỗi ngày có một thời Pháp thoại sau giờ tụng kinh tối. Quý Ôn, quý Thầy, quý Sư Cô luân phiên giảng, quý Phật Tử tham gia khá đông. Mỗi vị có một cách giảng riêng, sau mỗi thời Pháp kể cả Chư Tăng, Ni và các Phật Tử đều rất hoan hỷ.

Cuộc hội ngộ nào rồi cũng phải nói lời chia tay, trước ngày xả giới trường là đêm thắp nến cầu nguyện và tri ân. Những lời tri ân của quý Thầy, quý Sư Cô đến Ôn Viện Chủ đều rất sâu sắc, rất ý nghĩa. Những ngọn nến lung linh được nâng trên đôi tay, lóe lên những tia sáng màu nhiệm mà hầu như trong lòng mỗi vị đều có những lời nguyện. Người viết xin phép trích dẫn một đoạn ngắn trong Lời Nguyện Thắp Nến của Ôn Viện Chủ như sau: *“Chúng con xin nguyện những ngọn nến đang thắp lên hôm nay, sẽ là những hạt giống của từ bi và tuệ giác được kết thành dòng tuệ mạng loang đi; như dầu ấn loang vào biển đời, truyền đi về khắp mọi nẻo. Từ rừng sâu vực thẳm, đến biển cả ngàn khơi, nơi hoang dã âm u cùng đường tắt lối, đến thành thị nông thôn trên khắp cả địa cầu. Ở nơi nào vẫn còn có bóng tối của hận thù, bóng đêm của mê mờ, đều được chuyển thành ánh sáng sắc vàng từ bi và tuệ giác của Phật.”*

Khóa An Cư cũng dần dần khép lại, đâu đó sẽ còn lưu lại trong tâm hồn mỗi người những dấu ấn đẹp, kỷ niệm an vui. Con kính tri ân HT. Viện Chủ Phước Huệ đã rất hết lòng tạo điều kiện để khóa An Cư diễn ra tốt đẹp. Con kính tri ân HT. Viện Chủ Ấn Quang làm nhịp cầu nối cho Chư Tăng, Ni có dịp ngồi lại với nhau trong không khí hoan hỷ. Kính tri ân quý Thượng Tọa, Đại Đức, quý Ni Sư, Sư Cô đã đồng lòng hợp sức để tổ chức khóa An Cư năm 2023 viên mãn. Và cảm niệm công đức quý Phật Tử hết lòng Hộ Pháp. Kính chúc quý Ngài pháp thể khinh an, tuệ đặng thường chiếu, mãi là những cây đại thọ vững vàng cho hàng Tăng, Ni trẻ, cũng như hàng Phật Tử chúng con nương tựa và noi gương. Kính chúc quý Phật Tử đạo tâm kiên cố, chí tu học vững bền.

Dưới đây là bài thơ “*Đêm Thắp Nến Tịnh An Cư*” con viết bằng sự cảm xúc được cô kết với cả tấm lòng tri ân và những tâm tư mà con được chứng kiến trong những ngày An Cư cũng như trong đêm thắp nến để xin dâng lên mười phương Tam Bảo.

Đêm Thắp Nến Tịnh An Cư

*An Cư truyền thống thiên môn
Giúp người con Phật giữ tròn đạo tâm
Xiển dương Chánh Pháp thậm thâm
Trở về chuyển hóa tham sân chính mình*

Nếp sống đạo giữ chân tình
Tăng Thân hòa hợp minh minh ngôn lời
Năng lượng lan tỏa nơi nơi
Chư Thiên đồng cảm lòng người kính dâng

Kính lạy Phật Đấng Năng Nhân
Bậc Thầy cao cả ứng thân muôn vàn
Kính lạy Pháp bảo nghiêm trang
Con đường chân lý Đạo Vàng sáng soi

Kính lạy Tăng nguyện vào đời
Hạnh lành hóa độ lòng người tín tâm
Ân Tam Bảo thật vô ngần
Chí nguyện giải thoát dẫn chân bước đường

Hoàng y rực rỡ muôn phương
Nơi tình pháp lữ tỏa hương tục truyền
Cùng thắp nến sáng thiện duyên
Gởi đi về khắp mọi miền Từ bi

Kính bút
TN Thiện Phương
Tacoma, Tháng 7-2023

Lời Nguyện Đêm Thắp Nến

- Thích Phước Toàn -

Hôm nay chúng con Tăng, Ni vùng Tây Bắc, cùng các thiện tín nam nữ Phật Tử, nhân khóa Tịnh An Cư Kiết Hạ năm 2023 tại Chùa Phước Huệ, bốn chúng đồng vân tập trước Bảo Điện, chí thành dâng nén tâm hương bạch Phật, thắp nến dâng lời cầu nguyện. Trên mười phương Chư Phật, Chư Đại Bồ Tát, Bích Chi La Hán, Thiên Vương Đế Thích, Thiên Long Bát Bộ, cùng Chư vị Thiện Thần Hộ Pháp thùy từ lân mẫn gia hộ độ trì, và các hàm linh khuất mặt đồng hoan hỷ hộ niệm.

Chúng con đồng nguyện, những ngọn nến đang được thắp sáng hôm nay, sẽ là những hạt giống của từ bi và tuệ giác được kết thành dòng tuệ mạng loang đi, như dấu ấn

loang vào biển đời, truyền đi về khắp mọi nẻo: Từ rừng sâu, non ngàn, vực thẳm, đến biển cả trùng khơi, nơi hoang dã âm u cùng đường tắt lối, đến thành thị nông thôn trên khắp mặt địa cầu.

Ở nơi nào vẫn còn có bóng tối của hận thù giết chóc, bóng đêm của mê mờ, đều được chuyển thành ánh sáng sắc vàng từ bi và tuệ giác của Phật. Hầu soi sáng khắp nhân loại, hướng ba nẻo đường đen tối, biết đem lòng từ bi hóa giải hận thù, để loài người được sống chung trong từng niệm an hòa bình đẳng. Đồng thời cũng cầu nguyện cho muôn loài chúng sanh sớm thoát cảnh mê lầm chóng quay về bờ giác.

Ở nơi nào, có tồn trữ vũ khí hạt nhân vì chia rẽ hận thù, những tranh chấp đó tức khắc đều nhận ra quanh mình toàn là tình anh em đồng loại, bởi trong máu cùng đỏ trong nước mắt cùng mặn. Và, những vũ khí ấy sẽ được chuyển thành những pháp khí, dùng tán dương và hưng long pháp Phật.

Nơi nào còn tham đắm hưởng thụ năm thứ dục lạc, nơi đó con người bỗng choàng tỉnh cơn mê và thấy ra chính mình đang vui đùa trong căn nhà lửa, liền bật dậy, đứng lên và phát nguyện cùng bước đi về hướng ánh sáng của Chánh Pháp.

Nơi nào vì nghiệp si mê, chuyên mượn đạo tạo đời, mượn chiếc áo nhà Phật, dùng chú thuật để yểm đối, dùng tà thuật để thôi miên quần chúng, lợi dụng cửa Phật để buôn thần bán thánh, nơi đó con người liền nhận ra những đêm dài tăm tối, suốt hàng vạn năm thảng trong những địa ngục dầu sôi, lửa bỏng để được thức tỉnh và phát nguyện từ bỏ tính tham đắm ích kỷ tai hại không chỉ cho riêng họ. Ở đó, họ còn thấy

ra sự phá kiến này là nguyên nhân dây chuyền, kéo theo biết bao người cùng rơi xuống vực thẳm. Họ liền đứng lên đổi mới cách tư duy, cách sống pháp, để mỗi nhịp sống đều khế cơ, khế lý của một hành giả hoặc một đoàn thể Tăng Già và cùng cất bước đi về hướng ánh sáng của Như Lai.

Và, tâm con người, dù ở vào bất cứ lĩnh vực nào, giai cấp nào, cũng đồng quay về một hướng cùng chúng con, đồng phát nguyện từ nay cho đến vị lai, đời đời kiếp kiếp, luôn gặp được Phật Pháp và sẽ là những người bạn đồng hành. Nếu có duyên may thì sẽ là một đồng chơn nhập đạo, và sẽ là một pháp khí sáng ngời cho việc xiển dương và hưng long Chánh Pháp. Nguyện mọi nghiệp chướng, báo chướng, tai chướng tất thảy được tiêu trừ, mọi căn lành tăng trưởng và chấm dứt mọi khổ đau ràng buộc trong vòng hữu lậu. Luôn cất bước về xa nơi phương trời cao rộng, cho mỗi hàm linh đồng hòa vào biển tuệ của Chư Phật.

Nam Mô Thập Phương Thường Trú Tam Bảo

Nam Mô Đức Phật Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni

Nam Mô Đức Bồ Tát Đại Trí Văn Thù Sư Lợi

Nam Mô Đức Bồ Tát Đại Từ Đại Bi Linh Cảm Ứng
Quán Thế Âm

Nam Mô Đức Bồ Tát Đại Nguyện Địa Tạng Vương

Tác đại chứng minh.

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn

July 15, 2023

Lời Chào Mừng Và Chúc Nguyện Tại Lễ Hội Tết Cổ Truyền Việt Nam 2023

- Thích Phước Toàn -

Nam Mô Đương Lai Di Lạc Tôn Phật

Kính thưa Đại Chúng

Trước tiên chúng tôi xin thay mặt Ban Tổ Chức, kính lời chào mừng trân trọng nhất đến với toàn thể quý vị có mặt trong Lễ Hội Tết hôm nay.

Kính thưa quý vị,

Tết Cổ Truyền Việt Nam đang về trên quê hương đất Việt và đang lan rộng đến những nơi có bóng dáng người

con Việt sinh sống trên khắp địa cầu. Nếp Văn Hóa đẹp này tựa như hoa anh đào đang thời kỳ khoe sắc tỏa hương thì, nơi đó cũng đều được lan tỏa. Đó là năng lượng và là sức sống, để mang lại cho con người nếp sống bình an, hầu tiếp sức cho một năm dài mà gánh gồng với bao công việc, và sẵn sàng để đối diện với những thiên tai, nhân họa bất trắc có thể xảy ra trong cuộc sống.

Nhân năm mới Quý Mão, xin thay mặt Cộng Đồng Phật Giáo Việt Nam Tacoma Pierce County và các vùng lân cận, chúng tôi kính dâng lời cầu nguyện khắp Thế giới, người người biết trở về để thấy ra Nhân và Quả, hầu giới hạn tính hiếu chiến, biết tôn trọng sự sống thiêng liêng của loài người và động vật. Để mang lại nền hòa bình thịnh vượng cho nhân loại khắp cả hành tinh xanh này. Đồng thời để cầu nguyện cho dịch bệnh sớm được chấm dứt, giảm bớt những thiên tai, nhân họa cho con người bớt đau khổ.

Lời cuối, chúng tôi thật chân thành cảm tạ chung tất cả những tấm lòng của toàn thể quý vị, từ các cơ quan tài trợ, hỗ trợ, giới Truyền Thông, Báo Chí, các Cộng Đồng, các Tôn Giáo đã ủng hộ, các ban ngành đã tiếp tay thực hiện cho Hội Tết hôm nay.

Một lần nữa, cầu chúc toàn thể chúng ta năm mới luôn bình an.

*TM. BTC Lễ Hội Tết Cổ Truyền Việt Nam
Tỳ Kheo Thích Phước Toàn
Chủ Tịch Cộng Đồng Phật Giáo Việt Nam Tacoma*

Greetings And Wishes At The 2023 Vietnamese Traditional Tet Festival

- Thích Phước Toàn -

Ladies and Gentlemen on behalf of organizing committee I'm honor to welcome all of you in present to the New Year Festival of the year 2023.

Hello everybody

The Vietnamese New Year Tradition is now happening in the homeland of Vietnam and in all parts of the world where Vietnamese people are living. This beautiful culture is

like period of cherry blossoms, are blooming and spreading fragrance everywhere. This is an energy and vitality to fuel up for year-long peace to helps us cope with the burdens on our daily lives, such as natural and human created disasters.

On behalf of Vietnamese Buddhist Community of Tacoma, Pierce County and Vicinity as we celebrate the new year and Year of the Cat, we pray for peace in the world and compassion among all human beings and animals. We hope that this understanding brings peace and prosperity to mankind globally. In addition, we pray that the pandemic ends soon and that there be less natural disasters so that people can live within a peaceful life.

In closing, I sincerely thank all of you who contributed time and support to make this event happen. Thank you to all participants to present of religious, media, press and communities.

Once again, we wish you all a Happy New Year and a Happy Year of the Cat!

Present of Vietnamese New Year Festival 2023 Committee

Bhikkhu Thich Phuoc Toan

President of Vietnamese Buddhist Community of Tacoma,

Pierce County and Vicinity

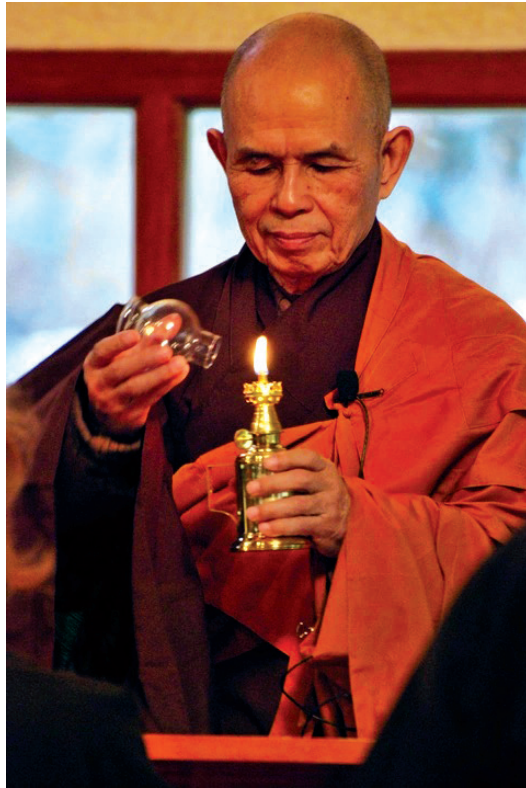
<https://youtu.be/CTPpxEU7dyQ>

Mời Mãi Hồn Xuân

Tưởng Niệm Đại Tướng Thiền Sư Thích Nhất Hạnh

- Thích Phước Toàn -

Lần trước, tháng 9 năm 2019, về Việt Nam lo hậu sự cho người anh thứ ba ở Mỹ về, mất tại quê nhà, được biết Ôn Nhất Hạnh đang điều dưỡng ở Chùa Từ Hiếu, trong dịp này người viết có đến Từ Hiếu với ý định để đánh lễ và dâng kính Ôn tập thơ nhạc *Ngược Bến Sông Mê*, vì trong đó có 2 thi phẩm viết về Ôn, và thi phẩm *Đoá Sen Nảy Mầm* đã được phổ nhạc.

Có lẽ đã không đủ duyên, nên chỉ được nhìn thấy Ôn cách khoảng 30 feet nơi sợi dây giăng ngăn làm ranh giới, nằm trên giường bên hiên cửa sổ tại Tịnh Thất của Ôn.

Thấy có vài Thầy và vài Sư Cô cũng đang quanh quẩn gần đó. Một lát sau có một Thầy bước đến hỏi chúng tôi, “Thầy có cần gì không?” Chúng tôi nói, chào Thầy, tui là Phước Toàn, đệ tử của Ôn Mãn Giác, từ Mỹ về, đến đây xin được đánh lễ và vấn an sức khoẻ Ôn. Nhưng có lẽ quý Thầy, quý Sư Cô đó còn rất trẻ nên họ cũng không biết Ôn Mãn Giác là ai, họ đã xử trí một cách khó khăn, do đó người viết cũng phải đành tôn trọng, chỉ gửi nhờ mang tập thơ nhạc này đến trao lên Ôn, và chỉ được chấp tay xá Ngài từ xa. Trong khi đó Ôn cũng dõi mắt nhìn lại chúng tôi. Trông đôi mắt, chừng như Ôn muốn nói một điều gì đó với khách phương xa là chúng tôi, nhưng vì Ôn không thể nói được... nên thôi, chúng tôi cũng đành quay bước ra về với một cảm giác bàng khuâng!...

Người viết rất kính quý Ôn cũng như bao người trên thế giới biết đến và kính quý Ngài. Và cũng rất hân hạnh từng là một Tăng Sinh, ít nhiều đã được trực tiếp học các lớp Phật Pháp do Ôn giảng dạy. Lại nữa, Thầy Bốn Sư là một pháp lữ từng gắn kết với Ôn hầu như suốt quãng đời của quý Ngài. Cách xử trí của các bậc trượng phu thật hay và cũng thật là sâu sắc. Thời còn ở Chùa Việt Nam tại Los Angeles, một lần Thầy Bốn Sư chúng tôi tình cờ ngang qua nhà bếp, nghe các Phật Tử đang bàn chuyện đài báo phẩm luận gì về Ôn Nhất Hạnh. Trưa hôm đó sau giờ lễ, trên bục giảng, Ôn kể vài câu chuyện rất hay về Ôn Nhất Hạnh. Đặc biệt Ôn nhắc nhở mọi người với một niềm cảm xúc, nhìn trong khóe mắt như những hạt sương long lanh ướt, “*Quý Thầy, quý Sư Cô và quý Phật Tử biết không? Sống ở đời, được làm người đã là điều may*

mắn nên phải biết tri ân. Trong đó người Việt Nam nên hãnh diện với thế giới là đã có một Nhất Hạnh và biết tri ân Thầy hơn, thay vì đi đặt chuyện để bêu xấu Thầy?!... Việt Nam có được Thầy Nhất Hạnh thì nền Văn Hóa Việt Nam thêm giàu thêm lớn, tại sao chúng ta không suy nghĩ cho thấu đáo mà cứ quanh quẩn trong vòng thị phi vô bổ đó?...” Và từ đó, người viết luôn ghi lòng tạc dạ. Ngoài việc luôn tự nhắc nhở mình biết tôn kính các bậc chân tu đạo hạnh, còn phải biết trân quý giá trị Văn Hóa của bất kỳ lĩnh vực nào, từ Đất Nước, Tôn Giáo hoặc của ai, trong đó có khối óc và con tim của Ôn Nhất Hạnh.

Nói về Văn Hóa, nói về Phật Pháp, và sự giảng dạy của Ôn thì hầu như không kể xiết. Trong hàng trăm tác phẩm giá trị của Ôn, có một tác phẩm cuối đời, thuộc tác phẩm vô ngôn, vô giá và cả vô tướng nữa. Là tác phẩm mà bao nhiêu bác sĩ tài giỏi đều bó tay, Ôn về Chùa nằm, tự điều dưỡng bằng phương pháp “hít thở” từ năm 2016 đến 2022. Nghĩa là Ngài đã làm chủ được hơi thở và sống đến 6 năm sau Ngài mới viên tịch. Nhắc đến đây người viết nhớ lại, khoảng gần bốn mươi năm trước, lần đó trong lớp dạy về Duy Thức cho các tu sinh tại Tu Viện Kim Sơn, Ôn kể, “Trong một buổi thiền tọa, tôi đã hoàn toàn an trú và tôi đã tâm sự với Cha tôi, tuy ông đã mất, Ba ơi! Cha con mình đã thành công về sự thực tập hơi thở.” Thiển nghĩ, những bậc chân tu đạo hạnh ít khi, hoặc tuyệt nhiên không nói về sự chứng đắc, họ chỉ nói những câu rất bình thường mà những người thường chưa bao giờ được nghe như, “Ba ơi! Cha con mình đã thành công về sự thực tập hơi thở” vậy. Giá trị vô giá là ở đó.

Lần này cũng chuyển về Việt Nam lo việc an táng người anh cả theo tâm nguyện của anh là được trở về quê hương. Và người viết lại có dịp được trở lại Từ Hiếu, nhưng Ôn đã viên tịch tròn hai năm. Con, Phước Toàn, cảm tác vãn thơ *Mối Mãi Hồn Xuân* thay nén tâm hương phảng phất gửi vào không giới, kính dâng Tưởng Niệm Thầy nhân ngày Đại Tường.

*Hồn Xuân ngát vị hương thơm giải thoát
Bên hiên đời thấp thoáng ánh trăng khuya
Tiếng ca lẳng lúc ban mai dịu lẳng
Soi nắng hồng đại lực đại từ bi*

*Thầy còn đó không hình hài, vô tướng
Còn thương yêu đồng loại nếp xuân thì
Mang nếp đạo tỏa hương lành suốt đức
Như Quán Âm tịnh thủy nhánh dương chi*

*Đôi thông xanh sắc xanh màu Từ Hiếu
Phản chiếu lòng trong suốt chiều không gian
NHẤT bóng Thiên Tăng ngàn phương tịnh lạc
HẠNH nguyện muôn đời tươi mới đạo vàng*

*Đấy, tâm tư là dòng sông mãi chảy
Về cội nguồn gốc gác mỗi bước chân
Vẫn tình thương và vẫn lòng tha thiết
Để muôn trùng hội ngộ một hồn Xuân*

Tuệ Minh

Viết tại Chùa Từ Hiếu, Huế, January 23, 2024

Mối mãi hồn xuân

Thơ: Tuệ Minh

Nhạc: Hoài Nam

Hồn xuân ngát vị hương thơm giải thoát Bên
hiên đời thấp thoáng ánh trăng khuya Tiếng ca lắng lúc ban mai dịu lắng Soi nắng
hồng đại lực đại từ bi Thấy còn đó không hình hài vô tướng Còn thương
yêu đồng loại đóa xuân thì Mang nếp đạo tỏa hương lành suốt đức Như Quán
Âm tịnh thủy nhành dương chi Đồi thông xanh sắc xanh màu Từ
Hiếu Phán chiếu lòng trong suốt chiều không gian Nhất đóa thiên
tăng ngàn phương thanh tịnh Hạnh nguyện muôn đời tươi mới đạo vàng Tâm tư
đó là dòng sông mãi chảy Về cội nguồn gốc gác mỗi bước chân Vẫn tình
thương và lòng tha thiết ấy Để muôn trùng hội ngộ một hồn xuân.

Tịnh Một Nụ Cười

Thành kính truy niệm Giác Linh cố Đại Lão HT. Thích Thăng Hoan

Nguyễn Giác Linh Ngài cao đẳng Phật Quốc

- Thích Phước Toàn -

*K*hoảng năm 1996, đến dự lễ Vu Lan tại Chùa Hoa Nghiêm ở Vancouver BC, Canada, theo lời mời của Thầy Trú Trì Thích Nguyên Thảo, buổi lễ đó Thầy có thỉnh HT. Thích Thăng Hoan thuyết giảng, chứng minh và ban Đạo Tỳ. Người viết lại có dịp để diện kiến Ôn sau nhiều năm không gặp, kể từ những Khóa tu Mùa Hè cho các tu sinh tại Tu Viện Kim Sơn vào giữa những thập niên 90's mà Ôn là vị

Giáo Thọ giảng dạy về Duy Thức. Hoặc thời còn sinh hoạt Tổng Hội Phật Giáo Việt Nam tại HK ở Los Angeles Chùa Việt Nam thì được gặp Ôn thường xuyên hơn.

Hôm đó, khi đang hầu chuyện với Ôn tại một căn phòng ở lầu trên có cửa sổ thoáng rộng, bảy giờ, người viết bất chợt nhìn xuống và thấy một em Phật Tử đang bung chậu phong lan đặt trong chiếc bình bị vật xuống, hình như thân cành lan bị gãy mà người bung không hề hay biết. Chúng tôi gọi với, “Này, em trai ơi, coi chừng cành lan trong bình rơi xuống đất ạ...” Ôn dạy, “Thầy hãy cứ để Phật Tử tự nhiên, họ làm gì thì làm, mình ngồi yên uống trà cho thoải mái.” Ôn vừa nói vừa cười, trông rất hoan hỷ, bao dung, và rất dễ gần gũi. Chúng tôi thưa, “Bạch Ôn, chắc là các em mang hoa ra hội trường để trang trí lễ đài cho lễ Vu Lan mà bị đổ, nên con nhắc chừng các em đó, kính Ôn.” Ôn lại cười và nói, “*Cứ để tự nhiên cho mỗi người, ai đã nhận trách nhiệm thì họ phải cần làm tròn bổn phận của họ. Mình cứ thông thả uống trà, lúc nào họ thỉnh mời, mình đến đó chứng minh, còn nếu cái gì đó bị hư hỏng thì họ đi tìm mua sắm cái khác.*” Rồi Ôn lại cười, vẫn một nụ cười tịnh nhiên đó.

Khi về lại trú xứ mới nhận ra lời dạy của Ôn quả thật là “hiện pháp”. Điều mà bình thường ta sống là luôn như bị giặc đuổi, ta nghĩ là ta phải cần lo cho người này, chăm nom cho người khác; nào là ta phải gánh vác trách nhiệm thế này, chu toàn bổn phận thế kia, nhưng, cái công án “*Uống trà đi*” của ngài Triệu Châu đang treo lơ lửng trước mắt thì ta lại quên

băng. Tựa hồ như anh chàng vác cuốc trên vai đi cày ruộng mà chẳng biết mình đang đi đâu và đang làm gì!!! Ngược lại, nếu ta hội nhập được những lời dạy của các bậc trưởng thượng khi có dịp được lắng nghe mà ta cho là tầm thường đó, lại trở thành những lưỡi đao “công án” chí thiết có công năng đoạn trừ “khối tư hoặc” mãi mùa rớt những ảo vọng trong ta ... rồi chúng tôi lại nghĩ về quý Ôn. Nhất là nghĩ về lời dạy từ Ôn Thắng Hoan hôm qua tại Chùa Hoa Nghiêm. Từ sau lần đó, nhân duyên được hầu chuyện với Ôn càng thưa dần vì địa lý cách trở.

Vắng bóng Ôn một thời gian khá dài thì đầu năm 2021, TT. Thích Nguyên Tạng, Chủ Biên Trang Nhà Quảng Đức, có gửi điện thư mời góp bút trong dịp mừng Khánh Tuế, thượng thọ 94 của Ôn, nhưng, giai đoạn đó người viết và các Phật Tử trong Chùa đang ráo riết để hoàn tất tháp trống xây cất còn dở dang nên, người viết đã không đáp ứng được lời mời của Thượng Tọa. Cho đến giữa tháng 3-2022, sự nhớ lại lời mời trên, thoát tiên, nụ cười an nhiên tĩnh tại của Ôn cũng hiện lên rất rõ nét. Và bài thơ *Tĩnh Một Nụ Cười* cũng hình thành chưa tới nửa canh giờ sau đó.

Hôm nay ngày 26-1-2024 tại Việt Nam, vẫn còn là ngày 25th tại Hoa Kỳ, nghe tin Ôn tịch, con không về kịp viếng tang lễ của Ôn, con chỉ xin mượn vần thơ *Tĩnh Một Nụ Cười* của 2 năm trước, để như nén hương lòng kính dâng lên Ôn thay lời tri ân mà trong những ngày tháng chập chững bước trên đường tu của con, ít nhiều đã được Ôn dạy dỗ.

THÀNH tựu tuệ nhiếp tâm hành lục độ
KÍNH Phật ân trải rộng tình yêu thương
ĐÁNH quán Pháp vốn khổ không vô ngã
LỄ Đại Tăng phát nguyện hăng xả buông

BẬC tinh thức sống vui cùng năm tháng
TRƯỞNG Tử Phật đức nhân nhục tinh chuyên
LÃO long tượng nơi phương trời hải ngoại
HOÀ đồng chung tứ chúng nếp chân thiên

THƯỢNG tác Phật hạ nhiếp tâm giáo hoá
THÍCH ẩn từng cảnh ngộ độ quần sanh
THẮNG tự tâm, hưng đức tính nhường nhịn
HOAN hỷ thay gieo hạt giống duyên lành

NGUYỆN phước trí đạt viên thành Phật đạo
CHỨC nhân sanh hoá tịnh nghiệp giữa đời
THƯỜNG tinh tấn thoát ly vòng sanh tử
LẠC cư trần sống đạo một nụ cười

THÀNH KÍNH ĐÁNH LỄ BẬC TRƯỞNG LÃO
HÒA THƯỢNG THÍCH THẮNG HOAN, NGUYỆN
CHỨC (Ngài) THƯỜNG LẠC

Hậu học kính bái

Tuệ Minh

March 14, 2024

Nhớ Về Ôn Hạnh Đạo

- Thích Phước Toàn -

Ôn Hạnh Đạo là vị Thầy sống không chỉ rất tình cảm mà còn rất mẫn cảm. Với lòng chân thành tôn kính Chư Tăng không phân biệt của người viết, Ôn để ý và cảm nhận được, nên Ôn có quan tâm tới và rất thương. Ngược lại, tuy thời gian gần gũi với Ôn không dài, nhưng chúng

tôi luôn kính quý Ôn như vị Thầy Bốn Sư của mình.

Thời còn ở Los Angeles, năm 1993, bảy giờ Ôn mới qua Mỹ một thời gian không lâu, ngày cận Tết, Ôn đi vắng Chùa đầu mất gần cả ngày, gõ cửa mời Ôn xuống dùng trưa không thấy, chiều tối Ôn về có cả TT. Chơn Minh, trên tay cầm một cành mai đào (*quince*) đưa cho chúng tôi, Ôn nói, “Đây, quà Tết cho Phước Toàn nè.” Sau hỏi lại ngài Chơn Minh, mới biết Ôn thấy có ai đó cúng dường Ôn Hội Chủ cành mai đào

nho nhỏ, tuy chưa nở mà thật xinh xắn nên Thầy đi rao tìm mua tại chợ Tàu, duy chỉ còn sót lại một cành, trên cành đó chỉ có được một nụ, với giá là \$80 khiến chúng tôi thật cảm động. Cũng cành mai đào nơi xứ sở Cờ Hoa, cho người Việt thưởng thức vào mùa Tết thì mỗi vùng miền lại mang một giá trị khác nhau xa. Cho thấy là ở Los Angeles California thì rất hiếm, nhưng ở Washington State loại hoa này hầu như ở đâu đâu cũng có, nên mỗi năm đến Tết, chúng tôi đều cắt chưng cúng Phật thoải mái mà không hề tốn tiền. Do đó, mỗi lần ngắm loại hoa này là một lần nhớ đến hình ảnh Ôn Hạnh Đạo cắm cành mai đào đưa cho chúng tôi.

Một kỷ niệm khác về Ôn Hạnh Đạo, đó là một lời dạy mà người viết vô cùng trân quý và nhớ mãi. Hai mươi lăm năm trước, lần đầu tiên Chùa Phước Huệ tổ chức tiệc chay gây quỹ tại hội trường của trường tiểu học BLix, thỉnh Ôn về chứng minh và ban Đạo Từ. Trong lời Đạo Từ, Ôn đã không có một lời khen, mà chỉ nói lên những điều dở của Thầy Trú Trì, đó là chúng tôi, *“Thưa quý vị, Thầy Phước Toàn chưa có kinh nghiệm Trú Trì, đức tu còn rất mỏng, nên mọi việc điều hành cho một cộng đồng lớn như tại Tacoma này chắc cũng sẽ còn rất dở; vừa sơ xuất và cũng sẽ thiếu bén nhạy nên, nếu Thầy có phật ý quý vị, thì mọi người cũng nên bỏ qua mà hãy ủng hộ cho Thầy, giúp Thầy xây dựng Đạo Tràng Phước Huệ mỗi ngày mỗi thêm phát triển, hầu giữ gìn nếp Văn Hóa Đạo Phật, Văn Hóa Việt Nam cho các thế hệ con em và cả cộng đồng*

người bản địa nữa.” Trong khi tất cả Đại Chúng trong hội trường, nghe Ôn phát biểu như thế, đều im phăng phắc và nhìn nhau một cách ngơ ngác, có thể họ không tin nổi việc Thầy Trú Trì mời một vị Thầy lên trên để chê trách chính Thầy ấy. Chỉ một mình chúng tôi đứng dậy chấp tay xá Ôn và bước lên bệ cầm máy nói lời tri ân đối với sự quan tâm thương mến và nhắc nhở của Ôn. Mấy ngày sau khi Ôn về lại trú xứ, có hai Phật Tử dẫn nhau tới Chùa nói những lời như để an ủi chúng tôi, “Chúng con đã mất cảm tình với ông Thầy kia. Sao khi không ông đứng trước hàng mấy trăm người mà chê bai Thầy một cách trắng trợn đến vậy?” “Không, không phải đâu các Phật Tử ạ, theo Thầy thì đó là một lời dạy chí thiết, không chỉ cho vị Trú Trì Chùa Phước Huệ mà, nhắc nhở chung cho tất cả những người con Phật vậy. Người lãnh đạo một cộng đồng dù lớn dù nhỏ, ta cũng cần luôn tự thấy mình là tài hèn đức mỏng, tự thấy mình luôn có những khuyết điểm để tự cảnh tỉnh và sửa sai, hầu mang lại kết quả tốt đẹp cho đời, cho đạo. Do đó, quý Phật Tử không nên có ý nghĩ như vậy để rồi phải mang tội bất kính đối với Chư Tăng ạ.” Chúng tôi phân tích như thế và từ đó các Phật Tử này đã không còn giận Ôn mà càng kính quý Ôn hơn.

Nay sắp đến ngày Kỷ Niệm 30 Năm Chùa Phước Huệ, rất tiếc là Ôn đã tịch 13 năm qua, chúng con không còn được nghe những lời nhắn nhủ dạy dỗ của Ôn nữa, chỉ nghiêng mình kính dâng Ôn vãn thơ mộc mạc bằng tất cả tấm lòng chân thành của chúng con.

Nguyễn Lòng

Sống biết vươn lên từng khắc niệm
Lời trung dung Chánh Pháp như là
Uớp hương đạo thấm sâu tâm thức
Để bước đi từng bước nở hoa

Đá chẳng mài chưa thành ngọc quý
Người không khổ đâu thấy niềm vui
Tâm tư hướng thẳng tâm cao thượng
Dẫu khó khăn lòng vẫn nụ cười

Đến cả gió mưa không ái ngại
Như muôn sao lấp lánh bầu trời
Tựa vầng trăng chiếu vào đêm tối
Vầng thái dương soi sáng khắp nơi

Là Chánh Đạo con đường HẠNH ĐẠO
Là tâm tư gởi gắm tình người
Là lời dạy truyền trao mai hậu
Thiện xảo ngôn ân nghĩa bậc Thầy

Tuệ Minh

Tacoma, March 10, 2024

Mồng Một tháng 2 năm Giáp Thìn

<https://youtu.be/FV0KRV7OFJ0?si=eFNFkKxwDXj2Rofs>

Lời Tri Ân

- Trương Minh Cường - Tâm Quảng Kiến -

áng thức dậy, trời chớm lạnh trong sa mạc tại vùng đất bang Arizona, tôi nhớ lại chuyến đi từ tiểu bang Colorado qua Tacoma, Washington vào năm 2007 và tạm trú tại đây khoảng 6 năm. Nhìn lại cuộc hành trình ấy, trong chúng ta, ai cũng có những ước mơ là, tìm kiếm một cuộc sống tốt đẹp hầu xây hạnh phúc cho tương lai tươi sáng hơn. Đã là con người dù ta sống ở một phương trời nào, thành công hay thất bại thì cuộc hành trình có gặp lắm chông gai thử thách ta đều phải vực dậy và vươn lên. Đó là những trải nghiệm thú vị ta từng vượt qua để mang lại cuộc sống hạnh phúc mà con người gọi là mâu nhiệm trong tâm hồn.

Nước từ dòng sông nào cũng đều phải qua những vật cản, nhưng nước vốn dĩ đã mềm mại, uyển chuyển, ngày qua ngày đá mòn, nước vẫn lặng lẽ trôi, cuối cùng cũng được hòa nhập vào đại dương mệnh mệnh. Đây ta có thể ví là tấm lòng yêu thương vô bờ bến, “*Ân tình tựa biển mệnh mệnh/ Làm sao tả hết tấm lòng Thầy tôi.*” Đúng thế! Đó là niềm thiêng liêng cao cả mà mỗi Phật Tử chúng tôi được đón nhận từ quý Thầy, quý Sư Cô, họ đã hy sinh đời sống riêng tư để chỉ làm những công việc của một Bồ Tát hạnh. Họ tiên phong thắp lên ánh đuốc Từ bi dẫn đường cho hàng Phật Tử biết hướng về nương tựa mà vượt qua cuộc chìm nổi biển đời, để được về trú ẩn dưới “*Mái Chùa che chở hồn Dân Tộc/ Nếp sống muôn đời của Tổ Tông*” (TS. Huyền Không).

Kính thưa Thầy Phước Huệ, “Nói gần nói xa chẳng qua không bằng nói thiệt,” chúng con xin được ví quý Thầy, quý Sư Cô là những người luôn thắp lên ngọn đuốc dưới mái Chùa để đón nhận, dắt dìu chúng con, là những lớp người, trên dưới vài trăm du học sinh, hoặc những Đồng Hương mới định cư tại vùng Tacoma - Seattle. Lúc ban đầu đặt chân lên mảnh đất xa lạ quê người, từ bước đầu khó khăn đó, tâm tư ai cũng mang đầy ngại ngùng lo lắng, sợ hãi, sự giúp đỡ nơi ăn chốn ở, bằng với một tấm lòng yêu thương bảo bọc đã là chiếc phao cứu sinh, mà lời thơ của Thầy viết tặng, “*Nơi phương trời xa lạ/ Tựa cánh chim đơn côi/ Tình thương là cao cả/ Quý hơn trăm ngàn lời.*” Đó chính là những người lái đò đưa khách vượt dòng để những Phật Tử, những Đồng Hương được yên lòng mà tiếp tục cuộc hành trình tìm nơi xây dựng bến bờ hạnh phúc. Và, tiếp tục sứ mệnh nêu cao ngọn đuốc Từ Bi dắt dìu những thế hệ đi sau.

Nhưng dòng sông mà quý Thầy, quý Sư Cô đang đi đó muôn đời vẫn lặng lẽ trôi, nước vẫn lững lờ chảy; quý Thầy, quý Sư Cô vẫn mãi vươn lên và vượt qua những khó khăn chướng ngại để cuộc hành trình dài đó mang lại một kết quả vô giá khi ta biết quay nhìn lại. Nay nhân Kỷ niệm 30 Năm của Chùa Phước Huệ, chúng con kính chúc quý Thầy, quý Sư Cô mãi luôn mạnh khỏe, tứ đại điều hòa, chúng sanh hằng thuận, để là nơi nương tựa niềm tin yêu vững vàng cho Phật Tử mọi giới.

Kính bút
Trương Minh Cường - Tâm Quảng Kiến
Arizona, Ngày 20-3-2024

Việc Xây Chùa Và Bắc Mái Cong

- Thích Phước Toàn -

Việc xây nên một ngôi Chùa với đầy đủ 16 mái cong ở xứ người cũng là điều lắm nhiều khê, phải thật động não và cần một khoản năng lượng lớn về tinh thần để thực hiện, nhất là lần đầu tiên bắc mái cong nhưng chẳng ai có kinh nghiệm, kể cả các thợ xây chuyên nghiệp.

Chùa Phước Huệ Tacoma, nộp đơn xin phép xây cất từ năm 2004 và phải mất 4 năm để được có giấy phép, là vào đầu năm 2008. Nghĩa là đã phải trải qua một quá trình khó khăn phức tạp để vẽ và sửa đồ án cho khớp với luật lệ của thành phố (*meet code*) trong các chi tiết có liên quan đến việc xây

dựng, nhất là cho một ngôi Chùa vốn là nơi sinh hoạt cộng đồng (*community activities*). Vừa được giấy phép chúng tôi liền ký giấy giao kèo xây cất với nhà thầu dựng sườn gỗ, trong đó đã có mục chú thích rõ, là sẽ xây với đầy đủ 16 mái cong như trong hình bản vẽ. Nhưng, sau khi ký giấy xong xuôi và bắt đầu đặt móng khoả nên thì, nhà thầu mới cho biết là họ không thể xây mái cong, vì họ chưa biết cách, và cũng chưa có kinh nghiệm. Khiến chúng tôi cảm thấy hơi thất vọng, chúng tôi hỏi lại, “Nhưng trước đây các anh có hứa với Thầy là sẽ bắc mái cong được, vì đã có kinh nghiệm xây CNS?” “Ồ, vậy Thầy chỉ ra thêm tám chục ngàn nữa để tụi con sẽ làm cong như vậy cho Thầy ạ.” “Thế nghĩa là sao, Thầy chưa hiểu ý của các anh muốn nói gì...?” Chúng tôi hỏi và các anh trả lời, “Thưa Thầy, Thầy Trú Trì CNS phải thuê một công ty ép gỗ, ép cột sườn cong, Thầy ấy phải chi trả tổn phí năm ngàn đô cho mỗi mái nên, ngôi Chùa này có 16 mái cả thầy, là Thầy phải chi ra thêm 80 ngàn đô nữa để có 16 mái cong như thế thưa Thầy.”

Thôi thì, các anh nói thế, phía nhà Chùa cũng đành yên lặng và chấp nhận sự đã rồi để giữ hòa khí. Không chỉ thế, mình còn phải vừa năn nỉ và vừa khuyến khích phía nhà thầu xây dựng, vì đảng nào họ cũng là những Phật Tử cả. Trong khi, nếu chi thêm với một số tiền lớn như thế quả là không thể, bởi đang trong thời gian xây cất mà kêu gọi cho có thêm được một ngàn đô thôi cũng đã chảy máu mắt, huống hồ là phải chi ra thêm \$80,000 (tám chục ngàn đô)?!... Nên, mỗi ngày xong công việc là tối về, chúng tôi lên chánh điện ngôi tịnh tâm hầu mong tìm ra phương thức nào vừa ổn cho cả đôi bên lại vừa đỡ gánh nặng về phần tài

chánh cho chùa, để công việc xây cất được suôn sẻ và sớm hoàn thành viên mãn!...

Mấy ngày sau gặp lại các anh nhà thầu, chúng tôi nói chuyện một cách tự tin và đưa ra dẫn chứng, “*Thôi được, các anh cứ tiếp tục dựng lên cho xong bộ sườn gỗ ngôi chùa đi, Thầy đã có cách làm mái cong, không tốn kém cho việc ép sườn cong gì cả. Thầy sẽ trực tiếp leo lên trên làm, đồng thời cũng sẽ chỉ dẫn cho các anh làm chung với Thầy cho nhanh. Bởi trước đây Thầy đã làm qua ngôi Bảo Tháp Di Lặc ở phía hồ Tịnh Thủy của Chùa rồi, và Thầy đã rút kinh nghiệm từ đó, chắc chắn chúng ta sẽ làm tốt hơn cho 16 mái cong của ngôi Chùa.*”

Thế là suốt gần hai tháng mùa hè, chúng tôi nằm phơi nắng (*tanning*) trên mái, cuối cùng 16 mái cong của ngôi Chùa cũng được hình thành như tâm nguyện và tâm tình của tất cả Phật Tử Tacoma (*mời xem tấm hình*). Và đó cũng là niềm cảm hứng để các bảo tháp mái cong được tiếp tục lần lượt xây nên.

Bắt đầu là Tháp Chuông vào đầu năm 2009 và cuối năm là Lễ An Vị Phật trên Chánh Điện. Qua tháng 9, năm 2010 Lễ Khánh Thành Chùa; năm 2011 khởi công xây Quan Âm Các. Năm 2015 xây Tượng Đài Văn Hoá Phật Giáo Tưởng Niệm Thuyền Nhân Việt Nam và tiếp tục khởi công xây Tháp Tâm Linh năm 2016 đến năm 2018 mới hoàn tất và Lễ Khánh Thành cả hai. Năm 2020 xây Tháp Trống, qua năm 2022 trùng tu lại tháp chuông, và trùng tu Bảo Tháp Di Lặc thật khang trang vào năm 2023. Và hiện đang chuẩn bị dựng Tượng Đài Tôn Vinh Văn Hóa Tự Do tại khuôn viên

Chùa. Nhân đây chúng tôi cũng xin mượn bài viết ngắn này để tán thán công đức của các Phật Tử: đạo hữu Trịnh Hậu (thợ chính trong các công trình xây dựng các Bảo Tháp nói trên), và anh Trần Quân là thợ bắt điện chuyên nghiệp đã bắt điện quang cho các bảo tháp; anh Võ Hữu Văn, Tuấn Soạn, Trần Dũng, Hoàng Quân, Huệ Quang, Dương Dũng, Nhuận Vinh, Phùng Nguyễn, Nguyễn Thanh Tùng, Ngọc Nguyễn, Hoàng Đặng Tích, Lê Chớ, Huỳnh Tám, Trần Hồ, Trần Thái, Trần Long Thạnh, Huỳnh Xuân Thành, Trần Long, Trần Ty và rất rất nhiều Phật Tử mà chúng tôi không thể kể hết lên đây cho đầy đủ được.

*Nghe năm tháng thời gian chưa phai nhạt
Còn đâu đây những khuôn mặt thân thương
Vai chung vai đứng lên cùng gánh vác
Tiếp bước chân gian khó mỗi chặng đường*

Quý Phật tử đã vừa góp công sức lẫn cả tịnh tài cho công cuộc xây dựng và phát triển cơ sở ngôi Già Lam Phước Huệ đến hôm nay là đã 30 năm. Chân thành hướng về mười phương Tam Bảo hồi hướng công đức này về khắp pháp giới chúng sanh đều trọn thành Phật Đạo.

Thích Phước Toàn

April 2, 2024

Cũng để Kỷ Niệm Ngày Tiếp Nối Hơi Thở của tác giả

Ảnh cuối Thu 2008

Phần 2

CHẶNG ĐƯỜNG 30 NĂM

- THƠ NHẠC

Kết Tinh Phước Huệ

- Thích Phước Toàn -

Phước Huệ Song Tu là Kim Chỉ Nam của mỗi hành giả, mỗi Đạo Tràng, là cốt cách của người con Phật. Với ý chí đó, Ba Mươi Năm Chùa Phước Huệ, Phật Tử Đạo Tràng Phước Huệ góp mặt giữa đời, cũng không ngoài mục đích lấy Trí Tuệ làm sự nghiệp, lấy Từ Bi - mang an vui hầu xoa dịu niềm đau nỗi khổ với tha nhân là đạo hạnh, tựa như một cành hoa hương nhiên tinh khiết, để *“Phụng sự chúng sanh là cúng dường Chư Phật.”* Dù đã phải trải qua lăm biển thiên dao động của gió mưa sương tuyết, những người con Phật Đạo Tràng Phước Huệ vẫn vững chí nguyện một lòng học hạnh hương nhiên thanh nhã của loài mộc lan trắng, hầu xây dựng nếp sống đạo một cách sống động và vững bước, bước theo dấu chân Đức Phật an nhiên đi giữa dòng đời nhân thế. Và luôn giữ tâm nguyện học hạnh của nước, vì, pháp Phật đã như dòng nước, dù phía trước có lăm vật cản, nước vẫn tùy duyên uyển chuyển, nhu hòa luân lưu chảy, mang chất liệu tươi mát về hòa mình với thế cách xoa dịu dòng đời nóng bức của kiếp nhân sanh.

*Như mộc lan mùi thanh lương tao nhã
Trắng trinh nguyên, màu trắng chiếu da trời
Bên Đức Phật, hoa nguyện đem tâm diệu
Dâng cúng dường một nét đẹp tinh khôi*

Hương thanh khiết, kết tinh bằng chất liệu
Chất từ bi, Phước Trí Huệ Như Lai
Xin dâng lên tựa vầng trăng hiền chiếu
Mang hiểu biết sáng trong đi vào đời

Vào chân tâm sáng soi hạt giống Phật
Mềm an vui lên nảy nở liên phương
Xây thế giới vườn kỳ hoa dị thảo
Muôn sắc màu hương vị nốt yêu thương

Tâm tư đó từ nguồn sâu gốc rễ
Chuỗi thiêng liêng sưởi ấm thôn trang nghèo
Ôm nếp sống đất trời cùng nhân thế
Vãn vãn thơ mây lãng hồn trăng treo

Vãn trắng trong, trắng trinh nguyên hương sắc
Gom yêu thương chung khắp cả muôn loài
Nguyện dâng hiến, cúng dường lên Đức Phật
Trọn ân tình đạo vị nếp tinh khôi

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn

Kỷ Niệm 30 Năm Chùa Phước Huệ

https://youtu.be/9FvoQJwR_Ec?si=xw019e-fBUQnUqZh

Kết Tinh Phước Huệ

Thơ: Tuệ Minh

Nhạc: Trương Tấn Minh

Như mộc lan mùi thanh lương tao nhã. Trắng trinh

nguyên, màu trắng chiếu da trời. Bên Đức Phật, hoa nguyệt đem tâm diệu. Dâng cúng

dường một nét đẹp tinh khôi. Hương thanh khiết kết tinh bằng chất liệu. Chắt từ

bi, Phước Trí Huệ Như Lai. Xin dâng lên tựa vàng trắng hiển chiếu. Mang hiểu

biết sáng trong đi vào đời. Vào chân tâm sáng soi hạt giống

Phật. Mâm an vui lên nầy nở liên phương. Xây thế giới vườn kỳ hoa dị

thảo. Muôn sắc màu hương vị nốt yêu thương. Tâm tư

đó từ nguồn sâu gốc rễ. Chuỗi thiêng liêng sương ẩm đời thôn trang. Ôm nép

32
sông đất trời cùng nhân thế. Vãn vãn thơ mây lãng hồn trăng treo.

36
Vãn trắng trong, trắng trinh nguyên hương sắc. Gom yêu

39
thương chung khắp cả muôn loài. Nguyên hiến dâng, cúng dường lên Đức

42
Phật. Trọn ân tình đạo vị nếp tình khôi.

Ba Mươi Năm Chùa Phước Huệ

- Tuệ Minh -

Ba Mươi Năm không dài cũng không ngắn
Dấu ấn thiên điểm tuyết nụ hoa khai
Bước thanh lương khúc oản vai chung gánh
Hương ngô về hạnh nguyện Đức Như Lai

Ba Mươi Năm nơi từng nguồn tâm ấy
Nếp an lành xích lại gần nhau hơn
Vươn đôi tay đi giữa dòng sanh tử
Thay chuyển òa ngược bến chở nguồn thương

Ba Mươi Năm trong ta còn hơi thở
Ấm tình người ấm nguồn cội quê hương
Mang từ bi mãi về xa muôn lối
Mặt trời hồng tuệ giác sáng ngàn phương

Ba Mươi Năm, xuyên thời gian thế kỷ
Chặng đường dài đường nối tiếp yêu thương
Xây ngôi nhà nguồn tâm linh PHƯỚC HUỆ
Đắp nụ đời sức sống dậy toả hương

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn

Kỷ Niệm Phước Huệ Tròn 30 Năm, 1994-2024

Mượn Lời Kỷ Niệm 25 Năm, 2019

Ba mươi năm Chùa Phước Huệ

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn

Ba mươi năm không dài không ngắn Dấu ấn thiên điểm tuyệt nộ hoa

khai Bước thanh lương khúc oản vai chung gánh Hưởng ngô

về hạnh nguyện Đức Như Lai Ba mươi năm nơi từng nguồn tâm ấy Nếp an

lành xích lại gần nhau hơn Vươn đôi tay đi giữa dòng sanh

tử Thay chuyển dò ngược bến chử nguồn thương. Ba mươi

năm trong ta còn hơi thở Ấm tình người ấm nguồn cội quê hương Mang từ

bi mãi xa về muôn lối Mặt trời hồng tuệ giác sáng ngàn phương Ba mươi

năm xuyên thời gian thế kỷ Chặng đường dài đường nối tiếp yêu thương Xây ngôi

nhà nguồn tâm linh Phước Huệ Đáp nộ đời sức sống dậy tỏa hương.

Thực Quỳnh Mai

- Tuệ Minh -

*S*âm tư con người, một khi, nơi chốn nào đã hội đủ các yếu tố linh động, làm sống dậy sức sống, bao gồm cả phần tâm linh thì, dù ở đây không phải là nơi chôn nhau cắt rốn, vẫn sẽ khiến họ có niềm giao cảm tự nhiên để chấp nhận nơi đó là quê hương, hoặc là quê hương thân thương thứ hai của chính mình.

*“Ba Mươi Năm mái Chùa thay tổ ấm
Mảnh đất lành thấm đẫm tình Việt Nam
Từng hạt giống trôi lên từng hạt giống
Tâm yêu thương tuệ giác dậy nảy mầm”.*

<https://youtu.be/Olin-kwHKmk>

https://youtu.be/WMrsljOlU4A?si=qD3tLWq9e_xWIG3J

*Xuân có khắp dáng anh đào khoe sắc
Thay trường thiên từng thể nhạc ngợi ca
Nốt cung loang diệu vợi các loài hoa
Hương tỏa ngát thơm bay xa bấy dậm*

*Đèn cánh sen giữa trời khuya yên ắng
Dưới mái Chùa khúc trầm lắng phương trang
Bước chân Sư đặt từng bước nhẹ nhàng
Trên điện Phật về không gian tĩnh lặng*

Hạ yêu thương dịu dàng dưới ánh nắng
Vãn đơm hoa muôn sắc thắm tuyệt vời
Với ngàn thông xanh thắm hiến dâng đời
Lên ấp ủ bao nụ cười tươi tắn

Gió ru cây thoáng điệu hò Ví Dặm
Nếp thân thương vẻ đằm thắm Việt Nam
Thu không buồn như màu tím thời gian
Mà rực rỡ đậm sắc vàng Chân Phật

Màu hoàng y, nếp khôi nguyên thường trực
Tạo niềm vui, tạo hạnh phúc cho đời
Để tâm hồn như mây trắng rong chơi
Không vương bận bao sự đời tuế toái

Đông tuyết trắng, ấn tượng lên mời gọi
Sắc lung linh đầy sắc thái lung linh
Làn tuyết trắng hoá hiện các thể hình
Thành âm điệu đượm lời kinh năng mới

Bạn về đây sẽ không còn khắc khoải
Những âu lo, điều thương ghét bạn ơi
Về đây nhé, có riêng khoảng bầu trời
Cho bạn sống cả cuộc đời thanh thản

Vào Hạ thì chưa bao giờ nắng hạn
Sang Thu thường mang dáng dấp linh quang
Đông không lạnh, tuyết trắng niềm hân hoan
Xuân nở rộ khắp bạt ngàn hoa nở

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn
Tacoma, October 20, 2017

Thục Quỳnh Mai

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn

Xuân có khắp dáng anh đào khoe sắc Thay trường

thiên từng nhạc khúc ngợi ca Nốt cung loang diệu với các loài

hoa Hương ngát tỏa thơm bay ngàn dặm xa Hạ yêu

thương dịu dàng dưới ánh nắng Vẫn đơm hoa muôn sắc thắm tuyệt

vời Vời ngàn thông xanh thắm hiển dăng đời Lên ấp

ủ bao nụ cười xinh tươi Về đây bạn

oi! Khắc khoải sẽ không còn Những âu lo thương ghét tiêu

tan Về đây bạn oi! Có riêng một bầu trời Cho bạn

sống cuộc đời an vui. Thu không buồn như màu tím thời

gian Mà rực rỡ đậm sắc vàng Chân Phật Gió ru cây thoáng điệu hò ví

dặm Nếp thân thương vẻ dằm thắm Việt Nam Đông tuyết

trắng ấn tượng lên mời gọi Sắc lung linh đầy sắc thái lung linh Làn tuyết

trắng hóa hiện các thể hình Thành âm điệu đượm lời kinh năng

mai. Về đây bạn... ...sống cuộc đời an vui.

Chút Ân Tình Giữ Lại

- Tuệ Minh -

*“Mấy mươi năm, sống yên thân trên những vùng đất hứa
Ta nghĩ gì cho những người xấu số vĩnh viễn đã ra đi!
Tự cõi lòng ta cảm nghe, kiếp người chẳng khác thân phận
cánh chim đi
Hiểu và chấp nhận: Sự ra đi, đi mãi, nhưng chút ân tình
nơi đây xin giữ lại.”*

*B*ằng với cả tấm lòng và tâm tư đó, Đài Văn Hoá Tưởng Niệm Thuyền Nhân Việt Nam đã hình thành, qua dạng chiếc thuyền với Chùa Một Cột, để biểu trưng cho Văn Hoá Việt Nam, và Văn Hoá Phật Giáo Việt Nam đã bắt rễ và phát triển ở các nước phương Tây, đã được mang theo cùng đoàn người từ những chuyến thuyền vượt biển, vào các thập niên 1980 và 1990 này. Và cũng để tưởng niệm, san sẻ nỗi niềm thương tâm cùng các đồng bào xấu số của chúng ta, đã bỏ mình giữa biển cả, trong rừng sâu trên đường tìm tự do, mà những ước mơ ấy đã không bao giờ hiện thực.

Xuyên thời gian chút ân tình ghi lại
Ngôn ngữ nào biểu cảm hộ con tim
Thời điểm ấy, một thân phận kiếm tìm
Đối sự sống bằng nghìn trùng ly biệt

Bước lên tàu côi lòng đầy tha thiết
Hỡi quê hương đất Việt, người thân
Tình yêu thương đành bỏ lại sau lưng
Để được sống, phải vượt ngàn trùng khơi

Thuyền chênh vênh, không bến bờ, biển động
Khiến lòng người càng lo lắng xuyên xao
Giữa sống-chết, chẳng biết sẽ thế nào
Người niệm Phật, kẻ kêu gào cầu Chúa

Mấy mươi năm
Sống yên thân trên những vùng đất hứa
Ta nghĩ gì cho những người vĩnh viễn đã ra đi!
Tự côi lòng ta cảm nghe,
Kiếp người khác chi thân phận chim di
Hiểu và chấp nhận
Sự ra đi, đi mãi, nơi đây xin giữ lại chút ân tình

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn
June 8, 2017

<https://youtu.be/Y6n96Ermxtg?si=CxeW9roHDrEmpskS>

<https://youtu.be/XooFETSigo4?si=y04-PoEkueb6sh6R>

Chút ân tình giữ lại

Tuệ Minh

Xuyên thời gian chút ân tình ghi lại Ngôn ngữ nào biểu cảm hộ con
tim Thời điểm ấy một thân phận kiếm tìm Đổi sự sống bằng nghìn trùng ly
biệt Bước lên tàu cõi lòng đầy thiết tha Hỡi! Quê hương đất Việt người
thân Tình yêu thương đành bỏ lại sau lưng Để được sống phải vượt ngàn trùng
khỏi Thuyền chênh vênh không bến bờ biển động Khiến lòng
người càng lo lắng xuyên sao Giữa sống chết chẳng biết sẽ thế nào Người niệm
Phật kẻ kêu gào cầu Chúa Mấy mươi năm sống yên thân trên những vùng đất hứa
Ta nghĩ gì cho những người vĩnh viễn đã ra đi Tự cõi lòng ta cảm
nghe kiếp người khác chi thân phận chim di Hiểu và chấp nhận sự ra
đi, đi mãi nơi đây xin giữ lại chút ân tình.

Vị Chân Thiện

- Tuệ Minh -

Nơi đâu có bóng dáng người Việt Nam, là nơi đó đều có mái Chùa thay cho mái ấm đại gia đình tâm linh hồn Việt, đất Thục-quỳnh-mai, cũng chung nét đặc thù của những tấm lòng người con Việt đó. Ba Mươi Năm, từ mùa Thu 1994, mái Chùa Phước Huệ là điểm tựa tinh thần cho hầu hết đồng bào Việt Tộc không phân biệt Tôn Giáo cùng về quy tụ. Để ở đó, không chỉ gìn giữ và phát triển thuần một nếp Văn Hóa Tâm Linh, mà, còn là nơi để trao truyền và nuôi dưỡng nét đẹp Văn hoá Việt Nam cho các thế hệ tương lai con em chúng ta nối tiếp.

*Vàng thái dương, biển xanh, quần thể đảo
Soi bóng đời phong phú Thục-quỳnh-mai
Nơi hoà nhập bao tấm lòng hồn Việt
Cả tinh thần, thể chất cuộc sinh nhai*

*Chùa rạng sáng đã nghe chim trời hót
Tây Bắc ơi! tĩnh lặng bạt ngàn thông
Không nóng bức và không hề rít rít
Mãi xanh tươi tiết Hạ đẹp như Xuân*

*Bao nhiêu năm mái Chùa thay tổ ấm
Mảnh đất lành thắm đẫm tình Việt Nam
Từng hạt giống trôi lên từng hạt giống
Tâm yêu thương tuệ giác dậy nảy mầm*

*Tươi nếp đạo nếp Thiên Lâm Phước Huệ
Toả chân hương thanh thoát vị hương đàm
Mang nét đẹp vật thể, phi vật thể
Nguồn tâm linh văn hoá thuần Việt Nam*

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn

Thục Quỳnh Mai, June 18, 2019

Trích thi tập Vị Chân Thiên

Vị chân thiên

Tuệ Minh

Vằng thái dương biển xanh quần thể đảo Soi bóng
đồi phong phú Thực quỳnh mai Nơi hòa nhập bao tấm lòng hồn Việt Cả tinh
thần thể chất cuộc sinh nhai Chùa rạng sáng đã nghe chim trời hót Tây Bắc
oi! Tĩnh lặng bạt ngàn thông Không nóng bức và không hề rít rạt Mãi xanh
tươi tiết hạ đẹp như xuân. Bao nhiêu năm mái chùa thay tổ ấm Mảnh đất
lành thắm dẫm tình Việt Nam Từng hạt giống trời lên từng hạt giống Tâm yêu
thương tuệ giác dậy nảy mầm Tuổi nếp đạo, nếp thiền lâm Phước
Huệ Tỏa chân hương thanh thoát vị hương đàm Mang nét
đẹp vật thể phi vật thể Nguồn tâm linh văn hóa thuần Việt Nam.

Tâm Trong, Trời Lắng

- Tuệ Minh -

*K*hi hành hương lên đỉnh Linh Thứu, thoát tiên, người viết nghĩ đến, Pháp hội Linh Sơn được diễn tả trong kinh Pháp Hoa gồm, mười hai ngàn Thanh Văn, sáu ngàn Tỳ Kheo Ni, tám mươi ngàn Bồ Tát, và các hàng Chư Thiên đồng hội tụ, nhưng sao nơi đây quá chật hẹp, có phải là núi Linh Thứu đây không? Vài giây sau, liền định thần và hiểu ra, có lần Thầy A Nan bạch Phật, “Đồng là Phật, nhưng Chư Phật ở các quốc độ khác thì toàn bằng thất bảo, người cao lớn trang nghiêm đẹp đẽ, sao Đức Thế Tôn lại thành Đạo nơi cõi Sa Bà ngũ trược ác thế này?” Để A Nan được sáng tỏ,

Phật chỉ nhấn ngón chân xuống đất, liền hiện ra cảnh giới trùng trùng bao la chiếu diệu. Là Ngài diễn tả về “tầng Nhị Đế”, khi biết xả tri thức, buông tứ đại là tục đế thì, chân đế là Linh Quang của Chân Pháp Diệu Tâm sẽ tức khắc hiển bày.

*Mây ngũ trời xanh, nước lặng bình
Tâm ta vẫn hướng núi yên Linh
Dấu chân Đức Phật in lên đá
Thắp sáng tuệ đăng vạn hữu tình*

*Nghe nắng trời vàn hoa lục độ
Mây trời ảnh hiện sắc kim cương
Gió reo điệu hát ca lãng khúc
Pháp hội Như Lai ánh Đạo Vàng*

*Duyên khởi chân tâm chuyển vọng thức
Ca sa hiện pháp nẻo thành thang
Niêm hoa linh thoại nụ hàm tiếu
Vạt nắng uyên nguyên ẩn tuệ quang*

*“Mây ngũ trời xanh, nước lặng bình
Tâm ta vẫn hướng núi yên Linh
Dấu chân Đức Phật in lên đá
Thắp sáng tuệ đăng vạn hữu tình”*

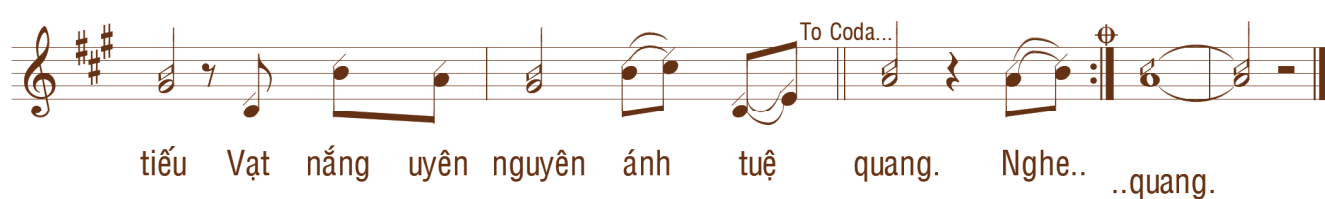
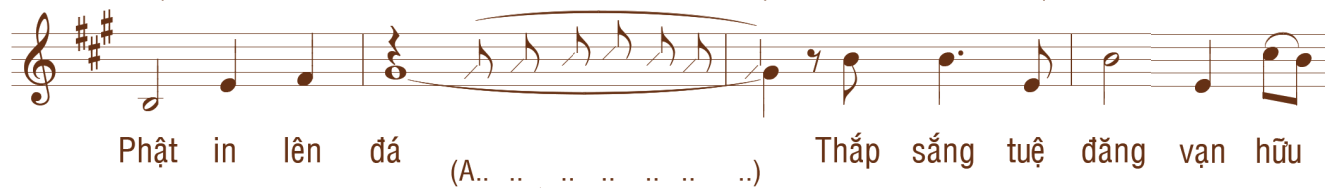
Tuệ Minh - Thích Phước Toàn

24/2/2012, tại Linh Thứu Sơn, Rajgir, Bihar, Ấn Độ

Tâm trong trời lặng

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn

♩ = 65 Nhẹ nhàng, thanh thoát

Trường Thiên Cảm Tạ 1

- Tuệ Minh -

“Ai trên đời mà chẳng nợ?”. Người càng biết quên mình là người sống trọn vẹn nhất bằng cả tâm tư đối với việc tri ân và báo ân. Sâu xa hơn là, ngoài sự cảm tạ khắp cùng đó, ta cũng nên trở về cảm tạ với tự thân cho một sự biết nghiêm túc nơi chính mình. Thì, câu hỏi, “Ai trên đời mà chẳng nợ” sẽ không còn cần thiết, bởi chính sự biết nghiêm túc đó đã minh chứng điều trọn vẹn cho hai chữ cảm tạ ấy rồi.

Tạ ơn em bé thơ ngây
Cho ta một nụ cười đầy an vui
Tạ ơn bãi cát, bầu trời
Cho ta nét đẹp tuyệt vời không vương

Tạ ơn câu nói dễ thương
Bao người chuyển hoá muôn phiền nội tâm
Tạ ơn vẻ đẹp mùa xuân
Trăm hoa cùng nở thơm lừng vị hương

Tạ ơn hai Đấng Song đường
Dạy con lẽ đạo luân thường trước sau
Tạ ơn nải chuối, buồng cau
Quê hương hiện hữu qua câu ca hò

Tạ ơn thân phận con đò
Vượt sông đưa khách chẳng dò nông sâu
Tạ ơn pháp Phật nhiệm mầu
Soi đường khắp cả địa cầu hiểu thương

Tạ ơn trăng chiếu đêm trường
Cho ta ánh sáng thanh lương diệu hiền
Tạ ơn mọi sự nhân duyên
Đến đi lặng lẽ cửa thiền như như

Tạ ơn vầng nhật thái hư
Cho ta giọt nắng vô tư ấm cùng
Tạ ơn vẻ đẹp phương đông
Rót hồn văn hoá vào nguồn tâm ta

Tạ ơn từng giọt mưa sa
Thấm vào cây cỏ đơm hoa giữa đời
Tạ ơn tất cả lòng người
Không phân hiềm hiềm đầy vơi cộng đồng

Tạ ơn ruộng mạ mênh mông
Cho ta lúa thóc bao công cấy cày
Nuôi thân từ hạt gạo này
Hợp cùng rau củ trái cây, áo quần

Tạ ơn hơi thở chuyển luân
Nuôi từng giọt máu trong thân vô thường
Tạ ơn tất cả tình thương
Uơm dòng tuệ mạng tâm hương kết đài

Sáng trong tựa ánh nắng mai
Đến đi lặng lẽ Như Lai đường về
Tạ ơn dòng nước sông quê
Cho ta cảm xúc nhớ về tuổi thơ

Tạ ơn vẻ đẹp hàng dừa
Trái lòng che mát sớm trưa nắng hè
Tạ ơn ngang dọc bờ đê
Tươi xanh màu biếc lũy tre xóm làng

Tạ ơn cô bác họ hàng
Cho ta đầm ấm thôn trang tình người
Tạ ơn nước ngược nước xuôi
Thủy triều lên xuống buồn vui chảy về

Tạ ơn tự thất đước đi
Để ta thấy biết đường về pháp thân
Tạ ơn làn tuyết trắng ngần
Thay gương soi thấu cõi tâm vốn hiền

Tạ ơn thanh thoát cửa thiền
Chân nguyên phát khởi xuất trần một khi
Mở tung cánh cửa huyền vi
Phương trời cao rộng nẻo về thên thang

Tạ ơn khắp nẻo quan san
Mang hồn thơ đạo khắc trang kinh đời
Nguồn tâm thấp sáng nụ cười
Cho ta thấu triệt đạo đời chẳng xa

Tạ ơn giữa rác và hoa
Giữa xấu và đẹp chỉ là thời gian
Tạ ơn chiếc lá võ vàng
Giao mùa đông lạnh chuyển sang xuân nồng

Tạ ơn giây phút khốn cùng
Khiến ta bật dậy bút gông yếu hèn
Tạ ơn chị, tạ ơn em
Tạ ơn anh với bao niềm yêu thương

Tạ ơn tình nghĩa quê hương
Dạy ta thời khắc đoạn trường chông gai
Cho ta thấy rõ trong ngoài
Vươn vai bút phá dậm dài tử sanh

Tạ ơn tâm cảm thiện lành
Thong dong đạo Bát Nhã Hành trường ca
Tạ ơn người, tạ ơn ta
Tạ ơn khắp cả thiên hà tánh không

Người cho chung sống cộng đồng
Thiên hà cho cả mệnh mông đất trời
Với ta sống phải nên người
Để còn góp mặt với đời bao la

Tạ ơn cát bụi hằng sa
Đếm vi trần số kiếp là tử sinh
Tạ ơn tia ánh bình minh
Giúp cho vàn lá trữ tình đơm hoa

Tạ ơn đọt bí quả cà
Con sâu cái kiến đàn gà loài chim
Mỗi loài mang ý nghĩa riêng
Sâu cho ong bướm đi tìm nhụy hoa

Kiến sống đoàn kết một nhà
Khiến ta từ bỏ điều mà bất công
Chim muông vô cánh mênh mông
Tâm ta vượt thoát ngoài vòng đóng khung

Trời bao la sống ung dung
Nhẹ tênh cất bước thông dong mây ngàn
Tạ ơn vẻ đẹp Đạo Vàng
Mang niềm hạnh phúc toả lan tinh cầu

Tạ ơn Pháp nhũ thâm sâu
Sinh linh chuyển hoá khổ đau kiếp người
Tạ ơn phong thái tinh khôi
Từ trường đức hạnh ban lời yêu thương

Tạ ơn niệm khởi muôn phương
Toả hương thân giáo, toả hương khẩu hoà
Tạ ơn diện tựa nguyệt nga
Mục như liên sáng Sa Bà diệu soi

Tâm từ, Tuệ giác rạng ngời
Thế Tôn Đức Phật Trời người Đạo sư
Tạ ơn tịch tĩnh Chân Như
Dòng thiền Chánh Đạo truyền thừa toả lan

Ôi hân hoan Ánh Đạo Vàng
Đi vào thế giới Ba Ngàn tịnh duyên
Tạ ơn....

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn
Tacoma, 4:30AM, Thursday, November 28, 2019
United States Thanksgiving Day

Diệu Âm Đồng Vọng

- Tuệ Minh -

*L*hân thành cảm tạ tất cả những tấm lòng của quý anh chị em nghệ sĩ đã nhiệt tình phổ nhạc, góp lời ca cũng như những lời thơ lời nhạc vào dòng thơ nhạc Tuệ Minh thành những ca khúc và đưa lên mạng, để tựa như một làn mây trắng hoặc như dòng suối mát hầu chuyển tải và chạm vào những tâm hồn có duyên với ở khắp phương trời. Chúc quý anh chị em thân thương, thân tâm thường lạc, an khang thịnh vượng, hạnh phúc, mọi điều như ý.

*Nghe ai hát từng lời ca chuyển hoá
Chuyển lòng người buồn khổ về an vui
Từ bóng tối sang vầng dương ánh sáng
Gam sắc màu hoà tâm thức xinh tươi*

*Vào trong gió, trong mây trời thanh thoát
Giọt sương mai thấm sâu thăm tâm hồn
Tươi cây cỏ, xoa lòng người vật vã
Niệm an bình lan toả khắp càn khôn*

*Hoài Nam cổ nốt cung thương trầm bổng
Khúc Hàn Châu trôi dạt Anh Nguyên
Đuốc Thúc Ngân rạng ngời lên sức sống
Chuông Thái Hoà vọng mãi tận vô biên*

Nỗi hân hoan Tấn Minh nghe nhịp thờ
Trái tim nào vang động chuỗi Thế Quang
Xuân Lâm xanh vút cao hồn Thu Thảo
Trăng Mạnh Hùng sáng mãi giữa không gian

Liên Bình Định, trang Thu Hiền nhả ngọc
Được cung trầm Anh Đức vọng thôn trang
Sao Hạnh Nguyên rạng bầu trời Minh Đạo
Sắc Vân Khánh dịu toả đất Yên Khang

Câu Phạm Vinh nổi sông đời Huy Phước
Bóng thủy dương tươi mát đất Tấn Uyên
Bến Minh Khoa dò chiều dòng sông nước
Đưa khách trần Hữu Hiệp bước chân chuyên

Nốt Quang Hiền tuyến vô ưu lay động
Phím Nguyên Dung nhịp cung điệu Nguyễn Hoàng
Phách Lập Huy nổi trường ca Đình Hội
Xuân Thủy trong, Hoàng Dũng biển Nha Trang

Thu Minh ngâm dặt diu La Tuấn Dzũng
Điệu quan hò man mác khách Diệu Đan
Hoành Sơn xanh vút cao ngàn Hải Lý
Bích Phương du Bùi Thúy đậm Hoàng Loan

Câu Đức Long nổi cung đình Phong Thủy
Nương chuông Chùa vang vọng đời Ngọc Trân
Khúc Tiến Đoàn luân lưu hồn Quốc Việt
Thuyền Đình Trung thấp thoáng dáng Kim Linh

Sen Đăng Hiếu thơm tịnh tâm Phương Thúy,
Năng Việt Anh chiêu tà điện Quốc Vinh
Trường Trọng Khải thiên hoa màu Bích Ngọc,
Tháp Quang Thành soi bóng nước lung linh

Thục Quỳnh Mai nắng nghiêng Phương Bích Thảo
Vũ Phương Thụ sắc thái dáng Trúc Chi
Nếp Thiện Phương hồi chuông giao nhịp mõ
Đò Quế Thương lơ lững đàm Thanh Vy

Phá Tam Giang chở Hoài Thương Đức Mạnh
Hồ Lệ Thu đò ngược nước Đăng Khoa
Khách Đỗ Hùng bước dặt dìu Chúc Hiếu
Phím Minh Hiền nâng khúc nhạc Thu Nga

Nguồn Thúy Nga Hương Giang xanh Thu Thủy
Cầu Mỹ Hạnh âm hưởng sắc Diệu Bình
Hoàng thành xưa nét rêu phong Mạnh Đức
Đồng vọng sâu dòng thơ nhạc Tuệ Minh

Thân tặng:

NS. Hoài Nam, NS. Hàn Châu, NS. CS. Anh Nguyễn,
NS. CS. Huỳnh Thúc Ngân, CS. Thái Hoà, BS. NS. Trương
Tấn Minh, CS. Thế Quang, NS. Trần Xuân Lâm, CS. Lý Thu
Thảo, CS. Thu Thảo, NS. Mạnh Hùng, NS. Liên Bình Định,
CS. Thu Hiền, CS. Anh Đức, CS. Hạnh Nguyên, NS. Minh
Đạo, CS. Vân Khánh, NS. Đoàn Đức Yên Khang, NS. Phạm
Vinh, NS. Huy Phước, NS. Phạm Tấn Uyên, NS. Minh

Khoa, NS. Hữu Hiệp, CS. Quang Hiền, NS. Nguyễn Dung, CS. Bolero Nguyễn Hoàng, CS. Lập Huy, CS. Đình Hội, CS. Xuân Thủy, NS. Hoàng Dũng Nha Trang, Nghệ sĩ Thu Minh, NS. La Tuấn Dzũng, CS. Diệu Đan, CS. Hải Lý, CS. Bích Phương, CS. Bùi Thúy, NS. Hoàng Loan, NS. Lê Đức Long, NSƯT. Phong Thủy, CS. Ngọc Trân, CS. Tiến Đoàn, CS. Hồ Quốc Việt, NSƯT. Đình Trung, CS. Kim Linh, CS. Đặng Hiếu, CS. Phương Thúy, CS. Việt Anh, CS. Quốc Vinh, CS. Trọng Khải, PT. Phạm Bích Ngọc, CS. Quang Thành, CS. Phương Bích Thảo, NS. Vũ Phương Thụ, CS. Trúc Chi, Sư Cô Thiện Phương, CS. Quế Thương, CS. Thanh Vy, CS. Hoài Thương, CS. Đức Mạnh, CS. Hồ Lệ Thu, NS. Đăng Khoa, CS. Đỗ Hùng, Sư Nữ Chúc Hiếu, NS. Minh Hiền, CS. Thu Nga, CS. Thúy Nga, CS. Hương Giang, CS. Thu Thủy, CS. Mỹ Hạnh, Nghệ sĩ Diệu Bình, CS. Mạnh Đức.

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn

Tết Kỷ Hợi 2019 & viết thêm đầu Xuân Giáp Thìn 2024

Thay Mùa An Cư

- TN Diệu Thơ -

Mỗi năm Kiết Hạ trở về
Tâm tư phớt phớt vắng nghe chuông Chùa
Phước Huệ tĩnh lặng bốn mùa
Giúp ta xả bỏ hơn thua chuyện đời

Cùng nhau tu tập an vui
Giới đức Định Tuệ vun bồi dày sâu
Năng mai soi chiếu bể dâu
Bước chân vững bước ưu sầu chẳng vương

Về thấp sáng niệm tình thương
Lòng Thầy thoáng đạt tỏa hương đạo tình
Khiến ta tan biến vô minh
Đưa ta gần gũi đệ huynh thiện lành

Lời Thầy như ướp hương trầm
Giúp ta thức liễm thân tâm mỗi ngày
Chùa Phước Huệ ta về đây
Tình thâm đạo vị đọng đầy vườn tâm...

TN Diệu Thơ

Kính dâng Thầy Viện Chủ

Nhân Kỷ Niệm 30 Năm Ngày Thành Lập Chùa Phước Huệ

Thay lời tri ân sâu xa mà Ngài đã mở tấm lòng

Tạo điều kiện cho con được đủ duyên lành đến Mỹ từ năm 2015

Cảm Nhận Về Thơ Nhạc

- NS Trần Xuân Lâm -

Thơ văn và âm nhạc là món ăn tinh thần rất quan trọng cho đời sống con người, đặc biệt là thơ văn và âm nhạc về Phật thì lại càng diệu kỳ hơn, bởi điều này thuộc lĩnh vực tâm linh nên, cố nhiên, tự nó đã gắn liền với tính giáo dục.

Tôi rất may mắn được gặp và đọc nhiều tác phẩm thi ca, âm nhạc của Thầy Tuệ Minh, với sự cảm nhận của riêng mình thì, Thầy là một bậc chân tu đạo hạnh và là một trong những con người thuộc hàng thông tuệ. Lại nữa, hầu như Thầy dành trọn cuộc đời cho Đạo Pháp và cho cả tha nhân. Những tác phẩm thơ, nhạc, bút ký của Thầy, thấy từng câu, từng chữ đều mang ngôn ngữ rất thiên lại rất trong sáng, vừa đa dạng các thể loại, còn sâu sắc cả nội dung lẫn hình thức, và ít nhiều có phảng phất nét đẹp về tình tự của Đất Nước quê hương và Dân Tộc. Điềm lại những nét đẹp hài hoà của khuôn viên và ngôi Chùa Phước Huệ Tacoma qua video, hình ảnh trên các trang của Thầy, của Chùa, tôi mới cảm nhận và thấy ra, Thầy cũng chính là nhà kiến trúc, đã và đang tạo nên những kiệt tác cho đạo, cho đời, lại viết thư pháp thật có hồn, nói cách khác thì Thầy là một nghệ nhân mới đúng. Thêm những trang tư tưởng của Thầy, tôi

vẫn cảm nhận là văn phong thật nho nhã, sâu sắc; những bài giảng đạo lý mang tính thuyết phục lòng người cũng thật minh triết.

Khi biết đến và được đọc những vần thơ này, trong tôi đã dâng tràn cảm xúc, nên chỉ một khoảng thời gian không dài lắm, tôi đã phổ nhiều ca khúc từ những vần thơ của Thầy, với nhiều thể loại và phong cách khác nhau như: *Pháp Âm 2, Thiên, Tâm Ta, Tương Túc III, Ta Cùng Về, Ánh Đạo Vàng, Chùa Trấn Quốc, Chùa Thánh Duyên, Giọt Sương Đầu Cảnh, Hồn Nước Việt Tôi, Quê Hương Thứ Hai, Sắc Màu Dòng Nước; Tiết Tấu Loài Cây, Du Phương Đất Bắc, Hạnh Nguyên Thánh Chủng, v.v...* và mới đây là *Mai Vàng Vị Tết*, phổ nhạc phẩm nào trong tôi cũng lâng lâng niềm xúc cảm.

Đặc biệt, nhân đây tôi rất hân hạnh và chân thành gửi lời cảm tạ Thầy Tuệ Minh đã cho ra đời hàng nghìn thi phẩm, trong đó có thi phẩm *Du Phương Đất Bắc* mà tôi đã phổ nhạc và đã may mắn đạt Giải C, một giải thưởng chuyên ngành hàng năm của Hội Nhạc sĩ Việt Nam, đó là điều tôi vô cùng vinh dự. (*Đính kèm Bằng Chứng Nhận Giải Thưởng Âm Nhạc*)

Tháng 4 năm 2019, Thầy về Nha Trang để ra mắt tuyển tập thơ nhạc *Ngược Bến Sông Mê*, anh em nghệ sĩ chúng tôi đã có dịp để đón tiếp và đàm đạo cùng Thầy. Cũng trong dịp

này, Thầy cho anh em chúng tôi biết là sắp tới vào mùa Hè (2019) Lễ Kỷ Niệm 25 Năm, Một Phần Tư Thế Kỷ sẽ diễn ra tại Chùa Phước Huệ Tacoma. Mới như vừa chớp mắt, năm năm đã bay vèo, giờ tôi được biết thêm là Lễ Kỷ Niệm 30 Năm vào mùa Hè năm nay đang cập kê, Thầy có ngỏ ý mời các anh em nghệ sĩ lâu nay tương tác với dòng thơ nhạc của Thầy về dự.

Riêng bản thân tôi, rất mong ước có một lần thăm viếng ngôi Già Lam này, nhưng nhân duyên vẫn chưa hội tụ, chỉ kính lời cảm ơn, nguyện chúc Thầy Tuệ Minh luôn vui khỏe và thường lạc, để tiếp tục cống hiến cho đạo, cho đời những tác phẩm giá trị như Thầy đã và đang cống hiến. Và nguyện chúc Đạo Tràn Chùa Phước Huệ, phước huệ song tu như ý nghĩa thâm sâu được mang tên ngôi Chùa vậy.

*Trân trọng
Nhạc Sĩ Trần Xuân Lâm
Phó Chi Hội Nhạc Sĩ Việt Nam tỉnh Khánh Hòa
Hội Viên Hội Nhạc Sĩ Việt Nam
Nha Trang, Tháng 2-2024*

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc

HỘI NHẠC SĨ VIỆT NAM

GIẢI THƯỞNG ÂM NHẠC

NĂM 2023

GIẢI C

Tác phẩm: *Du phương đất Bắc*
Nhạc: *Trần Xuân Lâm*
Lời thơ: *Tuệ Minh*
Thể loại: *Ca khúc*

Hà Nội, ngày 29 tháng 12 năm 2023
CHỦ TỊCH HỘI NHẠC SĨ VIỆT NAM

Số: 49/QĐ-HNS

Nhạc sĩ Nguyễn Đức Trịnh

Trường Thiên Cảm Tạ 2

- Tuệ Minh -

*S*ân tứ đại chứa đủ vạn vật và cả Như Lai tạng cũng cùng đồng hành trong từng nhịp sống. Qua đó, chỉ với một thoáng tư duy tích cực, tâm ta cũng loãng tan khắp về thế giới tam thiên nê, Thiên Sư Khánh Hỷ ở thế kỷ 11 của thiên kỷ trước, đã rất quyết đoán qua cách diễn ngôn: “Càn khôn tận thị mao đầu thượng/ Nhật nguyệt bao hàm giới tử trung.” Nghĩa: Nhật Nguyệt chứa tròn trong hạt cải/ Đất trời khắp hiện đầu sợi lông. Thì, một lời cảm tạ chân thành cũng sung mãn thấu tận vô dư.

*Tạ ơn em hạt duyên lành
Áo hoa chỉ mặc bằng cành sen tươi
Tạ ơn trọn vẹn nụ cười
Qua câu niệm Phật giữa đời hơn thua*

*Tạ ơn em bóng hàng dừa
Đường về nương tựa mái Chùa hiền lương
Mang từng vẻ đẹp quê hương
Điệu hò câu hát du dương dạt dào*

*Gợi lòng hưng phấn lời chào
Đậm đà sâu thẳm xiết bao thâm tình
Tạ ơn em ánh bình minh
Sắc không diệu giác lung linh năng hồng*

Tạ ơn “chị ngā em nâng”
Lông trong ngôn ngữ vô cùng dễ thương
Tạ ơn em chỉ hạt sương
Ẩn tàng thế giới tâm phương rạng ngời

Tạ ơn ánh nắng mặt trời
Ấm tình nhân thế giữa đời lạnh băng
Tạ ơn tròn khuyết vàng trăng
Diệu soi diện mục thường hằng Như Lai

Soi về dòng nước nguồn khơi
Như nhiên quang sáng núi đồi biển sông
Tạ ơn nếp đạo phương đông
Sắc màu văn hoá Tiên Rồng thiêng thiêng

Bắc Trung Nam đủ ba miền
Hài hoà đất Việt nhân duyên đồng bào
Vui buồn hạnh phúc có nhau
Nghìn xưa khí phách tự hào Ông Cha

Tạ ơn Việt Tộc gần xa
Chung lưng đấu cật nước nhà vươn lên
Tạ ơn ý chí vững bền
Thi gan với giặc biết quên thân mình

Tạ ơn chú bác đệ huynh
Khó khăn chẳng ngại nghĩa tình thâm giao
Tạ ơn vẻ đẹp anh đào
Để hương chân vị ngọt ngào thơm bay

Thương yêu như thể chân tay
Tương giao tựa bát nước đầy chẳng vơi
Tạ ơn biển tuệ nghìn khơi
Chuyển tâm hạn hẹp thành người lớn khôn

Tạ ơn tịch tĩnh thiên môn
Chuông ngân khởi sắc linh hồn Việt Nam
Tạ ơn cánh nhận, trường đàn
Vén mây thấu triệt xuất phàm một khi

Cõi tâm tựa ánh trăng khuya
Suốt xuyên cảnh giới vô vi rạng ngời
Tạ ơn thân thái con người
“Xuống đông đông tĩnh lên đoài đoài yên” (Ca Dao)

Tạ ơn vẻ đẹp tùy duyên
Sống vui đều lượng ưu phiền xả buông
Tạ ơn phong thái vị hương
Đứng đi thể cách quân vương nhân từ

Nói năng thông thoáng vô tư
Dưới hoà trên hiếu tịnh tu hạnh lành
Tạ ơn chẳng vị lợi danh
Không rơi vào bẫy chiến tranh tương tàn

Tạ ơn vụn nẻo quan san
Khởi hồn Quốc Tổ dịch trang sử hùng
Tạ ơn vững chãi cội tùng
Thông huyền ấm đức ghi lòng khắc tâm

Tạ ơn bao cuộc thăng trầm
Kiên trì sửa đổi lỗi lầm vươn lên
Tạ ơn chí nguyện vững bền
Vượt tường định kiến sáng thêm chân như

Tạ ơn sâu thăm thái hư
Loãng tan thấu tận vô dư niết bàn
Sắc không vô tướng kim cang
Thâm uyên diệu vợi ngút ngàn mênh mông

Tạ ơn biển mặn tình nồng
Dư âm pháp lý hương xông ngọt ngào
Tạ ơn thiên vị tương chao
Sống đời đạm bạc chẳng xao tắc lòng

Tạ ơn bốn phận vuông tròn
Sắt son như nước thượng nguồn mát trong
Tạ ơn chân thật cõi lòng
Tâm hồn thông thoáng thông dong phương ngàn

Tạ ơn vẻ đẹp Đạo Vàng
Sáng ngời màu nhiệm nghiêm trang sen đài
Buông thư tựa giọt nắng mai
Hiện pháp lạc trú trong ngoài như như

Tạ ơn

Tuệ Minh
November 2022

Cảm Nhận Về Thơ Của Tác Giả Thích Phước Toàn

- NS Hoàng Dũng -

Sáng nay trên bãi biển Nha Trang, nhìn xa từ mặt biển giáp tận chân mây, tôi chợt nảy một ý tưởng rất lạ mà hiển nhiên như một triết lý. Quả thật, tâm tư con người mãi luân lưu chảy, lúc êm ái, khi thì cuộn cuộn, tùy từng khắc niệm sống của mỗi cá nhân. Không như thường khi tôi ngồi đây để tìm những giây phút thư giãn, hôm nay chẳng biết từ đâu, xui khiến tôi đùm theo một số sách, trong đó có ba cuốn cùng tác giả, Thầy Thích Phước Toàn.

Giỡ từng trang thơ, gợi nhớ lại, qua các thân hữu trong giới nghệ sĩ, tôi đã nhận được ba tập thơ văn, do Thầy sáng tác. Là một nhạc sĩ, khi bắt gặp dòng tư tưởng đầy thiên vị như thế, sự cảm hứng trong tôi bùng lên một cách kỳ lạ, cũng có thể tôi có duyên với nhạc Phật, nên chỉ trong một thời gian rất ngắn, tôi đã cho ra đời 25 nhạc phẩm, phổ từ thơ của Thầy. Vài người bạn ngạc nhiên và hỏi, sáng tác nhanh thế liệu có chất lượng không? Tôi mỉm cười và nói, thì tùy sự cảm nhận của mỗi người. Nhưng với riêng tôi, dòng thơ của Thầy vốn đã có chất nhạc, trong đó ca từ đã thật hay, sâu sắc, do vậy phổ nhạc càng rất dễ cảm. Tôi đã chọn phổ hai mươi

bốn nhạc phẩm thiên và một bản hợp xướng là thi phẩm *Bồ Đề Đạo Tràng*.

Nay đọc lại dòng thơ này, tôi càng khám phá thêm nhiều điều mới lạ, thơ rất đa dạng, những ẩn dụ đầy minh triết, như mạch nguồn sâu xa mà cuộn cuộn chảy trong lòng biển cả. Lúc thì thật nghiêm túc trong khuôn khổ giáo dục, nhưng vẫn chan hoà tươi nhuận, lại chứa đựng chất thương yêu đầy trong sáng nhân văn.

*“Cuộc va chạm bao giờ cũng sứt mẻ
Sống làm sao được trọn vẹn trước sau
Dùng tâm Phật thay thước đo lý lẽ
Tình yêu thương đem sưởi ấm cho nhau”*

(Tự Thẳng Mình - Tuệ Minh)

Hoặc:

*“Khi mở miệng hãy nói lời chân thật
Giúp cho người niềm an lạc trong tâm
Nếu cầm bút, viết nên điều trong sáng
Thay ánh đèn dẫn người thoát tối tăm”*

(Thư Gửi Bạn - Tuệ Minh)

Thơ của Thầy quả là một vườn hoa muôn màu muôn sắc, khiến cây cỏ và vạn vật thiên nhiên cũng biết rung động. Một cơn mưa, chiếc lá rơi, con đò, bến nước, cánh đồng lúa chín v.v... đều đi vào thơ một cách dung dị và trữ tình.

“Nghe ai hát từng lời ca chuyển hoá
chuyển lòng người buồn khổ về an vui
từ bóng tối sang vầng dương ánh sáng
gam sắc màu hoà tâm thức xinh tươi”

(Diệu Âm Đồng Vọng - Tuệ Minh)

Nói về dòng thơ này mà không nhắc đến hai chữ “Quê hương” thì thật là thiếu sót, bởi trong đó quê hương, nhất là quê hương Việt Nam đã là một nguồn cảm hứng vô tận trong các tác phẩm thơ văn. Thầy vốn sinh ra nơi mảnh đất cổ đô - Huế, vậy nên, dường như Thầy cũng như thơ, ẩn chứa sẵn một mạch ngầm chữ nghĩa ‘thánh hiền’ cuộn cuộn bên trong. Cuộn cuộn mà đẹp, sáng trong, nhẹ nhàng êm ả, lại nghiêm túc của một bậc Thầy, nhưng tươi vui sống động. Có khi chỉ mộc mạc chân quê nhưng nghị lực cao thượng, khi lại thẳng thắn một cách nâng đỡ đầy từ bi...

“Gắng nghĩ sâu, chớ ngông cuồng quá độ
Chớ yếu hèn, hãy năng nổ làm trai
Trong khốn khó, con chớ bước hàng hai
Lưng đứng thẳng, chớ cong người mà nhục
...

Đấy cũng là một đạo lý vị tha
Là minh triết của Ông Cha di dưỡng!..”

(Minh Triết Sống - Tuệ Minh)

Lại nữa, hầu như tâm thức của Thầy luôn gắn liền với hai chữ “Ân Nghĩa”, mà ân Cha nghĩa Mẹ thì những độc giả

quen thuộc không thể phủ nhận là những tuyệt tác trong các thi phẩm, nhạc phẩm.

“Con ơi con hãy bước đi
Lên đường trải nghiệm trường thi cuộc đời
Dạt xô sóng gió nghìn khơi
Bước cho vững giữa biển người trần gian”
(Lời Cha - Tuệ Minh)

“Con tuổi nhỏ chày xuôi vùng đất thực
Dậy tỏa hương tánh hạnh nguồn thiện duyên
Nghe Mẹ kể chuyện xưa từng thời thuở
Cả sắc màu tiết tấu hiện thuần nhiên”
(Lòng Mẹ 2 - Tuệ Minh)

“Nghe trong gió âm ba vờn dưới nắng
Gọi lá vàng từng cánh lặng lẽ rơi
Diệp khúc lay giữa đêm trường thanh vắng
Tựa hồn thu lên giục gọi tình người”
(Khối Nghĩa Ân 1 - Tuệ Minh)

Hoặc:

Vạn dặm xa con hướng về nguồn cội
Khi dòng đời xuôi ngược cảnh phiêu pha
Khoảng không gian khoảng thời gian vội vã
Khoảng tình người gần gũi có tình Cha”
(Tình Cha - Tuệ Minh)

“Tôi nhớ ngày biết tìm dấu chân Mẹ
Thời tuổi hồng Mẹ đã nặng oằn vai
Mẹ dạy con biết thương khó kiếp người
Như từng bước Mẹ vào đời thuở đó”

(Dấu Chân Mẹ - Tuệ Minh)

“Khởi Nghĩa Ân tăng cao vời thâm thấu
Tựa nếp son mãi sáng, mãi nên thơ
Thảo mộc xanh gốc Thông huyền diệu vợi
Về loãng tan vạn vật tận vô dư”

(Khởi Nghĩa Ân 2 - Tuệ Minh)

Thơ Thầy cũng thật gần gũi, thân quen qua hình ảnh cây bồ đề, sân Chùa, con thuyền, dòng sông... những cảnh sắc của nông thôn, Đất Nước, con người đó lại rất tượng hình nên, người thưởng thức rất dễ tiếp nhận. Nhưng không phải loại thơ xáo mòn..., bởi hình ảnh trong thơ Thầy toát lên những sắc nét mới lạ. Cũng viết về biển, nhưng chỉ biểu trưng như một lời tự sự, không phải là trâm mình với từng con sóng bạc, hoặc say đắm trước bãi biển mướt mà, mà biển trong Thầy như để định hình về một khoảng mệnh mông vô tận nào đó...

“Chiều nghe tiếng gọi biển đời
Sáng hồi chuông sớm giữa thời kinh khuya
Về lắng đọng cả hồn quê
Từng con sóng vỗ vỗ về tâm tư

Cũng biển rộng cùng thái hư

Cũng tình Việt Tộc thiên thu đượm tình”

(An Bằng Biển Sớm - Tuệ Minh)

Phải nói hồn thơ của tác giả đúng là một sự soi rọi bằng cảm nhận, lối nhìn mọi sự mọi vật một cách tinh tế, sát sao, còn là cả một khí chất mà dù phải trải trần với sương gió nắng mưa tuyết phủ, Thầy vẫn như trơ gan cùng năm tháng.

“Lối im lặng thâm nghiêm mà bên bi

Chờ tiết Xuân trôi vàn lá lên thay

Vùng năng động sắt son đầy huyền bí

Nào ai hay sâu thẳm khí chất cây”

(Tiết Tấu Loài Cây - Tuệ Minh)

Dòng “*Tuệ Minh*” không chỉ là nền móng cho những ca khúc hay, ở đó còn là những bức tranh đầy linh động, thấm đẫm chất đạo vị. Những câu kết trong các tứ thơ, khổ cuối bài lúc nào cũng mang một thông điệp cho cuộc sống với nhiều hàm nghĩa. Nhìn chung, trên dưới một ngàn bài thơ tôi được đọc, càng đọc càng thấy thú vị và thấm thía. Tứ thơ không trùng lặp, phong phú cả về hình thức lẫn nội dung. Gọi Thầy là một nhà thơ, tôi thấy chưa đủ, bởi nguồn năng lượng (tài hoa) của nhiều lĩnh vực không giới hạn đâu đó trong người Thầy, cứ như chục tuôn trào những tác phẩm đầy giá trị cho đời vậy...

Nhạc Sĩ Hoàng Dũng

Nha Trang, Ngày 20-10-2023

Hạnh nguyện Thánh Chủng

- Tuệ Minh -

*S*ải bao đời, tình người con Việt, giữa thời chiến loạn, giữa những khổ đau tang tóc, dù là thiên tai hay nhân họa thì, chiếc áo nâu sòng vẫn luôn rộng lòng đồng hành với Đồng Bào, với Dân Tộc. Ở đó, họ luôn là kẻ quên mình lăn xả trước những nguy nan, tựa hồ như những chiếc phao cứu sinh trong dòng chảy tang thương cấp bách ấy.

*Ta tìm nhật nắng vườn hoa đại
Hợp khúc trường ca tặng tuyến đầu
Từ những mái Chùa vươn sắc sáng
Thay Trăng xoa dịu những cơn đau*

Chiếc áo nâu sòng vai trĩu nặng
Gánh từng nỗi khổ với nhân sanh
Nghe về nguyện lực bước đi mãi
Hùng tráng thiên tâm Bát Nhã Hành

Vươn những bàn tay vun sức sống
Nâng niu dắt díu cuộc trần ai
Giữa thời điểm khổ rơi cùng cực
Còn đó vầng trăng, ánh nắng mai

Vẫn sáng vẫn soi chân hiện pháp
Vẫn lòng thương rộng khắp phương trời
Chiếc y hoại sắc đầy năng động
Thắp đuốc từ bi giữa cuộc đời

Hạnh nguyện Quán Âm vào biển khổ
Quên mình, cứu giúp là niềm vui
Bản tâm vô ngại không lay chuyển
Mãi sáng mãi trong mãi rạng ngời

Tuệ Minh

August 11, 2021

Kính dâng lên Chư Tăng, Ni khắp mọi miền Đất Nước
đã và đang quên mình cho tha nhân giữa thời điểm biến thể
Delta nguy hại gia tăng.

Hạnh Nguyên Thánh Chủng

Sâu lắng, Thong thả

Thơ: Tuệ Minh

Nhạc: Trần Xuân Lâm

Hát tự do... Cảm xúc

Ta tìm nhặt nắng vườn hoa dại, hợp khúc trường ca tặng tuyến
đâu. Từ những mái chùa vườn sắc sáng, thay trăng xoa

Tempo.... Vào nhịp
dịu những cơn đau. *p* Chiếc áo nâu sòng vai trĩu
nặng, gánh từng nỗi khổ với nhân sanh, nghe về nguyện
lực bước đi mãi, hùng tráng thiên tâm Bát Nhã
Hành. Vườn những bàn tay, vun sức sống, nâng niu, đất
điều cuộc trần ai. Giữa thời điểm khổ rơi cùng
cực, còn đó vầng trăng, ánh nắng mai. *mp* Vẫn sáng, vẫn soi chân hiện
pháp, vẫn lòng thương rộng khắp phương trời. Chiếc y hoại sắc dây năng
động, Thấp được từ bi giữa cuộc đời. Hạnh nguyện quán âm vào biển
khổ, quên mình, cứu giúp là niềm vui, Bản tâm vô ngại không lay
chuyển. *Rall...*
Mãi sáng mãi trong mãi rạng ngời.

Biển Không Nói !

- Phương Việt -

Phương Việt là một độc giả có duyên được gặp Thầy Tuệ Minh qua những vần thơ và những ca khúc phổ thơ của nhà tu này. Lời thơ và ý nhạc nhẹ nhàng và thanh tao, lại có một sức thu hút người đọc kỳ lạ. Sức hút mạnh mẽ là do trong mỗi lời thơ đều chuyển tải một bài pháp Phật, vừa dễ đi vào lòng người và chuyển hoá tâm hồn người đọc. Thầy là hành giả và là một thiện trí thức không chỉ cho riêng tôi, bởi dòng thi ca và âm nhạc của Thầy khiến người đọc, người thưởng thức, bất cứ ai cũng sẽ cảm nhận dư vị ngọt ngào, bình an khó tả giữa cuộc sống đầy khó khăn biến động này. Do đó, Thầy là một nhà thơ và cũng là một ông giáo. Thơ của Thầy là pháp, là tinh hoa của văn chương, như gió hát cùng dòng sông...; đúng là hương vị Đạo Vàng tiềm tàng trong thơ. Nhân kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ, Phương Việt kính Thầy Tuệ Minh bài thơ *Biển Không Nói*:

*Biển không nói
Nhưng sóng cồn chao tận đáy
Gió không lời
Nghe thấm buồng tim tôi
Cát dịu êm*

Cát cháy cuồng dưới nắng
Người không cười
Mắt vẫn sáng muôn sao (1)

Hai tay dang
Cùng gió lộng dạt dào
Sâu tâm khảm
Chan hoà cùng vị mặn
Quảng gánh đời
Gió tan về dưới nắng
Tâm hồn trong
Nhẹ nhõm một hư không (2)

Thân độc mộc
Căng buồm ra biển lớn
Ôm càn khôn
Vào trọn một con tim
Vai áo nâu
Màu hạnh đức châu thân
Gương định tuệ
Trí hùng soi vạn pháp (3)

Nghiêng vần thơ
Qua ý lời chuyển hoá
Bậc nhân hiền
Nếp hành đạo viên dung
Như vì sao
Giữa khung trời bát ngát
Thập Đạo Vàng
Đưa pháp Phật chuyển luân (4)

Người là gió
Giữa biển đời lồng lộng
Vệt nắng vàng
Gót hành giả ung dung
Đem yêu thương
Để tưới tắm khắp cùng
Thơ và nhạc
Cũng trùng trùng pháp giới (5)

Phương Việt

Sài Gòn, Ngày 3-1-2024

Biển Không Nói!

Thơ: Phương Việt
Nhạc: Trần Xuân Lâm

vừa phải, sâu lắng

Biển không nói, nhưng sóng cồn chao tận đáy. Gió không lời, nghe
thấm buồng tim tôi. Cát diu êm, cát cháy cuồng dưới nắng. Người không
cười, mắt vẫn sáng muôn sao! Hai tay dang cùng gió lộng đạt dào.
Sâu tâm khám chan hòa cùng vị mặn, quãng gánh đời gió tan về dưới
nắng. Tâm hồn trong, nhẹ nhõm một hư không. Thân độc
mộc cãng buồm ra biển lớn, ôm càn khôn vào trọn một con tim,
vai áo nâu màu hạnh đức châu thân, gương định tuệ trí hùng soi vạn
pháp. Nghiêng vắn thơ qua ý lời chuyển hóa. Bạc nhân hiền nếp
hành đạo viên dung. Như vì sao giữa khung trời bát ngát,
thấp đạo vàng đưa Pháp Phật chuyển luân. Người là gió giữa biển đời lộng
lộng. Vệt nắng vàng gót hành giả ung dung, Đem yêu thương để
tươi tẩm khắp cùng. Thơ và nhạc pháp giới cũng trùng trùng.

Duyên Lành Đời Con

- NS Vũ Phương Thụ -

Chừng như mỗi duyên lành đã được sắp đặt cho tôi gặp Thầy sao đó, cách nay sáu bảy năm trước, tôi biết đến Thầy Tuệ Minh qua những trang Facebook, và tôi như bị thu hút bởi dòng thơ thiên vị của Thầy. Tuy không chuyên về âm nhạc, tôi đã phổ một số nhạc phẩm từ dòng thơ này. Đầu tiên là nhạc phẩm *Nở Đóa Nhiệm Mầu*, Thầy ra đi, và nhiều nhạc phẩm khác; đồng thời tôi đã sáng tác 2 nhạc phẩm để kính tặng Thầy. Nhạc phẩm “*Về Hương Giang Thầy Oi*” là để kỷ niệm Chùa Phước Huệ 25 Năm và nhạc phẩm khác là “*Đời Gọi Mãi Tuệ Minh*”. Rồi một ngày đẹp trời, tháng tư, năm 2019 Thầy về Việt Nam ra mắt cuốn *Ngược Bến Sông Mê*, sau đó Thầy ra thăm viếng các ngôi Chùa và các thắng cảnh phía Bắc, tôi đã đủ duyên để diện kiến Thầy trong dịp này. Lần đầu gặp, tôi cứ ngỡ là đã thân quen Thầy từ bao đời kiếp, vì Thầy quá giản dị và rất dễ gần, lại rất dễ mến. Thầy đã nói những điều mà trước đây tôi chưa được nghe ai nói, được nghe những lời Pháp từ Thầy, khiến tâm tính tôi như được thức tỉnh và phải thay đổi cách sống. Từ đó tôi càng muốn tìm hiểu về Đạo Phật và càng thấm nhuần đạo lý nhân sinh quan mà Thầy là người thường nhắc nhở. Càng đọc những trang thơ, những bài pháp của Thầy, tôi càng trở nên yêu thích Đạo Phật và càng muốn thực hành theo Phật Pháp. Nên tôi đã phát nguyện là mỗi năm hễ cứ đến ngày sanh thân của Thầy, là tôi viết một nhạc phẩm để Mừng khánh Tuế Thầy. Hay hoặc dỡ tôi chưa bàn tới, mà viết bằng với tâm chân thành trân quý của tôi chỉ để tỏ lòng tri ân một vị Thầy, tôi hằng cung kính. Vị Thầy đã và đang dìu dắt nhân sanh vượt bến đời mê hoặc. Nghĩ như thế và viết như thế, vì Thầy chính là “phước duyên lành của hàng Phật Tử muốn tu học theo Chánh Pháp, trong đó có tôi.”

Năm nay nhân mừng Khánh tuế Thầy, đồng thời cũng là lần Kỷ Niệm 30 Năm ngày thành lập Chùa Phước Huệ, con, đệ tử “Pháp Thọ” xin mạn phép được thay mặt các Phật Tử khắp mọi miền gần xa, kính dâng lên Thầy nhạc phẩm “Duyên Lành Đời Con” và kính chúc Sư Phụ Tuệ Minh - Thích Phước Toàn, pháp thể khinh an - thân tâm thường lạc - quả Phật viên thành.

Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật.

*Phước duyên lành con gặp Thầy hôm ấy
Khi lòng con đầy tham chấp si mê
Thầy nhắc con "mau hãy biết trở về"
Biết tu tập, sửa sai những lầm lỗi.*

*Lời Thầy dạy là vàng dương ấm áp
Đạo tìm cầu tánh hạnh cạn, không sâu
Con Quy Y nương bóng Thầy che chở
Nguyện tin sâu Phật Pháp Tăng nhiệm mầu.*

*Tri ân Thầy con học sống từ bi
Biết yêu thương che chở khắp muôn loài
Lòng an yên theo Thầy đường chân lý
Theo bước Thầy đưa Chánh Pháp lan xa.*

*Để mai này cõi hồng trần hoa nở
Khắp chúng sinh vui đón ánh đạo vàng
Ấy niềm vui Thầy vẫn thường mong đợi
Tạ ơn Thầy phước duyên lành đời con.*

Kính dâng Thầy Tuệ Minh

Nhạc Sĩ Vũ Phương Thu

Ngày 2-4-2024

Duyên lành đời con

Vũ Phương Thụ

Phước duyên lành con gặp Thầy hôm ấy, khi lòng con đầy tham chấp si mê.

Thầy nhắc con mau hãy biết trở về, phải tu tập, sửa sai những lầm lỗi.

Lời Thầy dạy là vầng dương ấm áp, Đạo tìm cầu vạn hạnh khó nhận ra,

con quy y nương bóng Thầy che chở. Nguyện tin sâu, Phật Pháp Tăng nhiệm

mầu. Tri ân Thầy con học sống từ bi, biết yêu

thương che chở khắp muôn loài. Lòng an yên đi theo Thầy đường chân

lý, nguyện cùng Thầy Chánh Pháp mãi lan xa. Để mai này Hồng trần sẽ nở

hoa, khắp chúng sinh vui đón ánh đạo vàng, là niềm vui Thầy vẫn

thường đợi mong. Tạ ơn Thầy Phước duyên lành.

Đêm Nguyên Tiêu Năm Giáp Thìn

- Trần Văn Lệ -

*Trăng lách qua đám mây, trăng nằm đầy sân gạch!
Tóc trăng là lau lách. Nhớ trăng ơi ngày xưa...*

*Ngày nào thì cũng thơ! Trăng mượn mà Năm Mới.
Trăng chảy theo con suối. Trăng vàng! Thái Bình Dương!*

*Trăng! Phải nói Dễ Thương! Trăng không hề Dễ Ghét!
Đời người có ly biệt trăng muôn đời Nguyên Tiêu!*

*Trăng hiện ra từ chiều. Trăng, Bà Hoàng Buổi Tối.
Mười hai tháng mong đợi, trăng tròn như nụ hôn!**

*Thơ về trăng không mòn dù trăng có khi khuyết...
Điều đó ai cũng biết và mong nâng niu trăng...*

*Lý Bạch chết bởi sông vì trăng... luôn là núi!
Tôi yêu trăng quá đôi nói như từng chiêm bao...*

*... Uống trăng rất ngọt ngào khi trăng nám đồng trấu,
Bao nhiêu người nung nấu chuyện cổ tích thật vui!*

Nhiều người lính một thời nói về nhà như thế...
Khi bên Cha bên Mẹ, khi bên anh chị em...

Đất nơi mình lớn lên có trăng soi bờ giậu!
Mẹ ngày xưa phơi áo, áo đỏ bờ giậu xanh...

Thơ Lưu Trọng Lư buồn tênh nhắc lại thời còn Mẹ!
Mẹ tan rồi nắng xế... trăng lấp đầy mặt sân!

Ôi tôi lại bâng khuâng viết gì đây thêm nữa?
Không lẽ nói khung cửa: Trăng là một Hình Vương?

Cái tay lau nôi buồn.
Tờ Giấy Bài Thơ Mới...
Trăng kia nằm bên suối,
Bên trời một cánh chim...

Trần Văn Lệ

Đêm Nguyên Tiêu năm Giáp Thìn 2024

Mai Vàng Vị Tết

- Tuệ Minh -

“Văn Hóa là cột sống của Dân Tộc và là nền tảng nâng đỡ cho những người con xa quê khỏi bị ngã gục trước gánh nặng của trách nhiệm và trước những cám dỗ tha hóa của vật chất. Họ có thể đứng thẳng người lên để ngắm giang sơn gấm vóc và nhớ thương quê hương diệu vợi. Mà, quê hương đó là câu hò của Mẹ, là nét nghiêm túc của Cha, là lời dạy của Thầy, và là nhiều thứ nữa.” (Lê Mạnh Thát)

Thảo nào nhà nghiên cứu văn hoá, sử học, nhà Phật học uyên bác, Lê Mạnh Thát, thay vì thường thì người ta, “áo mũ xanh xang về làng”, ông bỏ hết các bằng cấp tiến sĩ vào một xô, vừa đạp chân trở lại trên đất Việt, nghe được nơi đâu còn lưu lại dấu tích, di tích lịch sử cổ đại, cổ thư về Văn Hóa gốc gác truyền thống Việt Nam, Văn Hóa Phật Giáo Việt Nam là ông chẳng ngại ngần gian khổ, khó khăn, băng ngàn lợi সুই, tìm tòi, dịch thuật, nghiên cứu, phân tích làm sáng tỏ những

di tích văn hoá cả vật thể lẫn phi vật thể ấy, hầu làm giàu cho văn hoá nước nhà, và chứng minh cho thế giới biết là nền văn hoá xuất sắc này đều có gốc gác và dấu tích của con người Việt. Và cũng để đóng góp cho cả văn hoá Phật Giáo thế giới nữa. Trong khi người con Việt mới di cư ra nước ngoài chỉ khoảng năm thập kỷ, nói cho đúng, việc sinh hoạt thành cộng đồng người Việt thì cũng chỉ mới khoảng ba bốn thập kỷ trở lại là cùng. Nhưng, hình như ta không biết quý trọng nếp văn hoá thiêng liêng của Việt Tộc nên, các thế hệ con em thứ ba, thứ tư của ta chừng như chẳng quan tâm gì đến Tiếng Việt, đến văn hoá Việt Nam, mà quên luôn tiếng Mẹ đẻ... ?!

Điều này có phải là vì các thế hệ đi trước, thay vì lo xây dựng bồi đắp cho con em của ta, ta lại dành thời gian nhân danh này, nhân danh nọ để chống báng lẫn nhau, đó có phải là ta đã thất trách trong bốn phận giữ gìn văn hoá Việt không?! ... Bởi *“Tiếng Việt còn thì văn hoá và người Việt Nam sẽ vẫn sống mãi... dù ở hoàn cảnh nào và ngay cả bất kỳ trên một quốc gia nào v.v...”* Thế nên, mai vàng cũng đã là một dấu tích quan trọng góp phần đi vào mốc lịch sử Việt ở hải ngoại!

*Nào ai biết những cánh mai hiềm thấy
Khi xứ người anh đào nở khắp nơi
Để tìm lại vị quê hương trong đây
Sắc mai vàng, một điệu hát không lời*

Vãn dưa mứt, bánh chưng xanh, bánh tét
Câu đối nào như chắp cánh xa khơi
Thay én lượn đôi khi rơi bông tuyết
Cũng bay bay thấp thoáng ở ven trời

Nghe hơi lạ nhưng là chuyện có thật
Mang tâm tư hương vị Phật yêu thương
Dưới mái Chùa khắp tình người con Việt
Trải lòng cùng dân bản địa Tây Phương

Họ biết Tết nên thắp nhang trịnh trọng
Giữ trang nghiêm hướng lễ Phật dâng hương
Bằng hiểu biết sâu xa không mê tín
Mà hân hoan niềm hạnh phúc chân thường

Nên, mai vàng là tâm tình Tết Việt
Ghi bước chân những thế hệ lưu phương
Là dấu mốc để con em ta thấy
Tình quê hương liền trong máu trong xương

Và nhắc nhở chung khắp cùng người Việt
Mai vàng là nét đẹp của quê hương... !

Tuệ Minh

Tết Giáp Thìn 2024

Chú thích:

Lời phi lộ của bài thơ trên không phải là để tôn vinh ngài Lê Mạnh Thát, mà để dẫn chứng rằng, bằng cấp chẳng là gì, chỉ thực học, thực tâm, thực tài và ý chí mới đem lại kết quả giá trị phi thường cho đời. Và hình ảnh mai vàng là nói về dấu tích Văn Hóa Việt, đồng thời để khuyến tấn hàng lớp các thế hệ đi sau biết mà trân quý, nhớ mà cảnh giác. Trong khi hiện tại bên nách ta là một thế lực mạnh gấp bao nhiêu lần về cả quân lực, tài khí và thế chiến lược. Do đó nếu ta không vững vàng, không đoàn kết ắt sẽ...? Và Mai Vàng ở hải ngoại là để nhắc nhở cho chính ta, con em ta lớn lên đừng để mất gốc gác. Vì, hễ khi đã mất gốc thì là kẻ vong bản.

Mai Vàng Vị Tết

Thơ: Tuệ Minh
Nhạc: Trần Xuân Lâm

Tha thiết, sâu lắng

Nào ai biết những cánh mai hiếm thấy, khi xứ người anh đào nở khắp
nơi, để tìm lại vị quê hương trong đây. Sắc mai vàng, một điệu hát không
lời. Vẫn đưa mứt, bánh chưng xanh bánh tét, câu đối nào như chấp cánh xa
khơi, thay én lượn đôi khi rơi bông tuyết, cũng bay bay thấp thoáng ở ven
trời. Nghe hơi lạ nhưng là chuyện có thật, mang tâm
tứ hương vị Phật yêu thương. Dưới mái chùa khắp tình người con Việt, trải lòng
cùng dân bản địa Tây Phương. Họ biết tết nên thấp nhang trịnh trọng, giữ trang
nghiêm hương lễ Phật dâng hương, bằng hiểu biết sâu xa không mê tín, mà hân
hoan niềm hạnh phúc chân thường. Nên mai vàng là tâm tình tết Việt. Ghi bước
chân những thế hệ lưu phương. Là dấu mốc để con em ta
thấy, tình quê hương liền trong máu trong xương, và nhắc nhở chung khắp cùng người
Việt, mai vàng là nét đẹp của quê hương.

30 Năm, Dòng Sống Động

- Mỹ Duyên -

Quả là điều thiếu sót khi chúng ta không thảo luận về những vần thơ thiên vị của Thầy Tuệ Minh - Thích Phước Toàn. Một dòng thơ luôn nhẹ nhàng trầm bổng, với tính giáo dục rất thiết thực trong đời sống thường nhật và tràn ngập tình yêu thương nhân loại đầy thuyết phục. Thầy là một nhà văn, nhà thơ (nếu không muốn nói là tài ba), và còn là một nhà kiến trúc, một người thợ mộc luôn tận tụy đầy tính sáng tạo trong từng công việc của mình. Với tôi, Thầy mãi là sự kính trọng, nể phục và luôn có một cảm giác thật gần gũi thân thương.

Từ nhiều năm trước, tôi được biết Thầy qua các trang Facebook, và những lần mượn phương tiện mạng để thừa chuyện cùng Người, Tôi như có được niềm tin, biết học cách vượt qua bản thân và những thử thách trong cuộc sống từ đó, đã là niềm hạnh phúc mãn nguyện; Người luôn là niềm tự hào trong tôi... Và mãi tận bây giờ, tôi vẫn không quên ân Người đã tặng tôi bài thơ vào thời điểm Mẹ thân yêu của tôi vừa già từ cõi tạm, cách đây gần 10 năm (2016).

Mẹ Vẫn Còn ... Mẹ Là Phật...

Hôm nay Mẹ khuất xa rồi

Nắng buồn tắt lịm trên đôi tuyết sương

Suối trong Từ Mẫu đầu nguồn
Chảy vào tâm thức thâm ân sâu dày

Công Cha Nghĩa Mẹ tháng ngày
Tình thương cao cả tràn đầy biển sông
Mẹ ơi con sẽ không buồn
Vì con được uống nước nguồn ngọt thơm

Uống tình cao cả đầu nguồn
Uống thương yêu cạn cả dòng thời gian
Uống lòng mát dịu mây ngàn
Uống niềm sưởi ấm Đông sang thay mền

Uống lời răn Mẹ dịu êm
Làm người con phải, phải nên thân người
Hôm nay Mẹ đã đi rồi
Lòng Mẹ mãi sống trên đời Mẹ ơi!..

Mẹ ơi Mẹ khuất xa rồi
Nhớ hoài như Mẹ còn ngồi bên hiên
Chiều rơi sợi nắng ngả nghiêng
Tình Mẹ vẫn mãi thiêng liêng trên đời..

Tuệ Minh

April 23, 2016

Tặng chị Duyên Trần & những ai đã không còn Mẹ...

Đọc bài thơ, mắt tôi cứ rưng rưng, không nén được cảm xúc với từng câu, từng từ mộc mạc mà thấm đượm nghĩa ân. Tình yêu thương trở nên ấm áp chân thành, đã tiếp thêm sức cho tôi vươn lên và vượt qua khổ đau trong thời gian Mẹ, Đấng Sinh Thành già biệt. Ngoài ra, tôi được

đọc cả hàng ngàn bài thơ về thiên, về cuộc sống, ân nghĩa Mẹ Cha, quê hương và cảnh vật thiên nhiên, trong đó rất nhiều tác phẩm được các nhạc sĩ và cả tác giả đã phổ nhạc, tôi từng thưởng thức. Tất nhiên, thi phẩm *Mẹ Vẫn Còn... Mẹ Là Phật...* cũng đã thành nhạc phẩm dạt dào cảm xúc tình yêu thương. Người còn xuất bản nhiều tập thơ danh giá khác, trong đó tôi đã được Thầy tặng tập *Ngược Bến Sông Mê*, năm 2019 và *Vị Chân Thiên* năm 2020, nhà xuất bản Hội Nhà Văn Việt Nam. Trong thơ của Người luôn có âm hưởng nhạc, trong nhạc lúc khoan thai trữ tình, khi réo rắt êm thắm nhưng thật thánh thiện lại man mác hồn thơ với hoài bảo ấp ủ bao điều tốt đẹp để truyền đạt tận ngàn sau. Một điều hạnh phúc khác, cũng vào thời gian Mẹ tôi mất, tôi đã hân hạnh được Người cho pháp danh, Huệ Thiện; con thật vô cùng biết ơn Thầy.

Tôi được biết, Chùa Phước Huệ tọa lạc tại thành phố Tacoma, bang Washington, do Thầy Trụ Trì. Người đã trải qua rất nhiều khó khăn từ những năm đầu mới xây dựng nhưng, vẫn luôn đứng vững với nhịp sống của xã hội trên đất Cờ Hoa. Thu hút hàng triệu triệu Phật Tử và khách thập phương khắp nơi trên thế giới qua mạng truyền thông, nhất là với người Việt Nam. Có thể nói, Người đã bỏ không ít công sức và tinh thần, quan trọng là trí tuệ hiển minh của Người vào ngôi Chùa thân yêu này như chính tên của Người, Tuệ Minh, công đức này mãi tỏa sáng về sau. Con trân trọng cảm ơn Người, cảm ơn đời, đã cho con nhân duyên được biết người Thầy, nhân ái, vị tha, nhẹ nhàng, và cảm thấu những nỗi niềm của nhân sanh.

Nhân Kỷ Niệm 30 Năm Chùa Phước Huệ, con kính dâng bài thơ để tỏ lòng biết ơn người Thầy tôn kính.

Người, Niềm Tự Hào Trong Tôi

Sắc Đạo Vàng soi rọi ánh quang minh
Khởi tuệ giác dậy hồi sinh ngời sáng
Lời kinh niệm trong tôi như tỏ rạng
Tiếng nguyện cầu xa bầy dặm quan san

Ba mươi năm đầy thử thách gian nan
Thầy tôi vẫn, lòng tràn đầy nhiệt huyết
Trái tim đượm tình yêu thương bất diệt
Luôn giúp Đời, thương Đạo tiếp ngàn sau...

Ba thập kỷ niềm chân thật nhiệm mầu
Chùa Phước Huệ vọng kinh cầu như nhắc
Vang hồi chuông sâu xa từng khoảnh khắc
Vào chúng sanh gom nhặt khối yêu thương

Những áng thơ, pháp vi diệu tỏ tường
Con thấy ra lẽ vô thường cuộc sống
Hiệu Tuệ Minh, tên Người, nghe sống động
Sáng nụ cười tâm bồng hóa bình an..

Nguyện chúc Người, tồn tại mãi thời gian!

Mỹ Duyên

Qui Nhơn, Ngày 10-1-2024

VỀ NƠI VÔ TRỤ

- Tuệ Minh -

Vào cuối tháng 7 năm 1994, Thầy Thích Tâm Ngoạn về LA với một lời mời rất chân tình, “Tâm Ngoạn biết là Thầy không thích lập Chùa, nên Tâm Ngoạn lái xe về tỉnh Thầy đến Seattle chơi một chuyến, lúc nào Thầy muốn về lại LA thì Tâm Ngoạn sẽ mua vé Thầy về.” Cặn tình như rứa, chúng tôi cũng lên

(Ảnh HS Vinh Hoàng)

xe “du ngoạn” với Thầy ấy một chuyến. Trên tuyến đường, chúng tôi đã thành công vượt qua những sự mời mọc lập Chùa, nhưng khi đến Tacoma, ghé vào thăm nhà anh Lê Minh Biểu (Mến) người Đồng Hương, anh pha trà mời và xin phép chúng tôi ra ngoài sân có việc riêng. Trong vòng nửa tiếng đồng hồ sau, chúng tôi đã thấy cả đoàn người đàn ông đến nhà anh. Khi giới thiệu mới biết họ là những Phật Tử, có lẽ họ đã bàn soạn với nhau trước, nên vừa đến gặp chúng tôi là họ đã tỏ bày, thỉnh mời chúng tôi lập Chùa tại thành phố Tacoma (Thục-quỳnh-mai) này. Sau bốn tiếng đồng hồ đàm đạo với quý vị Ưu Bà Tắc ấy, chúng tôi phải đồng ý, vì không còn phương cách từ chối. Và Cộng Đồng Phật Giáo

Việt Nam Tacoma Pierce County, ngôi Chùa Phước Huệ
được hình thành từ đó. Âu đây cũng là nhân duyên! Nay
Thầy ấy đã ra đi ...

Thầy về chơi về giữa Ta Bà
THÍCH phiêu du đại địa sơn hà
TÂM trong sáng nội hàm uyên áo
NGOẠN mục thay bình bát Ca Sa

VIÊN tròn hạnh sống đời tự tại
TỊCH cốc giang vô ngại trú tâm
THÂN giả tạm đến hồi gởi lại
TỬ Diệu Đế, Bát Nhã hành thâm

ĐẠI bi tuệ giác thường quang tịch
VỀ nơi vô trụ, chuyển phong ba
TỬ vô lượng tâm hằng nhiếp hoá
ĐẠI hải duyên lành nguyện độ tha

NHỆ nhàng thanh thân buông gót ngọc
BUỐC lên chín phẩm hạnh liên hoa
THONG thả dạo chơi khắp trần cảnh
DONG thuyên vô tướng độ khách qua ...

Tuệ Minh

March 13, 2022

Kính nguyện chúc Giác Linh Thầy Thích Tâm Ngoạn
VIÊN TỊCH THÂN TỬ ĐẠI VỀ TỬ ĐẠI NHỆ BUỐC
THONG DONG đi về nơi vương tròn hạnh nguyện tự độ
và độ tha.

Quốc Anh Và Nhạc Phẩm Nở Hoa

- Tuệ Minh -

*S*ời gian lướt nhanh như một dòng sông vô cảm, cuốn trôi cả dòng đời, khiến con người rơi vào tình trạng ngụp lặn, đắm chìm trong vô thức. Một dòng chảy vô hình, nhưng lại có khả năng cuốn hút và xô đẩy cả cảnh giới vô thường này vào vòng xoáy tử sinh. Mấy ai trong chúng ta chọn được cho mình khoảnh khắc chào đời; và cũng thế, trên nẻo về phía hoàng hôn, mấy ai biết trước khi nào ta già biệt... ?!

*Rớt vào vòng xoáy tử sinh
Khắc nào giấc mộng linh đình giang hà
Xuống lên chìm nổi vào ra
Nghe như điệp khúc bóng tà huy trôi*

*Luân hồi bao kiếp luân hồi
Lời ca chuyển hoá giữa đời Nở Hoa...*

(Điệp Khúc Tà Huy - Tuệ Minh)

Vâng, giữa biến thiên thế sự, giữa trùng trùng chuyển hóa nhân sinh. Nhân duyên vẫn còn đó phải không anh? Mới hôm nào, anh với nghệ danh Quốc Anh, một ca nhạc sĩ lừng danh một thời. Duyên do là hơn một thập niên trước, tuy giữa tác giả và anh chưa một lần gặp mặt hoặc quen biết, nhưng, bằng một tâm hồn nghệ sĩ và là một Phật Tử thuần thành, anh đã phổ bài thơ *Nở Hoa* thành nhạc phẩm, gửi đến chúng tôi cùng với lời nhắn ngắn gọn qua email:

“Kính bạch Thầy, con xin gửi về Thầy bài thơ “Nở Hoa” của Thầy mà con đã mạo muội phổ nhạc, xin Thầy thương lãm và chứng cho tâm thành của con.

Kính

Quốc Anh

Ngày 23 tháng 6, 2010”

Chúng tôi cũng chỉ gửi hồi âm: *“Cảm niệm công đức anh.”* Bởi thời gian đó, chúng tôi và mọi người con Phật tại Chùa Phước Huệ đang ráo riết hoàn tất những phần còn dang dở trong công trình xây cất để chuẩn bị cho Lễ Khánh Thành vào ngày 4 tháng 9, 2010 sắp tới. Vì quá bận rộn, tác giả đã không nhớ nổi phần cảm tình mà anh đã nghĩ đến và đặc biệt dành cho chúng tôi. Nhưng, anh đã dành thêm cho chúng tôi và Đạo Tràn Chùa Phước Huệ một sự bất ngờ đáng ngạc nhiên nữa, là anh đã xuất hiện đúng vào ngày Khánh Thành để trình diễn ca khúc *Nở Hoa* mà anh đã phổ nhạc. Đó là một món quà mà chúng tôi rất trân quý đối với tấm lòng của anh. Sau đó không lâu, có dịp về Nam Cali, anh có nhã ý mời chúng tôi ghé thăm văn phòng của anh. Đáp lại tấm thịnh tình đó, chúng tôi ghé qua và anh rất niềm nở vui mừng, *“Con thật hân hạnh được tiếp đón Thầy tại đây.”* Thế

mà, hôm nay anh đã ra đi, chúng tôi không bắt kịp thông tin để phúng viếng.

Nay từ miền Tây Bắc, chúng tôi thành tâm xin thắp lên một nén hương lòng cầu nguyện anh sớm tiêu điều nơi miền Tịnh Lạc.

Tuệ Minh

Tacoma - Washington, Ngày 15-2-2021

Trích thi tập Chân Trời Viễn Phương

<https://youtu.be/dQ3ang7Sp9o?si=20ny33xvWjpc11Y>

Nở Hoa

Gặp nhau xin nở nụ cười
Để sâu trong mắt sáng ngời như gương
Cho nhau hãy cho niềm thương
Là muôn hoa nở thơm hương tình người

Nhìn xem trong bạn có tôi
Trong tôi có bạn trong người có nhau
Xin đừng phân biệt trước sau
Cũng là máu đỏ cũng đầu, cũng tim

Tim đâu xin bạn chớ tìm
Nhìn bằng mắt trí bằng tim chân thành
Bạn cùng tôi hãy thực hành
Thở từng hơi, thở cho cành nở hoa

Thở vào rồi lại thở ra
Thở sâu cùng khắp bao la đất trời
Thở tôi, thở bạn, thở người
Thở trong chánh niệm muôn đời nở hoa

Tuệ Minh

Trích thi tập Chân Trời Viễn Phương

Nở hoa

Lời thơ: Tuệ Minh

Nhạc: Quốc Anh

♩ = 88

Gặp nhau xin nở nụ cười. Để sâu trong mắt sáng ngời như gương. Cho nhau hãy cho niềm thương. Là muôn Hoa nở thơm hương tình người. Nhìn xem trong bạn có tôi. Trong tôi có bạn, trong người có nhau. Xin đừng phân biệt trước sau. Cũng màu máu đỏ, cũng đầu, cũng tim. Tim đâu? Tim đâu? Xin bạn chớ tim. Nhìn bằng mắt trí, bằng tim chân thành. Bạn cùng tôi hãy thực hành. Thở cùng hơi thở cho cành nở hoa. Thở vào rồi lại thở ra. Thở sâu cùng khắp bao la đất trời. Thở tôi, thở bạn, thở người. Thở trong Chánh niệm muôn đời nở hoa.

Điệp Khúc Tà Huy

- Tuệ Minh -

“Quá khứ bất khả đắc, hiện tại bất khả đắc, tương lai bất khả đắc.” (Kinh Kim Cang)

Quá khứ đã đi qua, tương lai thì chưa tới, hiện tại cũng chẳng thể đồng hành cùng ta, dù chỉ một sát na. Bởi, giờ khắc hiện tại vừa diễn ra liền đã thành quá khứ, biết như thế, nếu ta trở về trú tâm và thấy rõ mỗi niệm khởi tâm hành trong ta thì, quá khứ của nghiệp lực, hiện tại hoặc vị lai cũng không còn là vấn đề để ta phải quan tâm tìm kiếm và đối mặt. Và rằng, khoảng cách giữa Phật và chúng sanh cũng tan biến tự bao giờ.

*Chuỗi nghiệp lực mãi buộc ràng
Loanh quanh vạn nẻo mang mang ngõ về
Trải bao dặm lữ sơn khê
Phù du huyễn ảo tái tê sắc hình*

*Rớt vào vòng xoáy tử sinh
Khác nào giấc mộng linh đình giang hà
Xuống lên chìm nổi vào ra
Nghe như điệp khúc bóng tà huy trôi*

Luân hồi bao kiếp luân hồi
Lời ca chuyển hoá giữa đời Nở Hoa *
Tâm thương yêu Phật trong ta
Hạt từ bi trải dung hoà sắc không

Trải về vạn loại dung thông
Vàng dương diệu toả thoát vòng tử sinh
Tĩnh nhiên vô trụ lặng bình
Thăng hoa nếp đạo hữu tình vô ngôn

Nếp tinh anh nếp thiên môn
Hồi chuông mở ngõ tâm hồn hàm linh
Khúc tà huy ánh bình minh
Giao thoa tiết tấu sắc hình không vô

Tuệ Minh

Tặng ca nhạc sĩ Quốc Anh, nhân Lễ Khánh Thành Chùa Phước Huệ Tacoma,

September 5, 2010

* Nhạc phẩm Nở Hoa do ca nhạc sĩ Quốc Anh phổ thơ Tuệ Minh

<https://youtu.be/snyqBpk7UMw?si=qstPiS9hr32x1FP3>

Điệp Khúc Tà Huy

Thơ: Thích Phước Toàn

Nhạc: Hoàng Dũng

Nhịp điệu vừa phải, phóng khoáng

Vương nghiệp trăm luân ư ừ mãi cứ buộc ư
ràng. Loanh quanh vạn nẻo ư ừ mang mang lối
về. Trái qua vạn lữ sơn
khê, phù du huyền ảo ư ừ tái tái tê sắc
hình ư ừ ừ ư ư.
Rớt vào vòng xoáy tử sinh í a,
Khác nào giấc mộng ở ờ lênh đênh giang ơ
hà a à a à a. Xuống lên chìm nổi vào
ra, nghe như điệp khúc ư bóng tà huy trời. Luân
hồi bao kiếp luân hồi, lời ca chuyện hoán ở giữa
đời đời nở hoa. Tâm thương yêu Phật trong

ta, hạt từ bi trải dung hòa dung hòa sắc không.
Sắc không không không sắc không không ở ờ.
không không sắc sắc ở sắc không không sắc không ừ không.
Trải về vạn đại dung thông, vàng dương diệu
tỏa thoát vòng tử sinh. Tĩnh nhiên vô trụ lặng bình, thăng hoa nếp
đạo hữu tình vô ngôn. Nếp tinh anh nếp í thiên
môn, hồi chuông mở ngõ ư ư tâm hòn hàm linh. Khúc
tà huy ánh bình minh giao thoa tiết tấu ư sắc
hình sắc không. Sắc không không
không sắc không không ở ờ. không không sắc sắc ở
sắc không không sắc không ư ừ không.

Trường Thiên Cảm Tạ 3

- Tuệ Minh -

Mỗi tương quan tương duyên quanh sự sống của loài người và vạn vật, vẫn liên đới mật thiết không thể thiếu. Ở đó, bình diện ân nghĩa, ta thường ít quan tâm hoặc chưa hề biết đến. Song, chỉ cần một chiếc lá rơi, một cơn gió thoảng cũng có thể làm thay đổi sâu xa vào tâm tư, vào đời sống kiếp người. Thực vậy, một Thiền Sư suốt đời công phu thiền quán, chưa thấy được gì, một lần tình cờ cuốc đất, cuốc nhằm viên đá bắn tung vào gốc cây, nghe “độp”. Thiền Sư bỗng hoát nhiên đại ngộ. Thì, thời khắc, khoảnh đất, cây cuốc, viên đá, và gốc cây là giá trị ân nghĩa thật lớn lao đối với vị Thiền Sư ấy.

*Tạ ơn Xuân Hạ Thu Đông
Bốn mùa luân chuyển theo dòng thời gian
Chan hoà nhịp mõ, chuông ngân
Vào lòng chuyển hoán nghiệp trần sinh linh*

*Tạ ơn ánh sáng bình minh
Ngàn hoa khoe sắc lung linh Xuân hồng
Lộc non tươi nhuận tường đông
Trần trẻ sinh lực điệp trùng sắc hoa*

Muôn màu sống động bao la
Nguồn tâm diệu dụng thiên hà tánh không
Hương Xuân loãng với hương lòng
Cách nhìn cách cảm dung thông chan hoà

Tạ ơn tiết Hạ trăng ngà
Đêm thâu thanh vắng chung trà thiền tâm
Thoại đầu tượng khúc tri âm
Đốt xông chân vị hương trầm bay thơm

Tạ ơn tịch tĩnh thiền môn
Nụ cười vô tướng vô ngôn cách thiền
Toát lên thần thái an nhiên
Đến đi tự tại thẳng duyên biển nguồn

Tạ ơn Thu lắng tâm hồn
Tựa hồ ôm trọn càn khôn vào lòng
Nhẹ tênh vắng lặng sáng trong
Cỏ cây thay lá thuận dòng luân lưu

Tạ ơn hai tiếng “thu cứu”
Nuôi con lao nhọc khiến vưu chẳng nài
Công Cha Nghĩa Mẹ sâu dày
Trọn mùa hiếu hạnh tỏ bày hiếu tâm

Tạ ơn giá lạnh tiết Đông
Heo may lất phất, bão đông cơ hàn
Cảm sâu bao tấm lòng vàng
Thương yêu chia sẻ sẻ san tắc lòng

Tạ ơn chiếc áo nâu sòng
Thác ghềnh không ngại biển sông chẳng ngần
Quán thân tứ đại huyễn thân
Vươn vai dẫn bước xuất trần độ sanh

Hành thâm hành Bát Nhã Hành
Từ trường năng lượng hạnh lành hiển dăng
Tạ ơn hai chữ “phù vân”
Thức ta tỉnh mộng quân vương kịp thời

Tạ ơn biểu hiện lòng người
Tâm tính rộng lượng hẹp hòi căn cơ
Bây giờ cho đến bao giờ
Nhân sanh chuyển hoán những tư tưởng lòng

Tạ ơn mây nước trời không
Tụ tan tan tụ trôi dòng nước mây
Tàn canh mộng cuộc vơi đây
Xả buông ảo vọng xa bay phương trời

Tạ ơn tất bật giữa đời
Để còn quán chiếu kiếp người bất an
Nhận ra sự thực phũ phàng
Giúp ta dừng lại tính toán mưu cầu

Tạ ơn cảnh ngộ thương đau
Nhủ lòng cảm thấu trong nhau nỗi niềm
Nguồn sâu lân mẫn thiêng liêng
Dắt đường hướng thượng tịnh duyên tình người

Tạ ơn giữa héo và tươi
Cơ hàn, hưng thịnh đây vơi song hành
Dấu phản phúc, nếp chân thành
Tồn vong, thọ yếu, loanh quanh thế rồi

Tạ ơn sáu nẻo luân hồi
Ba đường đen tối, loài người, Chư Thiên
Khổ đau đói rét cô miên
Hoán chuyển túc nghiệp tánh nhiên hiển bày

Tạ ơn thời khắc đổi thay
Trung trinh ngắm hạt nắng mai ánh hồng
Quét hờn dây cỏ rác rơm
Sạch tan mộng寐 đêm trường si mê

Tạ ơn thắp sáng đường về
Khai tâm chủng hạt bồ đề nguyên sơ
Nghiêm trang rục sáng đôi bờ
Vén mây túc nghiệp đại khờ nghìn xưa

Tạ ơn thâm diệu mái Chùa
Điểm tựa nâng đỡ nắng mưa tình người
Nuôi tuệ mạng dưỡng nụ cười
Lớn dần hạnh đức sáng ngời thiện tâm

Tạ ơn Chánh Đạo thặng trâm
Hồi chuông thay đoản khúc ngâm tao đàn
Chim muông hát giọng ca lãng
Thời kinh lắng đọng toả làn hương nhiên

Tạ ơn gốc hạnh cửa thiền
Đơm hoa kết trái khắp miền dân sinh
Gió rung tiết điệu duyên lành
Lắng sâu tịch tĩnh không thính từ trường

Tạ ơn cảnh vật vô thường
Cho ta nếm trải vị hương chân thường
Nghe về từng bước không vương
Thong dong ngắm ánh triêu dương giữa đời

Tuệ Minh

November 24, 2022

Nhất Vị Trà

- Tuệ Minh -

Nếp sống bình thường là nếp sống thật, chất đạo vị hăng hiện hữu sẵn bên trong mỗi nhịp sống nên, cổ nhân có câu, “Bình thường tâm thị đạo” (Tâm bình thường là tâm đạo). Như nước, trăm sông nghìn lạch đều về biển và nước muôn đời chỉ thuần một vị mặn. Cũng thế, người mang bản hoài bình thường là người biết xông ướp chất liệu của giới định tuệ, là trở về nắm trái “Trà thiên nhất vị”, ấy là vị giải thoát.

Nhân Kỷ Niệm 30 Năm Chùa Phước Huệ, chúng tôi đem hết lòng thành quý tặng toàn thể quý Phật Tử thân thương trong Đạo Tràng Phước Huệ, suốt quang đường dài 30 năm đã hết lòng hộ pháp bằng với tất cả tình thương yêu cao quý nhất để chúng tôi còn có thể vực dậy lúc khó khăn hoạn nạn.

Một lần nữa xin tri ân tất cả và nguyện chúc tất cả chúng ta
Bồ Đề tâm kiên cố, quả Phật sớm viên thành.

*Hương sắc hữu vô chân thành trao tặng
Sáng niệm ân tình sâu lắng mênh mông
Vị trà luân lưu xuyên từng hơi thở
Chiết suất dung hòa năng lượng trời không*

*Xin gửi đến anh trong lành mây trắng
Xin gửi đến chị ánh nắng tươi hồng
Xin gửi đến em thơm nồng tình đạo
Gửi chung vị thiên nhiên hạo đơm bông*

*Mời nếm vị hương chân thường vô ngã
Hơi tỏa dạt dịu tiết điệu trầm tư
Pháp lạc nghìn xưa kinh khuya hùng tráng
Ngân vọng bản hoài bất biến chân như*

*Thăm đượm sắc xuân vườn tâm tịnh chiếu
Nếp sống an hòa hương liệu từ bi
Sắc nét vô vi thâm thì cảnh vật
Tình thương nở khắp mặt đất lưu ly*

Tuệ Minh

Buổi thiền trà, June 21, 2016

Ngắm Hoa Cảnh Chùa Phước Huệ

- Viet Dieu Dong A - Đông Trần Quang -

*Thiên lâm u nhã cảnh hoa khai
Vạn đóa thanh trinh tẩy bụi đời
Bát Nhã thuyền từ neo bến Ngộ
Lòng trần đối cảnh nhẹ vơi vơi....*

VietDieuDongA - Đông Trần Quang

Kính tặng Thầy Thích Phước Toàn

Hương Xuân Vị Tết

- Tuệ Minh -

Mỗi sắc tộc có một vẻ đẹp Văn Hóa Vật Thể và Phi Vật Thể, ứng dụng vào các lễ tiết, biểu trưng phong vị và sắc thái riêng, bao gồm cả lễ phẩm. Đặc biệt, Văn Hóa Việt còn có thêm món bánh Tết, bánh Chưng, thuộc lễ phẩm. Tuy tích truyện mang tính truyền sử, nhưng lại đậm đà dấu ấn về quê hương và Dân Tộc. Bởi chính lễ phẩm này là điểm son tượng hình của trời đất, là càn khôn vũ trụ cũng cùng tụ hội đủ trong vị Tết hương Xuân. Là điểm nhấn để nhắc nhở con người, chung sống với nhau giữa trời đất đều phải có tình người và cũng cần tròn vuông tư cách và bổn phận cho xứng đáng là một con người.

*Bánh Tết bánh Chưng dưa mứt gừng
Mai vàng liễn đối anh đào hồng
Thoảng thơm câu hát hương mùi Tết
Thắm đượm hồn quê vị sắc Xuân*

*Góp sức chung tay gây sức sống
Bánh Chưng vuông vắn, bánh Tết tròn
Bên ngoài lá chuối niêm phong kín
Mạ chữ rồng vàng dấu ấn son*

Mời cả Đông Tây cùng thưởng thức
Mời chung Việt Tộc khắp bà con
Quê Hương hiện hữu từng vẻ đẹp
Đằm thắm yêu thương nếp vuông tròn

Cùng ngắm đào Xuân mưa lấp lánh
Khoảnh khắc tâm tình Tết tha phương
Giữa lúc trời Xuân pha tuyết lạnh
Cửa Thiên vẫn ấm áp thân thương

Đâu đó trong ta, trong tất cả
Cõi lòng tha thiết nhớ quê hương
Xuân Tết khơi nồng nàn sắc thái
Mái Chùa thay mái ấm tình thương

Thay bếp lửa, tình người gắn kết
Thay mai vàng, nét đẹp chân thường
Thay pháo Tết, hồi chuông nhịp mõ
Đượm sắc màu tình tự quê hương

Tết Tết chúc mừng hân hoan nhé
Xuân Xuân xinh xắn dáng trẻ trung
Tống tiễn cũ đi Mừng Năm Mới
Nhà nhà an hưởng trọn mùa Xuân

Tuệ Minh

Năm Mới 2023

<https://youtu.be/AQ7Qa3KiQ3g>

<https://youtu.be/uN5wK0xD4II?si=rwL1tXHnuZA1-aOv>

Hương Xuân Vi Tết

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn

Vui tươi

Bánh tét bánh chưng dưa mứt gừng Mai

Hương xuân mênh mang la la la la

vàng liền đối anh đào hồng Thoảng thơm câu

mai vàng liền đối la la la la nghe thơm

hát hương mùa tết Thắm đượm hồn quê vị sắc

hương xuân la la la la thắm đượm hương quê

xuân Góp sức chung tay gây sức

la la la la Góp sức chung tay gây sức

sống Bánh chung vương vẫn bánh tét

sống (la la la la) bánh chung vương vẫn bánh tét

tròn Bên ngoài lá chuối niêm phong

tròn (la la la la) bên ngoài lá chuối niêm phong

kín Mạ chữ rồng vàng dấu ấn

kín (la la la la) mạ chữ rồng vàng ấn

son Mời cả Đông Tây cùng thưởng

son (Nghe thơm hương xuân kia xuân về) A... A

thức Mời chung Việt Tộc khắp gần xa Quê hương hiện

Á... A... À A...

hữu tình vẻ đẹp Đằm thắm yêu thương nếp vuông

Á... A À... Á... Á

tròn Tết tết chúc mừng hân hoan

A... Tết tết chúc mừng hân hoan

nhé Xuân xuân tươi tắn mãi trẻ trung Tống

nhé (Tết vui hân hoan) Xuân xuân tươi tắn mãi trẻ trung (Xuân chúc trẻ trung) Tống

tiễn cũ đi mừng năm mới Nhà nhà an

tiễn cũ đi mừng năm mới (chúc mừng năm mới) Nhà nhà an

hưởng trọn mùa xuân.

hưởng trọn mùa xuân.
(Nghe thơm hương xuân kia xuân về)

Một Cảm Tình Đặc Biệt

- CS Thái Hoà -

Tuy chưa từng đặt chân đến ngôi Chùa Phước Huệ, nhưng hình ảnh và sự sinh hoạt các trang Facebook, trang page của nhà Chùa, tôi cũng cảm nhận được điều gì đó mang hơi ấm của tình người con Phật nơi đây. Nhất là cách sinh hoạt, cách sống và ứng xử của Thầy Trụ Trì.

Trước kia chưa quen biết với Thầy Tuệ Minh, tôi được mời hát những ca khúc của Thầy sáng tác và những ca khúc được các nhạc sĩ phổ từ thơ của Thầy. Lần lần càng hát, tôi càng chiêm nghiệm sâu xa những ca từ trong dòng nhạc này, tôi càng thấm thía điều gì đó thật sâu lắng, mênh mông, tuy còn nhiều từ ngữ chuyên môn trong đạo mà tôi chưa thể hiểu rõ ràng được. Do vậy, khiến tôi cứ tò mò muốn tìm hiểu thêm về tác giả, nên tôi tìm vào trong các trang facebook để đọc và càng thích thú những hình ảnh, cách thiết trí quanh khuôn viên Chùa và cả trong Chùa rất đẹp, rất trang nhã, lại rất ấm cúng. Từ đó tôi cảm thấy rất quý mến và yêu thích mái Chùa này. Có lẽ Thầy cũng muốn cho quý Phật Tử khách thập phương có những giờ phút thư giãn khi đến Chùa tu tập, nên Thầy và quý Phật Tử ở đây đã đầu tư rất nhiều công sức, để tạo dựng và phát triển nên các góc vườn thiền yên tĩnh như thế.

Lại nữa, những video cho thấy, những ngày lễ lớn Thầy Tổ chúc như một Lễ Hội, thật trang nghiêm và cũng rất đẹp mắt. Qua những video đó, tôi cũng được nghe những buổi giảng Pháp từ các bậc chân tu là Chư Hòa Thượng, Thượng Tọa, v.v... Thấy ra được sự gắn kết tình Huynh Đệ trong những buổi sinh hoạt nội khoá tại Chùa thật nghiêm túc, nên tôi càng thêm cảm tình. Ngoài ra, cũng nhờ được hát nhiều ca khúc mà Thầy Tuệ Minh đã chuyển tải lời Phật vào trong, không khác những bài Pháp thoại, đã giúp tôi hiểu thêm về chiều hướng sống Đạo trong nhà Phật.

Được biết là Lễ Kỷ Niệm 30 Năm ngày thành lập Chùa, con xin thắp một nén tâm hương kính dâng lên Tam Bảo, để nguyện chúc Thầy Trụ Trì, quý Chư Tăng, Ni Chùa Phước Huệ, cũng như trên toàn thế giới thân tâm thường lạc, tinh tấn trên con đường giác ngộ. Trước là để dẫn dắt hàng Phật Tử chúng con tiến gần hơn về con đường Chánh Pháp; và cũng để chung tay duy trì và xiển dương Chánh Pháp của Đức Phật hầu lợi lạc khắp cả quần sanh.

Một lần nữa, con xin cảm niệm Thầy Tuệ Minh đã gieo duyên cho con được liên kết mối duyên lành với Chùa Phước Huệ.

Nam Mô Phật Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni.

Ca sĩ Thái Hoà

Đầu năm 2024

Lời Thầy

- Quang Huỳnh - Nhật Quang Hiếu -

Được biết thành phố Tacoma, Washington sắp có sự kiện Kỷ niệm 30 Năm ngày thành lập Chùa Phước Huệ, gia đình chúng con vô cùng cảm kích nhân duyên Thầy đã ghé thăm cuối thu năm 2021, đã ban cho gia đình một bài pháp, đến này không khí an bình đó vẫn còn phảng phất đâu đây. Chúng con xin phép gửi theo vài dòng thơ thay lời tri ân và nguyện cầu mười phương Chư Phật gia hộ Thầy thân an tâm lạc, để Thầy luôn là bóng cây che mát cho hàng Phật Tử chúng con trên bước đường tu học.

Mừng thay làn gió thanh lương
Nhân duyên thấy rõ nẻo đường thực hư
Cảm ân đức bậc chân tu
Ghé qua tề xá hồn thơ đong đầy

Gần Thầy con học điều hay
Tựa lời pháp nhũ cội cây bách tùng
Cho con bóng mát nguồn tâm
Giúp con vững bước vượt trùng biển khơi

Dẫu vẫn biết sống trên đời
Không ai tránh khỏi những lời thị phi
Nhờ Thầy con bớt sân si
Giận hờn ganh ghét bớt đi vài phần

Nhờ Thầy con hiểu tri ân
Cũng là điểm tựa gian tuân chẳng nài
Lời Thầy tựa ánh sao mai
Soi đường dẫn lối đêm dài, vầng trăng

Quang Huỳnh - Nhật Quang Hiếu

Tháng 1-2024

Bóng Dáng Thầy Tôi

- Hoa Sen Trắng -

*Thầy tôi làn gió thoảng
Mang vào đời ngát hương
Thầy là ánh trăng nghiêng
Toả bình minh đầu ngõ
Thầy như con đò nhỏ
Chờ khách trần qua sông
Vượt sóng gió bão đông
Vượt lên trên gian khổ
Lại như vầng trăng tỏ
Nơi viễn xứ tha phương
Thầy gầy dựng tình thương
Cầu dân sinh hạnh phúc
Là con đường đích thực
Giữa thế giới biển dâu
Thầy tôi đến nơi đâu
Gieo duyên lành đến đó
Như mái Chùa muôn thuở
Sống động giữa trần gian...*

Con kính chúc Thầy Tuệ Minh luôn mạnh khỏe để
vẫn tiếp tục tặng cho đời thêm nhiều những bài thơ đầy
ý nghĩa hầu giúp ích giữa cuộc sống đầy khó khăn phiền
nhiều ngày nay.

Kính

Hoa Sen Trắng

Tự Pháp Thân

- Tuệ Minh -

Bậc Nhất Sanh Bồ Xứ trước khi thành Phật cũng đã ứng thân qua nhiều sắc thái, để tùy duyên ứng hiện và tùy thuận độ sanh, như dòng nước chảy xuyên từng kẽ đá, xuyên tâm tư những bức tường định kiến, vào sâu tận ngõ ngách mỗi buồng tim bị khoá chặt tâm hồn. Hầu đánh thức chuỗi tư duy lành mạnh khắp thế giới hàm linh, để nếp từ bi và tuệ giác trong mỗi con người ấy dậy nẩy mầm và căng tràn sức sống. Ấy là thời khắc hạnh nguyện đã vuông tròn mà cô kết thành Pháp Thân bất diệt.

*Nghe dòng nước toả hương thơm thanh khiết
Dòng tâm tư nhiên hạo Đấng Xuất Trần
Từng bước đi bước vằng dương toả sáng
Vào không gian diệu vợi mỗi hư lân*

*Từ Đâu Suất nhạc trời muôn cung bậc
Hoà diệu âm chúc tán khắp liên phương
Đấng Cha Lành của Trời Người ứng hiện
Tỳ Ni viên hoa nở toả diệu hương*

*A Nô Ma, một dòng sông huyền thoại
Nơi dấu chân Đông cung Tất Đạt Đa
Lòng chí quyết vượt xa ngoài tam giới
Tâm đạo thiêng soi sáng cõi Ta Bà*

Trải sáu năm tận núi cao tuyết lãnh
Hành từ tâm khổ hạnh chốn rừng già
Quán chiếu thân trong thân từng thời khắc
Vầng trăng thanh thoáng hiện dậy giao thoa

Quán kiếp người chuỗi dài xuyên năm tháng
Cuộc đến đi góc bể cạn tử sanh
Thấy hơi thở đi qua từng hơi thở
Giữa mây trôi chen gió thoảng trong lành

Cội Bồ Đề lá nghiêng che nắng gắt
Chấn phong ba bão táp, bình ma quân
Vượt đêm đen vầng hào quang tỏa rạng
Tự thiên nhai hoá hiện Phật Pháp Thân

Bốn chín năm khắp nẻo đường du hoá
Gieo từ bi đước tuệ Ánh Đạo Vàng
Bước chân chuyên tròn đầy duyên hoá độ
Rừng Sa La thị hiện nhập Niết Bàn

Lưu Xá Lợi đồng ân triêm phước lạc
Đấng Đạo Sư trời người thấy hân hoan
Vượt thời gian vầng trăng tròn tỏa sáng
“Tự thiên nhai hoá hiện Phật Pháp Thân”

Tuệ Minh

Kỷ niệm Đức Phật Đản Sanh, Xuất Gia, Thành Đạo & Nhập Diệt 2022

<https://youtu.be/fSS2qhc7KJo>

<https://youtu.be/cdjrJ-JT5ZE>

Tự Đáp Thân

Thơ : Tuệ Minh

Nhạc: Trương Tấn Minh

Nghe dòng nước tỏa hương thơm tinh khiết. Dòng tâm

4 tư nhiên hạo Đấng Xuất Trần. Từng bước đi, bước vàng dương tỏa sáng. Vào không

8 gian diệu vợi mỗi hư lân. A-Nô-Ma mang dòng sông huyền thoại. Nơi dấu

12 chân Thái tử Tất Đạt Đa. Lòng quyết chí vượt xa ngoài tam giới. Tâm đạo

16 thiêng soi sáng cõi Ta Bà. Trải sáu năm tận núi cao tuyết

20 lành. Hành từ tâm khổ hạnh chốn rừng già. Cội Bồ Đề lá nghiêng che nắng

24 gát. Chấn phong ba bão táp, bình ma quân. Vượt đêm đen khi sao mai lên

28 chiếu. Đạo viên thành rạng rỡ vàng hào quang. Bốn chín năm khắp nẻo đường du—

32
hóa. Gieo từ bi tuệ giác Ánh Đạo Vàng. Bước chân

36
chuyên tròn đầy duyên hóa độ. Rừng Sa La thị hiện nhập Niết Bàn. Lưu Xá

40
Lợi Nhân Thiên Đồng phước lạc. Tụ Thiên Nhai hóa hiện Phật Pháp

43
Thân. Tụ Thiên Nhai hóa hiện Phật Pháp Thân.

Sa Môn Hiện Hữu

- Minh Nguyệt -

*Bên hiên Chùa thanh tịnh
Không vương chút hương xưa
Gió thoảng nhẹ ban trưa
Hương đưa vào tự tánh*

*Lời nhiệm màu óng ánh
Nắng vàng cảnh phôi pha
Từng điệp khúc ngân nga
Âm ba vang vọng mãi*

*Ẩn tàng trong áo vải
Con nước chảy về nguồn
Tan biến những sầu buồn
Mọi vở tuồng kết thúc*

*Vạn lời Sư chẫm chút
Rèn đúc hạt chơn như
Phủ trùm cả thái thú
Cư dân cộng đồng mạng*

*Chơn tâm Thầy xán lạn
Pháp giới trải ngàn xa
Cảm ơn trời cho ta
Một Sa Môn hiện hữu...*

Minh Nguyệt

Kính tặng Thầy Tuệ Minh

Vô Ưu

- Hàn Thái Hư -

*Sống vô tư như gió
Thổi nhẹ mát bên đời
Sống như loài hoa lạ
Hương lành tỏa muôn nơi*

*Chim nhắm hướng mặt trời
Bay hoài không mỏi cánh
Một lúc nào chợt rơi
Giọt sương mai nhỏ lệ*

*Trên cánh đồng dâu bể
Hoa vô ưu nở rồi
Kìa một đoá tinh khôi
Đón nắng mai hồng chiếu*

*Thơ các bậc chân hiền
Đánh động cõi lòng người
Tĩnh rồi cơn mộng寐
Rạng rỡ ngàn hoa tươi*

...

*Tinh hoa phát tiết cho đời
Ngàn năm y bát sáng ngời Phật Tâm
Trang Kinh vô tự lặng thầm
Như niêm hoa ấn... kỳ trăm thanh lương*

Thuyền từ ngược sóng bao dung
Mái chèo bi mãn tận cùng bể tâm
Qua bao giông tố thét gầm
Xuôi dòng sông tịnh vớt vòng trầm luân

Tâm thanh trôi khúc vô thanh
Thinh không trầm nhũ hương lành tỏa lan
Âm ba vọng thấu Hư Hàn
Dòng thơ Minh Tuệ ấm vang truyền về ...

TÂM TRUYỀN TÂM “Ngược Sông Mê”
NGÃ VẤN NHƯ THỊ tứ bề “Chân Như”
PHƯỚC gieo duyên khắp đại từ
HUỆ soi thiên lý đặng hư thính hệ ...

Hàn Thái Hư

Cảm tác đề tặng chân hiền Sa Môn Tuệ Minh & Chùa Phước Huệ nhân Kỷ Niệm 30 Năm.

Những Vần Thơ Nhị Thập Bát Tú

- Võ Phong Vân -

Thời Gian Qua Mau

So lại hình ta thời tuổi ngọc
Bây giờ đã quá cổ lai hy
Thời gian bình thân qua đi
Rong rêu, bụi cát... tư nghĩ trần ai???

Con Đường Chánh Kiến

Lầm đường lạc nẻo u minh
Chợt trong tâm thức niệm kinh khẩn cầu
Bừng lên chánh kiến nhiệm mầu
Như ngàn ánh đuốc khai sâu phá mê...

Cú Gọi Rừng Hoang

Đêm Thu sương giáng rừng hoang
Ta trần trở mãi, điệu buồn cú kêu
Luân hồi, sinh tử mọi điều
Cũng nương Chánh Pháp vô ưu tìm về

Đôi Bờ Sắc Không

Mây hoàng hôn tím đại ngàn
Rừng đêm múa điệu trăng tàn dưới khe
Giã từ kiếp sống u mê
Về đây hưởng thú ban sơ cõi thiên

Trăng Lên

Con tàu... rũ bỏ sân ga
Mình tôi với bóng chiều tà hồng hoàng
Thương thân con cuộc gọi đàn
Dòng sông lấp lánh ánh vàng trăng lên

Tuổi Già

*Đau khổ ngày xưa sao nhớ mãi
Cuộc vui vừa dứt lại đành quên
Tuổi già thần trí... như duyên kiếp
Thăm nguyện ngày về cõi tịnh yên*

Buồn Trông...

*Buồn trông mây xám... hững hờ
Thả hồn theo gió, tìm về cố hương
Chân trời góc bể mù sương
Vong gia thất thổ, đoạn trường đắng cay*

Vườn Xuân Cũ

*Theo mây thăm lại vườn xuân cũ
Rợp bóng dừa xanh, ruộng lúa vàng
Thơm ngát hoa xoài, căng vú sữa
Chợt sâu lắng đọng, tiếng chuông ngân*

Ngẫm Lại Mình

*Mấy chục năm quá nửa cuộc đời
Buồn trông những chiếc lá vàng rơi
Bao nhiêu bằng hữu theo mây gió
Giữ áo phong trần, lệ đắng môi*

Cùng Bọc Máu Đào

*Quanh năm ăn bụi ngủ bờ
Đèo cao, lũng thấp chục chờ giết nhau
Rồi mai... tàn cuộc binh đao
Cùng lê nặng gổ... nhìn nhau nát lòng.*

Võ Phong Vân

Dấu Ấn Tình Cha

- Tuệ Minh -

Là con người, ai cũng có một Đấng Sinh Thành, đều mang một dấu ân thiêng liêng của người Cha, được đúc nắn nên mỗi tánh hạnh khác nhau trong mỗi con người. Có thể có người toát hẳn lên những nét đẹp mang khí chất cao thượng, hoặc chỉ tâm thương, điều này còn tùy vào mức độ nhân duyên thiện lành của mỗi cá thể đã từng tu tạo, gieo trồng. Đôi khi không chỉ

là ảnh hưởng ở một kiếp này, mà, duyên lành ấy sẽ tồn tại và ảnh hưởng đến nhiều kiếp lai sanh.

*Rặng thông già, cội tùng xưa tươi mát
Hằng chở che ấp ủ quăng đời con
Soi dòng nước dòng trong xanh rợp bóng
Thấu nguồn tâm sáng diệu vợ, sắt son*

Cha, núi cao, sông dài vào biển rộng
Khoảng mênh mông tan loãng với nước non
Mang hạnh đất, vượt ngoài khung vị kỷ
Chứa yêu thương bên bỉ tính vuông tròn

Như dòng nước mãi luôn lưu dòng chảy
Về không gian về bất tận thời gian
Dù chiếc lá có thay hình đổi dạng
Vẫn ung dung dòng nước chảy nhẹ nhàng

Vào khoảng lặng chuỗi sắc không hư thực
Vào tâm tư bóng dáng Đấng Cha hiền
Để từ đó bước chân con vững chãi
Bước trường đời gian khổ chẳng ngửa nghiêng

Bước tình thương lên tươi hồng huyết quản
Bước tình người thông thoáng mỗi thiện duyên
Bước tư duy vượt ba ngàn Thế giới
Ánh trăng thanh lặng lẽ bước chân thiền

Tuệ Minh

Kỷ niệm mùa Vu Lan 2022, PL. 2566

<https://youtu.be/TvVgX4weoD4>

Dấu ấn tình Cha

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn

Rặng thông già cội tùng xưa tươi mát Hằng chờ che ấp ủ quăng đời
con Soi dòng nước dòng trong xanh rợp bóng Thấu nguồn tâm sáng diệu vợi sắt
son Cha núi cao sông dài vào biển rộng Khoảng mênh mông tan loãng với nước
non Mang hạnh đất vượt ngoài khung vị kỷ Chúa yêu thương bền bỉ tính vuông tròn
Nhu dòng nước mãi luân lưu dòng chảy Về không gian về bất tận thời
gian Dù chiếc lá có thay hình đổi dạng Vẫn ung dung dòng nước chảy nhẹ nhàng
Vào khoảng lặng chuỗi sắc không hư thực Vào tâm tư bóng dáng đấng Cha
hiên Để từ đó bước chân con vững chãi Bước trường đời gian khổ chẳng ngửa nghiêng
Bước tình thương lên tươi hồng huyết quản Bước tình người thông thoáng mối thiện
duyen Bước tư duy vượt ba ngàn thế giới Ánh trắng thanh lặng lẽ bước chân thiền.

Dấu Chân Mẹ

- Tuệ Minh -

*N*gười ta có thể diễn tả nên vẻ đẹp phong cảnh thiên nhiên của đất trời, nhưng không ai trên đời có thể nói được cho trọn vẹn về tấm lòng của Mẹ, bởi lòng Mẹ chính là ngôn ngữ của vô ngôn.

*Thời gian trôi nào ai níu lại được
Lướt qua nhanh như bọt nước không hoa
Hình ảnh Mẹ trong tôi khó nhạt nhoà
Còn nguyên vẹn giọng nhu hoà, ru khẽ*

Tôi nhớ ngày biết tìm dấu chân Mẹ
Thời tuổi hồng Mẹ đã nặng oằn vai
Mẹ dạy con biết thương khó kiếp người
Như từng bước Mẹ vào đời thuở đó

Bóng chiều nghiêng hàng khuynh diệp trước ngõ
Hình ảnh Người trải sương gió thời gian
Đức hy sinh, chưa nghe Mẹ phàn nàn
Khiến niềm thương lên ngập tràn sự sống

Dù nắng mưa lòng Mẹ đều sinh động
Vẫn vững bền như trăng lồng trời nghiêng
Góc tâm tư Mẹ dấu kín nỗi niềm
Dành hạnh phúc tình thương cho con cháu

Mẹ là Bồ Tát đàn con nương náu
Là tình thương đầy tiết tấu không lời
Là tiếng ru từng hơi thở Mẹ ơi!
Là hạnh phúc giữa cuộc đời vô giá

Tuệ Minh

Kỷ niệm Ngày Mẹ, Tháng 5-2022

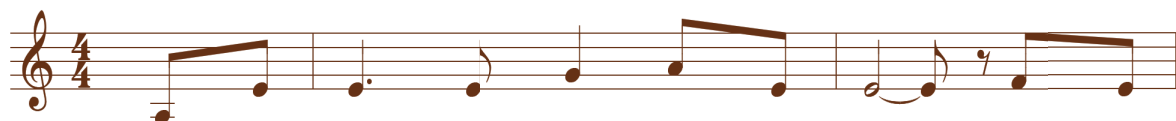
<https://youtu.be/koXRjD8SoyA>

Dấu chân Mẹ

Thơ: Tuệ Minh

Nhạc: Anh Nguyễn

Thời gian trôi nào ai nín lại được Lướt qua

nhanh như bọt nước không hoa Hình ảnh Mẹ trong tôi khó nhạt

nhòa Còn nguyên vẹn giọng nhu hòa ru nhẹ Tôi nhớ

ngày biết tìm dấu chân Mẹ Thời tuổi hồng Mẹ đã nặng oằn

vai Mẹ dạy con biết thương khó kiếp người Như từng bước

Mẹ thưở đó vào đời Mẹ là Bồ Tát đàn con nường
...Tát đàn con nường

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

náu Mẹ là tình thương đầy tiết tấu không lời Mẹ là tiếng
náu Mẹ là tình thương đầy tiết tấu không lời Mẹ là tiếng

ru từng hơi thở Mẹ ơi! Mẹ là hạnh phúc vô giá giữa cuộc
ru từng hơi thở Mẹ ơi! Mẹ là hạnh phúc vô giá giữa cuộc...

1. đời Bóng chiều nghiêng hàng khuyh diệp trước ngõ Hình bóng

Người trải sương gió thời gian Đúc hy sinh chưa nghe Mẹ phàn

nàn Khiến niềm thương lên ngập tràn sự sống Dù nắng

mưa lòng Mẹ đều sinh động Vẫn vững bền như trăng lộng trời

nghiêng Góc tâm tư Mẹ dấu kín nỗi niềm Dành hạnh

phúc tình thương cho cháu con Mẹ là Bồ... 2. ...đời.

Dấu Chân Mẹ!

Thơ: Tuệ Minh

Nhạc: Vũ Phương Thụ

Tình cảm

Thời gian trôi nào ai níu lại được Lướt qua nhanh như bột nước không hoa Hình ảnh

Mẹ trong tôi khó nhạt nhòa Còn nguyên vẹn giọng nhu hoà, ru khẽ Tôi nhớ ngày biết tìm

dấu chân Mẹ Thời tuổi hồng Mẹ đã nặng oằn vai Mẹ dạy con biết thương khó

kiếp người Như từng bước Mẹ vào đời thương đó (hờ hơ hơ hớ hờ hờ hơ...) Bóng chiều

ngiêng hàng khuyh diệp trước ngõ Hình ảnh Người trải sương gió thời gian Đức hy sinh, chưa nghe Mẹ

phản nản Khiến niềm thương lên ngập tràn sự sống Dù nắng mưa lòng Mẹ đều sinh

động Vẫn vững bền như trăng lộng trời nghiêng Góc tâm tư Mẹ dấu kín nỗi niềm Dành hạnh

phúc tình thương cho con cháu Mẹ là Bồ Tát đàn con nương Là tình thương đầy tiết tấu

không lời Là tiếng ru từng hơi thở Mẹ Là hạnh phúc giữa cuộc đời vô giá

Duyên Thầy Trò

- Phạm Bích Ngọc - Huệ Quý -

*Nồng nàn hương tỏa từ bi
Lung linh màu áo chẳng gì đẹp hơn
Tỏ lòng con mãi biết ơn
Khắc ghi lòng kính chữ chơn thiện lành..*

*Những ngày con được tu hành
Do nhờ ơn đức Thầy dành gửi trao
Phước Huệ tình thương dạt dào
Ngôi Chùa Thầy dựng sắc màu như tranh*

*Tâm Thầy luôn sáng trong lành
Chữ ân đức hạnh lòng thành khắp nơi
Con nguyện theo mãi suốt đời
Nơi gương soi sáng về nơi Đạo Tràng..*

*Kính Phật cao quý Đạo Vàng
Kính Pháp giữ mãi tâm an mỗi ngày
Kính Tăng nhớ mãi ơn Thầy
Thiên lương mầu nhiệm bàn tay của Người!*

*Niềm vui mang lại nụ cười
Ghi ơn Thầy dạy từng lời từ tâm
Giúp con thoát cảnh mê lầm
Cùng về gieo xuống hạt mầm thiện duyên*

Phạm Bích Ngọc - Huệ Quý

Ngày 1-1-2024

Nhân Kỷ Niệm 30 Năm, đệ tử xin góp bài thơ mộc mạc, kính dâng lên Thầy Viện Chủ Phước Huệ và là vị Thầy khả kính của Phật Tử Đạo Tràng Phước Huệ chúng con.

Nhẫn, Hằng Thuận

- Tuệ Minh -

Chiếc nhẫn trao tay
Đong đầy tình nghĩa
Cùng quý trước Phật
Rạng rỡ, hiền lương
Trân quý, yêu thương
Nét đẹp chân thường
Xuân Diệm sáng tươi
Minh Hoài nghiêm túc

Chuyển hóa khổ đau
Tin yêu gây tạo
Xả buông phiền não
Theo gió cao bay
Dưỡng nuôi tâm chất
Hạnh phúc trong tay
Ấy là niềm vui
Mỗi ngày mỗi lớn

Nếp sống an bình,
Gia đình hạnh phúc
Tư duy tích cực
Tâm chất sáng trong
Tương lai cháu con
Hiếu thảo một lòng
Chí nguyện ước mong
Xây đời, hộ Đạo

Thay hoa dâng Phật
Nguyện sống tương tức
Hạt giống an hòa
Cảm thức tươi xinh
Ý nghĩa cuộc đời
Đẹp tựa bình minh
Chan chứa ân tình
Lung linh vi diệu

Tuệ Minh

July 23, 2016

Thầy tặng Minh Hoài & Xuân Diệm nhân lễ Hằng Thuận
tại Chùa Phước Huệ.

Ngàn Năm Trước

- Sương Lê - Huệ Thanh -

*“Ngàn năm trước
Ta từ đâu nơi cát bụi
Duyên với tình Cha, huyết Mẹ
Với mảnh đất thân yêu, tên gọi Việt Nam
Trong vùng thôn quê nghèo An Bằng bên bờ duyên hải,
biển Thái Bình” (Tuệ Minh)*

*S*inh cờ tôi được biết đến Thầy Tuệ Minh trên các trang mạng xã hội. Một nhà sư người Việt Đồng Hương. Rồi gần đây trong chuyến về thăm quê hương của Thầy, nhân duyên thiện lành đã đến, tôi tìm gặp Thầy và xin Thầy được Quy Y Tam Bảo, lại được Thầy tặng nhiều sách về thơ ca, âm nhạc, và cả bút ký. Vui mừng khôn xiết, tôi đọc và nghe say sưa ngày lẫn đêm. Đến lúc này tôi đã đọc và nghe khá nhiều thơ và nhạc thật thiên vị của Thầy, đặc biệt là thi và nhạc phẩm *Ngược Bến Sông Mê*, cũng như *Ru Ta...* khiến tôi càng tư duy, càng thấm thía nên lại càng muốn đọc nhiều tác phẩm khác của Thầy và tìm hiểu về cuộc đời tu của Thầy.

Trong các tác phẩm, Thầy đã rất khéo léo đưa đạo vào đời, hầu giúp người đọc chuyển hóa cách sống, cách suy nghĩ, và cách ứng xử trong đời sống. Nhờ đó tôi đã và đang thực tập những bước đầu với những kết quả mà tôi cảm thấy

thật quý giá. Có tác dụng ngay trong cuộc sống hiện tại và công việc hằng ngày, tôi thật vui, vui lắm ... !

Thơ và nhạc của Thầy như đưa tôi về tắm gội trong dòng suối mát của tình thương yêu, tình đạo có cả sắc hương, cỏ cây và hoa lá nữa. Lại nhẹ nhàng và thanh thoát như những bông hoa tươi mát, mà gần gũi, dễ đi vào tâm hồn.

“Đức hạnh cao mà tâm hồn rất trẻ”

Thưa Thầy! Với tấm lòng trân quý, con kính cảm niệm tri ân Thầy đã đến bằng tinh thần vào sự sống của con như một vị Bồ Tát sống giữa đời thường. Những tác phẩm thi ca vô giá của Thầy không chỉ giành cho các nhà lãnh đạo, các doanh nhân, các bậc trí thức, mà là món quà quý giá tặng cho bất cứ ai muốn đi theo con đường giải thoát của Đức Thế Tôn. Để dòng Từ bi và Trí tuệ cho con được thưởng thức như nhạc phẩm *“Đời Gọi Mãi Tuệ Minh”*, mà lời Vũ Phương Thụ, nhạc Hoàng Loan và ca sĩ Hạnh Nguyên vậy.

Một lần nữa con thành tâm biết ơn Thầy về đời sống đạo hạnh và đã khổ công xuất bản những tác phẩm giá trị cho Đời cho Đạo, trong đó có con ạ.

Kính.

Sương Lê - Huệ Thanh

Sài Gòn, Ngày 4-3-2024

Thầy Tôi

- NS Hoài Nam -

Thầy tôi thấy rộng xa trông
Nương dòng hiện pháp tạo dòng thơ hay
Góp vào đời hướng dựng xây
Đẹp đời đẹp đạo tháng ngày thêm thương

Trải bao gian khó đoạn trường
Thầy tôi vẫn vững con đường tiến tu
Thầy luôn mở rộng tâm từ
Hương đàm diệu tỏa sớm trưa giữa đời

Đức tu sáng đẹp trong ngoài
Tâm hoa khai mở rạng ngời bút nghiên
Vững đôi chân lướt con thuyền
Ngược dòng lưu thủy về miền tịnh an

Nếp nhân từ nét tinh anh
Gương Người đạo hạnh hương thanh nguồn từ
Dáng Thầy thấp thoáng chân như
Gót thiền lặng lẽ chuông Chùa nhẹ đưa

Nhạc Sĩ Hoài Nam

Kính Thầy Tuệ Minh nhân Kỷ Niệm 30 Năm Chùa Phước Huệ

Thầy tôi

Hoài Nam

Thầy tôi thấy rộng xa trông nương dòng hiện pháp tạo dòng thơ

hay Góp vào đời hướng dựng xây đẹp đời, đẹp đạo tháng ngày thêm

thường Trải bao gian khó đoạn trường Thầy tôi vẫn vững con đường tiến

tu Thầy tôi rộng mở từ tâm Hương Đàm diệu tỏa sớm trưa giữa

đời Đúc tu sáng đẹp trong ngoài tâm hoa khai mở rạng ngời bút

ngiên Vững đôi chân lướt con thuyền ngược dòng lưu thủy về miền tịnh an

Nếp nhân từ nét tinh anh gương Người đạo hạnh hương thanh nguồn từ Dáng

Thầy thấp thoáng chân như gót thiền lặng lẽ chuông chùa nhẹ đưa.

Phước Huệ, 30 Mùa Hoa

- Lâm Văn Lợi -

*Nổi xuyên hai thế kỷ
Kết những vòng hoa thơm
Thành đài sen dâng Phật
Hương từ bi ngọt ngào
Sáng ngời ánh chân quang
Xua tan những ưu phiền
Đường về tươi sắc nắng
Vườn thiền rộn chim ca
Tình yêu sáng tinh cầu
Nơi hội tụ hồn thơ
Nhả nhạc như suối nguồn
Trong như tiếng pha lê
Ngân nga tựa chuông vàng
Thức tỉnh nẻo đời mê
Ba Mươi mùa hoa nở
Của vùng đất Phật Đà
Bốn mùa luân lưu chuyển*

*Hương sắc nếp chân thiên
Lên tràn đầy ý thơ
Đạo vị uốn quanh Chùa
Giữa đôi vầng nhật - nguyệt
Chiếu sáng một thình không
Về lắng tâm nhẹ nhàng
Nơi Phước Huệ song tu
Cửa Phật đẹp vô ngần!...
Mái Chùa là hồn thơ
An vui bước lên đường
Hương về nơi bờ giác
Nơi Đạo - Đời nở hoa!..*

Lâm Văn Lợi

Ngày 17-12-2023

Kính tặng Thầy Thích Phước Toàn

Nhân Kỷ Niệm 30 Năm thành lập Chùa Phước Huệ

Tu Khác Không Tu Ở Điểm Nào?

- Tuệ Minh -

Tũng tử là một sinh linh, trong khi, Đức Phật đã thành Phật cách nay 2600 năm, còn ta ? Chẳng như, khối si mê kia vẫn chưa hề suy giảm! ... Do vậy, tự thân người viết luôn cảm thấy hổ thẹn trước Tam Bảo, trước các bậc Trí giả, đành viết nên mấy lời thô thiển dưới đây, để như một sự sám hối và cũng để tự thân luôn có sự thấy biết đúng đắn mà trở về cảnh tỉnh. Đồng thời, cũng gieo duyên cho những ai hữu duyên và đồng cảm với tác giả, cùng được thấy ra chính mình mà tiến tu. Và nếu có chút may mắn công đức, xin thành tâm trước mười phương vô lượng Chư Phật, nguyện hồi hướng về khắp pháp giới chúng sanh đều trọn thành Phật đạo.

*Với sự sống cả hai đều không khác
Khác chẳng là, cách sống của con người
Người căn tu biết thức khuya dậy sớm
Tập siêng năng chuyển hóa tính biếng lười*

*Chuyện thường ngày người đời không làm được
Nhưng, người tu phải thực tập đến nơi
Tránh si mê không hòa theo thị hiếu
Mà xét suy cho tường tận rạch ròi*

Từng thời khắc, người tu luôn chững mực
Không sa đà, không bê bối ham chơi
Chẳng thỏa mãn những thói quen hưởng thụ
Tránh thâm đê, dậy trề của người đời

Tâm hướng thượng, nhìn sâu vào thực tại
Biết hy sinh, luôn nghĩ đến tha nhân
Thấy khó khăn của người khi ứng xử
Để đem lòng rộng lượng tạo cảm thông

Học cách sống Thường Bất Khinh Bồ Tát
Mọi chúng sanh đều là Phật sẽ thành
Khi đối diện bất kỳ ai trước mặt
Vẫn một lòng trân quý gieo duyên lành

Đối ân đức dày sâu nguyện đền đáp
Ân Tam Bảo, Thầy Tổ đến Mẹ Cha
Và tất cả trong tam đồ lục đạo
Trong vô vàn ân nghĩa hằng hà sa

Mỗi sớm mai cần làm khi thức dậy
Là nguyện cho khắp thấu triệt sinh linh
Mắt thấy biết chiếu soi cùng pháp giới
Mọi khổ đau chuyển hoá hóa an bình

Ấy là đạo, hướng người về thiện đạo
Là tình thương đầy mẫn cảm bi lân
Là thấp sáng dậy con đường tuệ giác
Là bước lên từng bước tu pháp thân

Tuệ Minh

January 2, 2023

<https://youtu.be/a5evwMpMALc>

Chúc Nguyễn 1 & 2

- Tuệ Minh -

Nhân duyên được sinh vào một gia đình là đã trải qua nhiều đời kiếp gieo duyên lành, để hôm nay mới có thể cùng có mặt cho nhau là một phúc ấm. Anh em có được đời sống tình thương yêu hoà thuận là phúc ấm thứ hai. Anh chị em biết nâng đỡ, san sẻ cho nhau là một phúc âm thứ ba. Không tranh hơn thua, lại biết khuyến khích chia sẻ niềm vui của nhau là phúc âm thứ tư. Biết nhìn về một hướng, là hướng chánh kiến và nhận thấy ra, đã là kiếp người, ai rồi cũng một lần ra đi, chỉ khác nhau ở điểm là, người biết dọn mình để cùng cất bước, bước vào dòng ánh sáng từ quang của Phật thì đó là phúc âm thứ năm của một gian đình. Nguyễn chúc các Anh biết hướng tâm về và an nhiên bước vào dòng hiện pháp ấy.

Chúc Nguyễn 1

*Chúc anh ra đi xả niềm đau khổ
Của một kiếp người tan hợp phân ly
Còn lại gì đây đôi vầng nhật nguyệt
Dưới bóng sương gầy những cánh chim đi*

Chơn Linh Lê Văn Tấu
PD Nguyên Quân
(1952 - 8/9/2019)

Chúc anh ra đi về miền tịnh lạc
Nguyên tâm thân gây gởi lại quê hương
Nghìn trùng bóng mây không còn vướng bận
Mang theo những gì chỉ có tình thương

Chúc anh ra đi như dòng sông chảy
Con nước muôn đời trôi về biển khơi
Sâu lắng mênh mông nơi vùng tuệ giác
Tâm tư an hoà niệm khởi buông lời

Chúc anh ra đi về cùng pháp giới
Tĩnh tại cuộc đời vượt thoát ngăn che
Sẵn có trong tâm khắp miền tịnh lạc
Tuệ giác sáng ngời tựa ánh trăng khuya

Tuệ Minh

September 8, 2019

<https://youtu.be/hkB3gg6hy8g>

Chúc nguyện 1

Tuệ Minh

Chúc anh ra đi xả niêm đau khổ Của một kiếp
người tan hợp phân ly Còn lại gì đây đôi vầng nhật nguyệt Dưới bóng sương
gầy những cánh chim di Chúc anh ra đi về miền tịnh lạc Nguyện tấm thân
gầy gỏi lại quê hương Nghìn trùng bóng mây không còn vướng bận Mang theo những
gì chỉ có tình thương. Chúc anh ra đi như dòng sông
chảy Con nước muôn đời trôi về biển khơi Sâu lắng mênh mông nơi vùng tuệ
giác Tâm tư an hòa niêm khởi buông lời. Chúc anh ra
đi về cùng pháp giới Tĩnh tại cuộc đời vượt thoát ngăn che Sẵn có trong
tâm khắp miền tịnh lạc Tuệ giác sáng ngời tựa ánh trăng khuya.

Chúc Nguyễn 2

Chúc Anh ra đi về miền tĩnh lặng
Thấy rõ kiếp người chỉ đốm không hoa
Học cách xả buông ngược dòng đại địa
Tâm tư sáng ngời thắm thấu nghìn xa

Chúc Anh ra đi nương vào chân Phật
Nương ánh đạo vàng phát khởi từ bi
Chuyển hoá trần lao khơi nguồn đức tuệ
Chiếu diệu linh hồn ngọc sáng lưu ly

Để nắng ban mai soi dòng tỉnh thức
Ấp áp muôn đời đạo vị nguồn tâm
Cánh cửa huyền vi cõi lòng rộng mở
Dứt nẻo luân hồi pháp pháp uyên thâm

Chúc Anh ra đi bao giờ vẫn sáng
Trong suốt quăng đời toả ngát hương thơm
“Cánh cửa huyền vi cõi lòng rộng mở”
Sáng khắp nẻo về nguồn cõi chân tâm

Chơn Linh Lê Văn Tín
PD Nhuận Tấn
(1945 - 1/1/2024)

Tuệ Minh

January 1, 2024

<https://youtu.be/ZqTqLUaKMq0?si=GOf4vu-Kwbr0EUI8>

Chúc nguyện 2

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn

Chúc anh ra đi về miền yên lặng Thấy rõ kiếp
người là đốm không hoa Học cách xả buông ngược dòng đại địa Tâm tư sáng
ngời thắm thấu nghìn xa Chúc anh ra đi nương vào chân Phật Nương ánh đạo
vàng phát khởi từ bi Chuyển hoá trần lao khơi nguồn đức tuệ Chiếu diệu linh
hồn ngọc sáng lưu ly Để nắng ban mai soi dòng tỉnh thức Ấm
áp muôn đời đạo vị nguồn tâm Cánh cửa huyền vi cõi lòng rộng
mở Dứt nẻo luân hồi liệu pháp uyên thâm Chúc anh ra đi bao giờ vẫn
sáng Trong suốt quãng đời tỏa ngát hương thơm Cánh cửa huyền vi cõi lòng rộng
mở Sáng khắp nẻo về nguồn cội chân tâm.

Anh Đã Về

- Tuệ Minh -

Anh đã về
Anh đã về nơi chôn nhau cắt rốn
Nơi anh từng nguyện ước được trở về
Nhưng không phải về bằng thân tứ đại
Anh đã về với tấm lòng chân chất một hồn quê
Điều mà nhà thơ Du Tử Lê từng trần trở
“Khi tôi chết hãy đưa tôi ra biển”
Thả xuôi dòng về cố quốc thân thương
Thì hôm nay gia đình đã thực hiện
Các con anh đồng phát nguyện
Đưa anh về với mảnh đất quê hương
Ở nơi đó cả ân tình làng nước
Tình Mẹ Cha thân thuộc cùng Tổ Tiên
Cả tình người xuyên quăng đời sau trước
Khởi linh hồn dào dạt chuỗi thân thương
Anh đã về qua làn mây sợi nắng
Qua khung trời biển mặn bãi cát vàng
Qua con đường che mát thân quen dưới bóng phi lao hàng
dương liễu
Đã bao đời sống hít thở tính bản nhiên chất phác mộc mạc
một chân quê
Từng làm nên nếp sinh linh sống động
Đất An Bằng nơi anh nguyện trở về...
...

Thế là anh đã về
Chỉ về thăm quê Cha đất Tổ
Mãn nguyện rồi anh hãy xả hết để ra đi
Chúc anh ra đi nghiệp lành xây đắp
Chúc anh ra đi thiện chủng gieo trồng
Chúc anh ra đi năm uẩn rộng không
Chúc anh ra đi mệnh mông tịch lặng
Và anh ạ, đó là nơi anh hãy hướng tâm về...

Tuệ Minh

An Bằng, January 21, 2024

Chúc nguyện hồn thiêng bào huynh Lê Văn Tín, Pháp
đanh Nhuận Tấn an bình miên viễn ...

Thầy, Duyên Lành Trong Tôi

- Diệu Trâm -

Tôi thật sự tri ân và cảm kích những tác phẩm thơ thiền của Thầy Tuệ Minh. Không, phải nói là ngoài thân tướng của một vị chân tu ra, ta nên gọi Thầy là nhà thơ Tuệ Minh để tâm cảm vừa ấm áp lại vừa nên thơ và tao nhã. Bởi đối với tôi thì dòng thơ này đã và đang giúp tôi nuôi dưỡng con đường thực tập sâu vào Chánh Pháp và mang lại niềm an lạc thực sự.

Vâng! Nhân duyên mà tôi gặp Thầy là vì tôi rất ngưỡng mộ dòng thi ca của Thầy qua các trang Facebook, và cùng từ dòng thơ này đã và đang đưa tôi trở về với thực tại nhiệm mầu; dạy tôi biết nhận diện và soi sáng chính mình, đồng thời cũng giúp tôi vững chãi để đối diện với thực tại khó khăn trong cuộc sống một cách tỉnh táo. Tôi vẫn nhớ rất rõ là vào khoảng giữa năm 2015, khi đó tôi mới biết đến Thầy qua thi phẩm *Hồn Thu, Cánh Hạc Đêm Thâu, Mẹ Ơi ...* và rất nhiều các thi phẩm khác. Từ đó mỗi lần gặp chuyện khó khăn, bất trắc, trong lòng tôi bất an là tôi đọc thơ Thầy, nghĩ về Thầy, nghĩ về công hạnh của Thầy, chốc lát sau là tôi được trở về với trạng thái bình an đến lạ, khiến tôi càng kính quý Thầy nhiều hơn.

Rồi nhân duyên hội đủ, đầu năm 2017 qua thông tin trên trang mạng Facebook tôi biết Thầy về Việt Nam, nhóm “Tu Phật” chúng tôi xin hẹn được gặp Thầy. Và chúng tôi xin được làm đệ tử của Thầy từ đó. chúng tôi lại có duyên được Thầy dẫn đến thăm Thượng Tọa Thích Chân Tính, trụ trì Chùa Hoàng Pháp, được nghe quý Thầy chia sẻ Giáo Pháp soi sáng vào hàng đệ tử. Rồi được Thầy dẫn đến Tổ Đình Bửu Long, ở đây lớp đệ tử lại có phước duyên được diện kiến Sư ông Viên Minh. Chỉ cần được ngồi bên cạnh quý Ngài thôi, chúng tôi cũng đã được thừa hưởng năng lượng của sự trang nghiêm, thanh tịnh từ quý Ngài tỏa lan thật an lành biết bao.

Nay con được biết Thầy sắp tổ chức Lễ Kỷ Niệm 30 Năm Chùa Phước Huệ, cho phép con được kính Thầy đôi dòng mộc mạc để như là một sự nhớ ơn Người, là Sư Phụ của hàng đệ tử tại gia chúng con. Hưởng chúng con biết gieo nhân lành và biết trở về cùng bước đi trên con đường hiếu thương, con đường của từ bi hỉ xả. Con thành kính niệm Ân Sư Phụ, nguyện chúc Thầy sức khỏe dồi dào để luôn là cây đại thọ cho hàng đệ tử chúng con có nơi nương tựa.

Nam Mô Hoan Hỷ Tạng Bồ Tát Ma Ha Tát.

Diệu Trâm

Vô Đề 1

- Bình An -

Thầy về mở cửa vô minh
Soi nguồn ánh sáng chúng sinh u tình
Lời thầy cho đất thêm lành
Hoa đời thêm nhụy gốc cành thêm tươi

Ai ơi nhớ lấy lời thầy
Học thông hiểu rộng chớ lười tư duy
Bản ngã chớ lạc đường về
Là dòng trí tuệ trăng khuya sáng ngời

Con xin kính Thầy đôi dòng mộc mạc để cảm ơn thầy đã và đang cống hiến cho đời những dòng thơ, những bài viết rất hay.

Bình An

Vô Đề 2

- An Thị Đặng -

Thầy như ánh trăng khuya
Luôn rọi, soi chiếu sáng
Gần xa không giới hạn
Khắp muôn loài chúng sanh

An hưởng niệm trong lành
Biết tìm về bến giác
Giữa đất trời bát ngát
Đều hiện hữu tâm Thầy

Lại như ánh trăng đây
Một bản tâm huyền diệu
Lòng từ bi lên chiếu
Trí tuệ soi thánng ngày...

Con thành tâm kính Thầy Tuệ Minh vẫn thơ mộc mạc để cảm niệm ân đức của Thầy mỗi ngày đã và đang trao truyền cho chúng con nguồn năng lượng vô giá ạ.

An Thị Đặng

Vô Đề 3

- An Nhiên Sakya -

Giữa tầng không vô biên
Băng giá tuyết phủ đầy
Tâm thông bao não phiền
Thầy mỉm nụ an nhiên

Kính tặng Thầy Tuệ Minh
An Nhiên Sakya

Vô Đề 4

- Ngân Võ -

Chùa đẹp quá cảnh Chùa luôn tĩnh lặng
Tuyết rơi rơi như thảm trắng trải dài
Trông dáng Thầy như thấy cảnh bông lai
Dù đến muộn Xuân vẫn hoài năm thánng...

Kính Thầy Tuệ Minh một dòng ngân, mộc mạc
Ngân Võ

Vô Đề 5

- Lê Thị Thanh Giang -

Giữa cuộc thời băng giá
Lặng lẽ dáng Thầy tôi
Vô thường trôi cuồn cuộn
Tâm bất biến giữa đời!

Kính chúc Thầy Tuệ Minh tâm thân thường an lạc!
Lê Thị Thanh Giang

Vô Đề 6

- Nguyễn Hùng -

Thơ Thầy tươi như đóa sen
Thanh cao tựa ánh dương
Rặng ngời đến thánh thiện
Bao dung và yêu thương

Nguyễn Hùng

Vô Đề 7

- Diệu Đạt -

Những vần thơ hay quá
Con như thấy ngát hương
Sen thơm thoảng nhẹ mát
Thấm đẫm chân vị thiên...

Kính Thầy Tuệ Minh
Diệu Đạt

Vô Đề 8

- Châu Lê -

*Khen ai khéo vẽ - đôi tay khéo
Thư pháp, thơ thiên, họa diệu linh
Thong dong tự tại trong Chánh Đạo
Một đời thanh đạm sống minh minh*

*Thầy trong tấm áo nâu sòng
Mà tình thương tựa mênh mông biển đời*

Châu Lê

Vô Đề 9

- Thương - Sa -

*Thầy châm trà chan hòa tình đạo
Mắt trầm tư lắng đọng chuông Chùa
Tuyết sương điểm trắng bao mùa
Trái tim Bồ Tát sớm trưa thanh nhàn*

Thương - Sa
March 11, 2022

Tuệ Minh, Nguồn Thơ Chân Tình

- DS Tâm Nhiên -

Nhìn ra vờ vờ trời biển muôn trùng, ngó vô nội tại cõi giới tâm linh, bỗng sức bùng thấy một *Chân Trời Viễn Phương* kỳ ảo vô ngân. Thật lạ lùng, trời viễn phương ấy chẳng ở đâu xa mà nằm ngay trong lòng xanh thắm của thi nhân đầy thôi.

Cười tươi tắn như nắng vàng hoan hỷ, khi tao phùng trùng ngộ với bằng hữu, với cuộc đời giữa ngày mới tinh khôi, gặp gỡ nhau bên nhịp cầu thương yêu ngời tỏa sáng reo vui. Một niềm vui sâu lắng, lặng dằm:

*Gặp nhau rạng rỡ nụ cười
Gặp nhau tỏa sáng tình người cho nhau
Dù mai lưu lạc về đâu
Tình người giữ trọn nhịp cầu yêu thương*

Thương yêu như một dòng suối mát trong lành giữa lòng trong trẻo, xanh ngân của thi nhân. Suối lòng thanh tịnh đó, chảy dạt dào vô hạn hòa lẫn suối nguồn tuệ giác, sáng từng niệm khởi diệu huyền giữa biển trần gian đầy sóng vỗ lao xao rào rạt:

*Sáng ngôn ngữ sáng từng lời
Sáng từng niệm khởi tâm ngời sáng trong
Sáng chúng Phật một cõi lòng
Sáng nguồn tuệ giác thông dong biển đời*

Giữa biển đời chìm nổi, đắm say đây cuồng nộ, cứ hoài
vỗ sóng tham lam, sân hận, si mê ngẫu đực cũng chẳng hề chi,
vì thi sỹ biết chuyển hóa, biết đem lòng từ bi nhiếp dẫn dần
những sóng cuồng nộ tam độc trôi qua bờ bãi diệu thường
của thuận nhiên hạnh đức:

*Từng bước nhịp bước tình thương
Dẫn cơn sóng bạc về nương cửa thiền
Rèn đức hạnh đạo túc duyên
Mở toang cánh cửa tánh nhiên diệu thường*

Cánh cửa thiền là vô môn, vốn không cửa, không hình
danh sắc tướng. Phương tiện mà giả lập, tạm gọi thế thôi
như ngón tay chỉ mặt trăng. Chẳng nên mắc dính vào bất cứ
thứ gì trong cuộc tồn lưu trôi chảy này.

Đây là con đường mây trắng, bất cứ ai cũng có thể bước
đi trên con đường ấy, nhưng có lãnh hội được diệu lý vô vi
hay chẳng là tùy công phu mỗi người. Ở đây, người thi sỹ
thấy được “*năng mai nhiệm mầu*” là đã có thể vượt qua những
chướng ngại, bởi ngàn cơn giông tố bão bùng vây phủ trong
đêm dài sinh tử trần sa:

*Ta về sưởi ấm nhịp tim
Giữa ngàn giông bão cánh chim lạc loài
Lời chân thật thức hoa khai
Tình thương tâm Phật năng mai nhiệm mầu*

Phật tâm, Phật tánh là gì? Phải chăng đó là Diệu tâm,
Tánh giác muôn đời của nhân sinh và vũ trụ? Tự bao giờ, từ
muôn thuở xưa nay, chúng sinh với Phật đều đồng một Tâm
nhất như này rồi. Nhất như bình đẳng, bất nhị trong tự tánh
thanh tịnh chan hòa:

*Phật là thế, từ chúng sanh chuyển hoá
Từ bi tâm bồi đức hạnh tròn đầy
Dòng tuệ mạng sáng soi về muôn ngã
Đóa sen hồng hương ngát tỏa thơm bay*

Kỳ diệu thay! Chính nhờ bần sinh lầy lội, hôi hám kia mà đóa sen mới thanh khiết tỏa hương. Cũng vậy, ngay giữa hồ đời đầy tham lam, sân hận, si mê này mà nhân sinh biết chuyển tiếng khóc thành nụ cười, chuyển phiền não, khổ đau thành hạnh phúc, an vui chân thật:

*Nhân sinh một chút duyên đời
Đò qua vạn nẻo khóc cười gió sương
Trong đóa sen tỏa mùi hương
Chuyển từ lầy lội dậy vươn nhụy đài*

Đại từ bi, đại hỷ xả là như vậy, Bát Nhã Tâm kinh, Diệu Pháp Liên Hoa là như thế. Chúng ta hãy quay về giữa cuộc tồn sinh, khơi mở nụ cười Phật tính hay bản lai diện mục vốn sẵn có trong tận đáy lòng sâu kín của mình đây thôi:

*Hỡi trăm năm một kiếp người
Tập cười cho trọn nụ cười an nhiên
Bước chân khách lữ tịnh duyên
Chim trời hót điệu quy nguyên gốc lành
Điểm sơ tâm Bát nhã hành
Bản lai diện mục đầu cành tỏa hương*

Bản lai diện mục chính là mặt mũi đích thực từ xưa nay của vạn vật, nhân sinh. Cái bản lai ấy có thể gọi nhiều tên như Phật tánh, Diệu tâm, Tánh không, Viên giác, Như Lai, Tự tri,... Thật bất khả tư nghì.

Giữa ba nghìn Thế giới, chúng ta như những hạt bụi cát luân lưu từ vô thủy đến vô chung, cứ mãi chập chùng trong trùng trùng duyên khởi bay phiêu linh, phiêu hốt:

Một hạt cát trong trần sa cát bụi
Mãi luân lưu giữa thế giới ba ngàn
Vầng nhật nguyệt vòng chuyển xoay vô thủy
Giữa mắt còn hiện hữu cùng thời gian

Thời gian vô tận, không gian vô cùng, vạn vật đất trời vẫn luôn hiện hữu, biến chuyển, con người chúng ta cũng vậy, cũng đủ thứ chuyện vui buồn, được mất, thật giả, có không, sống chết, đến đi... đều tùy theo từng bước chân nhân quả và duyên nghiệp:

Tìm ta lẽ sống kiếp người
Tìm nhân chủng thiện giữa đời hôn nhiên
Với tuổi thơ nụ cười hiền
Từ nguồn tâm vẫn uyên nguyên sáng ngân

Sáng ngân từ nguồn tâm uyên mặc, sơ nguyên ấy, nếu ai đó, có một nụ cười hôn nhiên như trẻ thơ thì cuộc đời này chính là vườn thơ vô cùng phúc hạnh. Thanh thân sớm chiều, tiêu dao nghe chim hót rộn rã, líu lo quanh thềm nhà đầy hoa cỏ, gió trăng... Mặc sức rong chơi qua nhiều cảnh giới một cách như nhiên, tự tại giữa vô thường:

Đạo là vầng sáng thái dương
Mang an vui rạng tình thương mãi hoài
Là ánh sáng soi đường dài
Phá vô minh ấm nắng mai côi lòng

Tựa làn hương đóa sen hồng
Nở thơm tình đạo mênh mông giữa trời
Đạo là sức sống nụ cười
Như hoa xuân thắm giữa đời như nhiên

“Đạo khả đạo phi thường đạo”, Lão Tử nói như thế. Đạo mà có thể nói được thì không phải là đạo thường nữa, nên chi thi sỹ đi về trên phong thái hài nhi, chỉ cất lên tiếng hát ca hòa điệu yêu thương và mần thơ kính tặng mặt đất trần gian trong niềm hân hoan, trang trải hòa hài:

*Ai ngồi đó một thi nhân hào phóng?
Múa bút đời giữa sân khấu tâm tư
Nghe trong nắng lưu luân làn sương mỏng
Chữ phiếm hài đong lại chút thực hư*

Hư thực bỗng bênh trên phong vận tài hoa của Tuệ Minh hay của người thi sỹ lấy Tuệ giác Tâm như làm lẽ sống tân kỳ. Vì thế hồn thơ lãng đãng, tiếng thơ ngân nga, hòa âm cùng điệp khúc cung cầm:

*Gọi mãi tên tôi tên Tuệ Tâm
Và ai đã gọi bấy ngàn năm
Tận cùng tiếng gọi tôi nghe thấy
Văng vặc đêm thâu ánh trăng rằm*

“Văng vặc đêm thâu ánh trăng rằm” là hình ảnh huyền mộng giữa thái hư, là dư vang trầm lắng, văng vẳng từ ngút tận Chân Trời Viễn Phương vọng về trong cõi thơ Tuệ Minh. Một suối nguồn thi ca chứa chan, rạt rào, ăm ắp đầm đìa giữa mưa nắng, gió sương, trời mây đầy thương yêu, phiêu hồn bay thênh thang bát ngát...

Du Sỹ Tâm Nhiên

Chú thích:

Bài tiểu luận này viết đã lâu, viết về cõi thơ của Thầy Tuệ Minh - Thích Phước Toàn. Nay xin đăng lại đây, nhân dịp Thầy làm Kỷ Yếu Chùa Phước Huệ được thành lập 30 năm trên đất Hoa Kỳ.

Trường Thiên Cảm Tạ 4

- Tuệ Minh -

Quay vào sắc thân để lắng nghe hơi thở, ta cảm nhận và thấy ra những gì! ... Là khối nghiệp thức gá nhờ bốn đại để được hiện hữu, để tư duy và để cùng giao cảm. Cố nhiên, thân này là một tập hợp của sự vay mượn từ các yếu tố bên ngoài mà con người cho đó là “ta.” Tạm chấp nhận như thế, nhưng, để được làm người, và để có được đức tính cao thượng hơn thì, khối ân nghĩa bao la rộng lớn giữa Phật và chúng sanh, giữa người và người, giữa muôn loài và vạn vật, cho đến mỗi sát na trong khoảng hư lân, ta cũng đều cần trang trọng nghiêng mình cảm tạ niềm ân huệ sâu xa ấy. Bởi chính những duyên lành, nhân thiện và bao nghịch cảnh, nghịch duyên, từng hội tụ nơi kiếp người mà ta đang có mặt, đều là những bài học giúp ta trưởng thành cho một sự thấy biết đúng đắn hơn lên.

*Tạ ơn bản tính thuần nhiên
Tự tại chẳng vướng lụy phiền, rong chơi
Hiên ngang đi giữa cuộc đời
Chưa từng xét nét lòng người độc trong*

*Bản nguyên sơ thả giữa dòng
Ngược xuôi, xuôi ngược sắc không khối tình
Thuyền đời chiếu ánh bình minh
Nguồn tâm lấp lánh trung trinh sáng ngân*

Tạ ơn giữa cuộc mất còn
Không rơi vào cảnh mỗi mòn tiếc thương
Tâm trong sáng, lòng không vương
Đôi chân vững bước dặm trường an nhiên

Tạ ơn đủ khắp nhân duyên
Giúp nhau chuyển hoán ưu phiền bất an
Chuyển cách sống những vôi vàng
Trở về hơi thở an bang nghiệp trần

Tạ ơn rõ biết tự thân
Hàng ngày soi thấu bản tâm thế nào
Thấy ra mộng寐 chiêm bao
Để bình minh sáng vẫy chào chính ta

Tạ ơn nghĩa khí Ông Cha
Dạy con trọng chữ “nước nhà vi tiên”
Tự tâm nương phép thánh hiền
Xử thế trong sáng lợi quyền chẳng ham

Để mỗi giây phút nhẹ nhàng
Chuyển tần tham dục sang trang vô cầu
Sát na thực tại nhiệm mầu
Chữa lành căn bệnh khổ sâu nghìn xưa

Tạ ơn bóng mát cảnh Chùa
Chúng sanh bốn loại hướng về tựa nương
Gieo hạt thánh chủng hiếu thương
Tươi vườn tâm hạnh thanh lương gốc cành

Tạ ơn những tấm lòng thành
Mang tình Việt Tộc tinh anh sáng ngời
Về xa khắp nẻo phương trời
Tinh cầu thu hẹp tình người tỏa lan

Tạ ơn bao cảnh cơ hàn
Giúp ta hiểu thấu nghiệp trần nghìn xưa
Nguyên nương diệu pháp thượng thừa
Vượt ngoài sáu nẻo sớm trưa chuyên cần

Tạ ơn cảnh ngộ tương lân
Lên đường sưởi ấm tinh thần cho nhau
Nhìn trong mưa nắng dãi dầu
Chân tâm nhận rõ sang giàu phù du

Nội hàm khắc niệm công phu
Ngoại hằng hoán chuyển oán thù thành thân
Gieo duyên cùng khắp xa gần
Bốn loài nhận biết gốc chân tánh đồng

Tạ ơn những tấm lòng trong
Công đức xây dựng cửa không lâu bền
Phát tâm chẳng nhớ chẳng quên
Giữ lòng thông suốt tựa đèn diệu soi

Tạ ơn những sự cho đi
Cách cho không đợi mong khi đáp đền
Vào trong giấc ngủ hằng đêm
Buông thư tĩnh tại nhớ quên nhẹ nhàng

Tạ ơn những tấm lòng vàng
Vui buồn san sẻ kết tràng thiện duyên
Nương Chánh Đạo, pháp thâm uyên
Chuyển hoá túc nghiệp ưu phiền lợi danh

Tạ ơn ta cuộc trường thành
Băng đèo vượt ải thác ghềnh vươn lên
Trui rèn ý chí vững bền
Khẩn thành tâm nguyện đáp đền nghĩa ân

Tạ ơn cùng khắp hư lân
Vi trần cát bụi gá thân vào đời
Hòa chung nhịp sống đất trời
Yêu thương trang trải người người đều vui

Tạ ơn bất tận dòng đời
Cao thượng, hèn yếu ngược xuôi giữa dòng
Chuỗi sanh tử vốn vô cùng
Nào ai trong đấy đã không luân hồi?

Tạ ơn tất bật kiếp người
Thời gian chẳng có để ngời than van
Luân hồi lục đạo trái ngang
Vươn vai vượt thoát ngút ngàn tử sanh

Tạ ơn chủng thiện hàm linh
Đường đời nẻo đạo xây nên tình người
Chan hòa giữa cuộc khóc cười
Tần số sống khổ buồn vui sang hèn

Khởi tâm niệm thiện thay đèn
Đông Tây Nam Bắc lạ quen tấc lòng
Vững bền kiên định dung thông
Tuệ quang sáng tựa ánh hồng triều dương

Tạ ơn tâm Phật hiếu thương
Về xa thấu khắp muôn phương trời người
Bốn loài sự sống chơi vơi
Chiếc phao đèn tuệ cứu đời trầm luân

Tạ ơn đức hạnh thiên tăng
Hạt giống giải thoát đầu tròn áo vuông
Uớp xông giới định tuệ hương
Vào ra ba cõi tỏa thơm hương thiên

Nội hàm giáo điển thâm uyên
Phá ác, dẹp giặc nã phiến, bố ma
Lên đường tiếp bước độ tha
Dấn thân tuyết phủ sương sa dãi dầu

Tạ ơn khắp nẻo địa cầu
Thân sơ thượng hạ cung hầu tướng khanh
Thấy kiếp người chỉ mong manh
Vào ra lên xuống tựa cành lìa cây

Tạ ơn thể nước trời mây
Tánh thường thanh tịnh hương bay trung hoà
Tâm tư rộng mở bao la
Quán dòng biển hiện sát na vô thường

Tạ ơn chất giọng thân thương
Loan về thâu tận dặm trường nước non
Nung vẻ đẹp, nấu sắt son
Xinh tươi nếp đạo côi lòng như như

Tạ ơn không giới thái hư
Liễu nhiên, vô sự buông thư lặng bình
Trong ngoài chiếu sáng minh minh
Tường đông ẩn hiện thể hình sắc không

Tạ ơn thông thoáng tâm hồn
Liễu ngộ thâm diệu bản môn tâm truyền
Phật đại đạo, chấn gốc thiên
Linh hoạt xuyên suốt uyên nguyên trong ngần

Gá thân bào ảnh phù vân
Xấn đôi tay áo biển trần lợi sâu
Trơ gan giữa cuộc bể dâu
Băng ngàn non biển vá khâu độ đời

Xả thân đi giữa kiếp người
Tả tơi sương gió vẫn cười an nhiên...

Tuệ Minh

January 28, 2023

Lãng Du

Nghệ sĩ lang thang cùng phố thị
Chưa hề nhớ nổi một con đường
Chân trần dẫm đất đầu ngàn ngại
Đầu đội trời không chẳng lụy vương

Gió dạt hồn trăng đêm tĩnh lặng
Mưa nguồn sâu thăm nhỏ rừng rưng
Mắt xem nhân thế ôm trường mộng
Xuyên suốt sắc không lòng vẫn thương

Chờ đợi hoa ngàn chiều gió lộng
Đừng chờ hương lạ góc thời gian
Quán sâu thực tướng màu hư huyền
Thắp sáng tử sanh những vội vàng

Để thấy nguồn tâm đêm tĩnh lặng
Soi dòng suối nhỏ chạy ven rừng
Lâng lâng róc rách âm trong trẻo
Man mác hương thiền dấu bước chân

Đâu đó trong sương nơi thiền đá
Trên ngàn phảng phất chút trầm hương
Lãng nghe tâm khảm hong chồi lá
Lộ rõ nguồn sâu dặm nẻo đường

Chân chất cõi lòng gieo chủng thiện
Trong ta còn đó nắng vươn vươn
Sưởi tàn canh mộng chiều hoang vắng
Chiếc lá vô thường rớt hạt sương

Tuệ Minh
December 15, 2023

Thầy Ơi !

- Bạch Vân Nhi -

Bàn tay hữu dụng nghĩa công
Bàn tay mâu nhiệm vượt dòng tử sinh
Bàn tay dệt chữ hòa bình
Chép nên trang sử khắc kinh thánh hiền

Bàn tay trân quý trung kiên
Bàn tay dung chứa như nhiên tiềm tàng...
Như Lai nâng đóa sen vàng
Độ tận sinh linh thoát vòng trầm luân

Kiếp xưa đã tạo phước duyên
Hiện tiền hảo tướng uy nghiêm căn lành
Tháng ngày lo việc độ sanh
Giúp đời tìm lại tâm thành chuyên tu...

Thầy Ơi!
Nguyện noi gương sáng của Thầy
Làm viên gạch nhỏ xây đài tịnh quang
Xây tươi mới ánh Đạo Vàng
Đáp đền ân Phật ân vàn sinh linh

Bạch Vân Nhi

Kính Thầy Tuệ Minh nhân Kỷ Niệm 30 Năm Chùa Phước Huệ

Tri Ân Thầy

- Bạch Vân Nhi -

*Đọc thơ Thầy không vì giải trí
Ẩn dụ điều tác ý dạy khuyên
Những lời Pháp Nhũ diệu huyền
Xương minh chánh ngữ tinh chuyên đạo từ*

*Con nguyện học chân như lý giải
Văn, tử, tu gắng phải kiên trì
Tri ân Thầy đã từ bi
Không màng danh lợi quyết hy sinh đời*

*Sống phụng sự giúp người an lạc
Hạnh cúng dường Phật pháp tín tâm
Chiều dài hành hoạt tháng năm
Sắc thân tuy vẫn thâm trầm sắc không*

*Vào pháp giới tâm hương phảng phất
Bước chân Thầy phá bứt si mê
Chúng sanh sáng nẻo đường về
Sáng đường trung đạo trăng khuya vị thiên*

Kính dâng Thầy Tuệ Minh - Thích Phước Toàn

Kính bút

Bạch Vân Nhi

Gọi Mưa

- Tuyết Sơn - Nguyễn Văn Thu -

*Cây lặng hồ im trời không gió
Không mây không cách gọi mưa về
Mỗi độ tàn thu nghiêng nắng đổ
Cúc vàng thương nhớ vọng xa quê*

*Chưa hết mùa thu vội tưởng xuân
Sắc vàng Cúc trước lẫn Mai gần
Cách riêng mỗi đóa mùi phân vẹn
Yêu Cúc nâng Mai gọi cố nhân*

*Viễn khách một đi đành vĩnh biệt!
Tạ từ không thốt sợ lòng đau
Sóng xô đời dạt phương nào biết
Đây mái Chùa xưa đẩy nhịp cầu*

*Hoa Mai hoa Cúc hoa vàng ngô
Ngày ngắn đêm dài dãi bóng đi
Cây lặng hồ im trời không gió
Không mây không cách gọi mưa về*

Tuyết Sơn - Nguyễn Văn Thu

Buông !

- Đăng Tâm Hồ -

Phen này tâm nguyện nương am Phật
Bỏ những đa đoan vướng bụi trần
Xa lánh nhóm người chuyên huyễn hoặc
Xả buông lặn đận hết cứu mang

Tiếng tăm rồi cũng về tay trắng
Gấm lụa lược là thôi chẳng màng
Rèn chí! dạn lòng quy chánh pháp
Trò đời danh lợi đã không ham

Dãi nắng dầm mưa lòng chẳng ngại
Chuyên tâm học Phật bước thanh nhàn...

Nắng Xuân!

- Đăng Tâm Hồ -

Hoa đào rộ nở góc thiên am
Giọt nước tinh sương rửa mắt phàm
Sơn thủy hữu tình xua trí đục
Vân hành thanh nhã tẩy lòng tham

Lắng nghe tâm thức dần xoay chuyển
Nhìn ngắm càn khôn rõ quý - tầm*
Én lượn khung trời vui buổi nắng
Mừng ngày tươi thắm đón Xuân sang

* TÂM và QUÝ, theo Phật Quang Luận, “Tâm là lòng tôn kính các công đức của người có Đức. Quý là khi mình tạo tội mọi người đều biết mà mình biết xấu hổ.”

Đặng Tâm Hồ

Tacoma, Xuân Giáp Thìn

Thương Lắm Miền Trung!

- Tuệ Minh -

Nỗi đau buồn buốt cảnh “trời hành” khiến khúc ruột Miền Trung đã mềm càng nhũn mềm thêm ra. Tâm tư ấy đã đánh động và cảm thấu niềm thương chung của đồng bào trên quê hương và cả nơi phương trời viễn xứ. Từ đó từng ngọn lửa bắt đầu nhen nhúm để được thắp lên thành khối ân tình, mang đi về khắp cùng ngõ ngách nơi đau thương đang diễn biến, hầu sưởi ấm, xoa dịu phần nào cùng với đồng bào ta.

Kính mời quý vị cùng lắng lòng sẻ chia với nỗi đau ấy.

*Nước vẫn tuôn vẫn tràn về xối xả
Miền Trung ơi thương tổn giãng khắp nơi
Nghe tiếng gọi từ đáy lòng nói buốt
Ai thấu chẳng trước nỗi khổ con người*

Mưa cứ đổ, nước nguồn dâng lên mãi
Làm chảy trôi thêm dồn dập chảy trôi
Sức tàn phá của thiên tai đại họa
Nặng hai vai sao diễn tả thành lời

Nước cuốn trôi mất hàng bao sinh mạng
Ôi! kiếp người theo dòng nước về mô
Trước mắt ta nổi đau thương còn đó
Cảnh trời hành dòng nước mắt cạn khô

Hỡi đồng bào cùng chuyên tay nhóm lửa
Sưởi tình người thay màu trắng khăn xô
“Hỡi đồng bào cùng chuyên tay nhóm lửa”
Sưởi tình người vì nước mắt cạn khô...

Tuệ Minh

October 11, 2020

<https://youtu.be/qTsjm0MVjIY>

Hình ảnh Chùa Phước Huệ cứu trợ tại Miền Trung - Việt Nam

Thương lắm Miền Trung

Tuệ Minh

Nước vẫn tuôn vẫn tràn về xối xả Miền Trung
oi! Thương tổn giăng khắp nơi Nghe tiếng gọi từ đáy lòng nói buốt Ai thấu
chãng trước nỗi khổ con người Mưa cứ đổ nước nguồn dâng lên
mãi Làm chảy trôi thêm dồn dập chảy trôi Súc tàn phá của thiên tai đại
họa Nặng hai vai sao diễn tả thành lời. Nước cuốn trôi
mất hằng bao sinh mạng Ôi! Kiếp người theo dòng nước về mô
Trước mắt ta nỗi đau thương còn đó Cảnh trời hành dòng nước mắt cạn
khô. Hỡi đồng bào cùng chuyên tay nhóm lửa Sưởi tình
người thay màu trắng khăn sô Hỡi đồng bào cùng chuyên tay nhóm
lửa Sưởi tình người vì nước mắt cạn khô.

Cõi Lòng Cảm Tạ

- Tuệ Minh -

Lời nhạc được rút ngắn từ bài thơ Trường Thiên Cảm Tạ 3

<https://youtu.be/gfjI0vTHG8?si=vhY-NVQ5jp2HHbeF>

Cõi lòng cảm tạ

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn

Tạ ơn xuân hạ thu đông Bốn mùa luân chuyển theo dòng thời

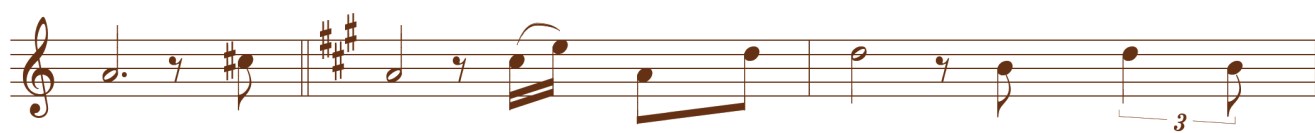
gian Chan hòa nhịp mõ chuông ngân Vào lòng chuyển hoán nghiệp trần sinh

linh Tạ ơn ánh sáng bình minh Ngàn hoa khoe sắc lung linh xuân

hồng Lộc non tươi nhuận tường đông Tràn trề sinh lực điệp trùng sắc

hoa Muôn màu sống động bao la Nguồn tâm diệu

dụng thiên hà tánh không Hương xuân loãng với hương lòng Cách nhìn cách
cảm dung thông chan hòa Tạ ơn tiết hạ trăng ngà Đêm thâu thanh
vắng chung trà thiền tâm Thoại đầu tượng khúc tri âm Đốt xông chân
vị hương trầm bay thơm Tạ ơn tịch tĩnh thiền
môn Nụ cười vô tướng vô ngôn cách thiền Toát lên thần thái an
nhiên Đến đi tự tại biển nguồn sáng duyên Tạ ơn chiếc áo nâu
sòng Thác ghềnh không ngại biển sông chẳng ngăn Quán thân tứ đại huyễn
thân Vươn vai dẫn bước xuất trần độ sanh

Lưu Bút Của Độc Giả Khắp Nơi

- Hương Từ Bi (góp nhặt) -

*N*hững dòng lưu bút rất chân thành, thân thương của quý độc giả khắp nơi về Thơ Văn của Thầy Tuệ Minh, Hương Từ Bi xin phép quý vị để được 'cóp nhặt' và ghi vào Tập Kỷ Yếu Kỷ Niệm 30 Năm Chùa Phước Huệ; để, như một niềm tri ân Tam Bảo bằng với tất cả tấm lòng thương mến của quý vị. Đặc biệt cũng để tri ân sự cống hiến của tác giả cho những vần thơ, những đoạn văn vừa thâm thúy vừa đạo vị suốt quãng thời gian dài song song với tâm nguyện hành hoạt Phật vừa bên bỉ và đều đặn của Thầy. Lại nữa, HTB xin phép quý độc giả để cắt bớt các câu niệm Phật trước hoặc sau dòng lưu bút cho lời văn được gọn nhẹ hơn. Đồng thời, một số quý vị không bỏ dấu, hoặc bỏ dấu nhưng không đầy đủ, HTB cũng xin phép được bỏ dấu vào cho dễ đọc. Nếu có phật ý chư vị, xin đem tâm từ của Phật niệm tình hỷ xả cho.

Chân thành cảm tạ.

Hương Từ Bi

"Trang Kinh Không Lời", vừa là tựa đề bài thơ, mà cũng là để Thầy gửi gắm tình cảm và sự tôn kính của mình đến bậc Ân Sư quá cố. Và cũng là lời nhắn nhủ của một bậc Thầy cho hàng đệ tử của mình qua tác phẩm "Thong Dong Mây Trắng" của người. Bài Thơ hay và sâu lắng lắm thưa Thầy! Lời thơ thật chứa chan tình Thầy Trò ạ.

"Thầy đi, trăng sáng ngàn khơi/ Chung trà thấp thoáng nụ cười Huyền Không... Nơi khôn thiêng, in dáng hình/ Thong dong mây trắng" trang kinh không lời..." Nụ cười tâm ấn của vị Bổn Sư đã đọng lại trong Thầy. "Dấu ấn nguyện giữa cuộc đời/ Tâm hành Bát Nhã rạng ngời phong quang". Đó là lời nhắn nhủ, nhắc nhở chúng con phải luôn nhớ đến tứ trọng ân sâu nặng trong đời, trong đó có Ân Sư mà Thầy dạy dỗ dìu dắt hàng đệ tử chúng con nên người. Nếu ai quên đi bổn ân lớn đó thì sẽ không thể thành người ngay trong cả hiện tại và nhiều kiếp lai sanh...! Con kính chúc Thầy thân tâm thường lạc mỗi ngày!

Tuyết Hồng Hồ

Gửi Sư Đệ Tánh Tuệ (Tuởng Niệm 10 năm, Thầy Ra Đi)

Nhớ chẳng em ..? hình bóng của Thầy ..! Lân đó ... (Sept. 2006), em bước muộn trên đường về, Thầy sắp ra đi, trời khuya sương giăng, năm ấy tháng tám buồn, và Thầy đã ra đi., em ôm mặt khóc, gió thu nào len lỏi vào con tim mới chớm, một chút nhân duyên trên vai gầy, một vòng xoay nhân giả, em mang vào hơi thở, là hành trang của bước mòn, Thầy trao lại, một ngọn đuốc..., Giữa trần gian nặng trĩu, một ý nguyện sâu dày, một tâm hồn vươn tới, càng cảm nhận khổ đau, tâm hồn em càng nhẹ, từ bước đầu, em đến, trở thành bước cô thân, như chìa khoá

vạn năng, làm mở tung cánh cửa, về phương trời cao rộng, nơi không gian thênh thang, hoà nhịp cùng nhân gian, chung trái tim không giới, Thầy, em và tất cả, nơi chúng sanh Phật đồng...
(Tuệ Minh - Thích Phước Toàn)

Cảm ơn Thầy! Bài thơ Thầy làm gửi Thầy Tánh Tuệ quá tuyệt Thầy ạ, nếu không muốn nói là siêu phàm giữa chốn vô môn!

Thích Viên Giác

Kính bạch Sư Huynh

Con vừa mới đọc lại bài thơ ni... Sư Huynh viết lúc đó Ôn mình đi mới 10 năm, và chừ đã thêm 7 năm trôi qua... Tâm tình Sư Huynh dành cho Ôn và con qua lời thơ, con cảm nghe vẫn còn rất mới! Cảm niệm Sư Huynh nhiều. Con thật sự cảm kích và ấm áp trước sự quan tâm thương tưởng của Sư Huynh. Kể từ khi Ôn mình về với Phật, con chỉ một mình thui thủi trên con đường mình đi... Khi có dịp về Seattle, con xin được đến thăm và uống trà với Sư Huynh. Kính nguyện Sư Huynh pháp thể khinh an và tùy tâm mãn nguyện... Kính lễ...

Thích Tánh Tuệ

Bài thơ *Gửi Sư Đệ Tánh Tuệ* xúc động quá thưa Thầy! Đọc bài thơ mà mắt con cứ nhạt nhoà...

Tuyết Hồng Hồ

Con rất muốn bình luận một vài câu cũng không được thưa Sư Phụ. Vì câu nào cũng hay hết, các câu cú liên đới lẫn nhau, ý này nối tiếp ý kia thật tuyệt vời. Kính cảm ơn Sư Phụ

đã cho chúng con đọc bức thư gửi cho Sư Đệ của mình, ngỗ hầu tưởng niệm Sư Ông.

Mỹ Duyên

Con cảm ơn Thầy về những bài viết, những vần thơ tuyệt tác mà ngập tràn tuệ giác. Những lời Thầy giúp cho độc giả thoát mê lầm và tinh tấn trên con đường tu tập. Cảm ơn Thầy rất nhiều, chúng con nguyện cố gắng để không phụ lòng quý Thầy.

Phạm Vinh

Mỗi sáng thức dậy được đọc những dòng thơ Thầy chia sẻ, con rất vui và xúc động, tuy ngắn gọn, nhưng lại cảm thấy hạnh phúc ấm áp vô cùng. Kính chúc Thầy luôn sức khỏe, vạn sự an lành và may mắn ạ.

Vân Nguyên

Thơ Thầy tuôn như mạch ngầm trong vắt. Ca từ thắm đậm ngát hương sen. Kính chúc Thầy năm mới dồi dào sức khỏe để hóa độ quần sinh ạ.

Diệu Đạt

Con cảm ơn Thầy nhiều! Mỗi bài thơ của Thầy là một bài pháp giúp con lĩnh ngộ được rất nhiều điều! Đúng là phải trả cái tôi về tĩnh lặng mới tìm được niềm an lạc thực sự Thầy nhỉ? “*Xin trả cái tôi về tĩnh lặng/ Để hoà tan cát bụi, rong rêu/ Mỗi ngày được rọi soi ánh nắng/ Như hồ thu dịu lắng ban chiều*” (Tuệ Minh)

Tuệ Minh

Bạch Thầy, thơ ca của Thầy rất riêng, ca từ rất chi là thấu đáo và rất an lạc.

Sương Nguyên

Thơ của Thầy hay quá, con đọc nuốt từng lời, từng ý, nhưng con nghiệp dầy, tuệ kém, không biết làm thơ. Con xin ghi vài lời mộc mạc tạ ân đức của Thầy đã cho chúng con những bài pháp thật giá trị.

Lan Hoang

Lời thơ hay, ý đạo đẹp như cánh chim, nhẹ nhàng vun vút bay cao.

Hoang Aberdeen Nguyen

Cảm ơn Thầy đã luôn cho đọc giả những vần thơ hay, khiến người đọc cảm thấy lòng nhẹ nhàng thanh thản; quên đi bao phiền muộn giữa đời thường. Kính chúc Thầy luôn khỏe mạnh thân tâm thường an lạc!

Trâm Phạm

Dạ, con cảm ơn Thầy rất nhiều! Đang mang một tâm trạng nặng nề với bao lo toan trong cuộc sống, chỉ một bài thơ của Thầy đã thổi vào hồn con một cảm giác nhẹ nhàng thanh thoát đến bình yên... Kính chúc Thầy pháp thể khinh an, thanh thoi từng khoảnh khắc.

Lan Nguyễn

Hình ảnh Thầy trên con thuyền mong manh trước những con sóng dữ giữa biển cả, làm con liên tưởng tới người chiến sỹ quả cảm, không những giữ vững con thuyền nhỏ được bình an mà còn “dẫn con sóng bạc về nương cửa thiên...”, thật tuyệt vời thừa Thầy. Mỗi bài thơ với chỉ bốn khổ, nhưng rất du dương và toát lên hình ảnh người Thầy với những nét lãng động, hồn thơ đầy tâm huyết muốn gửi gió mang đi vào đời những điều hay đẹp, thật vô cùng sâu sắc! ...

Trần Thiên Hương

Kính Thầy, càng đọc thơ Thầy, con càng cảm nhận pháp không lời (ví như niêm hoa vi tiếu). Cảm ơn Thầy ban tặng cho chúng con những bài thơ pháp vô ngôn. Kính chúc Thầy thân tâm an lạc để còn tặng thêm cho đời những bài pháp đậm nét thiền vị, tịnh lạc và giải thoát...

Gấm Trương

Bài viết *Ân Nghĩa Sanh Thành* hay quá bạch Thầy, đọc thấm thía từng câu, từng chữ ạ. Dòng thơ Thầy lẫn tất cả các bài viết, đối với con thì đều trên cả tuyệt vời.

Hồ Thị Thuận

Những vần thơ thoát tục thật tuyệt vời, càng tô điểm cảnh Chùa như chốn bồng lai, thật trang nghiêm thanh tịnh. Cảm ơn Thầy đã thường trao tặng cho mọi người được thưởng thức những bài thơ tuyệt vời mà ngập tràn tuệ giác.

Phúc Diệu Minh

Được làm kiếp người, được nghe những bài thơ Pháp của Ngài là hạnh phúc nhất, đầy năng lượng từ bi, đầy nghị lực phi thường. Kính chúc Ngài pháp thể khinh an, chúng sanh dị độ.

Hương Phan

Thơ Thầy quá tuyệt! Vô ngôn diễn tả, mỗi mỗi một chữ là một hạt châu làm sáng cả tâm tư người đọc. Kính cảm niệm ơn Thầy đã bố thí lời vàng.

Anh Ngọc Nguyễn

Thấm đẫm từ bi, trí huệ trong từng lời thơ của Thầy!

Lê Thị Thanh Giang

Tất cả các bài thơ của Thầy đều thật là tuyệt vời! Không bút mực nào diễn tả cho hết điều vi diệu ...

Trọng Cao

Thơ Thầy rất hay, đi sâu vào lòng người đọc, con rất thích thơ Thầy!!!

Trúc Linh Thái

Kính Thầy, con vẫn biết, dù có nói trăm vạn lời tri ân cũng không kể hết tình thương vô bờ của Thầy dành cho độc giả những dòng thơ Pháp... Ân nghĩa ấy chúng con thêm một lần ghi lòng tạc dạ.

Trường Sơn

Cảm ơn Thầy đã cho chúng con được thưởng thức những lời thơ pháp thật hay và thật ý nghĩa!

Trần Khánh

Thơ Thầy hay quá ạ! Từng câu từng chữ rất ý nghĩa và thanh cao.

Huyền Hoa

Thơ của Sư Phụ luôn mang chất thiên cao sâu...! Chất triết lý sắc bén...! Cảm ơn Thầy mỗi sớm mai thức dậy, con có một món ăn tinh thần thật ý nghĩa!...

Ấn Nguyễn

Thầy là Thiên Sư mà cũng là Nhà Văn, không thể nào diễn tả cho hết chất ngọt ngào, vi diệu, tha thiết và sâu lắng trong văn thơ của Thầy! Con thích nhất là đề tài Thầy viết về Mẹ! ... Tình mẫu tử của người xuất gia thật vĩ đại đối với hai Đấng Sinh Thành.

Trọng Cao

Đọc thơ của Thầy, con thấy nhiều nét hoài cổ, rất súc tích lại lắng đọng trong sự trầm tịch.

Nhan Hoàng Oanh

Những vần thơ hay và ẩn chứa trong đó chút thiên vị, hay quá thưa Ôn!

Lê Thanh Vàng

Những dòng thơ Pháp sâu lắng như nguồn dược liệu quý. Con xin đa tạ Thầy.

Hoàng Nga

Kính bạch Thầy! Con cảm thấy mình thật may mắn biết bao khi được biết đến Thầy, người đã dạy cho chúng con những điều hay lẽ phải, dìu dắt chúng con đi theo đúng con đường Chánh Pháp; và còn biết bao nhiêu điều hay mà Thầy vẫn chia sẻ cho chúng con. Kính chúc Thầy dồi dào sức khỏe, thân tâm an lạc để tiếp tục tiến bước trên con đường hoằng pháp và soi sáng cho chúng con.

Vinh Nguyễn

Con rất thích những vần thơ Thầy đăng tải, mang bức thông điệp của nền tảng đạo đức, là thước đo giá trị phẩm hạnh của con người. Cảm ơn Thầy đã cho chúng con mỗi sớm mai thức dậy, được đọc những vần thơ ý nghĩa của cuộc đời để vun bồi trí tuệ, từng bước thăng hoa trên lộ trình tu tập.

Dung Nhan

Thơ Thầy thật hay! Lời thơ nhẹ nhàng và sâu sắc. Mỗi bài thơ đều có cái hay và cả mỗi vẻ đẹp khác nhau. Ý thơ rất thâm thúy và sâu sắc, lời pháp trong thơ và trong tình thơ đều có pháp. Đọc những bài thơ, lòng con luôn dâng trào

cảm xúc như nguồn sinh lực tuôn tràn trong huyết quản, tế bào, hơi thở làm sự sống mạnh mẽ... vững vàng lên. Con thật có duyên lành được gặp Thầy qua các trang Facebook. Những bài pháp của Thầy chính là kim chỉ nam giúp con trên bước đường tìm về bến giác. Kính đến Thầy lời chúc sức khỏe, vô lượng an lạc, vô lượng kiết tường.

Lê Oanh

Thầy luôn mang lại cho chúng con những vần thơ hay, thật ý nghĩa trong đời sống. Con luôn trân quý và kính trọng Thầy! Lại rất thích cảnh Chùa Phước Huệ thật đẹp và bình yên. Kính chúc Thầy luôn mạnh khỏe, an lạc trong ánh đạo vàng của Chư Phật!

Hoa Sen Trắng

Những trang bài viết của Chùa Phước Huệ và Thầy Tuệ Minh rất thanh cao thoát tục. Có lúc đến siêu xuất, thanh tịnh lòng người. Hương từ bi yêu thương tỏa lan khắp nơi, ảnh hưởng tích cực đến nhân tâm. Đạo hạnh rất lớn nơi Phật Tử khi được có duyên để xem thì ít nhiều đều được chuyển hóa nên, chúng ta cũng cần ý nhị, tránh những sự hiểu lầm đáng tiếc. Trong chừng mực nào đó nếu ta đem so sánh hay dở, được mất của kẻ khác thì không nên, vì việc so sánh vốn không có nơi Đạo trí tuệ từ bi.

Hàn Thái Hư

Con đọc thơ của Thầy nhiều lần, tuy chỉ biết Thầy qua những vần thơ, nhưng thật khâm phục trí tuệ uyên thâm và tấm lòng nhân ái của Thầy!

Lê Thị Chắc

Cám ơn Thầy nhiều! Mỗi bài thơ đúng là một bài pháp, giúp con lĩnh ngộ được rất nhiều điều!

Tuệ Minh

Con rất ngưỡng mộ và chân thành cảm ơn Thầy. Con vẫn luôn theo dõi những vần thơ chứa đựng sự giáo huấn về Phật Pháp của Thầy để ngày càng tiến bộ trên đường học Phật! Kính chúc Thầy thân tâm an lạc, vô lượng kiết tường!

No Doan

Luôn dõi theo từng vần thơ của Thầy để vượt lên tất cả làm cho cuộc sống ngày càng tốt đẹp hơn.

Lưu Thị Vân

Cảm niệm Thầy!!!

Những bài thơ của Thầy chia sẻ với tất cả mọi người hữu duyên là những liều thuốc chữa bệnh thật hữu hiệu cho thân và tâm. Tuy rằng, chưa một lần con được gặp Thầy (Văn Kỳ Thanh Bất Kiến Kỳ Hình), nhưng những dòng thơ thiền tịnh, viên thông về Phật pháp qua không gian đã được lưu truyền trên khắp thế gian đại địa!!! Con cảm thấy mình thật có Phật duyên để được đón nhận. Kính Thầy.

An Huỳnh

Tuyệt bút triết lý giảng giải sâu sắc, cao siêu và thâm thúy.

Truyền Bạch

Thơ hay quá Sư Phụ! Người có cả một trái tim của đức Từ phụ! Tâm tư Người là cả một kho tàng thơ tuyệt diệu ...

Diệu Minh

Kính chúc Sư Phụ thật nhiều sức khỏe để luôn đem đến cho đệ tử chúng con sự bình an nhẹ nhàng trong tâm hồn qua những áng thơ để đời của Người.

Huệ Thiện - Mỹ Duyên

Thơ Thầy rất hay và ý nghĩa!

Vết Thời Gian

Thơ của Thầy càng đọc càng thấy thấm. Hay quá Thầy ơi!

Ngọc Do

Thơ Sư Phụ thật tuyệt vời. Từng câu từng Chữ thật nhẹ nhàng uyển chuyển lại rất ý nghĩa và vô cùng sâu sắc. Đệ tử cảm ơn Sư Phụ ạ.

Mỹ Duyên

Hay quá thưa Thầy, ngôn từ thi ca mênh mông như bao trùm cảnh vật, thật tuyệt vời ạ!

Diệu Đạt

Mỗi bài thơ mỗi lời Thầy viết mang đầy ý nghĩa về đạo đức, cảm ơn Thầy cho chúng con những lời dạy vừa nhẹ nhàng mà thấm vào lòng.

Diệu Xuân

Kính bạch ĐĐ. Thích Phước Toàn, tức nhà thơ Tuệ Minh.

Bạch Thầy! Trong email con thỉnh thoảng nhận được những bài thơ mang đầy thiên tính. Chuyên chở nội dung và ý nghĩa thậm thâm của Đức Phật. Theo đó, con vào những video clip có bài giảng của Thầy, con rất hâm mộ và được học hỏi nhiều điều. Nhân đây, con muốn ngỏ lời cảm ơn Thầy và bạn hữu đã chuyển những email đó đến hộp thư cá nhân con. Nhân năm cúng tháng tận, con kính chúc Thầy pháp thể khinh an, Phật đạo viên thành. Rất quý kính.

Thủy Lâm Synh/ USA

Lời thơ nhẹ nhàng, sâu sắc, tuy ngắn, nhưng ý thơ đậm nét thanh cao của một người thoát tục. Lời thơ, từng câu,

từng chữ đi vào tâm con. Mỗi khi con đọc những vần thơ của Thầy, con thấy tâm con thật an lạc, một cảm giác thấm thía đạo vị, ấm áp tận cõi lòng. Thầy đã tưới mát tâm con bằng những cơn mưa pháp, giúp cho hoa tâm của con được hé nở. Con chỉ mong tâm con luôn giác tỉnh, nhận thức được chính con, và đi trọn hết con đường đã chọn. Kính đến Thầy được dồi dào sức khoẻ.

Lê Oanh

Con rất cảm ơn Thầy ạ, những bài thơ, vần thơ của Thầy con được học thêm mỗi ngày và càng in đậm sâu trong tâm con. Con cảm thấy mình như được tiếp thêm năng lượng cho cuộc sống hàng ngày của con, xem và đọc thơ Thầy, con hiểu và cảm được những giá trị vô giá trong cuộc sống hàng ngày của con. Kính xin cảm tạ Thầy và cầu chúc Thầy sẽ mãi đem lại cho hàng đệ tử hiểu thêm và biết được nhiều giá trị trong cuộc sống.

Tr. S

Thơ của Thầy, đọc mỗi lúc lại thấy tăng thêm một cảm giác mới khác đến lạ thường. Mỗi lần đọc tâm con lại cảm thấy có gì đó man mác, niềm tư duy ẩn hiện trong lòng. Kính chúc Thầy mãi khoẻ và mãi an lạc trong tâm mỗi ngày.

Nguyễn Thị Hòa

Mô Phật, con đọc mãi mà không biết bày tỏ thế nào trong mỗi ý thơ của Thầy, với con là quá hay, quá tuyệt vời. Thơ hay, hình ảnh đẹp như con đường giác ngộ của chúng tăng đang hướng về phía trước.

Huyền Nguyễn

Con kính thăm sức khoẻ của Thầy để cảm ơn về những vần thơ tuyệt tác của Thầy như suối nguồn Từ bi lan toả khắp

mười phương. Thơ của Thầy luôn hướng đạo để người người tinh tấn trên con đường giác ngộ!!!

Phước Nghĩa

Thơ của Thầy Thích Phước Toàn thật chân thật, phong phú, nhẹ nhàng và thanh thoát. Thể hiện đức hạnh và tinh thần Đạo Phật, cũng là cách hoằng dương Chánh Pháp. Đặc sắc nhất là tinh thần yêu Quê hương - yêu chuộng Hòa bình. Kính tri ân Thầy, chúc Thầy thân tâm thường lạc!

Trần Hùng

Thưa Thầy, đọc thơ Thầy con thấy con quả bé nhỏ trong một thế giới bao la. Cám ơn Thầy đã cho con cũng như cả thế giới những dòng thơ tuyệt vời ạ.

Ngân Võ

Thầy ơi! Thơ của Thầy là niềm vui con được tìm thấy, là sự an lạc trong tâm hồn của con, là tiên cảnh cho con dạo bước. Con cảm ơn Thầy.

Diệu Na

Kính Thầy, Thầy ngâm thơ buồn và truyền cảm quá! Và đó cũng là chất xúc tác để lời và ý thơ của Thầy càng thấm thấu lòng người hơn. Mỗi câu thơ là một lời nhắc nhở, sách tấn của Thầy mà hàng cư sĩ chúng con phải luôn nhiếp tâm thức liễm. Con thành tâm kính bái.

Anh Ngọc Nguyễn

Đọc lại những bài thơ của Thầy đã sáng tác mà cảm xúc như mới tinh, sáng choang và tràn đầy sức sống, hay tuyệt! Thơ Thầy cho con một nguồn năng lượng dồi dào cho một

ngày mới đây hoan hỷ. Kính chúc Thầy pháp thể khinh an thân tâm thường lạc!

Tuyết Hồng Hồ

Thầy là một nhà văn, nhà thơ thật tài giỏi, đọc các bài viết của Thầy, con cảm nhận được sự tinh tu thanh thoát trong từng câu văn từng ý thơ. Thầy viết bài đọc rất dễ hiểu. Con cảm ơn Thầy nhiều. Kính chúc Thầy luôn an vui, vô lượng sức khỏe.

Son Truong

Những bài thơ, bài pháp của Thầy, giúp con nhận chân và hướng tới việc tu tập sẽ càng ngày càng tốt đẹp hơn. Trong khi con vẫn chưa có câu trả lời cho chính mình, rằng, tại con còn nợ nghiệp, hay là vì con chưa chịu buông bỏ? Bởi tận lòng con chỉ muốn xuất gia tu học, không muốn lãng phí một đời cho những việc không có ý nghĩa khác.

Phạm Hằng

Thơ hay quá thừa Thầy, dường như hương sen hòa quyện với đất trời, một cảm giác thật nhẹ nhàng bình yên. Phải chăng hồn người và lòng từ bi đã tạo nên những vần thơ hay đến thế! Cảm ơn tác giả đã sáng tác những vần thơ này!

Mùi Cỏ Cháy

Dạ, con nghiệp duyên rất nặng, sống ở cõi trần ai, muốn buông xả mà khó quá. Dòng thơ của Thầy viết sâu xa và thật ý nghĩa. Càng đọc, con càng thấy thâm thúy và càng trân quý thơ của Thầy. Nguồn thơ tĩnh lặng như làn sương sớm ban mai. Kính chúc Thầy đạo quả viên thành.

Trọng Điều

Lời Thầy mãi luôn mang theo Chánh Pháp trao truyền ...!!

Những lời văn, vần thơ của Thầy, là một sự khai thị, tạo duyên lành cho hàng Phật Tử tăng thiện duyên học Phật trong kiếp này và mãi mãi về sau. *Thầy dạy chúng con/ Luôn gắng tu học/ Cảnh thật giống người/ Cảnh sao người vậy/ Thơ Thầy tuyệt vời.* Con chân thành cảm ơn Thầy. Kính chúc Thầy nhiều sức khoẻ để có thêm nhiều bài thơ hay về đạo.

Lệ Thu

Thơ Người như thơ thân, huyền diệu và sâu sắc, lời thơ là Chánh Pháp, sỏi đá cũng có hồn!

Tuyết Vu

Bạch Thầy! Con xin cảm ơn Thầy đã cho đọc bài lục bát đầy đạo vị. Lần đầu con mới gửi thơ mời họa đến Thầy, nếu có phiền quấy Thầy trong mùa kiết hạ, kính mong Thầy hoan hỷ khoan dung và thứ lỗi cho con. Kính chúc Thầy phước trí nhị nghiêm. Đệ tử kính bái.

Như Thị - Lê Đăng Mạnh

Dạ bạch Thầy! Con vừa được trầm mình tắm gội dòng suối tâm linh đầy hương pháp qua bài thơ này. Con cảm niệm pháp từ vô cùng huyền diệu và xin được đánh lễ Thầy. Kính chúc Thầy hưởng mùa An Cư Kiết Hạ an lạc.

MT

Con rất thích và trân quý thơ của Thầy, luôn mang ý nghĩa nhắc nhở sự trở về tánh giác đã có sẵn trong mỗi người. Và những hình ảnh về Chùa Phước Huệ, được Thầy đưa lên rất đẹp. Khiến người xem đều được hoan hỷ. Con xin phép được lưu lại và share lên để nhiều người cũng được thưởng

thức thưa Thầy ạ. Kính cảm ơn và kính chúc Thầy sức khỏe, an lạc.

Võ Phi

Thơ của Thầy viết rất hay, cảm xúc, sâu sắc, ý nghĩa và tình cảm tha thiết dạt dào trong lòng người. Như để lại ấn tượng nhớ mãi suốt cuộc đời. Thầy là bậc kính yêu của tất cả các bạn đọc. Thầy thánh thiện, nhân hậu, có tấm lòng vàng bác ái. Tôi kính Thầy.

Nguyễn Tền

Tôi yêu thơ Tuệ Minh, vì những lời thơ chất chứa tình người, sâu sắc ngọt ngào, lắng đọng êm đềm và đầy ắp nỗi niềm của người viết. Những lời thơ rất hay và thực tế. Thơ Tuệ Minh là cả tấm lòng của Người. Người đã gieo hạt từ tâm vào cuộc sống này để độc giả được mở rộng tầm hiểu biết. Cảm ơn nhà thơ nhiều lắm.

Thanh Thúy

Đọc thơ Thầy mà tràn nhuệ khí, hào khí vẫn còn trong máu thịt xương da.

Linh Chân

Mô Phật, nét bút mềm mại, uyển chuyển tạo nên những thành phẩm độc đáo.

Kim Dung Vũ

Mô Phật, con xin đánh lễ và tri ân Thầy! Thơ của Thầy thật hay, thấm đậm nhân văn đạo vị!

Phương Bảo Đức

Cảm ơn Thầy đã viết lên những dòng tâm thơ tràn đầy ý nghĩa. Con rất rất thích ạ!!!

Trần Huệ

“Hồ Thu in bóng nụ cười/ Hồi chuông thức tỉnh tâm người
si mê/ Lời Thầy thắp sáng đường về/ Mái Chùa che chở hồn
quê thanh bình/ Góc chánh niệm ánh bình minh/ Tận trong
sâu thăm đạo tình tỏa thơm/ Thêm yêu thương, bớt giận hờn/
Kinh thiêng tưới tắm cội nguồn Từ Bi...” (Tuệ Minh) Tâm con
như được tưới mát nuôi dưỡng diệu huệ bởi những dòng thơ
thăm đượm ý đạo và như lời nhắc nhở tinh tấn tu học Thầy
muốn gửi đến cho tất cả. Cảm ơn Thầy! Con xin nguyện
gắng tinh tấn hơn lên!

Tôn Nữ Diệu Huệ

Hay tuyệt ạ, thưa Thầy. Kính cảm ơn Thầy đã cho chúng
con đọc bài thơ thiên rất hay, lời thơ rất thanh thoát và rất ý
nghĩa ạ.

Hà Hằng

“Nhận về lắng nhịp kinh khuya/Nghe thơm pháp nhủ
sương mơ trải mềm/ Bên hồ mảnh liễu rủ êm/ Bình minh ló
dạng bóng đêm vừa tàn/ Sương long lạnh, ánh phong quang/
Gốc trầm hương ngát, tỏa lan vườn thiền/ Gióng chày kinh, hồi
chuông thiêng/Ta Bà tỉnh giấc cô miên lạc loài (Tuệ Minh)
Thơ hay quá! Lời thơ cung kính trang nghiêm quá thưa Thầy.
Đọc bài thơ con có cảm giác như đang từng bước bước vào
thế giới tâm của chính mình ạ.

Tuyết Hồng Hồ

Cảm tạ công đức của Thầy đã giúp nhiều người còn mê lầm!

Thi Thanh Giang Le

Kính mừng Sinh Nhật, con xin được thành tâm đánh
lễ Sư Phụ. Từ khắp nơi trên địa cầu xinh đẹp này, ai đã từng
được nghe lời giáo huấn của Sư Phụ mà thức tỉnh chân tâm

thì hôm nay đều hướng lòng về người Thầy thương kính nơi ngôi Chùa Phước Huệ ấy và gửi đến Sư Phụ với ngàn đóa hoa thơm. Kính chúc Sư Phụ tuổi mới pháp thể khinh an, thân tâm thường lạc, phật sự viên thành, để thành tựu con đường hoằng hóa độ sinh, cũng như truyền đạt và dẫn dắt chúng con trên con đường Đạo Pháp. Người như một đóa Hoa Sen đẹp nở, muôn hoa đều thơm lây, chúng con là những bông hoa đang được ảnh hưởng nếp trong lành đó ...

Nhuận Duyên - Đỗ Anh Thy

“Thắp sáng tuệ đăng vạn hữu tình ...”

Lời thơ Thầy quả thật là thâm sâu vi diệu ...

Thị Ngân

Thơ của Thầy bài nào cũng hay! Nhẹ nhàng thanh thoát mà thấm đẫm lòng người như sương buổi sớm mai. Đọc xong thấy tâm hồn an nhiên tự tại!

Bùi Ngọc Diễm

Kính chúc Thầy an lạc khỏe mạnh và sáng tác nhiều bài thơ cho chúng con được đọc.

Như Ý Nguyễn

Thơ Thầy nhẹ nhàng, sâu lắng quá, đọc thơ của Thầy, con cảm thấy thật thư thái yên bình, thật tuyệt vời.

Hà Nguyễn

Kính tri ân Thầy

Mỗi bài thơ là một bài pháp rất sống động và rất thực, đã chuyển tải được ý thâm sâu đầy đạo vị nhiệm mầu ...

Nguyễn Quang Đạo

Kính chúc Thầy thật nhiều sức khỏe để chúng con được tiếp tục đọc những dòng pháp nhũ của Thầy qua Facebook và qua những tập thơ mà Thầy gói trọn trong đó. Chúng con vô cùng kính trọng và trân quý tình cảm Thầy dành cho hàng Phật Tử chúng con. Kính chúc Thầy luôn an vui trong Chánh Pháp, Phật đạo chóng viên thành.

Thuyền Trần

Thơ Thầy sáng tác hay và ý nghĩa sâu sắc.

Dung Nguyen

Thật thương và quý "tâm nguyện" của Thầy! Kính chúc Thầy thành tựu tâm nguyện hầu lợi lạc cho chúng sanh muôn loài!

Nga Cao

Con xin cảm ơn Thầy đã dìu dắt hàng Phật Tử chúng con vào đường giác ngộ.

An Lạc

Lời Thầy càng củng cố tư duy cho hàng Phật Tử chúng con: Đạo Phật là đạo như thật, một tín ngưỡng không mê tín. Thành tâm con xin kính chúc Thầy đạo quả viên thành.

Diệu Phúc

Thật là sắc vàng ánh dương tỏa khắp muôn nơi, lời Thầy đã cho hàng Phật Tử được thấu hiểu ý đẹp lời hay mà tỉnh ngộ, thoát u mê, con rất hoan hỷ.

An Lê

Con cảm ơn Thầy đã mở mắt cho con, bây giờ thì con đã thấy tâm mình an lạc rồi (*Nhương Sao Giải Hận*).

Lan Hoàng

Đọc được những vần thơ Thầy con cảm giác an vui, hạnh phúc, ấm áp vô cùng.

Vân Nguyễn

Con rất thích thơ của Thầy, lúc trầm lúc bổng, lúc cảm thấy buồn rồi lại như có động lực hồi sinh.

Linh Nhật

Lời thơ Thầy hay, nhẹ nhàng, cảnh Chùa như một bức tranh sống động.

Hoài Anh Nguyễn

Cảm ơn Thầy, được nghe những lời chia sẻ của Thầy con cảm thấy bình an đến lạ ạ.

Nguyễn Thu Hiền

Rất vui khi đọc được bài của Thầy. Cảm ơn Thầy đã đưa Phật Tử chúng con ra ánh sáng...

Thy Anh Trần

Phật Tử cũng rất thích thơ và yêu thơ, nhưng những bài thơ của Thầy hơi lạ và có cái gì đó rất riêng Thầy nhỉ!

Nguyen Thuy

Thầy có nhiều bài thơ vừa ca ngợi Đạo Phật vừa ca ngợi cảnh đẹp thiên nhiên, vừa ca ngợi cảnh đẹp của chùa, vừa hướng dẫn mọi người trong đường tu hành, thông hiểu Phật Pháp. Thầy vừa là nhạc sĩ, vừa là thi sĩ, vừa là họa sĩ, và nhiều tài năng khác nữa, lại viết thư pháp như rồng bay phượng múa. Thầy đa năng quá.

Kim Dung Vu

Lý giải rất khoa học, mang tính hiện đại, vừa giải hoặc tà kiến để hướng con người về với Chánh Kiến. Lại thật sâu

sắc, trí tuệ mà cũng đầy khoan dung, từ bi... thể hiện trong bài viết của Thầy! Thầy đã chỉ ra trong, đục, sỏi đá & kim cương, để những ai đang mê lầm từng bước nhìn lại chính mình. Chúng con cảm niệm bài viết của Thầy! Kính phục Thầy. (*Tản mạn về bài viết Tôi Quay Lưng Với Chùa*)

Thi Thanh Giang Le

Đọc những bài thơ Thầy viết con thấy lòng thật an yên!
Con kính chúc Thầy nhiều sức khỏe ạ!

Nguyễn Hồ Yến Thảo

Bài viết *Ân Nghĩa Sanh Thành* hay quá bạch Thầy, đọc thấm thía từng câu, từng chữ ạ. Dòng thơ Thầy lẫn tất cả các bài viết, đối với con thì đều trên cả tuyệt vời.

Ho Thi Thuan

Bạch Thầy, đây là bài Pháp quá sâu xa và ý nghĩa, đọc kỹ từ mở bài cho đến kết luận, con đã hiểu được lời dạy của Thầy cũng như ý nghĩa *Uống Trà* của các cụ ngày xưa ở Huế, con xin cảm ơn Thầy rất nhiều! Nguyên cầu mười phương Chư Phật gia hộ Thầy luôn nhiều sức khỏe, phật sự viên thành! (*Tuệ Minh - Uống Trà*)

Nguyễn Phương

Wow... sao bài viết lại hay đến thế nhỉ! So knowledgeable!
(*Tuệ Minh - Uống trà*)

Thuy Nguyen

Thầy viết bài hay lắm, thơ cũng rất hay. Kính chúc Thầy an lạc. (*Tuệ Minh - Uống trà*)

Oanh Phong Trinh

Xin chia sẻ bài viết của một vị Thầy ở phương xa, chưa từng gặp mặt mà mình tôn kính ..., "tìm bạn nhậu dễ, tìm

bạn trà khó" (lời một bạn nói) tại ta sống vội vã quá chẳng ...! (Tuệ Minh - Uống trà)

Tao Dongson

Kính bái bạch Thầy. Con đang nghiền ngẫm đọc sách của Thầy hầu hiểu biết thêm những điều mà con chưa hề biết, cảm ơn Thầy ban Pháp nhũ, khai thị tuệ giác quăng đời còn lại của con, mong được xa dần bến mê. Kính chúc Thầy vạn sự cát tường, chúng sanh dị độ.

Văn Tiến Nhị

Lời Thầy sâu sắc quá luôn nhắc nhở để chúng con biết trở về nương theo Chánh Pháp mà tu tập. Con tri ân Thầy.

Bồ Đề Thảo

Bài thơ nhẹ nhàng thâm sâu mà không bi lụy, nhưng vẫn cảm được nỗi buồn cùng trần thế tha nhân. Việc đến đi còn và mất như buổi rạng đông đến chiều tà rồi lụi tắt vài giọt nắng trong kẽ tay, mà không nắm được.

Anh Nguyên Nguyên

Con cảm ơn Thầy nhiều về bài viết thật ý nghĩa với lớp trẻ chúng con. Kính chúc Thầy vô lượng yêu thương, vô lượng sức khỏe ạ.

Son Truong

Hay quá Thầy ơi con hy vọng tất cả mọi người đọc được bài này thì thế giới của chúng ta thật bình an và an lạc trong Giáo Pháp của Đức Phật. (Giải đáp thắc mắc)

Annie Tran

Thưa Thầy thơ Thầy hay quá, càng đọc nhiều thơ của Thầy con càng kính phục Thầy nhiều hơn.

Tuyết Hồng Hồ

Lời Thầy dạy mình minh như thị, rất thiết thực trên con đường tu tập.

Anh Ngọc Nguyễn

Lời Thầy dạy như khuôn vàng thước ngọc cho những ai thực sự muốn giải thoát khổ đau và xa lìa tam ác đạo.

Bích Thuy Tu

Chất thơ của Sư Phụ vẫn mãi rạng ngời, đây nghị lực và soi sáng cho đệ tử chúng con. Kính chúc Sư phụ mãi luôn khỏe mạnh.

Mỹ Duyên

Thơ Thầy rất hay, nguyện Thầy luôn là tâm điểm cho chúng hậu sinh!!!

Viên Lâm

Thơ Thầy rất hay và ý nghĩa thật sâu sắc! Cảm ơn Thầy, một tấm lòng bao la, cao cả và độ lượng... Luôn mang đến cho chúng con những bài viết, vần thơ để sưởi ấm tâm hồn ạ!

Hoa Sen Trắng

Thơ Người đầy chí khí, sốc con dậy khi con đang quy ngã. Vực con vươn thẳng người để bước tiếp những bước đi mạnh mẽ hơn!

Tuyết Vũ

Thơ Thầy viết quá hay, nói lên tâm tư tình cảm của biết bao người con Phật và cả dân Việt nữa.

Lan Hoàng

Lời Thầy chỉ dạy thật uyên bác thâm sâu. Con kính ngưỡng mộ Thầy.

Tram Nguyen

Đọc bài của Thầy lòng con nhẹ nhàng hơn. Con biết ơn Thầy nhiều.

Shelly Dustin Pham Truong

Kính cảm ơn Thầy chia sẻ bài pháp thoại sâu sắc. Phật Tử chúng con xin được học tập. Kính chúc Thầy vô lượng cát tường.

Ý Lan Trương Hoàng

Mỗi ngày con học được nhiều điều hay từ những lời thơ của Thầy.

Bằng Lăng Tím

Thơ Thầy mở lối cho cuộc sống, rất ý nghĩa, rất hay thưa Thầy.

Đoàn Thu Mỹ

Thơ hay quá Thầy ơi. Cảm niệm tri ân công đức của Thầy mang những vần thơ giáo hoá chúng sanh đang bị chìm đắm trong vô minh nặng nghiệp. Kính chúc Thầy luôn vui khỏe thân tâm thường an lạc và truyền đạt những điều hay ý đẹp để chúng con được học hỏi và noi theo.

Đào Hương

Ngoài thơ hay ra, tâm Thầy trong sáng quá nên cũng không thiếu phần hóm hỉnh ạ.

Son Truong

Con cảm ơn Thầy về bài viết thật tuyệt vời. Con thấy mình thật may mắn hàng ngày được nghe bậc thiện tri thức chỉ dạy.

Phúc Diệu Minh

Những bài viết của Thầy là những bài giảng pháp rất hay, giúp con ngộ ra nhiều điều, đáng để suy ngẫm. Con cảm ơn và kính chúc Thầy thân tâm thường an lạc.

Hà Trần

“*Tâm tĩnh lặng, thổi hồn xuyên gỗ đá/ Nụ đở quyên hương
nhẹ toả bình yên/ Cả không gian toát năng lượng chân thiên/
Nghe trời đất tấu như nhiên sức sống*” Ôi! Bốn câu thơ quá hay
Sư Phụ ơi. Cứ như đang chảy vào trong từng mạch tim thơ
thịt vậy. Nghe thật bình an thưa Sư Phụ.

Mỹ Duyên

Bốn câu thơ trên thật không thể hay hơn hoặc sâu sắc hơn.

Huyền Hoa

Thầy ơi hay lắm con như lạc vào hồn thơ ấy, tâm thật
bình an thanh thoát vô cùng. Kính chúc Thầy an lạc.

Huệ Nguyễn

Dạ! Rất tuyệt vời! Thầy rất thông minh và trí tuệ tuyệt vời...

Khuong Tran

Đọc bài thơ pháp ngữ này con như được truyền thêm
năng lượng thanh tịnh bình an. Con xin cảm niệm Sư Phụ,
kính chúc Thầy thân tâm thường an lạc.

Tự Tại An Nhiên

Bốn câu thơ như ôm trọn không gian, thời gian... Tri ân
Thầy đã cho chúng con những câu thơ ngắn gọn rất ý nghĩa.
Đã lâu con chỉ muốn cảm nhận thơ Thầy qua (vô ngôn).
Nhưng bốn câu thơ này quả thật là một bài pháp thoại về
chiều sâu thật sâu.

Gấm Trương

Kính bái bạch Thầy, con xin cảm tạ 3 tập sách của Thầy,
đọc xong tuyển tập thơ nhạc *Vị Chân Thiên*, thật tuyệt vời quá
thưa Thầy! Rất tiếc là Hoài chưa được đọc đã mất rồi... Năm
mới Giáp Thìn con kính chúc Thầy vạn an, chúng sanh dị độ.

Văn Tiến Nhị

Lời khuyên của Thầy là chí thiết! Thật sâu sắc và đáng quý, con xin học đức hạnh cao thượng của Thầy! Cảm ơn Thầy đã luôn mang đến cho chúng con sự hiểu để sống an lạc. Kính chúc Thầy luôn mạnh khỏe và bình an!

Hoa Sen Trắng

Lời Thơ vượt cả không gian, bay ngút ngàn hầu như vô tận.

Kim Dung Vũ

Ước gì một lần viếng Chùa Phước Huệ ngắm hoa anh đào, nghe tuyết rơi lạnh thấm cả tâm hồn và uống dòng thơ với chuỗi thời gian hạnh ngộ.

Anh Nguyên Nguyên

Ôi thơ hay quá, tuyệt vời quá thưa Thầy!

Helga Nguyễn

Đẹp lắm a! Sư Phụ là đôi tay vàng nhân ái và trái tim nhân hậu rứa ạ!

Sen Hoa

Con chết mất Thầy ơi! Thầy biết con nghiện Thơ mà sao Thầy làm thơ hay thế. Thơ sống động, đọc lên con thấy cả sắc, thanh, hương, và nhạc vang khắp thính không.

Lê Hồng Vân

Mỗi vần thơ của Thầy lúc nào cũng chan chứa Tâm Từ - Thương Yêu trải khắp đầy nhân gian. Con xin cảm tạ tấm lòng Bồ Tát.

Châu Lê

Chúng con thành kính tri ân Thầy. Thầy đã thường xuyên tưới tắm cho những cây non đâm chồi nảy lộc. Con xin nguyện cầu hồng ân Tam Bảo cho Thầy luôn khoẻ mạnh.

Đỗ Nguyệt

*Thơ hay, cảnh đẹp tuyệt vời
Về thăm Phước Huệ thành thơ cõi lòng.*

Thích Nhuận Hải

Đọc thơ của Thầy con thấy được các góc độ nơi cõi Phật. Những vần thơ đều thể hiện tình yêu cao quý, tính nhân văn của Đạo Phật con đã cảm kích vô cùng rồi, nay lại được ngắm các tác phẩm đầy tính nghệ thuật của nhà Phật nữa, con vô cùng kính phục Thầy ạ!!! Cảm ơn Thầy Thích Phước Toàn đã cho con ngày ngày được tiếp cận với ánh sáng chân tâm nơi Đất Phật.

Thu Hằng Nguyễn

Mỗi một tác phẩm nghệ thuật mang một màu sắc đậm nét Đạo Pháp, nhân văn hướng thiện, giúp con được lắng lòng.

Phạm An

Kính Thầy! Cảm ơn những vần thơ của Người! Kính Người bình an!

Phương Việt

Thầy là nhân tài trong lĩnh vực nghệ thuật.

Thuấn Đỗ

Cám ơn Thầy từ bi chuyển pháp lành giúp con định tâm. Chúc Thầy thân, tâm kiết tường.

Luật Sư Kim Hoàng

Kính phục một tâm hồn giải thoát “*Cư trần bất nhiễm là người thánh/ Lãn tục không mê chính bậc hiền.*”

Nga Võ

Thầy làm thơ hay quá ạ! Cảnh chùa với hoa đào rất đẹp.

Kính chúc Thầy luôn khoẻ thâm tâm an lạc.

Phan Lệ Chi

Thơ thật hay !

Nguyễn Thụy Sơn

Cám ơn nhiều, thơ rất hay, hay từng câu từng chữ, rất lợi lạc... thưởng thơ ... tâm hồn bỗng nhẹ nhàng an vui.

Nguyễn Thị Kim Khôi

Thơ hay và cảm xúc lắm Thầy ơi.

Phương Nga

Thơ của Thầy chuyên chở quá tuyệt phẩm

Hồ Thương

Con kính chúc mừng Sinh Nhật Thầy, Thầy là người Thầy vĩ đại, là tấm gương sáng cho chúng con noi theo, con xin kính chúc Thầy vô lượng an lạc.

Như Diệu

Thơ hay lắm thưa Thầy và hoa cũng đẹp. Cám ơn Thầy.

Đức Nguyễn

Đọc những lời tâm tình của Sư Phụ, con thật sự muốn khóc. Con cảm phục Sư Phụ lắm ạ! Kính trọng Người, Sư Phụ kính yêu.

Huệ Nguyễn

Nhìn những dòng thư pháp Thầy viết thật đẹp, với bàn tay tài hoa và cả một kho tàng trí tuệ hiếm có. Chúng con luôn tôn kính và ngưỡng mộ vô cùng, người Thầy cao quý của chúng con thật tuyệt vời ạ...

Hoa Sen Trắng

Thầy ơi ! tuyệt vời lắm, thơ hay, cảnh đẹp, thư pháp cũng

tuyệt vời nữa. Còn hoa nở đẹp làm con cảm thấy ngất ngây luôn thưa Thầy...

Diệu Ngọc

Thật lành thay, lại vi diệu vô vàn công đức. Sắc hương thơm ngất bay hoà quyện cùng trời mây và một tâm hồn toả sáng.
"Vạn sự khởi do tâm/ Tâm thanh, bút thoát..."

Đông Quang Trần

Thầy thật tuyệt ... không thể nghĩ bàn ...

Như Liên

Kính thầy! Màu nắng bình minh vàng sắc áo/ Trang nghiêm, hiền đức, bậc Chân Thiên/ Tu nhân, đèn sách. Đời khó kiếm/ Nghiên bút tinh anh, hóa phương rồng

Phương Việt Như

Khoảng thời gian đã qua không thể nào nói hết, diễn đạt hết những điều Thầy đã cống hiến, dốc công sức và lòng tận tụy, tri thức và trí tuệ... một quá trình lao động sáng tạo không ngừng nghỉ để mới có thể hoàn thành xuất sắc những tác phẩm tuyệt tác. Thầy đã phải trải qua, va chạm, tương tác... giữa sự xoay vần và chuyển luân của tạo hoá, của những điều hết sức bình thường trong chốn nhân gian và những điều vô cùng phi thường, thâm sâu cao vời vợi trên bước đường chân tu "học làm Phật."

Diamond Phượng

Câm, kỳ, thi, họa, con thật bái phục Thầy ạ.

Tôn Nữ Anh Thơ

Những tác phẩm thật tuyệt vời từ khối óc, con tim và đôi bàn tay khéo léo của Thầy ! Con kính chúc Thầy luôn mạnh khỏe, thân tâm an lạc ạ !

Trần Thiên Hương

Những tác phẩm nghệ thuật của Thầy rất đẹp, rất xuất sắc. Đẹp sang trọng mà vẫn toát lên sự trang nghiêm. Con cảm ơn Thầy trước đã nhận lời giúp con thiết kế một cặp đèn để vừa thờ vừa có thể trang trí. Những cây đèn nghệ thuật này để cúng dường lên chư Phật thì thật là phước đức.

Hoàng Đào

Thưa Thầy sao dòng Tuệ nhiều vị ưu việt vậy ạ? Tuệ Sỹ, Tuệ Nguyên, Tuệ Minh. Quý Thầy làm thơ siêu quá! Đọc thơ của quý Ngài phải động não suy tư, quý hóa quá. Xin cảm ơn Thầy.

Tâm Nguyễn

Tuyệt vời quá thưa Thầy, đúng là góc nhìn nghệ thuật. Con kính chúc Thầy thân tâm an lạc.

Phan Nguyệt Nga

Bạc sứ giả Như Lai mầu nhiệm/ Ta yêu thương lắm cõi trần gian/ Dù huyễn mộng nhưng vô vàn hạnh phúc/ Để thấy trong ta nửa thực nửa hư/ "Bản lai diện mục" biết đâu tìm/ Nhân gian vạn vật cuộc biến thiên/ Hình tướng ta ời chỉ là bản "ngã"..!/ Là chữ thiên thu chẳng bến bờ/ Bao giờ nắng tắt nơi trần thế/ Gió ngừng, biển lặng, mây ngừng trôi/ Trái Đất bỗng đứng, ngừng nhịp chuyển/ Muôn vạn chúng sinh ắt đứng hình/ Tìm trong hơi thở chiều nhạt nắng/ Mới thấy tử- sinh bởi Mặt Trời!../ Dòng đời vạn biến mầu nhiệm thế/ Chẳng là hoán đổi niệm thịnh suy/ Thăng trầm như bóng mây ánh chớp/ Phút chốc phù du kiếp mê đời/ Bản tâm an tĩnh hoặc bất biến/ Thấy rồi có có lại không không!... / Một trời yên nghỉ sát na vĩnh

biệt/ Bảy giờ "hoa nở ngộ vô sinh"!... Thơ Thầy hay quá thưa Thầy! Trân trọng cảm ơn và kính Thầy bài thơ mộc mạc.

Lâm Lợi

Chúng con kính mừng Ngày Tiếp Nối Hơi Thở của Thầy, và kính chúc Thầy vô lượng an lạc, vô lượng công đức ạ, Thầy chia sẻ nhiều bài viết quý báu để chúng con thấm nhuần Phật Pháp, chúng con thành kính tri ân Thầy ạ.

Nguyễn Minh Khiết

Con xin thành kính đánh lễ tri ân Thầy đã đưa ánh sáng Phật Pháp qua những vần thơ !

Quang Nguyễn

Hay quá thưa Thầy, tâm thầy sáng như ánh nguyệt đêm rằm. Mỗi vần thơ là một lời pháp cho con soi con học Phật hàng ngày. Kính chúc Thầy thân tâm an lạc tuệ đấng thường chiếu, phật sự viên thành.

Lan Hoàng

Con chào Sư Phụ, con đọc những lời thơ của Sư Phụ lòng con như dâng trào một cảm xúc quá chân thật và vi diệu. Những bài thơ mang một giá trị nhân văn rất sâu sắc như đi vào lòng người. Con cảm tạ tri ân Sư Phụ đã cho chúng con có đủ duyên lành được đọc những bài thơ vô cùng ý nghĩa và sâu sắc ạ. Sư Phụ gửi gắm tất cả nỗi lòng vào từng câu thơ vô cùng cảm động và chân thật.

Thảo Bồ Đề

Wow !!!! Lời giới thiệu của Thầy Viên Giác về tập thơ "Ngược Bến Sông Mê " thật tuyệt vời. Con xin tri ân Thầy đã giúp chúng con từng bước trở về tìm lại và nhận ra được

Phật Tánh của mình.

Ba Từ Không

Thầy ! Đóa hoa Tâm là tình thương vô lượng/ Thầy trao đời những trái ngọt Từ Bi/ Nhân thiện lành Thầy trồng cây Đại Giác/ Mong Nhân loại Giải Thoát cõi lầm mê. Kính bạch Thầy Con xin cung kính đánh lễ Thầy. Xin được tri ân Thầy về những bài Pháp mà Thầy đã dùng thơ ca để trao truyền và dạy bảo chúng con. Kính chúc Thầy Thân khỏe, Tâm an, Đạo quả viên thành. Chúng sanh dị độ ạ.

Liên Phúc

Thơ Sư Ông có hồn, có trắc ẩn và thơ chứa đựng thiên hà. Là thơ mọi pháp đều biến hóa theo thơ. Thơ không can dự vào tâm thế cuộc đời... thơ đi tự do, như sóng vỗ trong lòng đại dương. Thế thơ này thế gian đang cần, vì thơ chỉ như giọt sương mai, giọt nước cam lồ tịnh thủy.

Thích Pháp Bảo

Dạ Thầy, những bài viết và những khổ thơ thật sâu sắc tuyệt vời thưa Thầy. Con kính cảm ơn và kính chúc Thầy sức khỏe an lành, vạn sự cát tường như ý ạ !

Hanna Hoàng

Bạch Thầy cảnh chùa tuyệt đẹp. Với thơ hay thì càng thêm nao lòng. Kính chúc Thầy an lạc.

Hòa Nguyễn

Con nghĩ Thầy là người huyền thoại, tâm Thầy trong suốt. Những hình ảnh, bài thơ Thầy đăng đã cho chúng con thấy cảnh thanh tịnh, không phiền não dù cõi Ta Bà đầy đau

khổ. Con cầu Chư Phật gia hộ cho Thầy trường thọ, để mãi đem giáo pháp truyền dạy cho tất cả chúng sanh.

Hương Quỳnh

Thật tuyệt, con ngưỡng mộ sự kiên nhẫn và quyết tâm của Thầy. Thầy thật đa tài. Kính chúc Thầy sức khỏe và vạn sự bình an!

Đỗ Ngọc

Những vần thơ của Thầy nghe thương cảm như chính Tố Như đang hiện tiền. Con kính cảm tạ Thầy.

Châu Lê

Dạt dào cảm xúc, thơ hay quá thưa Sư Phụ! Người làm thơ con ghiền mất rồi. Kính chúc Sư Phụ thân tâm thường lạc.

Huệ Nguyễn

Thưa Thầy bài thơ hay tuyệt. "*Duyên, Duyên Ngộ*" hay quá thầy ơi. Nghĩa bài thơ sâu rộng quá, đọc *Duyên, Duyên Ngộ* mà hàng Phật Tử chúng con, và cả con nữa, mấy ai ngộ hết đại ý của thơ? Quá hay thưa Thầy!

Tuyết Hồng Hồ

Sư Phụ ơi con thích làm thơ lắm, nhưng thơ của con dở còn hơn dở nhà nữa, đọc thơ Sư Phụ thì trên cả tuyệt vời ạ

Nguyễn Trường

Thầy ơi đọc bài *Duyên, Duyên Ngộ* hay quá như in sâu vào tâm khảm của những người thật sự là con Phật, con còn thiếu phước nên chỉ thấy mình là hạt cát trong sa mạc. Mong được đọc những bài viết của Thầy để học hỏi thêm. Con kính gửi đến Thầy lời tri ơn.

Hoài Anh Nguyễn

Bài thơ pháp rất tuyệt vời, con cảm ơn Sư Phụ nhiều ạ. Người luôn cho chúng con thưởng thức nét đẹp Tâm Linh qua những bài thơ đầy ý nghĩa và sâu sắc. Đệ tử con không biết dùng từ ngữ gì để nói lên cảm nhận của mình, song con chỉ biết kính chúc Sư Phụ luôn mạnh khỏe để dẫn dắt chúng con bước đi đến bến bờ giác ngộ.

Tự Tại An Nhiên

*Thơ hay bay về khắp muôn nơi/ bút nghiêng thỏa những lời
thầy ban/ cho đời sáng toả muôn nơi/ sắc tiếng để đời cho người
đạo hạnh muôn phần. Kính chúc Thầy mạnh khỏe, an lành.*

Nguyễn Thị Phương

Câu hỏi và lời giải đáp của Thầy thật ý nghĩa và sâu sắc quá ạ! Thầy luôn là người để chúng con vô cùng tôn kính. Sự hiểu từ tâm khám đến việc làm của Thầy rất khớp vào đời sống hiện thực. Chúng con đã được nhìn thấy từ xa qua màn ảnh nhỏ mà Thầy chia sẻ với mọi người. Chúng con vô cùng biết ơn và noi gương sáng của Thầy để soi rọi chính mình trong việc tu học. Con kính chúc Thầy luôn mạnh khỏe và an lạc.

Hoa Sen Trắng

Thơ là ngôn ngữ giàu biểu cảm nhất được cô đọng trong từng con chữ một cách tài hoa của tác giả. Lời nói đầu của Thầy thật tường tận. Trân trọng.

Trần Quang Hồng

VĂN là sự tinh lọc từ ngữ để dệt nên VĂN CHƯƠNG. THƠ là sử dụng VĂN, cô đọng Văn Chương lại để thành THƠ. Cả Thơ lẫn Văn đều là Văn Chương, được gọi là: VẠN VĂN = thơ; TẢN VĂN = Văn xuôi... Làm Văn đã khó, làm thơ càng khó hơn... ĐẠO làm cho Văn Thơ thêm CAO KHIẾT; Văn Thơ làm cho ĐẠO thêm SÁNG NGỜI....

Đông Trần Quang

Chúc mừng Thầy đã thật phong phú ý tưởng chữ nghĩa câu từ. Văn thơ mở phôi chấp cánh bay bổng như hương quyện vào hồn. Như sao trên tầng tâm khảm bầu trời đêm lấp lánh. Văn thơ tự phát xuất những giai điệu, đi qua tâm hồn người nghệ sĩ bắt gặp, như chuông gặp gió. Ngược Bến Sông Mê ra mắt ngày kỷ niệm Chùa Phước Huệ tròn 25 năm là tâm huyết của người yêu thơ yêu cuộc sống thiên nhiên đến nồng cháy. Đệ tử kính chúc sức khỏe và chúc mừng Thầy.

Anh Nguyên Nguyễn

Đọc những lời trong bài “Ngày Hiện Hữu” con thật sự muốn khóc. Con kính cảm phục Sư Phụ lắm ạ! Kính trọng Người...

Huệ Nguyễn

Chúng con có duyên với Phật Pháp và cũng có duyên với Thầy, Thầy đã viết lên những bài lý giải về Phật Pháp để chúng con hiểu biết nhiều hơn giữa đời và đạo. Chúng con rất cảm ơn Thầy đã cho chúng con những lời hay ý đẹp, biết yêu thương chính mình và yêu cả chúng sinh... Kính chúc Sư Phụ luôn luôn mạnh khỏe và an lành, phật sự viên mãn.

Thanh Hằng

Chùa Thầy cảnh đẹp như tranh vẽ... sống giữa không gian yên bình vậy nên, thơ Thầy con đều cảm được sự bình yên đó ạ.

Loan Phạm

Bước qua tâm hồn tĩnh tại, Thầy nhìn tận đáy sâu sâu lắng bên trong. Bằng lối thơ dẫn đạo mở lối tâm hồn chúng ta bước theo và thoát khỏi những sĩ mê ám muội.

Anh Nguyễn Nguyễn

Tâm hồn thi sĩ mang đầy tố chất thật, nhưng vẫn thoáng chút lãng mạn trong đó thừa Thầy. Con thật ngưỡng mộ người ạ.

Cherry Nguyễn

Con cảm ơn Thầy đã truyền pháp lành cho con ngay trong lúc con còn si mê luyến ái. Kính chúc Thầy thân an kiết tường để truyền đạt pháp lành hầu dẫn dắt chúng con tu tập theo con đường giải thoát.

Luật Sư Kim Hoàng

Thầy vừa có lòng từ bi lại không tự cao nên khiến Thầy càng cao thượng ạ.

Hoa Sen Trắng

Diễm phúc thay, đời này con có Phật/ Bảy bước sen vàng, Thánh phàm ngưỡng quy. Thơ hay tuyệt vời. Cảnh đào nở rộ một màu trắng muốt/ Rợp mát sân Chùa, băng lãng hương Xuân. Tưởng chừng chỉ xuất hiện trong truyện cổ tích nhưng lại có thật giữa cõi đời tại Chùa Phước Huệ. Đẹp quá! Ngắm mãi không thôi, không muốn rời mắt! Cảm ơn Thầy đã sáng tác và chia sẻ. Kính chúc Thầy luôn vui khỏe và an lành.

<https://youtu.be/f6MDJ0fdDyY?si=4QNPwNYYFTYu6eyU>

Cherry Nguyễn

Phần 3

CHẶNG ĐƯỜNG 30 NĂM - HÌNH ẢNH SINH HOẠT VÀ XÂY DỰNG CHÙA PHƯỚC HUỆ

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

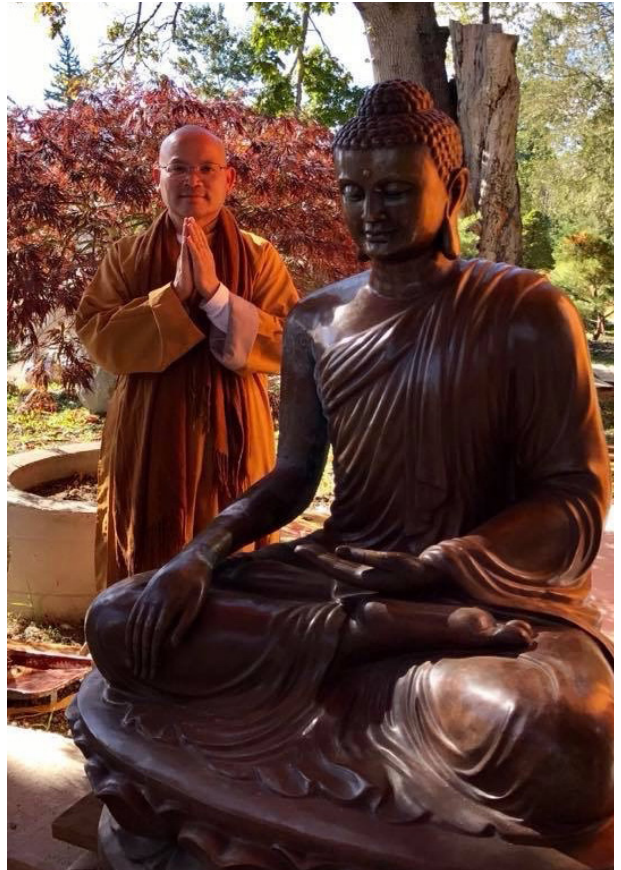
Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

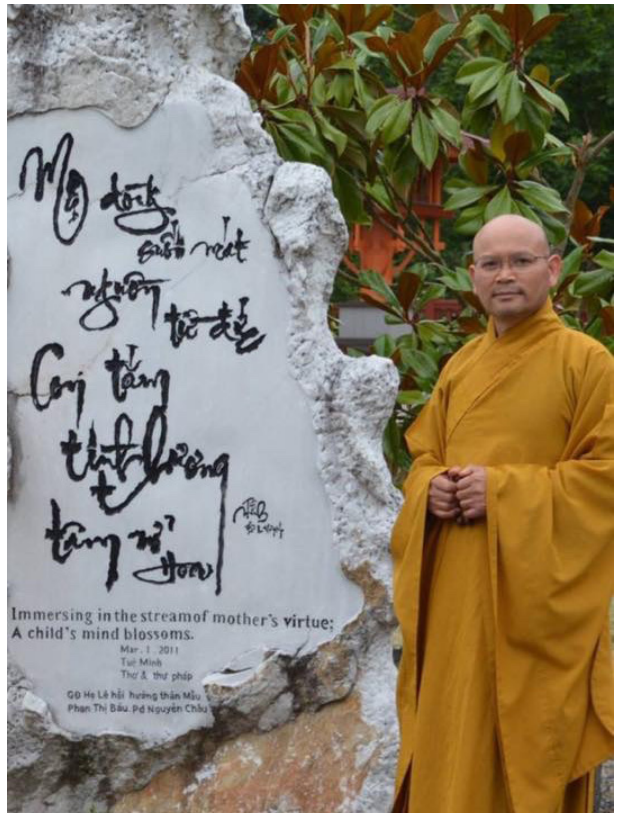
Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1984 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

trà
thiền

Trà thiền
nhất vị
pha mời khách
Nở đóa
tâm hương
lắng nào phiền
Suối tịnh
trong êm,
tiếng róc rách
Thờ tụng hơi
nhẹ
thật bình yên

tuệ
minh

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Thế Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

Kỷ niệm 30 năm Chùa Phước Huệ (1994 - 2024)

CỘNG ĐỒNG PHẬT GIÁO VIỆT NAM TACOMA
VIETNAMESE BUDDHIST COMMUNITY OF TACOMA
CHÙA PHƯỚC HUỆ

Kỷ Niệm 30 Năm

Chùa Phước Huệ

(1994 - 2024)

- BAN BIÊN TẬP -

Chủ Bút

Tuệ Minh - Thích Phước Toàn

Biên Tập Viên

Thích Đạo Chí

Thích Liễu Nguyên

Thích Nữ Thiện Phương

Hương Từ Bi

Lê Minh

Nguyễn Tấn Lịch

Trình bày:

Thiện Trí

Góp Bút:

HT. Thích Nguyên Hạnh	Thượng nghị sĩ, Rosa Franklin
HT. Thích Minh Đạt	Thị trưởng, Marilyn Stickland
HT. Thích Thông Hải	Phóng viên Stacey Mulick
HT. Thích Thái Hoà	Nữ sĩ Trần Mộng Tú
HT. Thích Phước Toàn	GS. Võ Văn Tường
TT. Thích Đạo Chí	HS (Artist) Reneé River Meschi
TT. Thích Liễu Nguyên	Nhạc sĩ Trần Xuân Lâm
TT. Thích Pháp Bảo	Nhạc sĩ/BS Trương Tấn Minh
TT. Thích Thánh Trí	Nhạc sĩ Hoàng Dũng
ĐĐ. Sakya Nhật Hoá	Nhạc sĩ Anh Nguyên
NS. TN Nguyên Diệu	Nhạc sĩ Hoài Nam
SC. Thích Nữ Tịnh Ân	Nhạc sĩ Vũ Phương Thụ
SC. Thích Nữ Thiện Phương	Thi sĩ Tuệ Minh
SC. Thích Nữ Diệu Thơ	Ca sĩ Hồ Lệ Thu
Tr.B HTTĐ Trịnh Khánh Mãn	Ca sĩ Thái Hoà
Tiến sĩ Lê Đức Long	Ca sĩ Diệu Đan
Tiến sĩ Minh Anh Hodge	Thi sĩ Trần Văn Lệ
Luật sư Diamond Phượng	Hương Từ Bi
Nhà báo Linh Vũ	Văn Đình Lang Quân
Nhà báo Phạm Trí	Jack Tran Robinett

Bùi Vi Phượng
Lê Minh
Chung Lê
Jennifer Recco
Trần Đại Chí
Nữ sĩ Nguyễn Thị Tiên Giang
Khánh Trần
Nguyễn Công Khanh
Phạm Bích Ngọc
Chubb Nguyễn Hương
Hoàng Anh Quân
Nguyễn Hồng Thảo
Huỳnh Bích Tuyền
Tươi Staggs
Lương Thị Thuý
Phương Việt
Mỹ Duyên
Bạch Vân Nhi
Đông Quang Trần

Quang Huỳnh
Hoa Sen Trắng
Minh Nguyệt
Hàn Thái Hư
Thi sĩ Võ Phong Vân
Sương Lê
Lâm Văn Lợi
Diệu Trạm
Đặng Tâm Hồ
Bình An
An Thị Đăng
TT. An Nhiên Sakya
Võ Ngân
Lê Thị Thanh Giang
Nguyễn Hùng
Diệu Đạt
Châu Lê
Thương Sa
Du sĩ Tâm Nhiên

CỘNG ĐỒNG PHẬT GIÁO VIỆT NAM TACOMA

VIETNAMESE BUDDHIST COMMUNITY OF TACOMA

Ta lưu giữ nắng mùa xuân trước
Mây trời sang đông vẫn ấm lòng
Đau đời tình thương thế có được
Trong ta hạnh phúc vì trời không

*We saved last spring's little sunshine
Warmth will remain in our heart 'till winter
The love in the world makes our happiness as vast as the open sky*

Trung Tâm Văn Hóa Phật Giáo Việt Nam Tacoma Xuất Bản

2605-2625 72nd Street East Tacoma WA 98404

Tel. (253) 536-4996